

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Lucija Čakš

**Primerjava govornega sloga voditeljev na komercialnih in
javnih radijskih postajah**

Magistrsko delo

Ljubljana, 2017

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Lucija Čakš

Mentorica: doc. dr. Tina Lengar Verovnik

**Primerjava govornega sloga voditeljev na komercialnih in
javnih radijskih postajah**

Magistrsko delo

Ljubljana, 2017

Ada, Katarina, Maja, Marko, Matej, Miha, Monika, Nejc, Peter, Rajko, Tadej, Tadeja, Tea in Vesna: iskrena hvala vsakemu posebej za pomoč, trud in spodbude. Zelo cenim vaš prispevek k tej magistrski nalogi.

Mentorici dr. Tini Lengar Verovnik iz srca hvala za potrpežljivost pri mojih začetni(ški)h zatikanjih in za toplo, a jasno usmerjanje.

Posebna zahvala mami in tašči za varstvo.

Moji zlati Ajda, Samo in Anastazija, hvala, da ste velikodušno in razumevajoče prenašali vse, kar ste pač morali prestati, da imate sedaj izobraženo mamo.

Primerjava govornega sloga voditeljev na komercialnih in javnih radijskih postajah

Od vseh govorcev na radiu se vsakdanjemu govoru najbolj približajo radijski voditelji, s čimer poslušalcu dajo občutek domačnosti. Določene odlomke govorijo tudi prosto, zlasti v neposredni interakciji s kolegi ali poslušalci. Temeljni cilj naloge je bil raziskati stilne pojave, ki jih jutranji voditelji uporabljajo med svojim vodenjem, jih primerjati med sabo in ugotoviti podobnosti in razlike. V obravnavo so vključeni: dva jutranja voditelja Vala 202, jutranji voditelj Radia 1 in jutranji voditelj Radia Center. Analiza kaže, da je govor voditeljev na komercialnih postajah bolj zaznamovan s pogovornim jezikom, pri vseh pa se pogovorne prvine zgostijo v neposrednem dialogu s sodelavci ali poslušalci oziroma kadar govorijo o temi, ki se jih osebno dotika. Ker je na komercialnih postajah v studiu hkrati več voditeljev in so posredno neprestano v dialogu, je v govoru več diskurzivnih označevalcev. Na javnem radiu pa voditelji uporabljajo več zapletenih stilnih prvin.

Ključne besede: radijski voditelj, jezikovni stil, javni radio, komercialni radio.

Comparison of language style of moderators on commercial and public radio stations

Of all the speakers on the radio moderators come closest to the everyday speech in order to give the listeners a feeling of homeliness. However, moderators of public and commercial radio stations have different styles, because public radio has educational role, while commercial is primarily profit driven. The main goal of this thesis was to research stylistic elements which morning moderators use in their work, compare them and determine similarities and differences. Two moderators from national radio Val 202, one moderator from commercial Radio 1 and one from commercial Radio Center were analysed. Analysis shows that speech on commercial radio stations is more marked with colloquial language. All moderators use colloquial elements more frequently in direct dialogue with colleagues or listeners and if they are talking about a topic they are personally involved in. Public radio moderators use more complicated stylistic elements, their speech is also less automatized.

Keywords: radio moderators, language style, public radio, commercial radio.

KAZALO VSEBINE

1 UVOD	7
2 RADIO.....	9
2.1 RAZLAGA POJMOV JAVNI IN KOMERCIALNI RADIO	9
2.2 ZGODOVINA SLOVENSKEGA RADIA.....	10
2.3 VODITELJ, MODERATOR ALI KAJ DRUGEGA?.....	10
2.4 ŽANRSKA OPREDELITEV VODENEGA PROGRAMA	11
3 GOVOR NA RADIU	13
3.1 BRANI IN SPONTANI GOVOR.....	13
3.2 PRILAGAJANJE JEZIKA POSLUŠALCEM	14
3.3 JEZIKOVNA MERILA NA JAVNIH IN KOMERCIALNIH POSTAJAH	15
3.4 DILEMA PRIMERJAVE JEZIKA MED JAVNIM IN KOMERCIALNIM RADIEM	16
4 METODOLOGIJA.....	17
5 REZULTATI ANALIZE	21
5.1 VAL 202 – MIHA ŠALEHAR	21
5.2 VAL 202 – TADEJ KOŠMRLJ.....	39
5.3 RADIO 1 – DENIS AVDIĆ	49
5.4 TIM KORES – RADIO CENTER.....	66
6 PRIMERJAVA	75
6.1 PRIMERJAVA VODITELJEV VALA 202	75
6.2 PRIMERJAVA VODITELJEV KOMERCIALNIH POSTAJ	78
6.3 PRIMERJAVA VSEH VODITELJEV	80
7 ZAKLJUČEK	83
LITERATURA	85
PRILOGA A: TRANSKRIPCIJE.....	89

PRILOGA A.1: MIHA ŠALEHAR – VAL 202.....	89
PRILOGA A.2: TADEJ KOŠMRLJ – VAL 202	109
PRILOGA A.3: DENIS AVDIĆ RADIO 1	121
PRILOGA A.4: TIM KORES – RADIO CENTER	133
PRILOGA B: INTERVJUJI	139
PRILOGA B.1: INTERVJU Z VODITELJEM NA VALU 202, MIHO ŠALEHARJEM	139
PRILOGA B.2: INTERVJU Z VODITELJEM NA VALU 202, TADEJEM KOŠMRLJEM.....	141
PRILOGA B.3: INTERVJU Z VODITELJEM NA RADIU CENTER, TIMOM KORESOM	146

1 UVOD

»Radio zaradi človekovega glasu ustvarja vtis bližine med radijskim govorcem in poslušalcem, česar ne moreta doseči ne časopis ne televizija,« v knjigi *Radio, zakaj te imamo radi* zapiše Tatjana Pirc, dolgoletna novinarka na slovenskem javnem radiu (2005, 15).

Seveda je bližina, ki jo uspe ustvariti, odvisna tudi od govorcevih jezikovnih izbir in kako se zna z njimi približati poslušalcem. Največ možnosti za takšno ustvarjanje vtisa domačnosti imajo radijski voditelji, saj je njihov govor najbolj podoben vsakdanjemu govoru, zato običajno predstavljajo tudi glavno vez med radijem in poslušalcem (Golčar 2003, 62).

Lastnosti dobrega radijskega voditelja naj bi bile prijeten glas, zanimiva osebnost, inteligenca, zrelost, pozitiven odnos do življenja in ljudi (Pirc 2005, 275).

Še vedno je velika prednost radia, da ne potrebuje popolne pozornosti naših čutov. Lahko ga spremljamo tudi, ko oči uporabljamo za nekaj drugega – recimo vozimo avto ali likamo (Crisell 1994). Prav zato, ker ga zaznavamo zgolj slušno, pa je na radiu tako pomemben govor – intonacija, hitrost govora, predvsem pa jezikovne izbire (McInerney 2001, 3).

Govornega stila ne oblikujejo le sistem jezika, predmet govora in govornik sam, temveč tudi usmerjenost govora k drugemu (Bahtin v Košir 1988, 27). Skozi voditeljeve jezikovne izbire se torej tudi kaže, kakšno občinstvo predvideva.

Izkušnja poslušanja radia se je od njegovih začetkov zelo spremenila. Sodobna tehnologija je razširila radijski doseg: podkasti, vsebine, dostopne na spletu, možnost poslušanja z zamikom, prenašanje dogajanja v studiu na spletu prek videa v živo. Definicija, da je radio slepi medij (Crisell 1994), tako zagotovo ne drži več, če sploh kdaj je. Zaradi možnosti vnovičnega poslušanja vsebin pa imajo radijski govorniki sedaj večji vpliv na jezik poslušalcev.

Radijski voditelji najbolj posnemajo vsakdanji govor, hkrati pa imajo tudi bolj proste roke za uporabo različnih jezikovnih figur kot recimo radijski novinarji ali napovedovalci. Na jezik voditeljev pa vpliva tudi vloga, ki jo ima radio, in to, kako se financira (Skrivarnik 2011). Na komercialnih radijskih postajah skušajo biti poslušalcem kar se da všečni, kar naj bi dosegali s pogovornim jezikom in kramljajočim slogom (Tolson 2006). Na javnem radiu pa njihov edini cilj pri oblikovanju govora ni pridobivanje poslušalcev, temveč ob tem še skrb za knjižni jezik in prek tega tudi izobraževanje poslušalcev o jeziku. Govor voditeljev na javnem radiu je oblikovan po enotnem modelu govorne šole, ki jo morajo predhodno opraviti vsi radijski govorniki, kar na komercialnih radijih ni nujno (Ramovš 2013, 16).

Nisem pa še zasledila raziskave, ki bi pokazala, kako se ta dva različna pristopa k tvorbi jezika kaže v praksi. Zato si zastavljam naslednje temeljno raziskovalno vprašanje: Kako se govor voditeljev na javnih in komercialnih radijskih postajah jezikovnostilno razlikuje in v čem je podoben?

Govorjeni jezik se zelo hitro spreminja, v njem se nenehno pojavljajo določeni novi trendi (Hoggart 2004, 143), hkrati ima vsak medij, torej tudi radio, določena ustaljena jezikovna pravila (Crystal 2011, 76), in pričakujem, da si bo s tega vidika jezik na vseh opazovanih radijskih postajah podoben. Po drugi strani pa pričakujem tudi opazne razlike. Pravila za tvorjenje jezika na komercialnih radijskih postajah so bolj tržno naravnana, usmerjena k poslušalcem, oziroma kot zapiše Skrivarnikova, komercialni voditelji med vodenjem tudi »prodajajo razpoloženje« (Skrivarnik 2011, 71). Javni radio pa ima med drugim tudi izobraževalno vlogo, poleg tega je zakonsko zavezan k uporabi knjižnega ali knjižno pogovornega jezika.

2 RADIO

Da bom lahko analizirala jezik radijskih voditeljev in primerjala tiste z javnega radia s tistimi s komercialnih, bom vse našete pojme najprej opredelila, pa tudi okvirno opisala, kako so se radijske postaje v Sloveniji razvijale.

2.1 Razlaga pojmov javni in komercialni radio

Pomembno je, da najprej razložim razliko med pojmom javni in nacionalni radio.

Naziv nacionalni se nanaša na pokritost radijske mreže tega radia, torej, koliko ljudi ta radio lahko doseže. Naziv nacionalni radio imajo po naši zakonodaji tiste radijske postaje, ki pokrivajo ozemlje, kjer živi 90 odstotkov slovenskega prebivalstva.

Javni radio pa je opredeljen kot »servis, ki zagotavlja dostop javnosti do množičnih komunikacijskih kanalov, služi javnemu interesu in oblikuje, odpira in vzdržuje prostor javne razprave. Javnost financira javni servis, ga nadzoruje (zastopana je v nadzornih organih), javni servis pa zagotavlja programske vsebine javnega interesa« (Bašić Hrvatin 2002, 6).

Širše to pomeni, da je dostopen vsem (ima nacionalno pokritost), zastopa interese vseh skupin (jezikovnih manjšin, verskih skupnosti, vseh starostnih skupin), ker se financira iz javnih sredstev – vsi državljani plačujejo enako naročnino –, mora biti tudi neodvisen od vseh ekonomskih in političnih vplivov. Posebna naloga javnega servisa je izobraževanje, velja pa tudi, da morajo biti vsebine pripravljene z namenom služenju javnosti, da bi gledalci in poslušalci razmišljali in delovali kot državljani, ne kot potrošniki (Zakon o RTV).

Na drugi strani so komercialne radijske postaje: to so tiste, ki se financirajo samo z oglaševanjem. Njihova stranka so oglaševalci, občinstvo pa je potrošnik in temeljna naloga komercialnih medijev je priskrbeti kar se da veliko število potrošnikov, torej občinstva, z najnižjimi možnimi stroški (Bašić Hrvatin 2002, 14). Seveda imajo lahko tudi komercialne radijske postaje nacionalno pokritost.

V zakonodaji so sicer opredeljene le postaje posebnega pomena – javna Radiotelevizija, lokalne in regionalne radijske postaje, študentski radio in nepridobitni radijski program (Zakon o medijih 2006, 76.–81. člen).

Med komercialne radijske postaje – rečemo jim tudi pridobitne – pa štejemo tiste, katerih glavni vir dohodka so oglasi in sponzorstva.

2.2 Zgodovina slovenskega radia

Prva radijska postaja v Sloveniji je bila ustanovljena leta 1928 v Ljubljani. Med 2. svetovno vojno je radio zasedla italijanska vojska, po njihovi kapitulaciji pa nemška. Po vojni je Radio Ljubljana postajal bolj sproščen, tako z vidika glasbe kot vsebin. Val 202 se je jeseni leta 1971 začel kot oddaja na radiu Ljubljana, 16. junija leta 1972 pa je začel oddajati kot samostojni radio.

Po osamosvojitvi je Radio Ljubljana postal Radio Slovenija, leta 1994 pa je sledila prva zakonodaja o javni RTV.

Ob prelomu tisočletja so se v Sloveniji razmahnile komercialne radijske postaje. Naenkrat je bilo v Sloveniji več kot 70 radijskih postaj, tudi zaradi neurejene zakonodaje glede podeljevanja frekvenc. Leta 2001 sprejeti zakon o medijih je legaliziral do tedaj že uveljavljeno prakso podeljevanja frekvenc, problema prevelikega števila radijskih postaj pa ni odpravil. Ker je bilo ponudnikov glede na število prebivalcev preveliko, so se komercialne radijske postaje začele združevati v radijske mreže. Tri največje radijske mreže v Sloveniji so trenutno Radio 1, Radio Aktual in Radio Center.

Spremembe na trgu komercialnih postaj so vplivale tudi na razvoj javnega radia.

2.3 Voditelj, moderator ali kaj drugega?

Voditelj, moderator, spiker, špiker, povezovalc ... Vse to so izrazi, na katere sem naletela v slovenski literaturi pri opisovanju osebe, ki prosto govori v mikrofoni in s tem povezuje, vodi oziroma moderira radijski program.

Ob preverjanju naštetih besed v korpusu Gigafida sem ugotovila, da je najpogosteje rabljen in pomensko najbolj zaseden ravno *voditelj*, z več kot 93.000 konkordancami, in je pogosto rabljen v političnem kontekstu. Zveza *radijski voditelj* se pojavi 1.386-krat. *Moderator* ima okoli 4.500 konkordanc, a je večkrat kot v medijskem rabljen v kontekstu skrbnika in usmerjevalca – na eni strani spletnih klepetalnic in na drugi psihoterapije; zveza *radijski moderator* pokaže na primer le 232 konkordanc. *Špiker* ima najmanj konkordanc, 153, povsod je rabljen v kontekstu javnega ali medijskega govornika. Z vidika pomenske zasedenosti bi bil torej lahko idealna rešitev. Vendar je beseda pravzaprav prevzeta iz angleščine *speaker*, v slovenščini pa zveni žargonsko. Predpostavljam, da nizko število pojavitev kaže, da tako menijo tudi številni drugi pisci slovenskih besedil. Nekoliko pogosteje je v rabi oblika *spiker*, ki ima v korpusu 309 konkordanc, in prav tako povsod služi za poimenovanje javnega govornika. S pridevnikom *radijski* korpus najde 21 konkordanc. Raba je torej tudi spikerja izločila kot žargonizem. Tako

ostane še izraz *povezovalac*, ki ima sicer več kot 2.300 zadetkov, vendar od tega le 10 v kombinaciji s pridevnikom radijski.

Idealnega termina, s katerim bi poimenovali radijskega voditelja, ki bi bil enobeseden in pomensko manj zaseden, torej v slovenščini nimamo.

Čeprav bom v nalogi iskala pestrost jezika, saj menim, da je ta dobrodošla, bom zaradi zgoraj naštetih razlogov v njej uporabljala izključno izraz (radijski) voditelj.

2.4 Žanrska opredelitev vodenega programa

Razčlenitev po žanrih je mnogo več kot kategorizacija oblik sporočanja. Fairclough pravi, da je žanr raba jezika v kontekstu družbeno priznanega tipa dejavnosti (v Laban 2007, 117). Namen definiranja žanrov naj bi bil predvsem vzpostavljanje reda med različnimi vrstami besedil, ki pa temelji tudi na pričakovanjih občinstva, kako bo neko besedilo vpovedano, saj bo le tako za njih verodostojno (prav tam).

Glede opredelitve žanrov se strinjam z Bransonom (V Lengar Verovnik 2012), da občinstvo žanre prepozna brez težav, tako rekoč nezavedno, česar se nauči s spremljanjem medijev.

Forma radijskega vodenega programa ni strogo določena, saj gre bolj za oglašanja med glasbo, novicami, prometnimi informacijami, oglasi ipd. Osnovni okvir, ki naj bi sestavljal voditeljev govor, pa so pozdrav oziroma nagovor, navajanje imena radijske postaje in frekvence, branje servisnih informacij, napoved časa, glasbene informacije, napoved prihajajočega programa in osebni komentar (Golčar 2003, 65).

Poglejmo si vse naštetu na primeru:

Dobro jutro (*pozdrav*), šest pa štiri (*točen čas*), murnke in murni (*nagovor*). Še en torek gre na Valu 202 (*imenovanje radijske postaje*), mnoge smo že, ni vrag, da ne bomo še tega (*osebni komentar*). Malo bo moker, menda, ampak jutri na meniju že spet sonce (*servisna informacija*). Jinx – Jaja. Rada nagaja (*glasbena informacija + osebni komentar*) (Val 202 2017).

Seveda je to zelo splošna opredelitev, saj voditelj lahko v vodeni program vključi tudi poslušalce: s kvizom, nagradno igro ali polemiko, v studio pripelje gosta za intervju ali glasbo v živo, če je ta glasbenik, oziroma uporabi še kakšen drug radijski žanr – med analiziranimi jutranjimi vodenji je tudi primer izvirne radijske igre.

Čeprav se morda poslušalcu delo voditelja zdi precej preprosto in včasih trivialno, poleg vodenja vključuje še marsikaj, česar se v etru ne sliši: od vnaprejšnje priprave, pridobivanja izjav, sogovornikov, prek pripravljanja vsebin, povezanih s temami, ki jih obravnava, za druge sporočanje kanale (spletno stran, družbena omrežja ...) do montiranja in arhiviranja vsebin

(Nacionalno informacijsko središče 2017). Voditelji programa so tudi tisti, ki odgovarjajo za vse napake, do katerih pride v programu, tudi takšne, ki jih niso zakrivali (Trewin 2003, 16). Poleg tega je vodenje programa, sploh v najbolj poslušanih terminih, izredno odgovorna naloga, saj je vtis, ki ga pusti radio, takrat povsem v rokah radijskega voditelja (Starkey 2004, 65). Eden najpomembnejših dejavnikov pri ustvarjanju tega vtisa je govorčev govorni stil oziroma njegove jezikovne izbire: govoril naj bi tekoče, smiselno, s pravilno izgovarjavo in naglasi besed, se hkrati stalno izobraževal glede novosti tako širše, na področju jezika, kot ožje, glede radijskega jezika. Svoje delo naj bi tudi sam preverjal in kritično ocenjeval (Nacionalno informacijsko središče 2017).

3 GOVOR NA RADIU

Dolgoletna radijska novinarka Tatjana Pirc v svoji knjigi piše, da je od vseh zvokov, ki jih lahko slišimo iz radijskega sprejemnika, govor najpomembnejši del programa, njegov temeljni kamen. Prek njega se namreč vzpostavi odnos med ustvarjalci radia in poslušalci, ki prek tega, da jih nekdo nagovori, postanejo aktivna in zato zvestejša publika (Pirc 2005, 70–71).

Posnemanje vsakodnevnega govora je na slovenskih radijskih postajah med voditelji postalo priljubljeno v 70. letih prejšnjega stoletja. Seveda je podobnost njihovega govora z vsakdanjim pogovorom med ljudmi utvara – radijski voditelji sicer prevzemajo značilnosti tega jezika, vendar ga nato prilagodijo mediju (Lengar Verovnik 2010, 77). Glavna razlika je prav odsotnost naslovnika – radijski govorec nagovarja poslušalce, kot da so prisotni, živo in interaktivno, čeprav ne more videti ali slišati njihovih odzivov (Tolson 2006, 13).

V primerjavi z neposrednim pogovorom se govor na radiu razlikuje po odsotnosti vizualnega stika z govorcem, ni gestikulacije, mimike, poleg tega je zvok edini impulz, ki ga lahko dekodira, ni slik, grafik, zato mora biti govorec pri opisovanju še posebej spreten; predvsem pa se poslušalec na povedano ne more takoj odzvati oziroma radijski govorec njegovega odziva ne vidi (Lengar Verovnik 2012, 29).

Vse naštet lastnosti radia njegovi ustvarjalci vztrajno zabrisujejo z uporabo sodobne tehnologije – poslušalci tako lahko določene izseke nastajanja radijskega programa spremljajo v živo prek radijske spletne strani ali javljanja v živo prek družbenega omrežja Facebook. Hkrati se lahko odzivajo v komentarjih pod temi videoposnetki in radijski voditelji te komentarje lahko tudi takoj preberejo. Zlasti na Valu 202 pa se številni radijski ustvarjalci poslužujejo tudi družabnega omrežja Twitter, prek katerega jim poslušalci sporočajo svoje odzive na povedano ali na glasbo, ki jo vrtijo. Včasih voditelj kakšen tak odziv tudi prebere v eter.

3.1 Brani in spontani govor

Branega govora verjetno ne bi bilo treba posebej definirati, saj se že iz imena razume, da gre za jezik, ki je tvorjen brano, z vnaprejšnjo pripravo.

Nebrani govor Tivadar razdeli v tri kategorije: govor na podlagi opornih točk, prosti govor z vnaprejšnjo miselno pripravo in popolnoma prosti govor brez vnaprejšnje priprave (v Lengar Verovnik 2012, 18). Žal je praktično nemogoče povsem natančno ugotoviti, kdaj je govorec besede govorno bral z lista, kdaj prosto povedal na podlagi opornih točk in kdaj povsem

spontano, iz glave, razen če bi sedeli ob govorniku v studiu. Pa še takrat bi dejstvo, da je opazovan, najverjetneje vplivalo nanj.

Zato sem se odločila, da za določanje spontanega govora vzamem enaka kriterija kot Verovnikova, in sicer da je nasprotje branega, torej v celoti pisno pripravljene besedila, in da ima poslušalec slušni vtis spontanosti, tudi če je do določene mere pripravljen vnaprej (prav tam).

Seveda tudi tu ne gre za jasno razmejitev, pogosto je govor voditeljev nekje vmes, med vnaprejšnjo pripravo ter spontanostjo in improviziranjem.

Za potrebe magistrske naloge bom iz obravnave izpustila le očitno bran govor (na primer servisne informacije in citate), ostalo bom upoštevala kot spontani govor. Izraz prosti govor pa bom uporabljala za situacije, kjer se mi je iz konteksta, sobesedila ali samega voditeljevega govora zdelo očitno, da je govoril brez vnaprejšnje priprave.

3.2 Prilagajanje jezika poslušalcem

Vsak novinar, tudi radijski govornik, ima ob sporočanju v mislih fiktivnega naslovnika, ki mu govori, katerega pričakovanja skuša zadovoljiti (Košir 1988, 43; Chapman in Kinsey 2009, 118).

Za radijske voditelje je pomembno, da si lahko predstavljajo, koga nagovarjajo. Radijske postaje običajno izdelajo profil ciljne publike. Glede na predvidenega ciljnega poslušalca tudi prilagajajo svoj jezik in stil. Najbolj je to očitno pri govoru radijskih voditeljev, saj ti poslušalce nagovarjajo najbolj neposredno (Lengar Verovnik 2012, 38).

Poleg tega mora voditelj jezik sproti prilagajati tudi vsebini – bolj je ta zabavna, tem več si lahko privoščijo sproščenosti in domačnosti (Boyd 2008, 171).

Kalin Golobova ugotavlja, da že od 80. let prejšnjega stoletja narašča raba neknjižnih prvin na radiu in televiziji – najprej z namenom provociranja in tako približevanja vsebine mladim, nato pa tudi zaradi približevanja dejanskemu vsakdanjemu govoru v zasebnih okoliščinah. Ta pojav poimenuje nezaznamovana neknjižnost (Kalin Golob in Poler Kovačič 2004, 79–81).

V večini priročnikov za radijske govornike, tako tujih (Starkey 2004, Trewin 2003) kot naših, je poudarjeno, da pri radijskem govoru jezikovna pravilnost ne sme in tudi ne more biti na prvem mestu.

Navajam primer iz slovenske literature, saj je za nas bolj relevanten:

»Tudi v govoru se voditelj ne bo zmeraj strogo držal slovničnih pravil, saj bi ga le-ta omejevala pri sproščeni komunikaciji. Vsekakor pa je treba oblikovati slog, ki bo kljub pogovorni sproščenosti še zmeraj zagotavljal skrb za ohranjanje slovenskega jezika« (Golčar 2003, 62).

Na drugi strani so jezikoslovci, ki jih skrbi, da ima preveč sproščen jezik slab vpliv na poslušalce.

»... nekateri pač mislijo, da lahko govorijo, kakor se jim ravno beseda obrne. To seveda ne pelje nikamor drugam kakor v razsulo, tega pa si gotovo ne želimo« (Toporišič 2008, 227).

Kakšna je prava mera med obojim, je verjetno odvisno od radijske postaje pa tudi individualno od voditelja do voditelja, kot marsikje pa tudi tu verjetno velja, da nobena skrajnost ni dobra.

3.3 Jezikovna merila na javnih in komercialnih postajah

Na javnem radiu je skrb za jezik pomemben del ustvarjanja programa (Kalin Golob 2001, 114). Celo v zakonu je zapisano vodilo, da javna RTV Slovenije posveča posebno pozornost razvijanju splošne, jezikovne in politične kulture (Zakon o Radioteleviziji Slovenija, 4. čl.). Programski standardi RTV navajajo, da morajo ustvarjalci radijskih in televizijskih programov RTV Slovenija namenjati posebno skrb slovenskemu jeziku. Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija pa glede jezika določajo, da je poleg zbornega za radijske voditelje dovoljena tudi raba splošnega pogovornega jezika, v določenih okoliščinah tudi narečij. Na radiu si za doseganje tega standarda prizadevajo z enotno govorno šolo, skozi katero morajo vsi govorci, in traja eno leto za voditelje, pa tudi do dve leti za bralce in napovedovalce, od katerih se pričakuje zborni jezik (Ramovš 2013; Košmrlj 2017).

Cilj komercialnih radijskih postaj pa je dobičkonosnost in temu cilju so prilagojene vsebine (Poler Kovačič in Erjavec 2011, 69–70). Voditeljem teh postaj je najpomembneje, da obdržijo poslušalca, potrošnika njihovih vsebin (Tolson 2006). Zato se morajo držati drugačnih navodil za formuliranje govora, ki niso toliko slovnična kot slogovna. Recimo poskrbeti morajo, da je prvi stavek intervence udaren, na voljo imajo omejeno število besed na moderacijo, predvsem pa ne smejo uporabljati besed ali fraz, ki jih ne bi uporabljali v vsakdanjem pogovoru s prijatelji (Skrivarnik 2011, 8).

Radio 1 ima v predstavitvi postaje na svoji spletni strani posebej poudarjeno, da so komercialni radio, zato njihov cilj ni izobraževati poslušalce o glasbi, saj je izobraževalna funkcija neprofitna. Kar lahko apliciramo tudi na jezik, ki ga uporabljajo njihovi voditelji – da z njim ne želijo izobraževati, pač pa ga prilagoditi poslušalcem, da jim bo čim bolj všečen.

3.4 Dilema primerjave jezika med javnim in komercialnim radiem

Lengar Verovnikova je v svojem delu *Radijska dvogovernost: govorne izbire novinarjev* opozorila na problematiko primerjave jezika med javnimi in komercialnimi radijskimi postajami: gre za popolnoma različna pristopa k tvorjenju jezikovnih sporočil. Na komercialnih radijskih postajah se govorci z jezikom skušajo približati obrobnemu sociolektu poslušalcev, ki so tudi glavno merilo primernosti uporabljenih jezikovnih izbir, medtem ko na javnih radijskih postajah namenoma gojijo in do neke mere celo ustvarjajo knjižni pogovorni jezik oziroma želijo biti jezikovni vzor (Lengar Verovnik 2012, 39).

V raziskavo vstopam z zavedanjem te velike različnosti, brez želje podajati vrednostno oceno, na kateri radijski postaji je jezik »boljši«, le z velikim zanimanjem, kaj bom glede jezikovnega stila ugotovila pri voditeljih tako na enih kot na drugih radijskih postajah.

4 METODOLOGIJA

Pri raziskovanju govora voditeljev komercialnih in javnih radijskih postaj sem najprej analizirala že opravljene raziskave na temo vodenega govora na radiu.

Opravljene so bile že določene primerjave med govorom na javnih in komercialnih radijskih postajah, zlasti v informativnih programih (Feltrin 2003; Skrivarnik 2011; Lengar Verovnik 2012), govor voditeljev je bil raziskan na javnem radiu (Ramovš 2013), opazila pa sem vrzel v raziskovanju moderiranega govora na komercialnih radijskih postajah, ki je bil analiziran le z vidika prvin pokrajinskega govora (Valh Lopert 2009).

Nato sem analizirala spontani govor jutranjega vodenega programa – torej dele govora, ki niso očitno brani.

Po zgledu Lengar Verovnikove (2012) sem med prosto govorjena besedila štela tudi tista, ki jih radijski voditelji pripravijo vnaprej in govorno preberejo.

Iz tega razloga me niso zanimala besedila, ki jih voditelji očitno berejo: prometne informacije, razmere na smučiščih, brane vremenske napovedi ali poročila temperatur po Sloveniji. Vsa ta besedila so očitno brana, poslušalci to vemo in radijski voditelji tega niti ne skušajo skriti.

Odločila sem se za preučevanje voditeljev jutranjega programa, saj je najbolj poslušan, ti voditelji pa dosežejo največje število poslušalcev.

Besedila sem zbrala in posnela na dveh komercialnih radijskih postajah, Radiu Center in Radiu 1, ter na javnem radiu Val 202. Radijske postaje sem izbrala glede na poslušanost in pokritost. Radio 1 je trenutno najbolj poslušan radio v Sloveniji, saj ga posluša 13 % prebivalcev. Ima pa tudi največjo pokritost med komercialnimi radijskimi postajami (AKOS 2016). Radio Center je s 5,2 % poslušalci tretja najbolj poslušana komercialna radijska postaja in ima poleg nacionalnih radijskih postaj največji doseg (31,96 % prebivalstva) (Ministrstvo za kulturo RS, 2014). Med javnimi radijskimi postajami sem izbrala Val 202, ker je izmed njih, z 12,2 % poslušalstva, najbolj poslušana javna radijska postaja in na drugem mestu med vsemi radijskimi postajami v Sloveniji. Vsi podatki o poslušanosti so povzeti po Radiometriji april–julij 2017 (Mediana MC 2017).

Na Radiu 1 vsako jutro program povezuje Denis Avdić, skupaj s sovoditeljema Jano Morelj in Miho Deželakom. Na Avdića sem se osredotočila, ker je on osrednji voditelj, po katerem se jutranji program imenuje (Denis Avdić šov) in tudi izreče največ besed.

Na Radiu Center jutranji program vodita Tanja Kocman in Tim Kores. Analizirala sem govor Tima Koresa, Kocmanove pa ne, ker sem na vseh postajah analizirala samo osrednjega voditelja. Da je pravzaprav Kocmanova osrednja voditeljica, Kores pa sovoditelj, sem ugotovila šele naknadno.

Kocmanova kot glavna jutranja voditeljica ruši konvencijo, da so kot radijski voditelji zaradi žametnih glasov bolj priljubljeni moški in naj bi bila ženska le družba glavnemu, moškemu voditelju (Starkey 2004, 79).

Da sem se zmotila, ko sem stereotipno pripisala vlogo glavnega voditelja moškemu v paru, sem žal opazila šele, ko sem material za opazovanje že zbrala in začela s transkripcijo. Pridobila sem namreč predvsem posnetke Koresovega vodenja, številni deli govora Kocmanove so v njih izpuščeni. Verjetno bi se v nasprotnem primeru odločila za opazovanje stila Kocmanove ali celo kar obeh. Bom pa zato z analizo Koresovega govora lahko ugotovila, v kolikšni meri lahko drugi voditelj ob glavnem sploh razvije svoj individualni govorni slog.

Na Valu 202 vsak dan v tednu program vodi drug voditelj, čez leta pa se ti voditelji med seboj tudi izmenjujejo. Eden izmed najbolj stalnih in najdlje prisotnih je Miha Šalehar, ki torkova jutra in dopoldneve na Valu 202 povezuje že osem let. Drugi voditelj z Vala 202, katerega govor sem analizirala, pa je Tadej Košmrlj, ki je voditelj jutranjega programa od leta 2013. Jutranji voditelji se v eter prvič oglasijo okrog pol šeste ure zjutraj, program pa vodijo do 9. (Radio Center, Radio 1) ali 10. ure (Val 202).

Posnetke govora sem zbirala pretežno v aprilu in maju 2017. Zbrala sem 10 posnetkov, po tri za Miho Šaleharja in Denisa Avdića ter po dva za Tadeja Košmrlja in Tima Koresa. Govor Denisa Avdića z Radia 1 sem opazovala v torek, 9., četrtek, 11., in petek, 12. maja. Govor Tima Koresa z Radia Center sem opazovala v torek, 25. aprila, in ponedeljek, 17. julija. Na Valu 202 sem govor Mihe Šaleharja opazovala ob torkih, 11. in 18. aprila ter 2. maja, govor Tadeja Košmrlja pa ob petkih, 14. aprila in 19. maja.

Govor, zbran na posnetkih, sem zapisala v obliki transkripcije. Odločila sem se za ortografsko transkripcijo, ki je zapis govornega govora z ustaljenim kodificiranim zapisom (Zemljarič Miklavčič v Lengar Verovnik 2012, 51). Fokus mojega raziskovanja je bil namreč bolj usmerjen na pestrost besed in jezikovnih figur, ki jih uporabljajo radijski voditelji, kot pa na pravilno izgovorjavo in naglaševanje le-teh. Nekatere dele, kjer se mi je izgovarjava voditelja vendarle zdela pomembna za mojo analizo, sem zapisala s fonetično transkripcijo.

Besede, na katerih je govorec naredil poudarek, sem označila **odebeljeno**. Z ločili sem označevala skladensko razmerje med zapisanim. Daljše premore v govoru sem označila s

pikami v oklepaju, pri čemer število pik označuje dolžino premora, in sicer oklepaji z eno piko (.) pomenijo krajši premor, oklepaji z dvema pikama daljši premor (..), oklepaji s tremi pikami pa izjemno dolg premor (...). Kjer bi premor pričakovala, vendar ga ni, sem odsotnost premora označila z dvostičnim enačajem=. Govor drugih oseb oziroma brani govor, nerelevanten za analizo, sem označila z dvema ležajema in tropičjem vmes /.../. Zastoj govora s polglasnikom sem označila z znakom ə. S pomnoženim zapisom črk sem ponazorila podaljšan izgovor tega vokala, na primer »jja«. Pri nedokončanih besedah sem neizrečeni del zaznamovala s stičnim vezajem, na primer amp-. Kjer je bilo treba posebej označiti izgovarjavo prevzetih besed, sem besedo postavila v oglate oklepaje [ ].

Parajezikovnih prvin (cmokanje, vzdih, ploskanje) nisem označevala, saj se mi za analizo nikjer niso zdeli relevantni. Izjema je smeh, ki sem ga zapisala kot »ha ha ha«.

Transkripcije zbranega gradiva obsegajo nekaj več kot 24.500 besed.

Kot Lengar Verovnikova (2012, 13) se z analizo diskurza ne ustavljam le pri skladenjskih, slovničnih lastnostih besedila, temveč upoštevam tudi kontekst medija, okoliščine nastanka in motivacijo njegovega tvorca.

Na izbiro jezikovnih sredstev vplivajo različni, tako zunanji kot notranji dejavniki, in niso vedno le pokazatelj govorčevega znanja (Valh Lopert 2009, 772). Ni pošteno, da bi poslušalci od voditeljev pričakovali popoln govor, saj tudi v vsakdanjem govoru ljudje delamo napake. Teh je v radijskem prostem govoru v primerjavi z vsakdanjim govorom izredno malo (Goffman v Lengar Verovnik 2012, 36), čeprav je na radiu ohraniti zbranost mnogo težje, že zaradi treme, časovnih pritiskov, sploh pa, ko v ozadju, v redakciji prihaja do zapletov (Trewin 2003).

Zato se za analiziranje očitnih napak (na primer izgovora napačnega glasu v besedi, spremembe sklona sredi povedi, nedokončanih besed ali stavkov), ki so jih storili radijski voditelji, nisem odločila, čeprav gre za poklicne in domnevno kultivirane govorce. Menim, da so pogosteje odraz zunanjih razlogov, predvsem pa dokazujejo, da gre za spontani govor. Dejansko ne odražajo govorčevega znanja ali osebnega govornega sloga, ker se jim enostavno ne da izogniti, pa naj bo radijski voditelj še tako izkušen.

Sem pa skušala ugotoviti, koliko izbrani radijski voditelji svoj govor prilagajajo tako pravilom radijske postaje kot predvidenemu naslovníku, pa tudi, koliko je govor res spontan in koliko pripravljen vnaprej, zato sem vse analizirane govorce povabila tudi h krajšemu polstrukturiranemu intervjuju. Opravila sem pogovor z Miho Šaleharjem, Tadejem Košmrljem

in Timom Koresom. Denis Avdić z Radia 1 se na moje povabilo k intervjuju ni odzval kljub temu, da sem v stik z njim skušala stopiti večkrat in po različnih komunikacijskih kanalih.

5 REZULTATI ANALIZE

V tem poglavju bom natančno popisala in analizirala govorni slog vsakega od štirih voditeljev posebej. Čeprav sem se pri vseh osredotočala na enake stilne pojave, pa ima tudi vsak od analiziranih štirih voditeljev kakšno individualno stilno lastnost, ki jo velja pri njem posebej poudariti.

Izsekov govora voditeljev, ki jih bom navajala kot tipične primere, nisem zapisala z vsemi označevalci, ki sem jih uporabljala za transkripcijo. Vključila sem zgolj dele, pomembne za obravnavani pojav. Prav tako ponekod nisem vključila celotnih povedi, temveč le dele, ki so bili za opis nekega pojava relevantni. Za opazovanje najpomembnejši del sem v citatih označila podčrtano.

5.1 Val 202 – Miha Šalehar

»Bolje, da si brez prave potrebe po gibanju, kot da imaš malo potrebo.«

Miha Šalehar je voditelj na radiu Val 202 ob torkih zjutraj od leta 2009. Ostale oddaje, ki jih vodi, so Toplovod v torek zvečer ter Spetek in Latrina ob petkih popoldne.

Njegova jutra sta preteklih nekaj let sestavljali dve osrednji rubriki: Nebuloze, v kateri sprejema klice poslušalcev, ki lahko izrazijo mnenje na izbrano perečo temo, in Forum 69, v kateri Šalehar bere zapise na spletnih forumih, včasih tudi komentarje pod članki, največkrat z namenom smešenja zapisanega. Z januarjem 2017 pa je Forum 69 nadomestila radijska igra Pot v raj, za katero Miha Šalehar piše scenarij, likoma pa glas posojata radijska novinarja Uršula Zaletelj in Mitja Peček. Vendar nadaljevanje radijske igre ne sledi vsak teden in kadar ga ni, je znova na sporedu Forum 69; tako je bilo tudi v enem od juter, ki sem jih analizirala.

V treh opazovanih jutrih je izgovoril 9.889 besed.

Val 202 je izmed osrednjih treh radijskih postaj Radia Slovenija najbolj sproščen, najmanj formalen, kar se kaže tako v programski shemi kot pri predvajanju veliko sodobne glasbe, pa seveda tudi v jeziku voditeljev, ki je, kljub temu da spada pod javni radio, nekoliko bolj sproščen. Šalehar v intervjuju jezik na njem oceni kot »spodoben z blagimi odstopanji navzgor in navzdol« (Šalehar 2017). Z enako besedo – spodoben – ga opiše tudi Košmrlj in omeni še pomemben vpliv vsakega posameznika: »Jezik se mi zdi spodoben, seveda je odvisen tudi od tega, koliko pozornosti mu posveča vsak posamezen voditelj« (Košmrlj 2017).

Miha Šalehar v analiziranih besedilih pogosto kritizira sodobno potrošniško družbo, komentira aktualno politično in družbeno dogajanje, rad tudi omenja zanimiva dejstva o pesmih, ki so bile ali bodo predvajane, pa tudi o njihovih izvajalcih, včasih pokomentira vreme ali promet.

O vnaprejšnjih pripravah moderacij je v intervjuju rekel takole: »Jutra so bolj strukturirana in torej vnaprej pripravljena, spet pa je vse odvisno od dnevne forme. Kdaj je branega veliko, včasih nič. Teh priprav lektorji ne pregledujejo, nam pa z veseljem sporočijo, če gre kdaj kaj narobe« (Šalehar 2017).

Avtomatizmi

Avtomatiziranih pozdravov *dobro jutro* je bilo pri Mihi Šaleharju v prvem opazovanem jutru 17, v drugem 25 in v tretjem 35, skupaj torej 77.

Poimenovanj radijske postaje sem naštela 33.

Občasno se naveže na jingle, ki je pravkar podal to informacijo. Recimo, za jinglom z vsebino »Poslušate Val 202« Šalehar nadaljuje:

»... ki je v tem trenutku nazaj in potuje v smeri naprej.«

Pri njem je napovedovanje izvajalcev in naslovov vse prej kot avtomatizirano, čeprav naj bi pri radijskem govoru to bil avtomatizem (Golčar 2003, 65). Le redko pove izvajalca in skladbo, ki sledi ali se je iztekla, v celoti. Včasih pove le naslov, le pevca, tudi le vzdevek izvajalca in morda kak zanimiv podatek o njem. Da je povedal ime izvajalca in poln naslov pesmi, sem opazila le trikrat. Štirikrat se izvajalcem ob izteku pesmi zahvali. Primer:

»Tokac, hvala!«

Občasno izvajalce ob začetku pesmi nagovori:

»Voranc! Oziroma mali Boh. Dobro jutro, kako je kej?«

Večkrat pove le svoje mnenje, doživljanje, misli o sledeči ali iztekli pesmi oziroma izvajalcu.

Primer:

»Muzika za absolventski izlet prve bolonjske.«

Ob izteku pesmi se z njenim besedilom dvakrat naveže na sledeč radijski program. Primer:

»Tista bila je res dobra, tale je pa res nujna.«

Čemur je sledila nujna prometna informacija o hujši prometni nesreči.

Tudi sicer ima Miha Šalehar nekaj voditeljskih vzvodov, značilnih samo zanj.

Prvi izmed njih je kramljanje s tehnikom Urošem Macuro v mešalni komori, za katerega ima tudi poseben vzdevek: Maci. Včasih ga med vodenjem samo nagovori:

»Kako bi to, Maci, prevedla?«

V nekaterih primerih pa mu ta odgovarja, da ga lahko slišijo tudi poslušalci, čeprav naj bi bila komunikacija med studiem in mešalno sobo zanje neslišna:

»A greva še enkrat stavn, Maci? /govori Macura: *Sej vedno zgubim.* / Ja, problem je, kdo ga upa vprašat.«

Poleg Macure po vzdevku kliče tudi glasbenega urednika Jerneja Veneta, ki je zanj Jerry. Njega sicer ne nagovarja, ga pa tako poimenuje ob naštevanju ekipe na začetku in na koncu vodenja:

»Do te točke smo bili Val 202 Maci, Uršula, Jerry in Miha.«

Šalehar sam zase pravi, da se rad igra z jezikom. To je opazno že v napovedih servisnih informacij in sledečih rubrik, saj se že pri njih namesto avtomatiziranega jezika poslužuje najrazličnejših stilnih prvin.

Ne reče, da bo sledilo branje temperatur po Sloveniji, temveč:

»Katere geografske koordinate naše domovine omogočajo največ D-vitamina, poročamo po tejle.«

Tako strokovni termin geografskih koordinat združi z metaforo, ki jih tudi sicer rad uporablja v povezavi z informacijami o temperaturah in vremenu:

»Vremenski kič gre za en dan počivat in se v tem trenutku počuti (..) takole.«

Včasih tudi besede v prenesenem pomenu:

»Po tejle pogledamo v nebo.«

»Vremenska dinamika aprila ob sedmih izmerjena.«

Podobno velja za še ene servisne informacije – nujne prometne informacije:

»Še na ceste šibnemo, potem pa nadaljujemo.«

ali

»Pozor, pozor, Runo na Dolenjskem,« in po prebranem obvestilu o psu na cestišču doda še:

»Runo, domov!«

Rubrike Naval na šport striktno napoveduje z »Navalimo na šport!«. Pri njem je ta pojav že razaktualiziran, saj je rednim poslušalcem jasno, za kakšen naval gre. Poleg tega Šalehar

športnim novinarjem signalizira, da lahko začnejo z rubriko striktno z velebnikom *navali*. Tudi tu se je raba zaradi pogostosti že razaktualizirala in lahko bi rekli, da gre konkretno pri Šaleharju v tem primeru za publicizem (Červ 2006). Morda bi bila raba teh izrazov za poslušalce bolj opazna in zaznamovana pri kakšnem drugem voditelju, pri Šaleharju pa je enostavno del njegovega sloga.

Ko ravno omenjam rubriko Naval na šport, omenim še en izviren stilni pojav, ki meji že na umetnostno zvrst in je posebnost njegovih vodenj: športni haiku z Matejem Hrastarjem – vsakič, kadar med Šaleharjevo moderacijo rubriko Naval na šport vodi športni novinar Matej Hrastar, sta dogovorjena, da slednji pripravi haiku, ki povzema teme, ki jih bo obravnaval v rubriki, in ga odrecitira v eter. Izmed treh opazovanih dni sem na ta pojav naletela enkrat:

»Matej Hrastar, (.) dobro jutro. /.../ Preden navaliva na šport, še (.) standarden najin obred, ne. /.../ Rubrika športni haiku. /.../ No, pa streljaj. /.../ Čak mal. Mnogi hoteli v svoje sobane bi nesli trofejo? /.../ A, nesti trofejo. /.../ A Nesstea je pa sponzor? /.../ ha ha ha, navali.«

Šalehar v zgornjem primeru haiku v celoti ponovi, pusti, da ga Hrastar razloži, nato pa se z uporabo blizuzvočnice pošali. Tako namesto monotone izmenjave o sledečih temah v rubriki nastane zanimiv radijski utrinek.

Pogovorne prvine

Miha Šalehar je Ljubljčan, kar se pozna pri njegovi izbiri pogovornih prvin.

Samoglasniški upad sem opazila pri naslednjih besedah (v oklepaju je zapisano število pojavitev):

Al (17), bit (4), bod, čs (4), dejte, dejva (3), dobr, js (9), kej, ma (5), mamó (2), maš, mal (2), mn, nej (7), nekej, str, tko (3), tm, tut (6), vs, zdej (6), zdle.

Za predstavo pogostnosti teh besed sem primerjala tudi rabo nereducirane različice najbolj pogosto rabljene besede s samoglasniškim upadom: največkrat, 17-krat, se je pojavila beseda *al*, neskrajšano različico *ali* pa je v opazovanih besedilih uporabil 34-krat.

Najpogosteje ta pojav uporablja v dialogu s sodelavci ali ključnimi poslušalci:

»Reku sem, dobr dan Nataša. /.../ Jaz grem zdle vn.«

Kadar se šali ali je ironičen:

»Ampak sej, zna bit da je tut v resnici tko, hvala DARS-u.«

Pa tudi v napovedi rubrike Nebuloze:

»Tut potencialno dober tatu, ne, bod srečko v slovenščini.«

Verjetno s tem želi pri poslušalcih vzbuditi občutek domačnosti, da bi se z obravnavano temo laže poistovetili ter se opogumili poklicati in povedati svoje mnenje ali izkušnje.

Miha Šalehar je končni i izpustil pri naslednjih deležnikih na l:

Dal (2), dobil, gledal, izbral, izrekl, končal, napisal, povedal, prekonvertiral, prispeval, puzabil, skušal, slišal, švercal, zamenjal, zrihtal.

Enajst od naštetih sedemnajstih glagolov je rabljenih v dialogu s poslušalci po telefonu, tako kadar daje iniciativo:

»Bi se dal tetovirat v slovenščini?«

Pa tudi v obliki odziva:

»/.../ No al smo se pa sami, al smo se pa izrekl al smo se pa prekonverteral.«

Med vodenjem pa se kratki deležnik pojavi predvsem, kadar se Šalehar šali ali je ironičen:

»Čez minutko v poročilih pa tudi o tem,= əm, kako so Bečani zrihtal, da na Vršiču ne bo (.) popolne zapore.«

»... na travniku svoje vilo, vile pomilostil in posvojil pet jagenjčkov, ki bi sicer končal na velikonočnih krožnikih.«

Opazila sem tudi nekaj onemitev nenaglašene samoglasnika pri preteklih deležnikih na l: bolu, jedu, kupu, nehu, reku (6), postregu, poštekou, pozabu, prevedu, spomnu, tolerirou.

Pet izmed naštetih besed je uporabil ob pripovedovanju dogodkov iz lastnega življenja in se ga torej osebno tičejo. Našla sem tipičen primer, v katerem razlaga svoje otroške spomine, in v dveh povedih uporabi kar tri:

»Pa mene je takrat prvič v življenju bolu zob. Nikol ne bom pozabu. Resno! /.../ Ja, majhn, ampak sem sladkarije jedu.«

Podobno, kadar govori o bolj svežih preteklih izkušnjah:

»Zjutraj sem si kupu nove čike in totaln šok /.../«

Uporablja pa jih tudi v opisu ali napovedi rubrike nebuloze, še posebej, če ima sam o temi močno izdelano mnenje:

»/.../ zdele pa naključni mimooidoči svoje Facebook globokoumje dobesedno prevedu. /.../ Se je zataknilo pobu, ker je šele v slovenščini poštekou, da tehnično gledano, če rukneš sedemkrat, ne morš vstat osemkrat.«

Da mu ta primer vzbuja močna čustva, se pokaže, ker ga kasneje v rubriki Nebuloze omeni še dvakrat, vendar v obeh primerih brez pogovornih prvin.

Uporabil pa je tudi naslednje pogovornih besede:

Čuka (kot tisoč enot denarja), familija, fotko, frušteek, gate, kišta, marelo, net, nobl, penziji, pir, pob, pokasiram, pumpo, sej, šejka, špilov, švercati, žleht.

Besede uporablja, ko se šali:

»/.../ in če Janez slabo spi, cela familija trpi.«

»Veganski frušteek prispeva (.) Jadranka.«

Ali pa, kadar želi nekaj še posebej nazorno razložiti; en primer je recimo pri predstavljanju teme za rubriko Nebuloze in drug ob drugem uporabi dva pogovorna izraza:

»/.../ po netu naletim na fotko naše pevke Alye /.../«

Še en tak primer pa je, ko želi poslušalcem še posebej položiti na srce, kako mrzlo je zunaj:

»/.../ svetujem marelo, flis, dolge gate, v povprečju petnajst stopinj manj kot prejšnji teden.«

Pri Šaleharju sem opazila izraz »Kdo se upa?«. Torej s *se* namesto s *si*, ki je običajno v rabi pri otrocih, kadar se med seboj izzivajo. Zdi se, da tudi Šalehar v kontekstu, kjer izraz uporabi, posnema ta diskurz:

»Kišto pira, da Igor ne bo na Dobu parketov špilov. Kišto pera, kdo se upa?«

Ob tem v povedi uporabi veliko pogovornih prvin. V drugi povedi ob izrazu *Kdo se upa?* pogovorni izraz za pivo izgovori še dodatno pogovorno, z redukcijo samoglasnika: *pera*. Rabo še bolj pogovorne oblike že tako pogovorne besede pripisujem kontekstu povedi, ki je mišljena izzivalno in šaljivo, bolj kot prva, kjer uporabi obliko *pira*.

Isto temo pa načne tudi po izteku naslednje pesmi, spet dokaj pogovorno:

»Tut Igor se šejka!«

To kaže, da je tema pri Šaleharju izzvala močne občutke, ti pa uporabo pogovornih izrazov. Glede na zgornjo analizo so takšne teme večinoma glasba, vreme in družbeno-politično dogajanje.

Določene besede izgovarja značilno za osrednjeslovensko govorno okolje:

Puvedat, spodop, proukr, raj in vedt.

Uporablja jih, kadar izraža mnenje:

»/.../ ker z angelčkom v avtu se ne spodop hudiča zganjat.«

»Ja, treba je vedt, kdaj ima narod prav.«

Ali ko opisuje osebna doživetja:

»/.../ proukr sem si (..) s stolom na kolesčka povozil kabel od slušalk.«

Stilemi

Pri Mihi Šaleharju sem opazila naslednje ekspresivno zaznamovane besede – v to kategorijo sem štela tiste besede, ki imajo v SSKJ tak kvalifikator:

Babe, čik/ov, fejst, fotr, na gobc, omavžane, pobiksam (kot naredim neumnost) in švercal.

Baba ima v SSKJ poleg kvalifikatorja ekspresivno še enega – slabšalno. Šalehar to besedo uporabi, ko parafrazira zapis s spletnega foruma:

»... kajti čez dva posta se je vnel prepir v smer, kje so boljše babe, na mariborski Kalvariji al na Šmarni.«

Čik je po SSKJ ekspresiven, kadar je mišljen kot cigareta, in ne kot cigaretni ogorek – iz Šaleharjevega sobesedila je razvidno, da gre za ekspresivno rabo:

»... al pa spijte kavo in pokadite čik, če še niste ozaveščeni ...«

»... da grem lahko na en čik, ampak zdej bom pa res (.) nehu kadit.«

Glagol omavžati ima kvalifikator ekspresivno, če nosi pomen umivati. Šalehar je besedo uporabil v tem kontekstu:

»Oblecite z mehčalcem omavžane trikoje, Ančka bo eno zapela.«

Tu beseda sicer služi kot prilastek, vendar je pomensko rabljena kot »z mehčalcem umiti«, zato ocenjujem, da spada med ekspresivne izraze.

Izraz *na gobc* uporabi v napovedi rubrike Pot v raj:

»Kdo je Andraž in zakaj bi ga on (.) na gobc.«

S krajšim premorom pred uporabo tega izraza ga še poudari, s čimer nakaže, da je šlo za zavestno izbiro.

Ekspresivno je uporabil tudi besedo *švercal*:

»Mnogi so švercal tud domači kompost, da bo balkonsko cvetje na ograji alpskega stila pred baldahini v Valkaneli, Vrsarju in Premanturi celo sezono spominjalo na dom.«

V odlomku na dolgo opisuje vedenje Slovencev, ko se za prvomajske počitnice prvič v tem letu odpravijo na morje. Odlomek je posejan s pretiravanjem in ima ironičen podton. Zdi se, da glagola *švercati* tu ne uporabi v smislu »ilegalno voziti čez mejo«, čeprav je govora o dogajanju v sosednji državi, temveč bolj v smislu, da so nekaj vozili v velikih količinah – to se da razbrati iz napovedi, da bo cvetje na ograji in celo sezono – torej mora biti komposta za te rože kar veliko, ne le za eno ali dve lončnici.

Opazila sem naslednje slengovske izraze:

Fensi, frendica, net, post (kot zapis na spletnem forumu), sikspek, šibnemo, štikl in »ja pa iii no«.

Pogosto te izraze uporablja ob opisih oziroma napovedih radijske igre Pot v raj:

»... ker je Mojca iz bolj fensi familije Lisjakov /.../«

»Em, ta vikend sta šla vsak na svoje, ona na (..) joga delavnico, on pa s frendi v Premanturo.«

V tem kontekstu uporabi tudi prevzeto besedo posh:

»... je pa Mojči, ki je sicer fejest punca, včasih rada malo posh.«

V radijski igri gradi sliko pripadnikov višjega srednjega sloja, pri čemer si pomaga tudi s slengovskim izrazjem, ki ga uporabljajo.

Pri besedi *štikl* gre pravzaprav prej za radijski ali bolje glasbeni žargonizem – besede v SSKJ ni, v korpusu Fida pa ima 330 konkordanc in v vseh beseda pomeni glasbeno enoto, skladbo.

Slengovski zraz »Ja pa iii, (.) no,« naj bi sicer izražal navdušenje in podaljšanj i naj bi bil višji od ostalih vokalov, a Šalehar zvezo izreče povsem monotono in tako izraža ironijo – tako nad izrazom samim kot nad novico, ki jo je z njim pospremil.

Večkrat pri svojem vodenju uporablja psovko *hudič* ali *vrag* in njune izpeljanke. Lahko besedo uporabi povsem igrivo:

»Še en terek gre, mnoge smo že, ni vrag, da še tega ne bomo.«

Pa tudi slabšalno:

»Zdej se hudiča ne more več z vrta znebit. Ne ga sadit!«

Pri Šaleharju vulgarnih izrazov nisem zasledila, nima pa zadržkov pri uporabi močno vulgarnih izrazov v tujem jeziku.

»Prismojenci pojejo *You deserve a kick, for sucking (.) other guys (.) dick*.«

Nato se loti prevajanja, vendar v prevodu sporna izraza izpusti (*dick*) ali omili – vsaj če pomislimo, kaj so alternative, ki jih še ima na voljo:

»Ker si (.) felacijo prakticirala na napačnem mestu, si zaslužiš brco.«

Glede na to, da se je sploh lotil prevajanja vulgarne povedi in jo tako dodatno poudaril, bi v slovenščini moral računati z vulgarnimi izrazi, vendar je resnično izbral najmanj vulgarno besedo, ki se edina kot termin za to početje uporablja tudi v strokovni literaturi – felacija. Zato menim, da z njo prevod omili. Vsaka druga izbira, ki jo je še imel na voljo, bi bila bolj vulgarna in zato tudi opaznejša. Za prevajanje besedila pesmi se je verjetno odločil, ker je bil ravno ta dan v rubriki Nebuloze posmehljiv do dejstva, da se Slovenci med seboj sporazumevamo v

angleščini, zasedba, ki izvaja to angleško pesem, pa je iz Slovenije. To nakaže tudi s povedjo, neposredno pred začetkom zgornjega navedka:

»In ko smo ravno danes pri globokoumju v angleščini.«

Da meni, da je bil prevod še kljub omilitvi neprimeren, pa nakaže, ko doda: »Upam, da ste vsi preslišali.«

Med preučevanjem besedil sem v njegovem govoru našla naslednje arhaizme:

Leta gospodovega, njih prijatelj, sila blizu, vključivši, vsled, živelj, živež.

Raba glagola kot deležje na -ši ima v SSKJ kvalifikator starinsko in dejansko je jezikovni pojav tako zastarel in redek, da ga ob prvem iskanju po slovnici (Skaza 2004) sploh nisem uspela najti, saj ga ne obravnava, Toporišič pa pojav le našteje kot eno od nezloženih glagolskih oblik in doda, da imajo to obliko le redki glagoli (Toporišič 2000, 361).

Opazila sem, da Šalehar arhaične besede ali besedne zveze pogosto meša v povedi, ki obravnavajo zelo sodobno tematiko. Primer sodobnega konteksta – arhaizme uporablja, ko govori o prebiranju spletnih forumov, sodobnih prehranskih trendih ali slikanju selfija. Oba primera sta iz napovedi radijske igre Pot v raj:

»Zgodbi smo začeli sledit takrt, ko se je vsled Mojčine forumske načitanosti zapletlo z granulacijo in poreklom žitaric.«

»V naslednji mu je Mojca poočitala, da se njih prijatelj Andraž, tudi kar zadeva lokacijo slikanja selfija na smučanju, znajde bistveno bolje (.) od njega.«

Včasih pa v poved ob arhaizme vmeša druge zaznamovane besede, v naslednjem primeru prevzeto besedo:

»Ostale vesti, vključivši Agrokor hardcore, po tejle.«

Da to počne zavestno, je omenil tudi v intervjuju: »Rad eksperimentiram in mešam različne žargone in diskurze. Včasih uspe, drugič ne« (Šalehar 2017).

To veselje do mešanja žanrov se kaže tudi pri njegovi rabi pomanjševalnic. Sicer je v zbranih besedilih uporabil naslednje:

Setek, sonetek, sonček z oblakom, reklamce, minutke.

V sledečem primeru recimo pomanjševalnico *sonetek* uporabi za prenovitev frazema »oddremati kitico« in reče oddremati sonetek:

»Če ste vstali, upam, da premorete dovolj dobre razloge za tale čudovit sončni vzhod, lahko grete pa še en sonetek oddremat, danes (.) posvetne postave to dovoljujejo.«

Poleg tega uporabi preneseni pomen, ko pravi: »Upam, da premorete dovolj dobre razloge za tale čudovit sončni vzhod«, s čimer želi reči, da upa, da imajo poslušalci pametne razloge, da so na prazničen dan (bil je 2. maj) pokonci že tako zgodaj. Nato pa še zakonodajo poimenuje *posvetne postave* in jo poosebi, ko pravi, da jim na ta dan dovoljuje daljši spanec. V eni povedi torej najdemo štiri različne stilne figure.

Pomanjševalnice, prav tako kot zgoraj arhaizme, rad meša v napovedi radijske igre Pot v raj: »Spomnimo se, kako je bilo, ko sta njuna istospolna frenda povabila njiju na čajanko, ker sta iz Berlina prinesla povsem nov čajni setek.«

Menim, da želi s tem posnemati pogovorni jezik, v katerem narašča trend rabe pomanjševalnic.

Včasih pa pomanjševalnice uporablja za podajanje servisnih informacij ali napovedi prihajajočih vsebin:

»Dvajset minut do sedmih (.) reklamce.«

»Tri minutke do pol ste na Valu 202.«

»Danes in jutri sonček z oblakom, (...) vleklo bo na rahlo od jugovzhoda, (.) *fino* bo.«

V zgornji povedi poleg pomanjševalnice za napoved vremena uporabi še preneseni pomen – torej sonce z oblakom pomeni delno (ali delno do pretežno) oblačno, vleči od jugavzhoda pomeni, da bo pihal blag jugovzhodnik, nato uporabi še pogovorni izraz za prijetno, dobro – *fino*.

Miha Šalehar je v opazovanih tekstih uporabil dve priložnostnici:

Globokoumimo in odzajel.

Prvo uporabi v napovedi teme v rubriki Nebuloze:

»Zakaj na Facebooku globokoumimo v tujih jezikih, zakaj se tetoviramo v tujih jezikih, v nebulozah ob osmih na Valu 202.«

Izraz tisto jutro v tem kontekstu uporabi še dvakrat, verjetno za poenostavitev govora, da ne reče vsakič »*pišemo kvazi globoke misli*«, kar naj bi glede na sobesedilo pomenila beseda *globokoumiti*.

Druga pa je nastala ob napovedi bližajoče se vremenske napovedi:

»Po tejle pogledamo v nebo, dež bo zajel vso državo, kdaj nas bo odzajel, (..) pove Veronika, (.) upam.«

Tu *odzajeti* stoji predvsem kot nasprotje glagolu *zajeti*. Strokovno je bolj primeren glagol *preiti*, vendar za potrebe vodenja radijskega programa tudi beseda *odzajeti* funkcioniira, saj je iz konteksta povsem razumljivo, kaj je Šalehar z njo želel povedati.

Pri Šaleharju sem opazila naslednje paronomazije:

»Na pumpo po sikspek pa na vrata, din don, Boris, a veš kaj, pa Boris reče: Kaj? Vi pa: Vse naj! Pa ponovite prvi maj.«

Zgornji primer je tudi sicer zanimiv, saj poleg besed, ki se rimajo (*kaj, naj, maj*) vsebuje še druge stilne prvine – začne z dvema neknjižnima besedama; pogovorno *pumpo* in slengovsko *sikspek*, nato uporabi prenesen pomen zveze *na vrata*, s katero misli *iti k nekemu na obisk* in še medmetno oponašanje zvonca *din don*.

To je še en primer, ko v istem stavku uporabi več različnih stilnih prvin.

Sledi zgoraj že omenjeni primer:

»Ostale vesti, vključivši Agrokor hardcore, po tejle.«

V njej poleg blizuzvočnic uporabi še arhaizem.

En primer paronomazije uporabi, da se ob izteku pesmi naveže na njeno besedilo:

»Bolje, da si brez prave potrebe po gibanju, kot da imaš malo potrebo.«

Poslušalcu se ob izrečenem utrne misel, da govori o okoliščinah, ko je malo potrebo treba zadrževati, saj takrat postane neprijetna. Mala potreba sama po sebi namreč ni nekaj slabega ali neprijetnega.

»/.../ ki ima na bedru, tam zgoraj, kjer se konča samostoječa nogavica, napisano pursiut of happiness. Kako bi to, Maci, prevedla? Išoč al pa zasledujoč srečo. Zakaj ni napisala pršut of happiness?«

S pršutom namiguje na mesto, kjer ima pevka zapisan tatu in blizuzvočnica izpade dokaj posrečeno.

»... ker iz Kamenjaka prideš prašen, prašen avto pa slabo spi in če avto slabo spi, Janez slabo spi, in če Janez slabo spi, cela familija trpi.«

V navedenem primeru gre tudi za ponavljanje, s katerim Šalehar doseže učinek stopnjevanja.

Med vodenjem je uporabil tudi en oksimoron:

»Zaenkrat je situacija močno (.) neodločena, ə, in zelo v prid temu, da js pokasiram dve.«

Govori o stavi, ki jo imata s tonskim mojstrom Macuro. Oksimoron je že *močno neodločena situacija*, saj je neodločenost, torej izenačenost, vedno popolna ali pa je sploh ni, nesmiselno st

pa še stopnjuje, ko nadaljuje, da rezultat kaže »v prid temu ...«, saj neodločen rezultat nikomur ne more biti v prid. Tudi v to poved vmeša še eno stilno prvino – pogovorni glagol *pokasirati*.

Miha Šalehar je zelo inovativen, ko pride do sinonimov, do poimenovanja nečesa še drugače.

Navajam primer, ko v dveh povedih uporabi tri različna poimenovanja za pivo:

»A b- lahko za hec špekulirava, koliko piva lahko iz Hoferja nesete v Kanegro? A, sto petdeset pirov, b, deset mn kot dva platoja, to je štrideset pirov, ali dvesto dvejet prijetno ohlajenih enot.«

ali

»Včeraj je Marko Novak ponudil dva čuka šeststo, prosto po Erjavcu, danes Mark Žitnik, (.) Mark Žitnik Strle, tri tisoč enot aktualne valute.«

Veliko sinonimov pa uporablja tudi za nagovarjanje poslušalcev: ekipa, murnke in murni (večkrat), drage in dragi, dame in gospodje, spoštovane in cenjeni.

Nagovarjanje poslušalcev z murni in murkami je še en primer Šaleharjevega osebnega publicizma.

Po zaključku pesmi štajerskega izvajalca poslušalce nagovori kar z:

»Bratje s severovzhoda in sestre, lep pozdrav!«

Po oglasnem bloku, ki je vseboval tudi obvestilo o posebnem popustu za upokojenke, pa jih nagovori kar z:

»Upokojenke, upokojenci, dobro jutro!«

Šalehar se prevzetim besedam sicer izogiba oziroma jih uporablja, kadar mu služijo kot del neke druge stilne prvine, je pa v enem od opazovanih juter uporabljal precej angleških izrazov, saj je sporazumevanju v angleščini med izključno slovensko govorečimi ljudmi posvetil rubriko Nebuloze. Torej jo je uporabljal ironično, z namenom pokazati, da je to nepotrebno in neprimerno.

Po oglasu, ki se konča z angleškim sloganom, je intervenco z enakim sloganom začel tudi on, nato pa tuji stavek ob koncu poslovil še enkrat in poleg slovenskega pozdravil še po angleško:

»We care more, Val 202, zakaj se na Facebooku pa na reklamah pa na tatujih v angleščini boljš slišijo kot v slovenščini /.../ Ja, em v Nebulozah, ki rešujejo male težave velike nacije slovenske, ob osmih, na Valu 202, because we care more. Dobro jutro. Good morning.«

Tudi v sklopu rubrike uporablja tuje izraze – predvsem, ko našteva različne misli, ki jih ljudje prišejo na spletna omrežja ali si jih dajo vtetovirati v tujih jezikih. Teh, ker sodijo v kontekst

rubrike, ne bom obravnavala. Poudarim pa še en primer, ko za napoved ankete v sklopu rubrike ironično uporabi prevzeto besedo tako v angleščini kot španščini:

»No, naša Katja je šla pa dol in nekaj naključno mimoidočih povprašala (.) why. /.../ [Porke]?«
Ironiziranja prevzetih besed se povsem ne otrese praktično do konca moderacije tistega dne, ko za napoved nujne prometne informacije znova uporabi:

»Ker we care more, boste tole slišali.«

Miha Šalehar je v svojem govoru uporabil naslednje prenovitve frazemov:

»Zrno soli za konec,« ob branju zapisov s forumov v rubriki Forum 69.

»Gasimo ogenj z ognjem,« kot komentar na izteklo pesem.

»Zadeva bo enostavna kot pasulj,« uporabi za opis kviza, ki ga je pripravil, in kasneje v istem kontekstu še: »Simpel kot segedin«.

Ramovševa je v svoji diplomski nalogi raziskovala jezik voditeljev na Valu 202 in med drugim obravnavala tudi Šaleharja. Opazila sem, da je vse štiri v njeni nalogi navedene frazeme ali njihove prenovitve izrekel Šalehar (Ramovš 2011, 46).

Raba te stilne prvine je pri njem torej stalnica.

Našla pa sem tudi nekaj ponovitev ustaljenih vzorcev ali njihovih prenovitev:

»Bomo zmogli, bomo ja,« ki ga uporabi čisto na začetku jutranjega programa, dvanajst minut pred šesto. To je geslo priljubljenega risanelega junaka, mojstra Mihe. Vprašanje pa je, koliko poslušalcev je ob tem povezalo, da voditelj Miha citira svojega soimenjaka.

Drugo pa je prenovitev ustaljene fraze, ki se uporablja pri otroški igri *Tovor gre, naj le gre*:
»Torek gre, naj le gre.«

Morda lahko temu ob bok postavim še zanimiv izraz, ki ga Šalehar uporabi kot del napovedi radijske igre *Pot v raj*. Napovednik se začne z zvokom avtomobilskega motorja, dialog med protagonistoma se namreč dogaja med vožnjo v avtu. Po uvodnem dialogu in zvoku motorja pa Šalehar, preden se radijska igra nadaljuje, komentira: »In sta šla.« Pri tem je zanimivo, da je *In sta šla* tudi naslov pesmi slovenske pevke Tinkare Kovač, za katero je Miha Šalehar napisal glasbo in aranžma. Lahko, da je šlo za hoteno referenco, lahko pa tudi za popolno naključje, v vsakem primeru pa je zanimivo, da Šalehar med svojo moderacijo citira naslov pesmi, katere avtor je.

Šalehar rad uporablja metafore, povezane z vremenom:

»Katere geografske koordinate naše domovine omogočajo največ D-vitamina, poročamo po tejle.«

»Torek. Malo bo moker, menda, (.) ampak jutri na meniju že spet sonce.«

»Maci, Katja, Mitja, Jernej in Miha gremo v beli dan.«

Pod poseben drobnogled pa sem se odločila vzeti tudi njegovo napovedovanje oglasnih blokov ali komentarje nanje po izteku. Šalehar med svojim vodenjem, pa tudi z izbiro tem, ki jih obravnava v rubrikah, izraža kritiko do potrošniške miselnosti v sodobni družbi.

Recimo že s tem, kako oglase napove:

»Prodajalci denarja, farmacije in Ljerke, vse napol zastonj.«

»Valovitka, flajštri in ostalo.«

»Na sporedu je pegasti.«

V zgornjem primeru se je glede pegastega badlja razgovoril tudi po izteku oglasov, a intervenco je začel z ironično pripombo glede vsebine v njih:

»Mojca ma kuhinjo, Alenka ma avto, naš Macura ma pa pegasti badelj in to je dolga zgodba ...«

Zasledila pa sem tudi povsem neposredno kritiko oglasne vsebine:

»Kaj ma čisto črevo s hčerko, še premišlujem, ampak (.) zna bit, da bom dognal tja do desete.«

Nekoliko posmehljivo pa lahko zveni tudi komentar po oglasu za uprizoritev Ribniškega pasijona:

»Poslušate Pasijon po Macuri in Mihiju na Valu 202.«

Diskurzni označevalci

Miha Šalehar je v svojem govoru polglasnik ə uporabil 40-krat, 19-krat pa əm.

Pogosto se pojavijo v dialogu s poslušalci, ki pokličejo, recimo, da zbere misli ali da se ustavi, preden nadaljuje poved drugače, kot je začel:

»/.../ Okej, ampak tukej govorimo o lokalno pridelanih modrostih po angleško, ki jih običajno, əm, s katerimi običajno naslavljamo tiste, ki so od tu doma, ne.«

»/.../ Kdo se je tako ə zmenil in zakaj so se tako zmenili? /.../«

Podobno tudi v dialogu s sodelavci:

»Vaša gostiteljica v nadaljevanju Vala 202 bo moja ə sestra v kolesu in sodelavka na Valu, Nataša, živjo!«

»/.../ In tako je prav.=Sem slišal, da imaš še, əm, kako se zdej prov reče?«

Dokaj pogosto, v kombinaciji tudi z nekoliko daljšimi premori, se pojavijo povsem ob začetku vodenja, še pred šesto uro. Zdi se, da ob zgodnjih urah Šalehar potrebuje več časa, da najde rdečo nit govora:

»Zdaniło se ni. əm, (..) do popolnega vzhoda ste lahko drugi ljudje.«

Kar nekaj polglasnikov sem opazila v napovedih rubrike Nebuloze ali Nebulotičnega kviza:

»Čez dobrih trinajst minut Nebulotični kviz, əm, ki ga poklanjamo vprašanju, ali si praznike sploh zaslužimo.«

»/.../ Ja, əm v Nebulozah, ki rešujejo male težave velike nacije slovenske, ob osmih, na Valu 202.«

»Zakaj mamó na eni rami napisano *La vida loca* ə na drugi pa *Every day is a (.) second chance*. əm, a ma kdo kako mnenje o tem, əm a je res lažje to izrečt v angleščini.«

»Danes si bomo skušal odgovoriti, zakaj na Facebook napišemo *Believe in yourself*, namest ə vase je treba verjet. ə, no, naša Katja je šla ...«

Kot da mu je težko govoriti v prevzetih besedah, še kadar je to ključno za temo, zato premori in polglasniki.

Prav tako ga uporablja v napovedih ali komentarjih v Forumu 69 – najprej na začetku povedi, kjer se zdi, da s polglasnikom nakazuje, da se je končal brani del in začel njegov komentar, drugi polglasnik pa to še stopnjuje, saj njegov komentar postane še bolj oseben:

»ə, Slavil2 za začetek zmotijo dame, ki za njen okus na Šmarno hodijo preveč naličene, əm, potem pa vse skupaj, kot vedno, uide izpod nadzora.«

»/.../ Ja, ə, predlagam kak bolj spodoben hrib. əm Ampak zanimivo, Maci, ne, praktično živim spodaj, pa nisem vedel, da je Šmarka tako izjemno libidalen hrib.«

Včasih pa polglasnik uporabi tudi, da zbere misli in se odloči, kaj točno bo povedal:

»Do devetih še deset minut in pol ure in ob devetih ə danes se začne (.) huda zgodba.«

»Dobro jutro, proukr sem si (..)s stolom na koleščka povozil kabel od slušalk in skorajda utrpel, əm, zlom ključnice ali kake hujše poškodbe.«

V zgornjem primeru je bil opisani pripetljaj očitno tik pred oglašanjem v eter, zato se je moral Šalehar – verjetno še nekoliko pod vtisom nezgode – hitro odločiti, kaj bo povedal. V pomoč mu je poleg polglasnika še premor bolj na začetku povedi. Glede na okoliščine v opisani situaciji je njegov govor izjemno tekoč.

Polglasnik tudi uporabi, kadar se zmoti, preden popravi napako:

»V povprečju petnajst minut, ə, petnajst stopinj manj kot prejšnji teden.«

Šalehar je *ne* ob koncu stavka uporabil devetkrat.

V dialogu z dežurno meteorologinjo:

»/.../ Mmmm, mene pa blazno firbc matra tale sobota, ne.«

Pa s poslušalko v Nebulozah:

»/.../ Raje ne, ne, ker običajno sem jaz na tem mestu, da postavljam vprašanja. /.../ Ja, tut sam ga včasih pobiksam. Recimo moj foter tega sploh ni tolerirou, ne. /.../

S prvim podčrtanim *ne* (povsem prvi *ne* v povedi je nikalen, torej ni diskurzni označevalec) išče razumevanje pri poslušalki, ki mu želi zastaviti vprašanje, in ji nato še pojasni, zakaj se mu to ne zdi dobra ideja. Drugi, na koncu navedka, pa ustvarja bolj pogovorni ton – tudi sicer je ta poved zelo pogovorna, zaradi besed *tut*, *pobiksam*, *foter* in *tolerirou*. Morda kot zanimivost dodam, da ga je poslušalka ob temi o uporabi prevzetih besed vprašala, zakaj tudi on včasih uporablja angleščino, ko pa je slovenščina tako lep jezik, na kar se Šalehar odzove z izjemno pogovornima povedma, kar se mi je po eni strani zdelo presenetljivo – bolj naraven odziv, kadar nekdo postavi pod vprašaj pravilnost posameznikovega govora, bi se mi zdel povsem knjižno govorjenje. Res pa je tudi, da težje nadziramo svoj govor, kadar smo čustveno vpleteni, kar je za Šaleharja ta tema očitno bila, saj je govoril o svoji rabi jezika in svojem očetu.

Včasih z rabo besede *ne* ustvarja bolj pogovorni ton, še posebej pri opisovanju teme v rubriki Nebuloze:

»Danes ni svetovni dan ničesar, se mi zdi, ne, je bil pa par dni nazaj dan slovenske zastave.«

»Tut tetoviramo se zadnje čase vse bolj v angleščini, španščini, nekateri tut v latinščini, ne, carpe diem, recimo, ne.«

Tu beseda *ne* dejansko poveča občutka kramljanja in lahko poslušalce spodbudi, da o tej temi z voditeljem pokramljajo po telefonu.

Uporabi ga tudi, kadar nekoga neposredno nagovarja:

»Ampak zanimivo, Maci, ne, praktično živim spodaj.«

Je pa Miha Šalehar edini voditelj, pri katerem sem opazila diskurzni označevalec *ne* tudi na začetku povedi:

»Ne, si predstavljaš, da bi si dal, Macura, Giovanoti tatu v slovenščini.«

To je prva poved v intervenci, ki sledi pesmi izvajalca Giovanotia, pred katero je Šalehar že govoril o tetovažah v tujih jezikih. Zato se zdi, da ta *ne* na začetku povedi signalizira nadaljevanje prejšnje teme – da nadaljuje točno tam, kjer je pred pesmijo končal.

Ob tej povedi bi opozorila še na sicer že prej omenjeno komunikacijo med Šaleharjem in Macuro. S tem ko ga v zgornji intervenci pokliče, in to ne takoj na začetku, temveč šele po tretjem stavku, lahko da poslušalcu občutek, da namerno kliče tehnikovo pozornost, ki je do zdaj morda ni imel, torej da ideje ne želi toliko posredovati v eter, temveč da gre bolj za interno komunikacijo med sodelavcema. To lahko v poslušalcu vzbudi tudi nekoliko nelagoden občutek, da prisluškuje oziroma je odveč.

Diskurzni označevalec *ja* na začetku stavka je Miha Šalehar uporabil 37-krat.

Za boljšo analizo spodnjega primera moram najprej razložiti nekaj okoliščin. Ob branju zapisov v rubriki Forum 69 najprej napove, o čem bo govora in poda tudi že osebno oceno, nato pa dobesedno citira zapise drugih ljudi. Spodaj navedena poved pa sledi temu citatu:

».../ Ja, e, predlagam kak bolj spodoben hrib.«

Podoben primer kombiniranja diskurznega označevalca *ja* s polglasnikom sem našla tudi pri Nebulozah. Najprej okvirno napove temo, nato v eter spusti nekaj posnetih izjav, po njih pa nadaljuje takole:

».../ Ja, em v Nebulozah, ki rešujejo male težave velike nacije slovenske, ob osmih, na Valu 202.«

Z *ja* in polglasnikom, se zdi, še najbolj pritrjuje samemu sebi glede pred branjem povedanega – kot bi poslušalcem želel reči: »Vidite, to sem imel v mislih.«

Podobno *ja* takoj po izjavi ali citatu učinkuje tudi brez polglasnika:

».../ ugotoviš, da gre za (.) popolno traparijo? /.../ Ja, poslušalec, ki se mu zahvaljujem za tole temo, je postregu tut s kupom podvprašanj.«

22-krat pa je *ja* služil med pogovorom s sodelavcem v studiu ali poslušalcem po telefonu kot spodbudo, naj začeto pove do konca, ali kot pokazatelj, da ga še vedno poslušata in sliši (verjetno tudi, da je zveza še vedno dobra):

»Brane .../.../ Ja? /.../ Ja. /.../ Ja, pa si rečeta ... /.../«

Sicer pogovorno besedo *okej* Miha Šalehar pogosto uporablja kot diskurzni označevalec. Na tak način jo je uporabil kar 36-krat. Pogosto rabo te besede pri pogovoru s poslušalki je pri njem opazila tudi Ramovševa (2011, 47).

Najpogosteje jo uporablja med Nebulozami oziroma Nebulotičnim kvizom, v dialogu s kličočim, kot znak, da je uvodnega pogovora konec in lahko preideta k temi/vprašanju:

»Okej, vprašanja od ena do sedem. /.../ Štiri?«

Ali da bo začel brati vprašanje:

»Tri! Okej, kaj moramo imet na Hrvaškem v avtomobilu poleg obvezne opreme?«

Pa tudi, kadar želi od govorečega znova prevzeti nadzor nad pogovorom:

»/.../ Okej, ampak tukej govorimo o lokalno pridelanih modrostih.«

»/.../ Okej, zdej, to je bilo najlažje vprašanje.«

Pojavi pa se tudi sicer, med vodenjem, blizu pomenu »vrnimo se k temi« ali »nadaljujmo«:

»Ja, problem je, kdo ga upa vprašat.=Okej. Maceo, (.) seveda, Parker.«

Ko se vrne v kviz po nujni prometni informaciji:

»/.../ Okej, Vida (.) ni odgovorila pravilno ...«

Enkrat pa z zgostitvijo rabe te besede signalizira tehniku, naj ustavi posnetek ankete:

»/.../ Okej, okej, okej, okej, Maci, bodi dovolj.«

To izreče v blagem smehu, kot da mu je nerodno, ker je anketiranec na posnetku govoril neumnosti. V teh okoliščinah je diskurzni označevalec pomensko še najbližje besedi *dovolj* – ki jo kasneje tudi dejansko uporabi v povedi.

Miha Šalehar od analiziranih govorcev kot radijski voditelj dela najdlje, zato je razumljivo, da ima najbolj izdelan voditeljski slog in ima za določene rubrike že povsem avtomatizirane vzvode: vzdevki za sodelavce, nazivanje poslušalcev z murni, velelnik *navali* športnim novinarjem, da lahko začnejo z rubriko *Naval* na šport in določene svoje posebnosti, kot je rubrika športni haiuku, in pogovor s tonskim mojstrom v eter.

Slog ima izdelan tudi glede uporabe stilnih prvin: pogosto uporablja prenovitve frazemov in metafore, pa tudi paronomazije in perifrize, vse naštetu pogosto v napovedih prihajajočih ali kot komentar izteklih se vsebin. Rad meša različne sloge med seboj: arhaizme v povedi z zelo modernim kontekstom ali pomanjševalnice v servisne informacije.

Opazna značilnost Šaleharjevega sloga je pogovornost, močno zaznamovana z osrednjeslovenskimi pogovornimi prvinami, ki posebej pride do izraza v dialogih, kadar govori o sebi ali o temah, o katerih ima močno oblikovano mnenje. Ponavadi so to teme, ki jih uporabi

za rubriki Nebuloze in Forum 69. Njegova posebnost je pogovorna beseda *okej* kot diskurzni označevalec, zlasti med pogovori s poslušalci.

Kot posebnost Šaleharjevega stila lahko omenim še dodajanje nenavadnih ali pretiranih pridevnikov. Nekaj primerov:

»se divje motite«, »divje netočno«, »vam štejemo globoko v plus«, »v globokem aprilu«, »s težkokategornimi nebulozami«, »postvelikonočno zgago« in »iz daljnega Hrastnika«.

Da se tega zaveda in mu je samemu včasih to pri njegovem govoru moteče, je povedal tudi v intervjuju, ki sem ga opravila z njim:

»Nekatere, kot je pretiravanje s pridevniki, mi gredo pri sebi na živce; včasih pa mi rata kaj povedati na način, da sem res zadovoljen« (Šalehar 2017).

5.2 Val 202 – Tadej Košmrlj

»Ne se ozirat na uro niti proti njej, to namesto vas delamo mi in to je bolj ali manj vse, kar se dela zjutraj na radiu.«

Tadej Košmrlj na Valu 202 vodi program petkovih jutur in dopoldnevov, poleg tega ureja sredino popoldansko oddajo Evropa osebno. Prihaja iz Ribnice, njegovo domače narečje je dolensko.

Glavni dve rubriki njegovih jutur sta Jezikanje, ki ga pripravlja z novinarko Vala 202, Uršulo Zaletelj, in v njem obravnava različne jezikovne pojave. Druga pa je kviz bizarnih dejstev, v katerem predstavi nekaj zanimivih podatkov o določeni državi, mestu ali geografskem pojmu, najobičajneje o navadah tamkajšnjih prebivalcev, poslušalci pa so povabljeni, da pokličejo in ugibajo, katera od navedenih točk ni dejstvo, temveč izmišljotina. Posebnega imena kviz nima, za potrebe te magistrske naloge ga bom imenovala kar *Kviz bizarnih dejstev*.

V svoje intervence najraje vpleta naključna zanimiva geografska, zgodovinska ali družbena dejstva, pogosto komentira aktualno družbeno politično dogajanje, komentira oglase, obravnava jezikovne pojave, omeni posebnosti tega dne, včasih pa spregovori tudi kaj o glasbi, športu ali medčloveških odnosih.

O vnaprejšnji pripravi svojih vodenj je v intervjuju povedal takole: *»Težko opredelim, kaj je vnaprej pripravljeno. Načeloma je vnaprej pripravljeno vse. Če to pomeni, koliko tistega, kar povem, je napisano, potem kako (dobro) polovico« (Košmrlj 2017).*

V dveh opazovanih jutrih je spregovoril 5.832 besed.

Ena izmed najbolj opaznih značilnosti radijskega vodenja Tadeja Košmrlja je redko pozdravljanje. Z *dobro jutro* poslušalce nagovori le 11-krat v dveh opazovanih dneh.

Zdi se, da mu je stalno nagovarjanje poslušalcev odveč. Svoj odnos do pogostega naslavljanja poslušalcev z *dobro jutro* najbolj jasno izkaže s komentarjem, ki ga je ob pozdravu dodal malo pred iztekom svojega vodenja:

»Dobro jutro še n-tič danes.«

V resnici je v tistem vodenju pozdrav *dobro jutro* izrekel le šestkrat, kar je malo v primerjavi z drugimi obravnavanimi voditelji. Zgovoren je tudi naslednji stavek:

»Dobro jutro še enkrat z Vala 202.«

Z njim implicira, da je poslušalce pravkar že pozdravil, a v resnici jih je nazadnje pred več kot desetimi minutami. Vmes se je najverjetneje poslušanju pridružilo kar nekaj novih poslušalcev, ki tega prejšnjega pozdrava niso slišali in za njih ta »še enkrat« ni na mestu. Sicer bi lahko argumentirali, da poslušalci poznajo konvencijo radijskega govora in razumejo, da se »še enkrat« nanaša na katerikoli pretekli pozdrav, ne glede na to, koliko časa je minilo od takrat. Vendar v praksi radijski voditelji »še enkrat« ob pozdravu uporabijo, predvsem če so ga v isti intervenciji že izrekli. Konkreten primer pri Šaleharju:

»Dobro jutro, geto deve- z- (..) blblu (.) Dobro jutro, še enkrat, geto 202.«

Z vidika dejanske rabe je torej ta Košmrljev »še enkrat« odveč.

Ko sem ga glede redke uporabe pozdrava *dobro jutro* povprašala v intervjuju, je odgovoril takole:

»Ne čutim prevelike potrebe uporabljati nečesa, kar dojemam kot neke vrste mašilo, balast. In da je tega v majhnih količinah čisto dovolj. Ker ... Pogosto je voščilo *dobro jutro* obratnosorazmerno z ostalimi vsebinami. Če nimaš česa povedati, potem pač zaželiš *dobro jutro* in napove(duj)uš uro in vreme (in naslove skladb). To je bolj zagovor, ker se drugače zavedam, da je radio osebni medij in da je dobro zjutraj slišati tudi kaj prijaznega. Ko nagovarjaš poslušalce, je seveda lepo, da jih tudi pozdraviš (pozdravljaš), ampak to običajno naredim samo na začetku določenega programskega sklopa. Po informativnih oddajah, na začetku/koncu ipd. Potem pač potujemo skupaj (si domišljam). Tisti, ki pridejo vmes, so žal velikokrat nepozdravljeni (smeh)« (Košmrlj 2017).

S povedanim nakazuje, da pri svojem vodenju želi dati prednost vsebini in se čim bolj izogiba ti avtomatizmom. Kar pa ga ne odvrne od pogostega poimenovanja radijske postaje in še pogostejšega, zelo točnega napovedovanja ure. Navajam primer, ko je praktično celo intervenco porabil samo, da je povedal točen čas:

»Še dobre pol minute je zdaj oziroma, ja, še dobre pol minute je do pol sedmih, tokrat zato ne nastavljam točnega časa po znaku, ki se vam bo zlagal, da je točno pol sedmih, ker ne bo. Razen, če še enkrat povem, da ne bo točno pol sedmih, ker potem pa že skoraj bo pol sedmih, čez pol minute.«

Tudi sicer je opaziti, da pridevnik *točno* v zvezi »napoved točnega časa« jemlje zelo resno, saj včasih vanje vključi polovice minut:

»Trinajst in pol pred sedmo.«

Pa tudi, ker se opazno razveseli, ko mu čas dejansko uspe napovedati povsem točno:

»Točno osem, do sekunde, ha ha!«

Ob napovedovanju glasbe redko pove tako naslov kot izvajalca iztekle ali prihajajoče pesmi – naštela sem le štiri takšne primere. Večinoma napove le izvajalca, 16-krat, le naslov pesmi pa je povedal trikrat in še to vedno v navezavi na program, ki ji je sledil. Eden od primerov:

»Napoj. Očitno je nekdo vzel napačnega.«

Sledila je nujna prometna informacija o vozniku, ki je zapeljal na napačno stran avtoceste.

Glasbo največkrat, štirikrat, komentira iz ritmično-aranžmajskega vidika:

»Tinček, ki že z drugo drastično menja ritem, tempo in plesni korak.«

Ali pa združi oboje – ritmično-aranžmajski vidik pesmi aplicira na aktualno dogajanje:

»Gavin James je bil tole, ki poje tako hitro, kot se vi premikate, če zdajle stojite pred mejnim prehodom Obrežje ali kakim drugim v tisto smer.«

Občasno poda tudi kak komentar na priljubljenost izvajalca:

»Sedem čez šesto pa zdajle možakar, ki z izvozom nima niti najmanjših težav.«

ali

»Alya je napisala eno kvotno, ki jo praktično lahko zavrtijo vse slovenske radijske postaje.«

in po izteku pesmi:

»Melos, ki pokrije Dalmacijo, veseljake in gre skozi tudi na nacionalki.«

Kot omenjeno zgoraj, dokaj pogosto poimenuje radijsko postajo. V opazovanih besedilih sem poimenovanj naštela 37, od tega trikrat skrajšano, brez številke:

»Vsebina na Valu, čez kakih pet minut.«

Enkrat se pojavi tudi v obliki posebitve:

»Val 202 tukaj.«

Tadej Košmrlj že z obravnavanimi temami, pa tudi s svojima rednima rubrikama Jezikanje in Kvizom bizarnih dejstev kaže, da je ukaželjen, ima rad informacije in jih tudi želi posredovati naprej.

Recimo celotno daljšo intervenco je posvetil italijanski starki, najstarejši poznani Zemljanki, stari 117 leti in pol, še eno intervenco pa informaciji, da je imel Hamas kljub svojim strogim pogledom na ženske in poroko v nekem obdobju žensko predstavnico za stike z javnostmi, ki je bila tudi ločena in mati samohranilka.

Zavedanje, da vsakemu poslušalcu takšna dejstva niso zanimiva, oziroma da preobilica podatkov na radiu v zgodnjih jutranjih urah poslušalce lahko odbije, nakaže, ko reče:

»Sicer pa, preden se zapletem v za obstoječi čas in prostor preobsežno količino podatkov, nekaj lahkotnejšega.«

O tem je spregovoril tudi v intervjuju:

»Morda, čeprav to ne sodi nujno k stilu, svoj govor preveč obremenjujem z različnimi zgodovinskimi in geografskimi podatki, kar zna biti naporno za (predvsem jutranja) ušesa« (Košmrlj 2017).

Z bojznijo, da poslušalce preveč obremenjuje s podatki, je morda povezana tudi dokaj pogosta raba metakomentarja *mimogrede*, ki sem ga v opazovanih besedilih pri njem našla osemkrat. Največkrat v okviru kviza bizarnih dejstev, kjer ob koncu vsa navedena dejstva tudi razloži in včasih (*mimogrede*) doda še kakšen zanimiv podatek, za tiste, ki si želijo izvedeti še več:

»Mimogrede, po enem od podatkov imajo najvišji povprečni IQ, 107, ne.«

Še ena značilnost Košmrljevega vodenja radijskega programa je razlaganje ozadja nastajanja radijskega programa in njegovih zakonitosti; lahko bi temu rekli *metaradijski* govor.

Eno izmed intervenc recimo skoraj v celoti porabi za poimenovanje, opis in nato prikaz primera radijske forme, imenovane 3EB:

»Dejmo zdej samo en 3EB, torej tri element break, pomeni oglasi se in ne povej nič, ə, ura, je že bila, torej tri do osmih, postaja Val 202, namesto moderatorja pa še zadnja pred osmo in jezikanjem, Ice na liniji.«

3EB je radijski pojem, ki sem ga zasledila le v literaturi nemškega govornega okolja in dejansko, kot opiše Košmrlj, pomeni intervenco, sestavljeno le iz predstavitve voditelja, poimenovanja postaje in napovedi točnega časa (Luthje 2009).

Drugi primer je, ko opiše radijski avtomatizem *biti nazaj*:

»Mi smo nazaj, kot se temu reče, oziroma kot se reče tej retorični, radijski kvazi bravuri, ko v bistvu ne greš nikamor, pa se ti vseeno zdi, da te ni bilo in se potem zaradi tega vrneš. Skratka Grega, Uršula in Tadej smo ravno izvedli ta postopek.«

Ena izmed njegovih intervenc pa je bila (sicer izjemno poenostavljen) opis nalog radijskega voditelja:

»Ne se ozirat na uro niti proti njej, to namesto vas delamo mi in to je bolj a- ali manj vse, kar se dela zjutraj na radiu. No včasih se še napove kakšen komad, če je treba, pri temle skoraj ni potrebe.«

Tik pred iztekom njegovega dela programa pa se je v enem od opazovanih dni poslovil z namigom, katera naloga ga še čaka po tem, ko ga v eter več ne bo slišati:

»Od jutra samo še sebe pospravimo v arhiv, Uršula, Grega in Tadej.«

V enem od opazovanih juter v rubriki Jezikanje govori o radijskem žargonu za etrom, kar dodatno kaže na to, da rad razlaga in pojasnjuje, kako nastaja radijski program.

Prav v tej oddaji pa tudi izrazi mnenje, da so radijski govorci jezikovno bolj podkovani od ostalih ljudi, oziroma se tako vsaj sami dojemajo:

»Današnje jezikanje obdeluje radijski žargon, ki kljub temu, da se delamo jezikovno fine, ali če rečem drugače, jezikovno rahlo nadrejene kakšnemu drugemu poklicu, skratka radijski žargon besedišče črpa iz istega bazena idej kot žargon avtomehanicov, gozdarjev ali kakšnih gostilniških delavcev.«

Pogovornost

Pri Tadeju Košmrliju sem samoglasniški upad zaznala redko, le sedemkrat, recimo v bolj neformalnem kontekstu kramljanja s poslušalci:

»Ampak sej, tudi to bo kmalu.«

Lahko tudi, ko oponaša govor nekoga drugega:

»Kot bi rekel Lovro, dejmo zdej samo en 3EB.«

Ali pa v dialogu s sodelavcem, na primer pri napovedi navala na šport:

»Omenil si zdele eno precej zanimivo vest ...« in »Hokej? /.../ Al je še kej drugega?«

Je edini od radijskih voditeljev, pri katerem nisem opazila ne kratkih nedoločnikov ne deležnikov na l. Čeprav neposrednega vpliva njegovega dolenjskega narečja na njegovo vodenje nisem opazila, pa se posredno kaže prav v odsotnosti pogovornih prvin, značilnih za osrednjo Slovenijo.

Tudi pogovorne izraze uporablja redko, našla sem 4:

Komad, odbito, pasuš, šibamo.

Večinoma jih uporablja, ko okoliščine kličejo po tem: »*Ja, odbito.*« na primer reče kot odziv na poslušalčevo čudenje nad enim od nenavadnih dejstev iz kviza; *komad* uporabi, ko nekoliko šaljivo poenostavi opis dela radijskega voditelja:

»No, včasih še napovemo kakšen komad, če je treba.«

Pasuš pa izreče kot prevod naslova zgoščenke *Passeporte*.

Samo *šibamo* je izrekel povsem neindicirano, na začetku intervence, ki po vsebini ne kaže potrebe po pogovornem izrazu:

»Šibamo proti novicam ob pol devetih. Zdajle je štiri do.«

Stilemi

Pri Košmrlju sem zasledila dva ekspresivna izraza:

Crknu in idiot.

Eno vstavlja v usta nekomu drugemu, ki ga želi prikazati kot neprijaznega:

»Ker si seveda ta napis vedno napačno razložimo, zato zdajle neuraden prevod: Hej, idiot, ne pošiljaj nam teh neumnih vprašanj, ker nanje itak ne bomo odgovorili.«

Obe sta torej rabljeni premišljeno, z namenom popestritve jezika.

Drugo pa uporabi v namen paronomazije, ki jih tudi sicer rad uporablja, so njegov priljubljen stilni pojav za ustvarjanje pestrejšega radijskega jezika.

O tem je tudi sam povedal v intervjuju:

»Rad imam besedne igre, še posebej tiste, ki temeljijo na »zvočnosti«. Torej besede, ki zvenijo podobno, pa pomenijo nekaj drugega. Zdajle mi na pamet padejo denimo: evropski parlament/evropski ornament, deževen junij je pljunij, na Evrosong smo poslali ušesom prijetno pesem kOmarja Naberja, Chucku Norrisu je bilo tukaj tako všeč, da bo naslednjč pripeljal še nečaka Norrisa, splet nesrečnih alkoholičin, predboži(v)čni čas /.../« (Košmrlj 2017).

Naslednje oblike paronomazij sem našla v analiziranih besedilih:

»Na enega od dni, ko še kure delajo nadure.« Bil je veliki petek.

»Popoldne se bo od zahoda nekoliko pooblačilo, ponoči se bo od zahoda še nekoliko bolj pooblačilo in nas tudi namočilo.«

»Jazz Cerkno – ker jazz (.) ne bo nikoli (.) crknu.«

»Upamo, da je novica prišla s Petrola in ne od kakega drugega (.) trola.«

»Ugotovitev mnogih: brez študije o vseh študijah ne bo drugega tira. Še najlažje pa bi bilo, če bi odprli kar novo smer študija na ekonomski fakulteti.«

V povedih o Jazz Cerknju in Petrolu spretno uporabi premore za poudarjanje povedanega – z njimi poslušalca opozori, da sledi nekaj še posebej pomembnega, vrednega poslušanja. Hkrati z njimi lahko ustvari tudi kanček napetosti, ko poslušalec v premoru čaka, kaj bo voditelj povedal.

Uporabil je tri prenovitve frazemov:

»... se kot mačka okrog vrele kaše vrtimo okrog dolžine.«

»In pravijo, da če nimaš za povedat nič pametnega, je bolje, da si tiho, zato samo še adijo.«

»No, za prevod nakupovalnega listka bi lahko prosili strica Googla, ampak smo se raje obrnili na govorca esperanta.«

Izmislil si je tvorjenko, povezano z vremensko napovedjo: *meteoreligiologija*, ki jo sam razloži z besedami:

»Vremenska napoved za prihodnje dni je aprilska, težko napovemo, kdaj bo kaj padlo z neba, če sploh.«

V eter je povedal eno ozko knjižno besedo:

»Šest pred šesto beseda ali dve o raznoterosti ponudbe naše ustanove.«

Ozkoknjižna, redko rabljena beseda, ki bi bolj sodila v umetnostna in predvsem zapisana besedila, kliče poslušalca k pozornosti. Z njeno rabo Košmrlj spodbudi k poslušanju, kaj pripravljajo na prvem in tretjem programu radia Slovenija, prav tako z evfemizmom *besedo ali dve* pred njo. Morda se razlog za rabo takšnih stilnih prvin v tej napovedi skriva na začetku povedi (da je ura šele šest pred šesto, poslušalci še niso najbolj zbrani in potrebujejo nekaj več spodbude v obliki okraševanja jezika).

Uporabil je tudi dva prevzeta izraza:

»Za hard core ljubitelje zime, vse tri, zato zdajle obe snežni razmeri.«

Sredi aprila napoveduje snežne razmere na smučiščih – s prevzeto besedo očitno želi poudariti neobičajnost smučanja v tem mesecu, kar v nadaljevanju še podkrepi s šalo, da so takšni ljubitelji zime v Sloveniji le trije in z dvojino poudari, da sta odprti le dve smučišči. V tej povedi kot celoti zato izraz ne izstopa, temveč je povsem na mestu.

Drugi primer rabe prevzete besede:

»Iščemo torej fake news.«

pa bi lahko bila šala na lasten račun – v kvizu bizarnih dejstev si enega namreč izmisli in tu ga poimenuje s trenutno tudi v Sloveniji precej priljubljenim izrazom za nepravilne, neresnične informacije v medijih, za katerega pa že imamo široko sprjet prevod: *lažne novice*.

Pri Tadeju Košmrlju v opazovanih besedilih na konkretne vulgarne izraze nisem naletela, je pa na enega od opazovanih dni v rubriki Jezikanje razlagal radijski žargon za etrom in v ta namen uporabil tudi nekaj besednih zvez, ki bi lahko bile vulgarne. Tudi sam jih poimenuje »skrite vulgarnosti radijskega govora«:

»Povedano še drugače, z Uršulo danes razlagava, kdaj uporabljamo besedne zveze, kot so dej ga not, dej me dol, na suho ali na posteljici, mi ga lahko izmeriš.«

Vendar je šlo za metajezikovno rabo teh sredstev, ki dane v radijski kontekst nimajo vulgarne konotacije, zato jih k vulgarizmu ne moremo šteti.

Uporabil je nekaj domiselnih metafor. Največkrat jih navezuje na prihajajoč program ali vsebine, ki so se pravkar iztekle. Prometne informacije o zastojih na mejnih prehodih je komentiral takole:

»Veliki petek je danes, strogi post. Za tiste, ki se odpravljate čez južno mejo, ga žal utegneta skombinirati še s križevim potom.«

Pesem v prekmurščini je napovedal:

»Začenjamo pa, če sem že omenil kure, v dialektu njene glave.«

Ministrstvo za infrastrukturo je poimenoval »Ministrstvo za gnečo na shengenski meji«.

Oglase pa je napovedal z:

»Vsebina, tudi (.) za na jetra.«

kar je premetena besedna igra. Lahko gre preprosto za napoved naslednje vsebine, saj je bil v sledečem oglasnem bloku tudi oglas za prehranski dodatek, ki naj bi razstrupljal jetra. Po drugi strani pa izrečeno lahko pomeni, da nam gre vsebina oglasov na jetra, torej, da jih neradi poslušamo. Tudi tu voditelj premišljeno uporabi krajši premor, s katerim nakaže, kaj želi povedati: da je mislil na drugo interpretacijo, namigne s kratkim premorom med besedama *tudi* in *za*.

Nasploh lahko pri njem, ravno tako kot pri Šaleharju, opazimo kakšno ironično pripombo na račun potrošništva kot obliko napovedi oglasnega bloka:

»Praznična ponudba taka, da bo treba v banko po kredit, da bomo lahko živeli v skladu s svojimi zmožnostmi.«

ali

»Od nagovarjanju čustev zdajle k prav tako nagovarjanju čustev z obvodom prek denarnice.«

Enkrat pa je lepo metaforo izpeljal tudi iz naslova iztekle pesmi:

»Drevored, Kdo ukradel mi je zvezde. Mi jih nismo, mi ne krademo ničesar, kvečjemu pozornost včasih, če nam uspe.«

Diskurzni označevalci

Tadej Košmrlj je polglasnik ə uporabil 27-krat, daljšo različico em pa 21-krat.

V enem delu govora so polglasniki še posebej pogosti, kar šest jih je v treh povedih:

»Torej, tudi pri denimo stometrskih stolpnihah ə, v Hong Kongu ə, še vedno uporabljajo ə bambusove palice za gradbene odre. Bruce Lee, državni prvak v ča ča čaju. ə Licenca za ustanovitev taxi službe v Hog Kongu sto tisoč evrov. Kvadratni meter pokopališča oziroma na pokopališču ə, toliko kot enosobno stanovanje v Ljubljani. Ali pa Jackie Chan, ə, pevec, ki je (.) študiral petje in celo pel v Sidneyski operi.«

Slišati je bilo, kot da skuša na pamet, s prostim govorom, obnoviti točke, ki so na voljo za ugibanje v Kvizu bizarnih dejstev, zato pa so zastoji s polglasniki pogostejši, ko zbira misli.

Tudi sicer je v tem kvizu polglasnikov več kot v preostalem delu vodenja, najverjetneje zaradi prostega govora s kličočimi poslušalci.

V ostalih primerih večinoma polglasnik uporablja bolj v začetnem delu intervence, običajno po prvem stavku, zlasti če sledi nekaj, čemur želi dati še poseben poudarek. Primer:

»Ja, čeprov si ni, ə, vsega dobro vedno jemati preveč na izi.«

Tu bi povsem enakovredno lahko uporabil zgolj premor in polglasnik dejansko služi kot mašilo. Besedo *no* je v opazovanih besedilih uporabil devetkrat. Pri Lengar Verovnikovi se je *no* kot diskurzni označevalec pojavil tretje najpogosteje, pri Košmrlju je po pogostosti na drugem mestu. A po njenih opažanjih je bil vedno v začetnem delu vprašanja in z njim je novinar signaliziral, da sledi nekaj pomembnega (2012, 86).

Pri Košmrlju sem ta diskurzni označevalec opazila tako na začetku kot na koncu povedi.

Primer rabe na koncu:

»Za avtomobilsko in farmaceutsko je verjetno tretja najmočnejša gospodarska panoga tam že muziciranje, vsaj po številu zaposlenih, no.«

Primer rabe na začetku:

»No, ni bil ravno prav dolg, predolg je bil, ker je že dve minuti čez osmo.«

Oba primera kažeta prej na zmanjševanje pomembnosti povedanega kot obratno. V prvem primeru, ob koncu povedi, izraža popravek oziroma omilitev začetne trditve. V drugem

primeru, ob začetku povedi, pa popravek trditve iz prejšnje intervence, ko je napovedal »eno ravno prav dolgo« (pesem), pa se je izkazalo, da se je zmotil.

V monologu Košmrlj ne uporablja mašila *ne* ob koncu stavka. Vendar pa se devetkrat pojavi v prostem govoru, kadar preide v dialog, recimo s kolegi s športnega uredništva pred Navalom na šport ali s kličočimi poslušalci v Kvizu bizarnih dejstev.

Navajam primer:

»Potem so pa ugotovili, da človek zna plesat, ne, in je po nekaj urah bil že v prvem razredu, kjer je učil potnice in potnike ča ča čaja, ne.«

Besedo *ja* je kot diskurzni označevalec uporabil petkrat, vsakič na začetku stavka.

Lahko kot kazalec temeljnega začetka (kot Lengar Verovnikova sem izraz povzela po Smolej 2006), v navedenem primeru z njim začenja rubriko Jezikanje:

»Ja tako in prvič v res ne tako dolgi zgodovini rubrike jezikanja torej sledi epizoda ...«

Preostali primeri rabe tega diskurznega označevalca služijo kot vnašanje pozitivne note ob nestrinjanju:

»Ja, čeprav si ni, ə, vsega dobro vedno jemati preveč na izi.«

Oziroma ob popravljanju napake:

»Ja, s skoraj celim Mr. Marshem sem pretiraval ...«

V tem konkretnem primeru služi celo za enak namen kot v drugem primeru beseda *no* – da se je pred pesmijo zmotil v napovedi, kolikšen delež je bo predvajane.

Nisem pa zasledila nobenega primera, kjer bi diskurzni označevalec *ja* dejansko uporabil za izražanje strinjanja, kar je sicer v vsakdanji rabi njen osnovni pomen.

Po temeljiti analizi Košmrljevega govora lahko povzamem naslednje poglavitne lastnosti njegovega voditeljskega govornega stila: poslušalce pozdravlja neobičajno redko, nima pa zadržkov pred rabo drugih avtomatizmov – poimenovanjem radijske postaje in napovedjo točnega časa, kateri namenja še posebno skrb, da je resnično točna.

Ima izdelan voditeljski slog, njegova značilnost je kratkočasenje poslušalcev z naključnimi nenavadnimi dejstvi in opisovanje tvorjenja radijskega jezika, kar sem poimenovala metaradijsko vodenje. Tudi on se, kot Šalehar, rad kdaj pošali ali reče kaj kritičnega na račun oglasov in njihove vsebine. Ekspresivne, pogovorne, vulgarne izraze in prevzete besede uporablja redko, vendar premišljeno, jih smiselno prilagaja kontekstu in diskurzu. Jezik občasno popestri z metaforami, prenovitvami frazemov in predvsem pogosto s paranomazijami,

za katere tudi sam v intervjuju pritrjuje, da so mu pri srcu. Diskurzni označevalci so pri njem redki, prav tako besede s samoglasniškim upadom, deležnikov na l in kratkih nedoločnikov pa pri njem sploh nisem opazila, kar povezujem z njegovim dolenskim narečjem, kjer je takšna izgovarjava običajna.

5.3 Radio 1 – Denis Avdić

»Če hočete bit obdani z vinogradi, pejte u Haloze, tm so še vinogradi obdani z vinogradi.«

Denis Avdić je glavni voditelj jutranjega programa na Radiu 1, ki se imenuje kar *Denis Avdić šov*, sovoditelja pa sta Jana Morelj in Miha Deželak.

V Slovenijo se je Avdić iz Bosne preselil kot otrok in od takrat je večino časa preživel v Domžalah, njegovo narečje je zato osrednjeslovensko.

Radijsko pot je začel na Radiu 24 v Postojni, nato na radiu Gama MM, ki se je kasneje pridružil mreži Radio Ekspres. Radiu 1 se je pridružil kmalu po njegovi ustanovitvi leta 2007. Jutranji program pa vodi od leta 2009. Sicer pa deluje tudi kot stand up komik in televizijski voditelj.

V treh opazovanih jutrih je izrekel 6.307 besed.

Sestavni del jutranjega programa so nagradne igre, v katerih lahko poslušalci sodelujejo; tematika je v veliki meri odvisna od sponzorja. Sicer pa Avdić v svojih vodenjih pogosto obravnava odnose – partnerske in druge, komentira aktualno družbeno dogajanje ali vsebine v drugih medijih – tako tiskanih kot na televiziji, kjer najpogosteje komentira zabavne ali resničnostne oddaje. V vodenje rad vpleta dogodke ali anekdote iz lastnega življenja, povezane z obravnavano tematiko, poslušalce pa tudi povabi, naj pokličejo in povejo svoje izkušnje z obravnavano tematiko.

Pogovorne prvine

Morda bi se za začetek lahko ustavila že pri imenu programa – Denis Avdić šov. V slovenščini je pri imenih značilen položaj desnega prilastka, torej bi bilo knjižno pravilneje program poimenovati *Šov Denisa Avdića*. Tako se na Radiu 1 po svoje že z imenom nagibajo k pogovornemu jeziku.

In dejansko je pri vodenju Denisa Avdića najbolj očitna slogovna značilnost raba pogovornih prvin, predvsem tistih, ki so značilne za osrednjeslovensko narečje.

Najpogostejši je samoglasniški upad. Zasledila sem naslednje besede, ki jih je izgovoril na tak način (v oklepaju je zapisana pogostost uporabe):

Al (6), b (3), bit (2), bla (6), bli (2), blo (4), bot, clo (2), čaki (2), čist, čs (2), čudn, d (28), de, dej (4), dejmo (3), dejte, dobr, dons (3), dost, drug, du, enga (2), j (5), js (19), jst (2), k (11), kej (4), kr (5), kšn, kt (2), lohk, lepga (4), ma (8), mal (3), mam (3), mamo, mislm (2), mel, mela (4), mem, men (3), mer (2), met, mn, morjo, morm, mormo, najbl, nč (12), nej (3), nekaj (3), nekej, neki (3), nism, nikol, nm (3), ns (10), nš (2), pr (2), prav, pu, s (7), sam (11), sej, skp (2), skupn, šou (3), takrt, tep, tko (14), tkole, tm (4), tok, tolk (3), tukej, tut (15), ush, velik, vm (3), vs (4), vš, zarad (2), zdej (36), zjutrej, zlo (2).

Teh besed je več kot pri vseh drugih treh radijskih voditeljih skupaj, kar kaže najprej na močan vpliv osrednjeslovenskega narečja na njegov govor, potem pa tudi na načrtno izbiro pogovornih prvin, s katerimi želi doseči vtis prostega govora in se tako približati poslušalcem.

Za najpogostejše uporabljene besede s samoglasniškim upadom sem preverila, kolikokrat je uporabil izvorno različico. Besede *zdaj* recimo ni uporabil niti enkrat, *zdej* pa 36-krat. Prav tako ni nikdar uporabil besede *jaz*, vedno *js* (19-krat). Veznik *da* je uporabil 71-krat, različico brez samoglasnika, torej *d*, pa 28-krat.

Izključna raba samoglasniškega upada pri besedi *jaz* kaže, da je Avdičev govor pogovorno zaznamovan vedno, kadar govori o sebi, o svojih doživetjih ali razmišljanjih, saj tam največ uporablja to besedo.

Kot primer navajam odlomek z reducirano obliko te besede, v katerem očitno brez vnaprejšnje priprave pripoveduje anekdoto iz lastnega življenja in je samoglasniški upad še posebej pogost:

»Ja nč, pol sm bil pa tut js enkrat v službi, k se je to zgudil, da je ona poklicala, da jo snemajo, ne. In pol sem šou tja. In ona men isto to začne razlagat in zdej js vidm, če zdej js spet nom nč naredu, ne, bo spet poslala pismo direktorju policije, pa ministru in vsem bo pisala in nč ne bo miru, pa še enkrat me bo klicala čez eno uro na sto trinajst, d še enkrat pridm to narest, ne. Sem reku, ne bo miru, ne. Mi smo mel pa takrt v avtu obleko za SARS, to je taka bela obleka, belo si se napravo, ne, čist ne, in sem sam tko, sam oči so ti ven glejale in to j to.«

Po drugi strani pa sem našla tudi daljši odlomek povsem brez samoglasniškega upada. Recimo, ko se je pretvarjal, da je povezovalc prireditve oziroma voditelj v kakšnih bolj formalnih okoliščinah. To nakaže že z nagovorom poslušalk in poslušalcev, ki ga sicer ne uporablja.

»Drage poslušalke, cenjeni poslušalci, dobro jutro. National Geographic je sestavil seznam najbolj romantičnih krajev na svetu. In na tem seznamu je postavil Bled na sedemnajsto mesto. /.../ Najbolj romantični kraji na svetu. Bled je na sedemnajstem mestu. In ker je maj mesec ljubezni, bomo čez (.) sedem minut omenili kraje, ki so pred Bledom, in povedal, kaj vse je z njimi narobe.«

Neuporabo samoglasniškega upada potencira celo do hiperkorekcije, saj besedo sedem izgovori z dvema e-jema, čeprav se drugega izgovarja kot polglasnik. Po drugi strani pa se zdi, kot da tik pred koncem njegov trud za knjižni jezik nekoliko popusti, ko izpusti i pri preteklem deležniku na l – *povedal*.

Še en primer hiperkorekcije sem opazila, ko se je pretvarjal, da je novinar, ki bere informativno oddajo:

»Dobro jutro, z vami sem Denis Avdić, Sašo Borojevič je (.) zaspal.«

Besedo *sem* izgovori z e-jem. Takoj, ko z branjem informativne oddaje konča, pa v svojem govoru spet uporablja redukcijo:

»Mislm, d sm (.) mel, əm, velik boljše novice kt Sašo.«

Vse to kaže, da pri Avdiću ne gre za nezmožnost govoriti drugače, pač pa za zavestno izbiro pogostih in številnih pogovornih prvin, najverjetneje z željo približati se poslušalcu, saj lahko govori dokaj ali celo popolnoma knjižno pogovorno slovenščino, če koga oponaša ali se pretvarja, da govori v bolj formalnih okoliščinah.

Zgoraj sem že omenila deležnik na l. Avdić pri preteklih deležnikih pogosto v izgovoru izpusti končni i. Naštela sem 17 takšnih primerov:

Delal, držal, govorl, obnašal, potrudil, probal, rekl, slišal (3), ugibal, ugotavljal, ugotovil, upal, ustrašl, vidl, zagrešil.

Najpogosteje se pojavijo v neposredni komunikaciji s sovoditelji:

»Pol smo se že ustrašl, da si spet zaprt, a veš, u Kijevu.«

Pa tudi, kadar se šali. Prvi primer je, ko jim ni uspelo priklicati sodelavca, ki je bil na Eurosongu v Kijevu, zato se je celotno intervenco, namenjeno javljanju, Avdić šalil, kaj vse je lahko krivo za to, da se ne javi na telefon:

»Lahko d je šou s kom iz delegacije vn pa se niso nč nazaj držal, ne.«

Opazila pa sem tudi primer, kjer isti glagol uporabi enkrat v zborni in drugič v pogovorni obliki, v dveh praktično sledečih si povedih:

»Četrtek, enajstega maja smo, iskali bomo junake, reševali težave lepih ljudi in ugotavljali, v kateri slovenski ulici največ pijejo. /.../ A maš težave? /.../ A, a vidš. Preden se spravimo k tem temam, pa bomo ugotavljajl, ali se bolj spleča bit povprečen ali nadpovprečen, ne.«

V drugem delu jezik verjetno postane bolj pogovoren, ker se dejansko pogovarja s kolegom, ki v njegovo napoved vskoči z vprašanjem, Avdić pa se v odgovor pošali in s tem sprva dokaj formalna napoved sledečega programa postane bolj sproščena.

Še ena pogovorna prvina, ki jo pogosto uporablja, je redukcija (iz a v o) ali onemitev nenaglašene samoglasnika pri deležnikih na l:

Lagou, mazou, mislu (4), moru, naredu (2), naštimu, najdu, odpovedou, oglasu, pelu (3), pojedu, potrudu, povedu (3), pravu, predlagu, pršu (2), prtisnu, poznou, reku (9), slišu (6), sprobou, uniču, uprašou, ustrašu, ustrelu, vidu, vleku, zaspau, zaslužu, zazehu, zbrau, zdržu, zvedu.

Tudi ta pojav se pojavlja v neposrednem dialogu:

»Si Adidasovo mazou?«

ali

»Jana, če b tep fnt reku, a greš z mano gledat znamenito geološko formacijo monolitov, kako bi se oblekla?«

Ko pripoveduje zgodbe iz lastnega življenja:

»Stelex sm najdu in (..) sem reku, nč guspa, pejte z mano.«

Pojavi se tudi, kadar poslušalke nagovarja neposredno:

»Kam vas je fnt pelu, pa mogoče mal (..) mem ustrelu?«

Pa tudi, ko se znajde v zadregi:

»Ja, (..) mislm, j- (..) j- (..) Še nism slišu za tak primer, ne.«

To se sicer pri Avdiću zgodi redko, največkrat ima takoj pripravljen odziv v še tako kočljivem trenutku, vendar ga tu sovoditeljica dobi nepripravljenega, kar se poleg deležnika vidi tudi v premorih in nedokončanih besedah.

Avdić v svojem govoru ni uporabil nobenega dolgega nedoločnika, zasledila pa sem naslednje kratke:

Hod, neb, ocent, poklicat, pomen, potolaž, prav, prit, presenett, pust, upravičit.

Glagol *prav* uporablja v diskurzu pripovedovanja šal, da z njim nakaže, kaj mu je rekla druga oseba. Uporabi ga obakrat, ko pove anekdoto iz lastnega življenja, prvič iz časov, ko je še delal kot policist:

»Priem gor, pa prav, super, super, da s to naredu, gospa več ne kliče, ne.«

Drugič pa, ko pripoveduje prigodo s svojo ženo – v tem primeru ga uporabi celo petkrat, torej ves čas signalizira, da še vedno navaja, kar je rekla ona:

»Spommm se enga, skratka, prav, enkrat me je en tip pršu iskat po službi, prav, in js sm bla v, v poslovnem kostumu, ne, kostimu, prav, ne, in štikle sm mela in cela lepa in napedenana, ne, vse, zrihtana, prav, in me je pršu iskat in pol me je pelu na piknik od prjatla. /.../ Pa prav, ja k Jožetu s me pelu.«

Tudi sicer ta odlomek dokazuje zgoraj že večkrat omenjeno lastnost Avdičevega vodenja, da v jezik, kadar se šali ali pripoveduje lastne izkušnje in mnenja, vnese še posebej veliko pogovornih prvin, pri anekdoti pa gre tako za humor kot lastno izkušnjo. Tako v odlomku najdemo tudi številne druge pogovorne prvine – besede s samoglasniško redukcijo (*js, bla, mela*), pogovorne (*pršu, tip, zrihtana, cela lepa, pol* (kot potem), *pelu, prjatla*), ekspresivno zaznamovane prvine (*štikle, napedenana*) in številne diskurzne označevalce *ne* ob koncu stavka.

Sicer pa sem v njegovih besedilih našla naslednje pogovorne besede:

Avijon, frej, hod (kot »je v zvezi«), komad, laufat, muska, napravo (kot oblekel), narest, nonstop, polcaj, potrudjo, pucac, puncu (kot partnerki), rata, sigurno, stoposto, tip (kot moški), zrihtana.

Ter naslednje pogovorne besedne zveze: a če bit (ali naj bo), bejž no, cela lepa (lepo urejena), dril majster (ljubimec), dva šestnajst (leto dva tisoč šestnajst), hud tip (lep moški), razbijejo (premagajo pri športu), ruknl dol (premagali pri športu).

Uporablja jih zlasti, kadar se šali:

»Ne oglaš se nam, nedosegljiv je, učeri je mel večer frej, boh ve, kaj počne.«

»Bejž no! A se že kej ve, kdo je dril majster?«

»Ja dokler nam Nuša ne pove, za koga gre, se bomo mi obnašal, kot da Nuša Lesar hod s Cerarjem.«

Pa tudi, ko pripoveduje anekdote:

»Umes sm pr njej najdu ta, tole, ta, tekočino za šipe pucat,«

In naslednje oblike, značilne za osrednjeslovensko narečje:

Čmo, člouk, čudn, družga, fnt (kot partner), kok, kuko, loh, muska, nau, noum, paste (kot pazite), pejt, pojstli, pol (kot potem), pondelk, pršu, rabmo, seprau, šter, tazga, tok, učeri, uno, uzemte, zanimiu, zdle, zjutrej, zmagovauc, zuni.

Tudi te besede se največkrat pojavijo v dialogu s sovoditelji:

»Povej nm. Za koga čmo navijat, za koga nej glasujemo?«

»Seprau: idiot, nesposobnež, in /.../ lažnivec. Aha, te tri besede so tut prve padle na, (.) na pamet mojmu fotru po govornih /.../«

Pa tudi, kadar se šali:

»Sm se že ustrašu, d b mela kej družga. (.) Dlake na prsih, recimo. Ha ha.«

»Ne poznam nobenga moškega, ki si je reku, o ne, preveč lepe ženske pa noum meu, a veš, k bo preveč oblegana.«

»Da je Mirela kot juha iz vrečke. /.../ V petih minutah pripravljena za šter osebe.«

Ali oboje – v šali nagovarja sovoditelja:

»Kuko bi Cerar reku Nuši, da jo ma rd? /.../«

Zasledila sem tudi primer pogovornega vzklika *pazi to*, ki ga zlasti mladina uporablja, kadar želi opozoriti, da bo sledilo nekaj neverjetnega, da je sledeči stavek vrhunec povedanega:

»D ma tvoja kolegica, paste to ljudje, preveč lepga fanta.«

Pogovornost še potencira, ko poslušalce ob tem nagovori z *ljudje*.

Na podlagi analiziranih govornih prvin lahko izluščim naslednje dejavnike, ki povečajo vpliv pogovornih prvin v Avdičevem govoru: neposredni dialog, pripovedovanje anekdot in kadar se šali.

Seveda bi lahko rekli, da je ves čas v dialogu s svojima sovoditeljema, vendar je vdir pogovornih prvin opazno večji, če se na njiju obrača neposredno, pa tudi, če se pogovarja s kom drugim, recimo z dopisnikom iz tujine po telefonu.

Verjetno pa ni zanemarljivo dejstvo tudi, da se Denis Avdić ukvarja s stand up komedijo, za katero je značilen jezik s številnimi pogovornimi prvinami, in jih je zato navajen uporabljati, kadar se šali.

Za ponazoritev navajam primera dveh srednje dolgih intervenc: v eni je pogovornih prvin veliko, v drugi le štiri. V obeh besedilih poslušalce povabi k sodelovanju, a je prva tema namenjena zgolj zabavi, druga pa sponzorirana in povezana z nagradno igro.

»Romantika, (.) SSKJ pravi, da je to čustveno poudarjena idealizacija stvarnosti. A? A ste to vedl? Jaz nism. Men se zdi, k bi, dj to neki, kr bi Cerar svoji punci reku za obletnco, ne. Ču-stveno poudarjena ideli-idealizacija stvarnosti, ne. A, a probaš, Deželak, to umestit v en, v en stavk al neki? /.../ Ha ha ha o poskusih ə, ə, romantike se danes pogovarjamo. Zbiramo vaše izkušnje. Kaj je bil najbolj neroden romantičen zmenk?«

Prva poved, v kateri napove temo, je povsem brez pogovornih prvin. Sledijo tri povedi, ko se šali in vstopa v dialog s sovoditeljem, v katerih pri večini besed uporabi pogovorne prvine: samoglasniški upad, reduciran pretekli deležnik in pogovorno zaznamovane besede. Po šali njegovega sovoditelja in smehu se zdi, da se ponovno zbere (to točko bi lahko zaznamovala dva zaporedna polglasnika) in nadaljuje spet knjižno z izjemo zadnje besede, ki je reducirana. Takšen lok knjižno–pogovorno–knjižno sem zaznala v kar nekaj intervencah – najprej knjižno napove temo pogovora, nato stopi v dialog s sovoditeljema ali pa se začne šaliti, pripovedovati lastne izkušnje ali misli o temi, ob čemer uporablja veliko pogovornih izrazov in veliko diskurznihi označevalcev, nato pa intervenco zaključi s popolnoma ali vsaj pretežno knjižno povedjo.

Navajam še primer, kjer besedilo postane pogovorno, ko postane dialog:

»Klicali bomo Roberta Roškarja v Kijev. Klicali smo ga že prej, ampak je nedosegljiv oziroma se ne oglašja. Probal ga bomo poklicat še zdej. /.../ A zdej se je pa oglasu. /.../ Ja Robert, (.) kaj š pa počeu? /.../ Aha, mi smo že, mi smo že ugibal, smo rekl, mogoče je celo noč Črnogorca vleku za kito, a veš.«

Kot v zgornjem primeru se intervencna začne knjižno, tik preden se novinar s terena oglasi, Avdić vnese pogovorne prvine, ki so nato posejane skozi celoten pogovor, ki se konča z:

»Dobro. Potolaž ga pa uživejte še naprej! Čau!«

Ker se s koncem pogovora konča tudi intervencna, tu ni tipičnega, zgoraj opisanega loka knjižno–pogovorno–knjižno.

Druga oblika intervenc pa je, ko knjižno govori večino časa, z le redkimi pogovornimi prvinami. Največkrat so to intervence, povezane z nagradno igro in sponzorji:

»Iščemo alpske junake, ki z velikimi ali malimi nesebičnimi dejanji pripomorejo, da se mamo bolj in sigurno poznate kakšnega, tako da kliknite na radio ena pika si, in nam povejte, za koga gre, mi pa bomo skupaj z Ljubljanskimi mlekarjami in njihovim največjim junaškim alpskim mlekom, ki praznuje petdeset let, poskrbeli, da bodo ti alpski junaki vedeli, da cenimo njihova dejanja. Ker si zaslužijo. In enega junaka boste spoznali že čez (.) uro pa pol.«

V navedenem odlomku se Avdić ne šali, niti ne vstopa v dialog, poleg tega je tekst v sodelovanju s sponzorjem zagotovo pripravljen vnaprej in zato govor zelo verjetno ni spontan, temveč govorno bran.

Našla pa sem tudi odlomek, kjer Avdić neverjetno hitro iz pogovornega jezika preklopi na bolj knjižnega (podčrtane so neknjižne prvine):

»Rod Stewart, What am I gonna do, I'm so in love with you. Kaj nej nrdim, tok sm zaljubljen vate. Pel jo na romantičn zmenk! Sam kaj je romantičen zmenek? Potem, ko smo na National geographicu najdl en spisk najbolj romantičnih krajev na svetu, na katerem je Bled (.) na sedemnajstem mestu ...«

Na začetku intervence pove izvajalca in naslov iztekle pesmi, ki ga nato še povsem pogovorno prevede, nato pa, kot bi vstopil v dialog z nekom, tudi na vprašanje odgovori pogovorno in uporabi zvezo *romantičn zmenk*. Že v naslednji povedi pa knjižno reče *romantičen zmenek*. To je edini primer, ko uporabi zvezo brez samoglasniškega upada, torej *romantičen zmenek*, medtem ko *romantičn zmenk* tisti dan, ker je bila to osrednja obravnavana tema, uporabi še štirikrat.

Iz do zdaj analiziranega govora bi lahko izpeljala dve verjetni razlagi, zakaj tako hitro eno za drugo isto besedno zvezo uporabi najprej pogovorno in nato knjižno. Lahko, da najprej uporabi pogovorno različico, ker govori, kot da nekoga neposredno nagovarja, pa tudi, ker gre za bolj neformalno, zabavno temo, o kateri večinoma govori pogovorno. V sledeči povedi, v kateri se sprašuje po definiciji romantičnega zmenka, pa uporabi knjižno različico. Tudi v nadaljevanju, ko poslušalcem predstavlja temo tistega dne, jezik vsebuje manj pogovornih prvin kot v predhodnih povedih.

Avtomatizmi

Na Radiu 1 je jezik precej bolj avtomatiziran kot pri obeh voditeljih Vala 202. Predpostavljam, da imajo voditelji na Radiu 1 glede tega podobno natančna navodila, kot jih je Skrivarnikova opisala za radio Ekspres: koliko besed lahko uporabijo, kako morajo začeti intervenco, in podobno (2011, 8).

Denis Avdić tako v čisto vsaki intervenci, ki sledi neposredno glasbi (in ne oglasom, servisnim informacijam ali novicam), poimenuje tako naslov pesmi kot izvajalca/-e (če jih je več, vedno našteje vse). Občasno napove tudi pesem, ki neposredno sledi intervenci – v opazovanih besedilih je to storil trikrat – pogosteje pa tudi napove eno ali več pesmi, ki bodo sledile po naslednji vsebini; to je storil sedemkrat. Izteklo pesem včasih postavi še v časovni okvir (na primer »osemdeseta«, »devetdeseta«), le enkrat je o pesmi ob izteku dodal tudi osebni komentar:

»Oooo, jaaa! Dobr je blo tole. Billy Idol je bil, Rebell yell.«

Dvakrat pa je naslov iztekle pesmi prevedel in nato navezal na sledeči program. Primer:

»Crowded house, kamorkol greste, uzemte s sabo tut vreme, vreme pa ne bo najlepš, a ne, Jana?«

Naslov iztekle pesmi je bil namreč »Always take the weather with you«.

Z doslednim poimenovanjem naslovov in izvajalcev izteklih pesmi pokaže, da je glasba zelo pomembna vsebina na njihovem radiu.

Nekoliko manj strogo se drži pozdravljanja, poslušalcev namreč ne pozdravi v vseh intervencah. Na opazovane dni je z *dobro jutro* pozdravil po 13-krat na dan, torej skupaj 39-krat. Od tega je devetim pozdravom dodal besede »od n(a)s treh«, čemur sta sovoditelja odgovorila s svojim pozdravom *dobro jutro*. Da razbije monotonost, uporablja številne različice pozdrava: namesto *dobro jutro* reče *lepo jutro* – to sem opazila petkrat, vse v enem dnevu; v besedi dobro malo potegne prvi samoglasnik, torej *dooooobro jutro* – to sem opazila dvakrat; ali pa besedo *dobro* izpusti in poslušalce nagovori zgolj z *jutro*, s čimer posnema zasebni govor. Tudi to sem opazila dvakrat.

Denis Avdić je v opazovanih besedilih poslušalce obvestil, katero radijsko postajo poslušajo, le osemkrat, večinoma v mestniku, z namenom opisovanja programa:

»O čem smo govorl prej na Radiu 1.«

Trikrat pa v skrajšani obliki:

»Enka je tole.«

Enka v smislu radijskega programa bi bil v zasebnem govoru lahko tudi prvi program Radia Slovenija. Morda bi bilo zanimivo raziskati, na kateri radio ljudje najprej pomislijo ob poimenovanju *Enka*. Pred leti je bil to zagotovo prvi program Radia Slovenija, sedaj, ko je Radio 1 najbolj poslušan radijski program, pa je verjetno odvisno od poslušalca do poslušalca oziroma njegovih preferenc.

Voditelj s takšnim poimenovanjem nakaže oceno, da poslušalci iz njihove glasbene, zvočne in vsebinske podobe zlahka sami razberejo, za katero od teh dveh radijskih postaj gre, pa tudi iz dejstva, da je sploh uporabil izraz *Enka*, ki je za Prvi program Radia Slovenija občutno preveč pogovoren.

Še ena oblika poimenovanja radijske postaje, ki jo uporablja Avdić, je njihov slogan »Več dobre glasbe«, kar je v opazovanih besedilih izrekel štirikrat.

Tudi točen čas napove v večini intervenc, v daljših celo dvakrat – na začetku in na koncu.

Pri napovedi točnega časa pogosto izpusti izraz *minute*:

»Šest pa sedemnajst je.«

Ali doda besedo *dobrih*, v smislu toliko minut in še nekaj sekund:

»Dvajset dobrih pred šesto.«

Opazila pa sem tudi en izviren način napovedovanja točnega časa:

»Če morte bit v službi ob sedmih, še dve minuti in pol.«

Z njim nagovarja ljudi, ki radio poslušajo na poti na delo.

Pri govoru o servisnih informacijah Denis Avdić pogosto izpušča glagole. Recimo uro napove brez glagola in v napačnem sklonu:

»Devet do osem.«

Na sovoditelja, ki bereta servisne informacije, se obrača z enobesednimi vpršanji:

»Jana, vreme? /.../ Sašo, v novicah? /.../«

Takšno rabo sem opazila štirikrat.

Ali pa kot povabilo, naj jih obvestijo o morebitnih posebnostih na cestah, Avdić poslušalce trikrat nagovori v prenesenem pomenu:

»Če karkoli na asfaltu, nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.«

Pri čemer pa izpusti pomožni glagol *biti* (je), pa tudi glagol *pokličite* oziroma *sporočite* na v drugem delu povedi. Takšna raba servisnim informacijam da še bolj avtomatiziran zven in jih tudi jezikovno-stilno loči od vsebinskega dela vodenja. Razlog bi bil lahko tudi omejevanje števila uporabljenih besed v posamezni intervenciji ali celotni moderaciji. Ker Avdić veliko

besed izgovori ped spontanim govorom, jih morda pri servisnih informacijah ali podobnih vsebinah skuša čim bolj zreducirati oziroma uporabiti čim manj.

Stilemi

V svojem govoru je Denis Avdić uporabil naslednje ekspresivne izraze:

Fotr, lučki, penzionist, zalizala in dril majster.

Fotr ima v SSKJ kvalifikator slengovske besede. Uporabil jo je v šali:

»Se prau: idiot, nesposobnež, in /.../ lažnivec? Aha, te tri besede so tut prve padle na, (.) na pamet mojmu fotru po govorilnih.«

Beseda lučki ima kvalifikator otroško. Uporabi jo, koga sovoditelj vpraša, ali bo pri sledeči temi o povprečnosti govora o dolžini moških spolnih udov, na kar se Avdić raje kot s pogovornim, strokovnim ali vulgarnim izrazom odzove z otroškim, s čimer pogovor o spolovilih omili:

»/.../ Lepo, da ti lažejo. Pa ne bomo govoril o lučkkih, o zaslužkih bo govora, sam tolk.«

Sprašujem se, če bi izbral enak izraz v primeru, ko bi to dejansko bila glavna tema. Ugibam, da bi želel vzbuditi zanimanje in odziv poslušalcev z bolj provokativnim izrazom.

Beseda penzionist ima kvalifikator nižje pogovorno in učinkuje slabšalno. Avdić jo uporabi v naslednjem kontekstu:

»Zgodba o junaku, ki nikoli ne spi in ma celo kostum. Sicer pa po poklicu (.) penzionist.«

Po moji oceni raba tega izraza v tem kontekstu ni bila najbolj primerna – nagradna igra namreč vabi poslušalce, naj predlagajo ljudi, ki so naredili neko junaško dejanje in si zaslužijo javno pohvalo, Avdić pa konkretno osebo, ki jo je nekdo predlagal za nagradno igro, z izrazom *penzionist* bolj smeši kot hvali.

Beseda *zalizati* je tako v SSKJ kot v pravopisu obravnavana v vseh drugih pomenih, le v tem, ki ga je imel v mislih Avdić, ne – namreč kot poljubiti nekoga z jezikom. Da je beseda v tem pomenu vendarle zelo pogosto v rabi, pokaže iskanje po korpusu Gigafida, ki vrne 204 konkordanc. Med temi je četrtnina takih, kjer se pojavi zveza *zalizati rane*, torej zdraviti. V ostalih več kot 170 primerih pomeni poljubiti se. Beseda v tem kontekstu je torej pogosto v rabi v manj formalnih okoliščinah.

Avdić jo je vključil v anekdoto, ki jo je pripovedoval:

»Ena je enkrat pršla in ga direkt pač brez česarkol zalizala, pač ti boš moj dons.«

Prav tako kot pogovorni izrazi so tudi ekspresivni torej bolj pogosti, kadar se šali, pripoveduje anekdote ali govori o lastnih izkušnjah.

Zvezo dril majster uporabi, ko sovoditeljica oznani trač, da ima ena od televizijskih voditeljic novega partnerja:

»Bejž no! A se že kej ve, kdo je dril majster?«

Pri njem se pojavijo tudi nekateri slengovski izrazi:

ful (4), kul, napedenana, stari (kot prijatelj), valda.

Tudi ti zlasti ko nekoga nagovarja:

»Mu bodo ljudje govoril, stari, sej s bil kul.«

Ali ko pripoveduje anekdote:

»/.../ in štikle sm mela in cela lepa in napedenana, ne, vse, zrihtana, prav, in me je pršu iskat in pol me je pelu na piknik od prjatla.«

Avdić velja za radijskega voditelja, ki nima zadržkov pred uporabo vulgarizmov, kar je pri njem v svoji raziskavi opazila tudi Skrivarnikova (2011, 39).

Dejansko sem v njegovem govoru našla vulgarizem. Uporabi ga v šali na račun Romov:

»In, ə, recimov v Žabjaku skrbijo tako za rodnost kot za BDP, ne. Vsi majo po sedm, osm, otrok, za BDP pa tud dobro poskrbijo, ne. (..) Baker, denar in (.) pizdarije.«

S krajšim premorom pred vulgarizmom da temu še posebno težo, saj z njim pri poslušalcu doseže občutek suspenza, ga za hip pusti v negotovosti, kaj bo sledilo in mu s tem nakaže, da verjetno sledi nekaj pomembnega.

Avdić je uporabil dve pomanjševalnici.

Teleščkom in gazelca.

Obe je v istem dialogu le ponovil za sovoditeljem, ki je govoril o svojem *izklesanem teleščku* in *kondiciji gazelce*, Avdić pa je s ponavljanjem za njim izražal posmeh.

Izmislil si je dve novi besedi:

Berluskonitis in sozmenkovelec.

Prvo uporabi v šali:

»In in in italijanski klopi so najhujši, res, loh dobiš berluskonitis.«

Drugo pa pospremi z metakomentarjem:

»Oziroma o situacijah, v katerem je vš sozmenkovelec, a loh tko rečem? Sozmenkovelec mislu, da je neki romantično, vm se pa nekak ni najbl zdel.«

Tako nakaže, da skovanka ni bila namerna ali zavestno vpeljana.

Avdić je uporabil eno metaforo:

»Dobesedno, dva šestnajst je usmrtilo en kup ljudi, ki so pospeševali prodajo rumenega tiska.« Zanimivo, da je prav tu poved začel z besedo *dobesedno*, ko pa je vendar šlo za preneseni pomen, tako pri letu, ki ni nikogar dobesedno usmrtilo, kot pri ljudeh, ki so pospeševali prodajo rumenega tiska le figurativno, nikakor pa ne dobesedno. To je edini primer, da uporabi besedo dobesedno – nikoli je ne uporabi v kontekstu, kjer bi bila res potrebna. Dejansko v obrobnih sociolektih, zlasti v mladinskem slengu, beseda *dobesedno* postaja pogosto uporabljena za opisovanje intenzivnosti posameznikovih občutij, ob čemer se samo po sebi razume, da govorec tega, kar je označil z njo, ni mislil dobesedno, temveč figurativno.

In ko smo ravno pri figurativnih prvinah v Avdićevem govoru, uporabi tudi nekaj besednih zvez v prenesenem pomenu:

»Slovaki na svetovnem prvenstvu v hokeju razbijejo Italijane ...« s čimer želi povedati, da so jih premagali.

»In očitno je ena mama občutljiva na rože« – da je zelo prizadeta, če ji nekdo ali nekaj rože uniči, poškoduje.

»Kam vas je fnt pelu, pa mogoče mal mem ustrelu,« se je zmotil.

Vse tri zgoraj naštetih zveze v prenesenem pomenu uporabi, ko uvaja neko temo, jo želi približati poslušalcem. Kot opažata Korošec (1998, 20) in Lengar Verovnikova (2012, 76), tudi sama ugotavljam, da je osnovni namen teh prvin narediti ljudem bolj zanimivo, všečnejše.

V svojem govoru uporabi en srbizem:

»Sram te bilo.«

Uporabi ga v šali, ko se pretvarja, da je jezen na sovoditelja zaradi njegovega izražanja. To je edinkrat, da v jeziku nakaže svoje bosanske korenine.

Sicer jih še enkrat omeni mimogrede, ob pogovoru s sovoditeljem, in sicer ga vpraša, ali na Eurosongu nastopajo tudi »moji od dok«, torej Bosna in Hercegovina.

V angleščini pa tuj izraz uporabi, ko naslov iztekle pesmi naveže na sledeči program:

»Začeli bomo uro s Sio, The Greatest. A bo tut vreme the greatest, Jana?«

Diskurzni označevalci

Zelo opazna značilnost voditeljskega sloga Denisa Avdića je pogosto zaključevanje stavkov in povedi z besedo *ne*, večinoma z rastočo intonacijo. V opazovanih treh dneh sem jih naštel kar

78. Še posebej pogosti so, kadar Avdić prosto in brez vnaprejšnje priprave pripoveduje kakšno šalo, anekdoto, ali svoje mnenje o nečem. Navajam primer, kjer je diskurzni označevalec v treh povedih uporabil štirikrat:

»Zdej, a je to, a je to romantično, je to odvisno, ne. /.../ Odvis- Ja lej, Miha, ne, če sta šla tja z avtom, je meu tip v mislih mau romantike, ne. Če sta šla tja peš, je pa vrjetn mislu sam travo prodt, ne.«

Opravlja izključno funkcijo potrjevanja povedanega in ni izrečen z namenom iskanja strinjanja pri sovoditeljih. Lahko bi ga označila kar za Avdićevo osebno mašilo, saj z njim ničesar ne označuje, nima posebnega pomena – večinoma bi imelo besedilo povsem enak pomen, če bi ga izpustil – razen da ima povedano zaradi pogoste rabe tega diskurznega označevalca bolj domač, vsakdanje pogovorni zven.

Polglasnik ə v svojem govoru uporabil 20-krat, različico əm pa 8-krat.

Večinoma se pojavi, ko uvaja neko temo:

»Ko mi spimo, se po Sloveniji dogajajo res grozne reči! ə Berem eno črno kroniko iz Prekmurja ...«

»ə Skratka oblegan je s strani moških, s strani žensk ...«

Ali kadar želi povedati šalo, kar signalizira s polglasnikom:

»Zdej, əm, eni pravjo, da je šlo v bistvu res za posilstvo in da se s tem zdej ukvarja policija in da je stvar resna. ə so pa še zlobni jeziki, əm. (.) Ti pa pravjo, da je Mirela kot juha iz vrečke.«

»In, ə, recimov v Žabjaku skrbijo tako za rodnost kot za BDP, ne.«

V zgoraj navedenih okoliščinah se zdi, da je polglasnik uporabljen premišljeno, na podoben način, kot na drugih mestih krajši premor – za stopnjevanje napetosti ali večanje pričakovanja pri poslušalcih. V zgornjem primeru se Avdić posluži celo obojega, za əm naredi še krajši premor, da napetost še stopnjuje.

Opazila pa sem tudi primere, kjer polglasnik služi kot mašilo za čas, ko voditelj zbira misli, razmišlja, kaj bi povedal:

»Ha ha ha (.) O poskusih ə, ə, romantike se danes pogovarjamo.«

»... mogoče bo kdo skušal prit prek, a əm əm, du njega, prek relacije Bližnji vzhod ...«

»Dobro. əə Vida, najprej malo muske, potem boste povedal, kako je to zgedal.«

Opazila sem, da pri takšni nehoteni rabi pri njem polglasnik nastopa skoraj izključno v dvojicah, torej da zaporedoma uporabi dva.

Opazila sem le en drugačen primer, kjer se polglasnik kot sredstvo za zbiranje misli pojavi posamično:

»Zdej, e, slišu sm za en primer, ko je pač e, partnerja, ne, in on je bil ful lep, on je bil ful lep.«
Za prvi polglasnik se zdi, da ima funkcijo uvajanja šale, ena kot v enem od zgornjih primerov sledi besedi *zdej*. Za drugega pa se zdi, da služi premoru voditelja za zbiranje misli, saj po polglasniku poved spremeni sklon in smer, v katero naj bi se odvijala.

No je kot diskurzni označevalec Denis Avdić uporabil 18-krat, od tega desetkrat na koncu in osemkrat na začetku stavka. S slednjimi je iskal potrditev ali pa nakazal nadaljevanje ali spremembo teme. Oba primera v spodnjem navedku:

»No evo! Vidš, to je to. No in potem k smo učeri vidl ta člank, smo začel po radiu sprašvt ljudi ...«

No ob koncu pa je vključil v stavke, ki so izražali nestrinjanje, nasprotovanje:

»Ooo ne, no. Tega pač, tega pač tipu ne nrđiš, no.«

Besedo *ja* kot diskurzni označevalec uporabil 47-krat.

Od tega 33-krat na začetku povedi, kjer lahko označuje tako strinjanje s tem, kar je pravkar povedal sovoditelj:

»Ja! Da nihče nič ne ukrepa, ane.«

Včasih tudi kot čudenje nad tem, kar je pravkar povedal sovoditelj:

»Ja ka si pa ti navdušen, Jaroslav Sakala?«

ali pa je le sredstvo, s katerim Avdić nakaže, da je voditeljema prevzel besedo:

»/.../ Ja, al pa Prebudi me.«

Ob koncu povedi je *ja* uporabil štirikrat, kot izraz strinjanja. Primer:

»Za BDP, ja.«

Različne oblike diskurznega označevalca *en* je v svojem govoru uporabil 36-krat. Najpogosteje, 17-krat besedo *en*, 13-krat besedo *ena*, ostalo so bile različne oblike, na primer *eno*, *enga*, *enmu* ...

Raba je tudi pri tem diskurznem označevalcu najpogostejša ob pripovedovanju zgodb, anekdot in mnenj. Sledi primer takšnega odlomka:

»« Berem eno črno kroniko iz Prekmurja. V Lendavi so iz nedelje na ponedeljek policisti obravnavali poškodovanje korita za rože, ne. In očitno je ena mama občutljiva na rože, in ko je vidla poškodbo na koritu, je vzela telefon v roke, vtipkala sto trinajst in takoj povedala, da morjo prit polcaji, kriminalisti, da to je pa treba zdej raziskat, ne. In (.) ob tem sm se spomnu (..) ene zgodbe i- iz polcije, k smo tut pač v polciji dobival klice neke pač brezvezne, ne in, in,

te zgodbe nism še nikol povedou, ampak nonstop je klicala številko sto trinajst, nonstop je klicala policijo ena gospa, ki je trdila, da jo snemajo v hiši.«

Okej je kot diskurzni označevalec uporabil devetkrat, večinoma kot odziv na nekaj, kar sta povedala sovoditelja oziroma kot znak, da prevzema besedo:

»/.../ Okej, dejmo poslušat, kak zmenek je mela Lili.«

»/.../ Okej. Nič osemdeset enaindvajset osemdeset, kaj je bil najbolj nenavaden zmenek, na katerega ste šli.«

Ali ko se želi vrniti nazaj k bistvu, k obravnavani temi

»Ja ja ja, ja ja ja, zdej gremo. (.) Okej, sam, lej.«

Besedo *zdej* je kot diskurzni označevalec uporabil 23-krat.

Denis Avdić diskurzni označevalec *zdej* pogosto uporablja pomensko blizu besedi no. Tudi z njo na začetku stavka nakazuje nadaljevanje, začetek nove teme ali, kot je v svojem gradivu opazila tudi Lengar Verovnikova, zvezo med vsebinsko šibko povezanimi deli (2012, 90).

»Ja, oni so se odločil, kaj je najboljša pesem vseh časov, zdej, mi bi pa radi izvedl, katera je najslabša pesem vseh časov.«

»Zdej izkušnja je kr travmatična, zato smo ji tut spremenili glas.«

»Zdej, om, eni pravjo, da je šlo v bistvu res za posilstvo in da se s tem zdej ukvarja policija in da je stvar resna.«

»Zdej Vida je rekla, d res obstajajo in d (.) Moteče. Zdej, ə, slišu sm za en primer ...«

»Zdej, kaj počne alpski junak?«

Lahko pa z njim tudi izraža splošno sedanjost:

»To je bedn zdej, ne vem ker znanstveniki so to delal, skratka tole ne deluje.«

Kot druge pogovorne prvine se tudi diskurzni označevalci zgostijo, kadar Avdić pripoveduje svoje anekdote. V gradivu je primer, ko *zdej* uporabi dvakrat v isti povedi, kjer bi obakrat lahko izražal splošno sedanjost, ali pa le v prvem primeru, v drugem pa bi lahko dejansko igral funkcijo prislova:

»In ona men isto to začne razlagat in zdej js vidm, če zdej js spet nom nč naredu, ne ...«

Denis Avdić besedo *pač* večinoma uporablja kot mašilo – izrekel jo je 19-krat, enkrat tudi v skrajšani obliki – *pč*. Največkrat, ko pripoveduje anekdote. Primer takšne rabe:

»In ob tem sm se spomnu ene zgodbe i- iz polcije, k smo tut pač v polciji dobival klice neke pač brezvezne.«

Zasledila pa sem tudi en primer, kjer *pač* dejansko služi kot diskurzni označevalec:

»Tega pač, tega pač tipu ne nrđiš, no, sploh če, če greta pol skp na avijon in je tip čist zafrustreran in začne pol razmišljat o smislu življenja.«

V tem kontekstu s *pač* še podkrepi nestrinjanje, *pač* ima v tem kontekstu pomen blizu besede *res* oziroma *resnično*.

Glede na opravljeno analizo lahko kot poglavitno lastnost Avdičevega voditeljskega sloga izpostavimo številne pogovorne prvine, zlasti po pogostosti izstopajo tiste, značilne za osrednjeslovensko govorico: pogost samoglasniški upad, deležniki na l in raba izključno kratkih nedoločnikov, porablja pa tudi številne izraze, značilne za to govorno območje. Vse naštete stilne lastnosti postanejo še posebej izrazite, kadar pripoveduje anekdote iz svojega življenja oziroma kadar se šali. Enako velja tudi za stileme in diskurzne označevalce, tudi ti se zgostijo, kadar je Avdičev govor povsem prost. Zlasti po pogostnosti izstopa diskurzni označevalec *ne* ob koncu stavka, uporablja pa tudi druge tipično pogovorne diskurzne označevalce, ki jih pri voditeljih Vala 202 dnisem opazila: *en*, *zdej* in *pač*.

Bolj kompleksne stileme, kot so metafore, paronomazije, perifraze uporablja redko. Izredno malo pogovornih ali nasploh stilnih prvin pa uporablja v napovedih glasbe, točnega časa ali prihajajočih vsebin. Tu Avdič jezik občasno oklesti vseh celo glagolov.

Jezik Avdičevega vodenja je precej prepreden s pogovornimi prvinami, tudi ker je pogosto resnično spontan, povsem brez vnaprejšnje priprave, torej dejansko prosti govor. To lahko zznam iz primera, ko se je na licu mesta odločil, kaj bo osrednja tema tistega jutra – uporabil je temo, o kateri je s sovoditeljico Jano Morelj govoril zasebno, izven etra. Ko jo je napovedal, je sovoditeljica glasno nasprotovala, da ni treba uporabiti vsega, o čemer se pogovarjajo pri ugasnjenih mikrofoni. Vendar je Avdič kljub temu nadaljeval, kar je med njima povzročilo nekaj napetosti.

Navajam odlomek, z opisi odzivov sovoditeljice:

»Jana prau, da ma eno kolegico z zanimivo estetsko težavo. /*Tu Moreljeva začne nasprotovati.*/ Čaki! /*Še nasprotuje.*/ Men, men se zdi to zanimiu! Res se mi zdi zanimiu. Res se mi zdi to- tok zanimiu, d morm to povedat. Kako si rekla? D ma tvoja kolegica, paste to ljudje, preveč lepga fanta. (.) Kako maš loh preveč lepga fanta? Js tega ne razumm. A to j težava? /*Moreljeva se odzove defenzivno, da če njegova žena nima teh težav, še ne pomeni, da ne obstajajo.*/ Ja ja ja, ja ja ja, zdej gremo. (.) Okej, sam, lej. /*Moreljeva: »Kaj, kaj?«/ Kaj. A je zdej ta tvoja kolegica,*

k ma preveč lepga fanta, boji, da ga bo zgubila. A ni to ljubosumje? Pač k ga ... /In šele tu sovoditeljica začne sodelovati, tudi ona govori o temi./»

Njeno nasprotovanje se je vsaj po moji oceni slišalo preveč iskreno, da bi bilo po scenariju pripravljeno vnaprej, kar očitno kaže, da so v intervencio vsi trije voditelji vstopili brez vnaprejšnje priprave, celo brez vnaprej začrtane teme, o kateri bodo govorili. Ali pa so okvirno temo imeli, vendar se jo je Avdić brez posveta s sovoditeljema odločil spremeniti.

Vsaj v nekaterih okoliščinah, kot je bila ta, opisana zgoraj, torej ne gre toliko za posnemanje vsakdanjega govora kot za dejansko nenačrtovan, prosti govor.

5.4 Tim Kores – Radio Center

»Ja uf, a ni čisto jasno, da če ob partnerju spiš gol, pač pokuriš več kalorij? Itak!«

Tim Kores je bil sprva pevec v različnih glasbenih zasedbah, največjo prepoznavnost je dosegel s skupino In & Out. Radijski voditelj na Radiu Center je postal oktobra 2015. Jutranji program vodi vsak delovnik, skupaj s sovoditeljico Tanjo Kocman. Ona je zadolžena za napoved točnega časa, poimenovanje izteklih pesmi, branje temperatur in vremenske napovedi, on prebere razmere na cestah, vodi nagradno igro in pripravlja nekaj zabavnih rubrik.

Sicer Kores živi v Mariboru, njegovo narečje je štajersko.

Čeprav je kot voditelj jutranjega programa na spletni strani naveden prvi, je osrednja voditeljica dejansko Kocmanova, saj opazno več govori. Kores v eni intervenciji lahko spregovori le pet besed ali še manj. Spodaj navajam primer takšne intervence – trajala je 15 sekund in Kores je izgovoril le 6 besed, od tega en medmet in dvakrat *dobro jutro*:

»Dobro jutro! /.../ Mhm. /.../ Aja? /.../ Dobro jutro!«

Občasno pa se s točnim časom ali pozdravom med eno in drugo pesmijo oglasi le Kocmanova in Kores v intervenciji sploh ne spregovori.

V dveh opazovanih jutrih je izgovoril 2.506 besed.

Radio Center poudarja, da ima visok odstotek glasbe v primerjavi z govorom. Informativni blok recimo napovejo s sloganom »Vse, kar morate vedeti, v devetdesetih sekundah.« V enem jinglu pa imajo tudi posneto, kako novinarka začne z: »Pomembno obvestilo, pravkar smo izvedeli ...« in jo voditeljica prekine »Ah, shut up, Maruška, pust jim hite!«

Tim Kores med vodenjem največkrat govori o športu in športnih dogodkih ter glasbi in glasbenikih. Včasih poda tudi kak osebni komentar na promet, zlasti ko zaključuje z branjem

stanja na cestah. Vsak dan pove tudi kaj o posebnostih tega dne (če je mednarodni dan nečesa ali kakšen praznik), občasno pa komentira tudi aktualne družbene teme.

O jeziku na njihovem radiu Kores v intervjuju pove takole: »Pri nas se spodbuja spontanost govora, prepovedana je pravilna knjižna slovenščina, razen v novicah. Smo radio za mlade in mlade po duši. Ko greš na kavo, se ne pogovarjaš v knjižni slovenščini, no, tako smo z vami tudi mi.« Implicira torej, da lahko v njegovem govoru pričakujemo veliko pogovornih prvin in predvsem posnemanje vsakdanjega govora oziroma tako kot govoriš »s prijatelji na kavki«.

Pogovorne prvine

Glede na to, da jih je sam poudaril v intervjuju, si najprej oglejmo pogovorne prvine v njegovem jeziku.

Pri Timu Koresu sem opazila nekaj besed s samoglasniškim upadom:

Al, bit, blo, čist, dejte (4), dejmo (2), j, kej, kr, ma, majo, mam, mamo, nikol, prov, sej, tolk, tuki, tut (3), zdej (2).

Po mojih opažanjih jih najpogosteje uporablja, kadar govori o temi, ki ga osebno zadeva in je nima vnaprej pripravljene. Primer:

»Tuki tut recimo, mojemu pradedku Martinu, tut po mojemu pradedku Martinu Koresu se recimo imenuje osnovna šola v Podlehniku, in ulica v Mariboru, to j ta Koresova ulica pri dvorani Tabor.«

Ob zgornjem primeru se je smiselno še posebej ustaviti pri prvi besedi v odlomku – *tuki*. Raba te oblike besede *tukaj* je značilna za osrednjo Slovenijo.

Tudi sicer Kores v svoj govor meša prvine, bolj značilne za osrednjeslovensko govorno okolje. Eden izmed primerov je tudi onemitev nenaglašene samoglasnika pri deležnikih na l. Na Štajerskem običajno zaključujejo z -o, Kores pa uporabil osrednjeslovenski -u.

»In Hrvatje so spet dobili šanso, da dobijo enega izmed prestižnejših, kako bi temu reku, grand slamov na svetu.«

Še en primer je za Štajerca netipična raba nedoločnika:

»Česar pa ne bi mogli rečt tokrat ...«

Praktično katerakoli oblika tega glagola bi bila bolj značilna za Štajersko – *reč*, morda *rečti* ali celo *rečit*. Vse to so oblike, ki se na Štajerskem uporabljajo, nedoločniki z izpustom črke i pa so res značilni predvsem za osrednjo Slovenijo (kar se je izkazalo že pri govoru Šaleharja in Avdića).

Kratek nedoločnik *pazit* uporabi večkrat v kontekstu prometnih informacij:

»Dajte pazit, če pa opazite še karkoli ...«

Druga oblika je še »Dajte bit previdni«. Gre za pogovorno obliko velelnika. Knjižno bi bilo povsem dovolj že »Bodite previdni«.

Značilna za štajersko govorno okolje je tudi zmeda z določno in nedoločno pridevniško obliko. V štajerskem narečju pretežno uporabljajo pridevnike v določni obliki. Kores pa to narečno posebnost hiperkorigira in uporablja nedoločno obliko še tam, kjer bi dejansko sodila določna: »Škržati žvižgajo, vzamete tisti bel kruh, ki ga lahko pojedete eno kilo.«

Vse naštetu kaže na trud uporabe osrednjeslovenskih pogovornih prvin v Koresovem vodenju oziroma vsaj prikrivanje izrazitih lastnosti štajerskega narečja. Vprašanje je, ali to počne zavestno. Vsekakor tega ni bilo moč razbrati iz intervjuja, v katerem je do narečij na radiu zelo odprt, jih podpira: »Smo iz zelo različnih koncev Slovenije. Zato je vsako narečje vedno dobrodošlo.« (Kores 2017) Morda Kores z rabo pogovornih prvin, značilnih za osrednjeslovensko narečje, predvsem želi doseči širši krog poslušalcev in jim ugajati.

Da se svojega narečja ne sramuje, pokaže tudi z dvema izrazoma, značilnima za Štajersko: Zalušta in zaka (kot zakaj).

Oba uporabi kot odgovor na to, kar je ravnokar povedala sovoditeljica:

»Super. Vsi v Poreč na Will Smitha. Zaka pa ne?«

»Če se vam bo zaluštalo.«

Precej pogosto uporablja tudi pogovorne izraze:

Barca (kot nogometni klub Barcelona), ful (3), fuzbal, garant, pol (kot potem), pokuriš (kot porabiš), procentov, šanso, tipi (kot moški), totalno.

Še posebej se zgostijo, kadar govori o glasbi (bolj natančno o glasbenicah in njihovem videzu)

»In (.) ful je zdej totalno in na internetu, če si od njih videospot njujate, torej ni zvoka, samo njih gledate, kako usta odpirajo.«

»Tako, in če do zdaj niste imeli fetiša, ga boste garant čez šest minut.«

ali športu:

»In Hrvati so spet imeli šanso, da dobijo enega izmed najprestižnejšega grand slamov na svetu. /.../ No, ampak recimo Slovenci smo takrat bili ful ponosni na, na svoje sosede, se spomnim.«

Precej pogosto pa Kores uporabi tudi pogovorno besedo *itak*.

Iz nabora primerov rabe se zdi, da besedo *itak* uporabi takrat, kadar se mu zdi, da poslušalci nekaj že vejo, razumejo, vendar za vsak slučaj raje še pove, razloži, in ob tem doda besedo *itak*:

»Ja a ni čisto jasno, da če ob partnerju spiš gol, pač pokuriš več kalorij? Itak!«

»Ah, po nedeljskem El clasicu, torej Barca proti Realu, tekma, fuzbal, itak, je največ pozornosti dobil komentator Goran Obrez.«

»/.../ in s šest proti tri, šest proti ena in šest proti štiri je Roger Federer itak zmagal.«

Avtomatizmi

Tim Kores je v dveh opazovanih dneh pozdravil kar 43-krat, prvi dan 28-krat in drugi dan 15-krat. V 14 govornih sekvencah je bil pozdrav *dobro jutro* edino, kar je izrekel, vse ostalo je povedala Kocmanova. Tudi pri njem je bila nekoliko opazna želja po manj avtomatiziranem, bolj pogovornem pozdravljanju z uporabo različic. Besedo *dobro* je v pozdravu izpustil dvakrat, opazila pa sem tudi vlečenje enega od samoglasnikov, pri čemer je prvi samoglasnik v besedi *dobro* podaljšal pri enem pozdravu, pri dveh pa je podaljšal samoglasnik U v besedi *jutro*, torej *juuutro*.

Tim Kores iztekle ali prihajajoče glasbe običajno ne poimenuje, prav tako ne točnega časa. Oboje počne njegova sovoditeljica Kocmanova.

Če že, komentira izvajalce, v obeh opazovanih dneh je komentiral dober videz pevk(e).

Stilemi

Kores je izrekel dve ekspresivni besedi:

Buba in žnable.

Buba v pomenu boli ima v SSKJ kvalifikator otroško. Besedo je uporabil kot odziv na nekaj, kar je povedala sovoditeljica.

Žnabli imajo kvalifikator nižje pogovorno. Uporabi jih, ko govori o glasbenem spotu pevke Selen Gomez:

»In če do zdaj recimo niste imeli fetiša, ga boste definitivno dobili po parih sekundah, in to na Selenine žnable.«

V tem kontekstu z rabo besede *žnable* posebej poudari telesnost – v korpusu Gigafida za ta izraz najdemo 169 konkordanc in ob pregledovanju nizov sem opazila, da jih je večina povezanih z opisovanjem videza posameznice, ocenjevanjem, ali je lepa ali ne, v podobnem kontekstu torej, kot je to besedo uporabil Kores.

Našla sem tudi nekaj slengizmov:

Adijo (kot neverjetno), in (kot popularno), keči, mjutate.

Tri od štirih naštetih je uporabil v glasbenem kontekstu:

»/.../ je zdej totalno in na internetu, če si od njih videospot mjutate, torej ni zvoka, samo njih gledate.«

»/.../ je besedilo zelo osladno in drugače je pa keči melodija.«

Kores je izrekel sedem pomanjševalnic:

Kavica, kruhek, marmeladica, minutk (2), nožek, urco.

Našla sem primer, ko je v dveh zaporednih povedih uporabil tri pomanjševalnice:

»Vzamete nožek in potem namažete maslo in marmeladico, ja. /.../ No to se je zgodilo včeraj, ko je Federer na kruhek namazal Čilića.«

Gre za edino metaforo, ki sem jo pri njem zasledila. Morda je z rabo pomanjševalnic vse skupaj želel narediti še bolj poetično ali stilno okrašeno.

Tudi sicer se zdi, da pomanjševalnice uporablja, kadar želi še posebej pritegniti ljudi oziroma napovedati nekaj zanimivega. Tak vtis vsaj pusti spodnji primer:

»Vi pa morate slišati (.) najbolj vročo zgodbo tega poletja. (.) Čez sedem minutk, čez sedem minutk.«

Da se vrnem k zgoraj že omenjeni metafori:

»Vzamete nožek in potem namažete maslo in marmeladico, ja. /.../ No to se je zgodilo včeraj, ko je Federer na kruhek namazal Čilića.«

Že v naslednji povedi jo Kores tudi razloži:

»Ja, no pač, včeraj je bil finale tenisa v Wimbeldonu, in s šest proti tri, šest proti ena in šest proti štiri je Roger Federer itak zmagal.«

S tem ji odvzame del učinka, morda pa ga skrbi, da poslušalci ne vedo, o čem govori in raje izbere jasnost kot stilno pestrost.

Našla pa sem tudi primer perifraze:

»In če imate recimo težave z libidom, vam ni, niste motivirani ...«

Morebiti skuša z nizanjem izrazov za nizko spolno slo pri poslušalcih stopnjevati zanimanje za glasbeni video, o katerem govori, ali pa se, kot zgoraj, boji, da ga poslušalci ne bi razumeli, če bi ostal zgolj pri latinizmu.

Diskurzni označevalci

Tim Kores je polglasnik uporabil 12-krat, daljšo različico am pa 5-krat.

Polglasnik se pojavlja proti začetku Koresovega govora – nekaj reče, nato uporabi polglasnik, preden se zbere, in nadaljuje:

»Se zbudite zjutraj. əm Škržati žvižgajo, vzamete tisti bel kruh, ki ga lahko pojedete eno kilo.«

»Noro! ə Zdej vam garantiram, da boste vsi tipi (.) pomislili samo na eno stvar, ko boste zagledali ta videospot od Selene Gomez.«

Lahko ga uporabi tudi kot premor, ko si premisli, kako bo nadaljeval poved oziroma se o tem odloča:

»Česar pa ne bi mogli rečt tokrat, ker, ə sodeč po vaših komentarjih.«

Ali pa zastane v govoru, ker želi nadaljevati, pa ga sovoditeljica prekine:

»Jaz lahko samo rečem, da sem srečen, da sem preživel, ker je bil požar. ə /.../«

Tim Kores praktično v enaki meri uporablja diskurzna označevalca *ne* in *ane* – prvega je uporabil osemkrat, drugega sedemkrat, oba izključno ob koncu stavka.

Daljšo različico uporablja kot signal za iskanje strinjanja, potrditve, recimo v dialogu s sovoditeljico:

»Dejte na Instagram, itak, ane?«

Pa tudi v dialogu s poslušalko, ki je poklicala za sodelovanje v nagradni igri, ko ji razlaga pravila:

»To vemo, veva, ane?«

Krajšo različico *ne* prav tako uporablja ob koncu stavka, predvsem v okoliščinah, kjer govori prosto in o svojih (ali skupnih) doživljanjih:

»Arbitraža. Sporno. Vsi nesrečni, ne.«

»/.../ se spomnim, da smo še Slovenci bli ponosni, ne, na naše sosede, navijali, ne.«

Diskurzni označevalec *no* je uporabil 11-krat, od tega osem na začetku in le tri na koncu povedi. Tudi pri njem so bili ti, na začetku povedi, večinoma namenjeni signalizaciji, da od sovoditeljice prevzema besedo:

»/.../ No, ampak recimo Slovenci smo takrat bili ful ponosni na, na svoje sosede,«

Ali pa signalizira, da prihaja nekaj pomembnega – recimo v nagradni igri z njim začne vprašanje:

»No, naštej mi (..) sedem hrvaških otokov, zdaj!«

Našla pa sem ga tudi kot spodbudo sovoditeljici, naj nekaj pove:

»No in? /.../ No povej no!«

V drugem stavku ga uporabi na začetku in na koncu povedi, a kljub temu da stojita tako blizu skupaj, ocenjujem, da nimata sinonimnega pomena: prvi, na začetku stavka, izraža bolj spodbudo, drugi, na koncu, pa že bolj nestrpnost. Zasedila sem še en primer ob koncu povedi.

»Ampak živ sem, no.«

V tem kontekstu (govori o požaru, ki ga je doživel v kampu) se zdi, da z *no* na koncu želi omiliti opis doživljanja, razvezati tematiko, da bi v nadaljevanju lažje nadaljeval z govorom o čem drugem.

Dokaj pogosto uporablja diskurzni označevalec *ja*. V analiziranih besedilih ga je uporabil 32-krat, od tega dvakrat kot spodbudo sogovorniku po telefonu. 19-krat je *ja* uporabil na začetku stavka. Lahko kot znak, da je prevzel besedo sovoditeljici:

»/.../ Ja no pač, včeraj je bil finale tenisa v Wimbeldonu, ...«

Ali kot indic, da se z njo strinja:

»/.../ Ja, nič, pa gremo v Poreč, ne?«

11-krat je *ja* uporabil ob koncu stavka, kjer je običajno poudarjal že izraženo strinjanje:

»Zdaj pa lahko poveš, ja.«

12-krat pa je *ja* uporabil samostojno, le kot odziv na govor sovoditeljice.

Enako funkcijo na sedmih mestih opravlja medmet *mhm*.

»/.../ mhm /.../ Ah, po nedeljskem El clasico.«

Tim Kores pogovorno besedo *okej* v nekaterih okoliščinah uporablja kot diskurzni označevalec. Pogosto se je z njo odzival na sogovorce prek telefona. Včasih jo uporabi kot znak, da se vračamo nazaj k prvotni temi:

»/.../ Haha, ja. Okej, če bi želeli napisati DNK, bi potrebovali šestdeset besed na minuto, osem ur na dan /.../«

Ob koncu povedi pa včasih tudi namesto prav ali velja:

»Jaz pa pridem čez dve minutki nazaj, okej?«

Sedemkrat sem našla besedo *pač*.

V večini teh primerov *pač* nastopa kot mašilo, nima nobene dodatne funkcije oziroma ne doprinaša k vsebini povedanega. Navajam primer povedi, v kateri se voditelj že tako ali tako izgublja in poslušalci nismo prepričani, kaj je želel povedati.

»Ampak to je bend, to ni izvajalec, sam kot, pač izvajalec, je pa iz Kanade.«

Vendar sem, kot pri Avdiću, tudi pri njem našla primer, kjer *pač* dejansko uporabi kot diskurzni označevalec:

»Včeraj je bil finale /.../ Ja no pač, včeraj je bil finale tenisa v Wimbeldonu,«

Začne govoriti o začrtani temi in ko ga voditeljica prekine, začne še enkrat, s tremi zaporednimi diskurzni označevalci: *ja no pač*, nato pa nemoteno začne še enkrat od začetka. Glede na kontekst bi trije združeni diskurzni označevalci pomensko lahko ustrezali besedam *skratka*, *kakorkoli* ali *torej*, nikakor pa ne bi imeli enake vrednosti ali pomena, če bi besedo *pač* izpustil in uporabil le *ja no*, saj bi ti dve samostojno, brez *pač*, dajali bolj vtis kljubovanja ali naveličanega strinjanja, v kombinaciji s *pač* pa imamo poslušalci bolj občutek, da se na sovoditeljičin komentar požvižga oziroma se ji vsaj ne pusti zmotiti, temveč nadaljuje s temo.

Kljub majhnemu bazenu besed, iz katerih sem lahko zajemala pri analizi voditeljskega sloga Tima Koresa, sem lahko prišla do nekaterih ugotovitev. Še najmanj na področju avtomatizmo v, saj ta del večinoma prevzema njegova sovoditeljica. Sicer pa je, kot sam napove v intervjuju, v njegovem govoru opaznih veliko pogovornih prvin. Zlasti presenetljivo je, da so številne pogovorne prvine, ki jih uporablja, značilne bolj za govor v osrednji Sloveniji, čeprav je Kores Štajerec. Do določene mere se tudi štajersko narečje odraža v njegovem govoru, vendar je osrednjeslovenskih pogovornih prvin več. Stilno njegov jezik ni zelo bogat, najbolj izstopa dokaj pogosta raba pomanjševalnic, a občasno se v njem najdejo tudi kakšne bolj kompleksne prvine, kot so metafore in perifraze. Morda bi imel več prostora za razvijanje stilnih prvin kot osrednji voditelj, lahko pa je s stilemi neokrašen jezik del njegovega sloga. Še ena lastnost, ki jo lahko pripišem dejstvu, da Kores ni osrednji jutranji voditelj, je velik delež diskurzni označevalcev v njegovem govoru – marsikdaj se z njimi zgolj odziva na tisto, kar je povedala Kocmanova, si z njimi pomaga izboriti besedo ali jo obdržati.

Kar nekaj jih je tudi pri vsebinah, ki so posnete vnaprej – recimo pogovor s komentatorjem Goranom Obrezom, ki je bil očitno posnet vnaprej, saj so ga v tistem jutru zavrteli dvakrat, odzivi Koresa na povedano pa se niso zdeli spontani niti prvič.

Ko ravno omenjam ta vnaprej posnet intervju, se lahko ustavim še pri dejstvu, da na Radiu Center nekatere vsebine v isti moderaciji ponovijo dvakrat. Torej sta si dve intervenci, v razmaku dveh ur izjemno podobni. V obeh opazovanih jutrih sem to zasledila, prvi dan eno, drugi opazovani dan pa dve takšni temi – prvi dan je bil to intervju z Goranom Obrezom glede nogometne tekme prejšnjega dne, drugi dan pa pogovor o zaključku teniškega turnirja in nato branje odziva forumašev ter komentiranje najnovejšega glasbenega videa pevke Selene Gomez.

Kot opisano zgoraj, Radio Center pripisuje velik pomen glasbi, kar izražajo tudi s sloganom »V družbi samih zvezd«. Morda zato ne dajejo velikega poudarka ustvarjanju številnih vsebin. Sicer to pomeni, da tisti, ki radio začnejo poslušati dovolj zgodaj in ga imajo prižganega dlje časa (recimo na delovnem mestu ali v avtomobilu), določene vsebine slišijo večkrat. Seveda pa to dejstvo vpliva tudi na analizo, saj Kores številna jezikovna sredstva ob obravnavi iste teme uporabi še enkrat, za inovacije pa ima manj prostora oziroma časa.

6 PRIMERJAVA

Glede na dokajšnjo razliko v številu besed, ki sem jih zajela pri voditeljih, bi se morda primerjava zdelala nesmiselna in brezpredmetna. Še najbolj primerljiva po tem kriteriju sta Košmrj s 5.832 besedami in Avdić s 6.307 besedami. Vseeno ocenjujem, da sem pri vseh štirih govornicah zajela dovolj velik nabor besed, da iz njega lahko izluščim neke osnovne stilne značilnosti govornika. Kores je v dveh opazovanih dneh izrekel le 2.506 besed, vendar je bilo iz zajetega gradiva kljub vsemu mogoče ugotoviti nekatere poglobljene značilnosti njegovega voditeljskega sloga.

6.1 Primerjava voditeljev Vala 202

Kot edino navodilo glede tvorbe govora na Valu 202 in torej edino normo je Košmrj v intervjuju navedel knjižni pogovorni jezik. Šalehar pa pravi, da določena dodatna navodila »obstajajo, vendar gre predvsem za nepisana pravila, ki dovoljujejo odstopanja in občasno kršenje« (Šalehar 2017).

Glede na to, da je knjižni pogovorni jezik precej ohlapen pojem, omenjena nenapisana pravila pa so interno dogovorjena znotraj radijske hiše in sploh nenapisana, težko jasno ocenjujem, koliko se voditelja držita pričakovanega radijskega jezika. Lahko podam le posplošeno oceno kot poslušalka radia Val 202, da njun jezik bistveno ne odstopa od jezika drugih voditeljev na tem radiu.

V nadaljevanju bom primerjala podobnosti in razlike, ki sem jih našla v njunem govornem stilu.

Pogovorne prvine

Glede pogovornih prvin sta si Košmrj in Šalehar precej različna kot podobna. Košmrj jih uporablja malo in te večinoma v pogovoru s poslušalci ali kolegi, medtem ko so pri Šaleharju razmeroma pogoste in močno zaznamovane z osrednjeslovenskim narečjem – pri njem je mnogo več samoglasniškega upada, uporablja pa tudi za to narečje značilne oblike kratkega nedoločnika in deležnika na l. Njihova popolna odsotnost pa je še največji pokazatelj Košmrjevega dolinskega narečja, ki v opazovanih besedilih nikjer ni neposredno izraženo.

Avtomatizmi

Košmrlj in Šalehar sta si podobna v tem, da je pri njiju napovedovanje glasbe vse kaj drugega kot le navajanje izvajalca in pesmi. Je nagovarjanje izvajalcev, kramljanje z njimi, komentiranje glasbenega stila, ritma, aranžmaja, pevca, besedila, pa vse do navezovanja naslova ali dela besedila na prihajajoče vsebine in vse to še pomešano z inovativnimi stilnimi prvinami.

Razen Košmrljevega pikolovstva glede napovedi točnega časa – do te mere, da sami napovedi enkrat posveti celotno, tri povedi dolgo intervenco – posebnih stilnih pojavov pri napovedovanju časanisem opazila. Sem pa pri obeh opazila nekaj ironije ob rednem, avtomatiziranem podajanju točnega časa.

Košmrlj je rekel:

»Ne se ozirat na uro niti proti njej, to namesto vas delamo mi in to je bolj a- ali manj vse, kar se dela zjutraj na radiu.«

Šalehar pa:

»Če koga zanima, je ura šest in sedem minut.«

S tem izraža samoironijo ob napovedovanju točnega časa, ker je bil tisti dan praznik in še tako zgodnja ura – zdi se, da implicira, da ga nihče ne posluša ali da se tistim, ki ga, zagotovo nikamor ne mudi.

Najverjetneje bi bili zgornji izjavi za komercialne radijske postaje neprimerni. Oni namreč poslušalca dojemajo kot potrošnika in vsak jim je pomemben. Z ironijo ob napovedovanju točnega časa oziroma voditeljevimi nakazovanjem, da mu je to odveč, lahko kakšnega poslušalca tako odbijejo, da preneha s poslušanjem. Košmrlj in Šalehar teh skrbi, kot kaže, nimata.

Radijsko postajo oba poimenujeta razmeroma pogosto, Košmrlj (37-krat v dveh dneh) še bolj pogosto kot Šalehar (33-krat v treh dneh).

Zelo pa se razlikujeta v številu pozdravov – Šalehar v treh dneh pozdravi 75-krat, Košmrlj v dveh zgolj 11-krat. Sam je v intervjuju povedal, da pozdravov poslušalcev ne želi izgovarjati avtomatizirano.

Košmrlj poleg tega rad poslušalcem razlaga zakonitosti radijskega jezika in kako je ta tvorjen.

Preden se lotim primerjave njunih stilemov, se mi zdi vredno omeniti še eno značilnost radia Val 202, nekakšno stalno rubriko, ki je na komercialnih radiih nisem zasledila, namreč dialog

ob izmenjavi voditelja. Preden se jutranji voditelj poslovi, nekaj minut pred deseto, se mu v studiu pridruži dnevni urednik ali urednica programa, ob čemer izmenjata nekaj prijaznih besed, nato pa dnevni urednik napove vsebine do večera, jutranji voditelj pa se poslovi.

Takole to stori Košmrlj:

»Hvala, Maruša, dobro delajte, Uršula, Lovro in Tadej se, zdej pa res, pospravljamo, Tinček vam zavrti še tole zadnjo, ki ima čudovito ime, odpoved, El Kacion. Že zdaj pa v imenu vseh adijo in blagoslovljene, če jih praznujete, drugače pa samo lepe praznike.«

In Šalehar:

»Okej, ura je, spoštovane in cenjeni, deset. Bilo smo Maci, Jerry in Miha, nadaljuje Nataša, z novo tolpo. Srečno!«

Verjamem, da nekateri poslušalci, ko se izteče jutranji program in se njihov priljubljeni voditelj poslovi, ugasnejo radio, pa da bi ga manj verjetno, če se ne bi poslovil oziroma bi bil prehod k naslednjim vsebinam bolj subtilen. Verjetno je želja po ohranjanju poslušalcev pri sprejemnikih razlog, da se voditelji na komercialnih postajah ob izteku svojega programa v eter ne poslavljajo.

Na Radiu 1 in Radiu Center poslušalce na to sicer opozori drugačen jingle, Avdič pa je enkrat nakazal menjavo zasedbe v studiu z besedami »Vama maham.«

Stilemi

Miha Šalehar uporablja veliko ekspresivnih in slengovskih besed, pa tudi pomanjševalnice in arhaizme. Vse naštetu meša še z drugimi stilnimi prvini, ki jih rad v eni povedi uporabi več. Uporabi pa tudi en vulgarizem v tujem jeziku.

Košmrlj uporabi le dve ekspresivni besedi, obe zelo preiščljeno in v kontekstu. Arhaizmov, slengovskih besed in pomanjševalnic pri njem nisem zaznala.

Tako Šaleharju kot Košmrlju pa je skupna pogosta raba paranomazij – s to razliko, da jih Košmrlj skrbno načrtuje vnaprej (kar je sam povedal v intervjuju), Šalehar pa bolj po sprotnem navdihu.

Pri obeh se pojavljajo tudi prenovitve frazemov in metafore.

Pri opazovanju je posebej pritegnilo mojo pozornost, kolikokrat govorca javnega radia zbijata šale na račun oglasov ali jih vsaj komentirata, česar si na komercialnih radiih nikakor ne morejo privoščiti, saj sčasoma verjetno nihče več ne bi hotel oglaševati pri njih, kar bi bilo za radijsko

postajo lahko tudi usodno. Čeprav je do oglaševalcev kakršnokoli komentiranje oglasov neprofesionalno, pa iz tega nastanejo tudi kakšni posrečeni dovtipi, kot recimo tisti, ko je Košmrlj oglase napovedal s stavkom »Vsebina tudi za na jetra.«

Diskurzni označevalci

Tudi v tem vidiku sta si voditelja Vala 202 razmeroma podobna – oba jih uporabljata, vendar ne zelo pogosto. Pri obeh pogostost rabe naraste v dialogu s poslušalci ali sodelavci, kar je za dvogovor naravno. Pri obeh so poleg polglasnika najbolj pogosti *no*, *ja* in *ne*, Šaleharjeva posebnost je, da kot diskurzni označevalec pogosto uporablja tudi pogovorno besedo *okej*.

6.2 Primerjava voditeljev komercialnih postaj

Zavedam se, da gre za voditelja dveh različnih radijskih postaj, ki imata različno programsko shemo in različna navodila glede tvorjenja jezika med vodenjem, medtem ko sta šla voditelja na Valu 202 skozi enotno šolo govora in program vodita v istem studiu.

Pa vendar je tudi pri Avdiću in Koresu mogoče opaziti določene podobnosti.

Avtomatizmi

Z vidika poimenovanja glasbe sta si komercialni postaji med seboj izjemno podobni – vsaka intervencija, ki sledi neposredno glasbi, vsebuje izvajalca in naslov pesmi. In napoved glasbe je na komercialnih postajah res zgolj to, komentarji na glasbo so redki.

V dveh dneh Kores pozdravi 37-krat, Avdić pa 35-krat – pogostost pozdravljanja je torej izjemno podobna.

Žal napovedi točnega časa in poimenovanja radijske postaje na Radiu Center nisem mogla preučiti, ker Kores tega ne počne.

Avdić uro napoveduje redno, v večini intervencij. V nekaterih intervencijah se oglasi izključno s točnim časom, zlasti ob polni uri, ko sledijo novice in servisne informacije.

V primerjavi z Radiom Center pa Avdić izstopa tudi po redkem poimenovanju radijske postaje – to je storil le sedemkrat, največkrat to nalogo prepusti kar jinglom.

Pogovorne prvine

Pri obeh so pogosti pogovorni izrazi značilni za osrednjeslovensko govorno območje. Pri Avdiću so sicer pogostejši, kar je razumljivo, saj je Kores Štajerec.

Zlasti Avdićev govor zaznamujejo besede s samoglasniškim upadom – uporabil jih je 355, kar predstavlja 5,6 % vseh besed, ki jih je izrekel. Pri Koresu je takih besed le dober odstotek.

Višje število reduciranih besed bi na Radiu 1 lahko pripisali tudi vplivu Avdićeve osrednjeslovenske govornice. Pri Koresu, ki sicer govori štajersko narečje, je morda tudi zato samoglasniških upadov mnogo manj.

Kores nekatere glagole izgovarja netipično za Štajerca – recimo kratke nedoločnike in onemitev nenaglašnega samoglasnika pri preteklih deležnikih na l. To jima je z Avdićem skupno, le da so pri slednjem ti pojavi pogostejši.

Pri obeh so običajne pogovorne besede in izrazi, le da jih Kores pogosteje uporablja, kadar govori o športu ali glasbi, Avdić pa, kadar se šali ali pripoveduje anekdote. In seveda, da jih je pri Avdiću mnogo več.

Stilemi

Edini, ki uporabi vulgarizem z visoko stopnjo odklanjanja, je Avdić. Kot je v svoji raziskavi ugotovila Skrivarnikova (2011), Avdić na splošno nima težav z rabo vulgarnih besed z večjim odklonom od norme. Da je raba le-teh še kljub vsemu razmeroma redka, vsaj v besedilih, ki sem jih opazovala, pripisujem dejstvu, da močno vulgarne besede določen delež poslušalcev motijo in s pogostejšo rabo bi ta del poslušalcev lahko tudi izgubili.

Kores pa uporablja pomanjševalnice, ki jih ni pri Avdiću.

Arhaizmov voditelja komercialnih postaj ne uporabljata, pri obeh pa sem opazila nekaj ekspresivnih besed in po eno metaforo.

Slogovno sta si torej dokaj raznolika, vendar podobna v tem, da zapletenejših stilnih pojavov ne uporabljata.

Diskurzni označevalci

Pri obeh voditeljih komercialnih radijskih postaj je delež diskurznihi označevalcev v govoru več kot 4 % vseh besed, v besedilih Tima Koresa 4,9 %, pri Denisu Avdiću pa 4,3 %. Za to vidim dva vzroka: najprej bolj sproščena načela glede govora – na obeh komercialnih postajah težijo k pogovornosti, Kores v intervjuju celo pravi, da je knjižna slovenščina v etru prepovedana. Poleg tega v studiu nista sama, temveč v konstantnem dialogu s sovoditelj/i/-co, dvogovor pa je

naravna situacija zasebnega govora, za katerega je značilna večja pogostost diskurznihih označevalcev.

Pri Avdiću je napogosteje uporabljen in najbolj opazen diskurzni označevalec *ne* ob koncu stavka. Kores izstopa po tem, da kot diskurzni označevalec uporablja pogovorno besedo *itak*.

Lahko zaključim, da je Avdičev jezik stilno pestrejši kot Koresov, kar ni presenečenje, saj ima kot glavni voditelj tudi več manevrskega prostora in možnosti, da ga razvije.

6.3 Primerjava vseh voditeljev

Pri vseh govornicah se je izkazalo, da na slog vsaj delno vpliva tudi vsebina in kontekst govora.

Pogovornost

Samoglasniški upad sta Košmrj in Šalehar najpogosteje uporabila v pogovoru s kolegi, ki so se jima pridružili v studiu, ali kadar sta se šalila. Pri Koresu je bila raba pogostejša pri temah, ki so se ga osebno dotikale, se je čutil čustveno vpletenega. Čeprav je raba samoglasniško reduciranih besed pri Avdiću prisotna domala v vsaki intervenciji, pa je pogostost reduciranih besed še posebej narasla ob pripovedovanju anekdot iz njegovega življenja.

Pogovorna prvina, v kateri je Šaleharjev govor bolj podoben Avdičevemu kot Košmrjeve mu, ki je tudi voditelj na Valu 202, so kratki nedoločniki.

Miha Šalehar je uporabil 17 skrajšanih nedoločnikov, enajst v pogovoru s poslušalci, ki so poklicali v studio. V teh dialogih je govor še najbolj podoben vsakdanjemu pogovoru, saj gre dejansko za dialog, zato je približevanje jezika takšni obliki govora razumljivo.

Avdić pa nedoločnike vedno uporablja v skrajšani obliki.

Z glasoslovnega vidika je torej Avdičev govor najbolj podoben vsakdanjemu pogovornemu jeziku, najbolj knjižno pogovoren pa je jezik Tadeja Košmrja.

Avtomatizmi

Košmrj posebej izstopa z nizkim številom pozdravov – v povprečju z *dobro jutro* poslušalce pozdravi je 5-krat na jutro, medtem ko se pri vseh ostalih voditeljih številka giblje med 10 in 20 pozdravi na moderacijo.

Avdić z Radia 1 izstopa po redkem poimenovanju radijske postaje – na ostalih treh postajah se to počne mnogo pogosteje.

Pogovorno

Z vidika pogovornih prvin bi bila bolj kot med javnima in komercialnima voditeljema smiselna primerjava med Avdićem in ostalimi tremi. Pogostost samoglasniškega upada in število kratkih nedoločnikov je pri njem opazno večje kot pri vseh ostalih.

Večja podobnost med voditeljema komercialnih radijskih postaj, Avdićem in Koresom, se pojavi pri analizi besedišča.

Pri geografsko zaznamovanem govoru se mnogo bolj kot glede na radio vidi jasna delitev po tem, od kod govorec prihaja. Avdić in Šalehar si z osrednjeslovensko govorico lahko dovolita več prvin tipičnih za svoje narečje kot Košmrj z dolenskim narečjem ali Kores s štajerskim, slednji celo skuša posnemati pogovorne prvine osrednjeslovenske regije.

To se ujema s Toporišičevo tezo, da je kot pogovorni jezik mnogo bolj sprejeta osrednjeslovenska govorica kot tista s primesmi katerega koli drugega narečja (Toporišič 2008). To se še dodatno kaže pri Koresu, ki sicer zasebno govori štajersko narečje, vendar v etru uporablja nekatere oblike, izrazito značilne za osrednjeslovensko narečje.

Vsekakor pa je bilo pogovornih izrazov več na komercialnih radijskih postajah, sploh če upoštevamo njihovo razmerje glede na število vseh izrečenih besed pri posamezniku.

Stilemi

Zdi se, da pomanjševalnice ali so ali pa sploh niso del voditeljevega osebnega stila. Šalehar in Kores sta jih uporabila kar nekaj, Košmrj sploh nobene, Avdić pa dve ponovi za sovoditeljem. Pri Koresu nekega posebnega ključa, kje jih uporablja, nisem našla, Šalehar pa jih rad dodaja v povedi, kjer je že uporabil tudi druge stileme.

Korošec piše, da v novinarskih besedilih nove besede nikdar nimajo poimenovalne funkcije, služijo izključno za poživljanje besedila (Korošec 1998, 26).

To velja tudi za vse primere rabe novih besed pri opazovanih radijskih voditeljih. Z izmišljanjem priložnostnic izražajo osebni stil in odsotnost takšnih izrazov pri Koresu lahko nakazuje, da kot sovoditelj ob glavni voditeljici ne more v polni meri razviti individualnega osebnega sloga.

Šalehar je edini, ki v svoje vodenje vključuje arhaizme. O njih Korošec v Stilistiki poročevalstva zapiše, da z njimi:

»/Tvorec želi navezati stik z naslovnikovim jezikovnim izkustvom, o katerem z zadostno gotovostjo predpostavlja (če se zmoti, je stilni učinek izgubljen), da v njem obstaja vedenje o pomenu starinske besede. /.../ Samo s tem stilnim namenom jih vključuje v besedilo in ob njih se tvorec in naslovnik srečata kot v stilni igri, tvorec priteguje naslovnika k skupnemu uživanju ob starinski besedi« (Korošec 1998, 19).

Komercialna voditelja z arhaizmi raje ne tvegata, da del poslušalcev pomena arhaizma ne bi poznal in povedanega ne bi razumeli. Poleg tega arhaizem večinoma ni nekaj, kar bi rekli v pogovoru s prijatelji na kavi, kar naj bi bilo glavno vodilo za govor voditeljev komercialnih radijskih postaj (Skrivarnik 2011; Kores 2017).

Šalehar pa, glede na Koroščev citat, z rabo arhaizmov pravzaprav izkazuje, da visoko ceni jezikovno razgledanost svojih poslušalcev, verjame, da poznajo pomene arhaičnih besed, in jih vabi k skupnemu uživanju v njih.

Največ razlik v govornem stilu voditeljev sem opazila pri zapletenejših jezikovnih figurah, kot so perifraze, paronomazije, frazemi in metafore. Z izjemo ene metafore pri vsakem se kompleksnejši stilemi pri voditeljih komercialnih postaj ne pojavljajo.

Za redkejšo uporabo metafor pri voditeljih komercialnih postaj je morda, prav tako kot pri arhaizmih, kriv strah pred tem, da ju poslušalci ne bi razumeli. Pri obeh sem našla le eno, ki jo Kores že v naslednji povedi tudi razloži, kar še dodatno kaže nad strah pred nerazumevanjem. Seveda drži tudi, da je takšne jezikovne figure treba poslušati zbrano, v nasprotnem primeru poslušalca prej odvrnejo od poslušanja, kot pritegnejo, komercialnemu radiu pa je pomemben tako rekoč vsak poslušalec.

Da na javnem radiu bogat slog ne pride kar sam od sebe, ampak se zanj voditelji načrtno trudijo in ga pogosto tudi vnaprej pripravljajo, je pojasnil Košmrlj v intervjuju:

»Gre za to, da lahko uro (ali vreme ali karkoli zelo pogostega) poveš na nešteto različnih načinov. Če se prej ne »pripraviš«, boš vedno uporabil dva ali tri najbolj ustaljene. (»Dobro jutro, poslušate Val 202, ura je xy«; ali pa »xy čez osmo, dobro jutro z Vala 202 /.../«). Za uro denimo lahko rečeš, da smo ravnokar začeli »4. minuto druge četrtine dneva«. Za vreme, da je »sonce tako skrito, da ga še z Googlom ne najdeš,« ipd. Iz glave gre to bolj težko. Sporočilo je enako, le da bo poslušalca morebiti malo zbudiš« (Košmrlj 2017).

7 ZAKLJUČEK

V magistrski nalogi sem z analizo besedil primerjala govornini stil štirih jutranjih radijskih voditeljev, dveh z javnega radia Val 202, s komercialnih radijev pa enega z Radia 1 in enega z Radia Center. S tremi od naštetih voditeljev sem opravila tudi polstrukturiran intervju, v katerem so izrazili svoj pogled na njihov stil in ga tudi sami ocenili. S tem sem skušala odgovoriti na glavno raziskovalno vprašanje, kako se jezik voditeljev na javnih in komercialnih radijskih postajah razlikuje in v čem si je podoben.

Jezik na komercialnih postajah je mnogo bolj avtomatiziran, bolj jasno je začrtana formacija govora in voditelji se je držijo. Poslušalci zato v vsaki intervenci vsaj okvirno vejo, kaj lahko pričakujejo. Na javnem radiu imajo voditelji glede tega mnogo bolj proste roke – lahko napovejo glasbo ali pa ne. Lahko napovejo čas ali pa ne. Hkrati je jezik na komercialnih postajah bolj pogovorno obarvan.

Nasploh je moja glavna ugotovitev, da na vse govorce vpliva obravnavana vsebina – jezik postane bolj sproščen, kadar govorijo o osebnih doživljanjih, se spominjajo lastnih doživetij ali pa govorijo o temi, ki se jih osebno dotika. Opazno bolj pogovoren postane jezik tudi ob stiku s poslušalci po telefonu ali v dialogu z drugim telefonskim ali študijskim gostom – oblikoglasna podoba jezika postane manj knjižna, pa tudi diskurznihi označevalcev je več. Vse to so lastnosti, ki so skupne vsem štirim voditeljem in predpostavljam, da bi jih lahko posplošili na vse radijske voditelje.

Hkrati pa je opazno, da vendarle na javnem radiu voditelja jeziku namenjata več pozornosti. Ne toliko v smislu knjižnosti, kot z vidika bogatega spektra načinov, kako se da neko stvar povedati še drugače.

Gotovo bi bila moja analiza bolj točna, če bi pri vseh štirih voditeljih zbrala bolj enakomerno število besed, recimo pri vseh okrog 9.000, kot sem jih pri Šaleharju. Tako bi zajemala iz večjega bazena besed, z večjo gotovostjo bi pri vseh lahko potrdila ali utemeljila določene pojave, poleg tega bi bile analize ob približno enakem številu besed pri vseh govornikih bolj uravnotežene.

Zavedam se tudi, da bi bilo bolje, če bi z Radia Center v analizo vzela govor Tanje Kocman, saj je ona glavna voditeljica in zato njen stil lažje primerljiv tako z Avdičevim, ki je glavni voditelj na Radiu 1 in izmed treh voditeljev izreče največ besed.

Prav tako bi lahko ugotovitve bolje potrdila ali pa celo prišla do kakšnega novega spoznanja, če bi uspela dobiti intervju tudi z Denisem Avdičem.

Za strokovna in raziskovalna dela na področju radia bi bilo ključno, da bi nekdo žanrsko opredelil radijsko vodenje oziroma moderiranje, poimenoval vse raznovrstne oblike prispevkov, ki se v moderaciji lahko pojavljajo in opisal njihove glavne značilnosti. To je bila vsebina, ki mi je pri teoretski pripravi zagotovo najbolj primanjkovala.

Za nadaljnje raziskovanje radijskega govora pa bi se bilo zanimivo osredotočiti zgolj na avtomatizme voditeljev na javnih in komercialnih radijskih postajah, saj je na tem področju moja primerjava najmanj poglobljena, drugih tovrstnih raziskav pa nisem našla. Ker Kores ne napoveduje točnega časa, niti ne poimenuje radijske postaje ali izteklih pesmi, s tega vidika nisem mogla potegniti vzporednic med njim in Avdičem ali obema voditeljema z Vala 202.

Zanimivo pa bi bili primerjati tudi govorni slog voditeljev na isti radijski postaji v različnih terminih – kakšne so po jezikovni plati značilnosti radijskega vodenja zjutraj in kakšne popoldne. Miha Šalehar, ki je voditelj tako zjutraj kot popoldne, je namreč v intervjuju nakazal, da tudi tu obstajajo razlike, konkretno, da so jutra bolj strukturirana, popoldnevi pa bolj sproščeni: »Za Toplovod si pripravim 5% povedanega, ostalo je popolna improvizacija. Jutra so bolj strukturirana in torej vnaprej pripravljena, spet pa je vse odvisno od dnevne forme« (Šalehar 2017).

LITERATURA

- AKOS. 2015. *Letno poročilo AKOS 2015*. Dostopno prek: http://www.akos-rs.si/files/O_agenciji/Letna_porocila/Letno-porocilo-AKOS-2015-finalno-november1.pdf (30. marec 2017).
- Bašić Hrvatín, Sandra. 2002. *Državni ali javni servis: Perspektive javne radiotelevizije v Sloveniji*. Ljubljana: Mirovni inštitut.
- Boyd, Andrew. 2008. *Broadcasting Journalism: techniques of radio and television news*. Amsterdam: Focal Press.
- Chapman, Jane in MarieKinsey, ur. 2009. *Broadcasting journalism: A critical introduction*. London; New York: Routledge.
- Crisell, Andrew. 1994. *Understanding Radio*. London: Routledge.
- Cristal, David. 2011. *Internet Linguistics*. London: Routledge.
- Červ, Gaja. 2006. *Metafora v poročevalskih besedilih: Analiza strukture, rabe in funkcije*. Diplomsko delo. Ljubljana: FDV.
- Feltrin, Mateja. 2003. *Informativni program komercialnih radijskih postaj*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
- Golčar, Bojan. 2003. *Radio: prvi koraki v radijsko ustvarjanje*. Maribor: Mariborski radio študent – MARŠ.
- Hoggart, Richard. 2004. *Mass Media and Mass Society*. London, New York: Continuum.
- Kalin Golob, Monika. 2001. *Jezikovne reže*. Ljubljana: FDV.
- Kalin Golob, Monika in Melita Poler Kovačič, ur. 2004. *Poti slovenskega novinarstva – danes in jutri*. Ljubljana: FDV.

Kores, Tim. 2017. Intervju z avtorico. Maribor: 7. junij.

Korošec, Tomo. 1998. *Stilistika slovenskega poročevalstva*. Ljubljana: Kmečki glas.

Košir, Manca. 1988. *Nastavki za teorijo novinarskih vrst*. Ljubljana: DZS

Košmrlj, Tadej. 2017. Intervju z avtorico. Ljubljana: 19. junij.

Laban, Vesna. 2007. *Osnove televizijskega novinarstva*. Ljubljana: FDV.

Lengar Verovnik, Tina. 2010. *Radijski novinarski dvogovorni žanri kot okvir jezikovnih izbir novinarjev*. Doktorska disertacija. Ljubljana: Filozofska fakulteta.

– – – 2012. *Radijska dvogovornost: Jezikovne izbire novinarjev*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.

– – – 2016. Govor radijskega voditelja med zvrstnostjo in stilnostjo. *Toporišičeva obdobja 35: 317–323*. Dostopno prek: <http://centerslo.si/wp-content/uploads/2016/11/LengarVer.pdf> (11. julij 2017).

Luthje, Corinna. 2009. *Das Medium als symbolische Macht*. Norderstedt. Dostopno prek: <https://books.google.de/books?id=n0DKc-zQNNsC&pg=PA287&dq=3-Element-Break#v=onepage&q=3-Element-Break&f> (11. avgusta 2017).

McInerney, Vincent. 2001. *Writing for radio*. Manchester: Manchester University Press.

Mediana MC. 2017. *Raziskava radijske poslušnosti za april–julij 2017*. Interni vir.

Nacionalno informacijsko središče. 2017. *Poklicni standard: Radijski napovedovalec moderator*. Dostopno prek: <http://www.nrpslo.org/poklicni-standard.aspx/32100010> (26. avgust 2017).

Pirc, Tatjana. 2005. *Radio: zakaj te imamo radi*. Ljubljana: Modrijan.

- Poler Kovačič, Melita in Karmen Erjavec. 2011. *Uvod v novinarstvo*. Ljubljana: FDV.
- Slovenski pravopis. 2001. Ljubljana: Založba ZRC SAZU.
- Radio 1. 2017. *Denis Avdić šov*. Ljubljana: 9., 11., 12. maj.
- Radio Center. 2017. *Jutranji šov s Tanjo in Korijem*. Ljubljana: 25. april, 17. julij.
- Radio Slovenija, Val 202. 2017. *Jutranji program*. Ljubljana: 2., 14., 18., april; 2., 19. maj.
- Ramovš, Mateja. 2013. *Govor radijskih moderatorjev v kontaktnih oddajah*. Magistrsko delo. Ljubljana: FDV.
- RTV Slovenija. 2000. *Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija*. Ljubljana: Interno gradivo. Dostopno prek: (17. junij 2017).
- Skaza, Jože. 2004. *Žepni pravopis za vsakdanjo rabo*. Ljubljana: Jutro.
- Skrivarnik, Petra. 2011. *Primerjava značilnosti spontanega in branega govora na komercialnih radijskih postajah in javnem servisu*. Diplomsko delo. Ljubljana: FDV.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika*. 1991. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Starkey, Guy. 2004. *Radio in Context*. New York: Palgrave Macmillan.
- Starkey, Guy, Angeliki Gazi in Stanislaw Jedrzejewski, ur. 2011. *Radio Content in the Digital Age*. Bristol: Intellect.
- Šalehar, Miha. 2017. Intervju z avtorico. Ljubljana: 6. junij.
- Tolson, Andrew. 2006. *Media Talk: Spoken Discours on TV and Radio*. Edinburgh: Edinburgh University Press.

Toporišič, Jože. 2000. *Slovenska slovnica*. Maribor: Založba Obzorja.

— — — 2008. *Stilnost in zvrstnost*. Ljubljana: Založba ZRC.

Trewin, Janet. 2003. *Presenting on TV and Radio: An Insider's Guide*. Oxford: Focal Press.

Valh Lopert, Alenka. 2009. Nacionalni in komercialni radio – jezikoslovčev pogled na radijski jezik. *Teorija in Praksa* 46 (6): 770–784.

Zakon o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1). Ur. l. RS 96/05. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO4461> (25. julij 2017).

Zakon o medijih (ZMed). Ur. l. RS 110/06. Dostopno prek: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1608> (26. julij 2017).

PRILOGA A: TRANSKRIPCIJE

Priloga A.1: Miha Šalehar – Val 202

A.1.1 Torek, 2. april

Dobro jutro ekipa, še en torek na Valu **202**. Z vami in za **vami**, v **službo**, v **šolo** al pa po zelje na **trg**, če ste v penziji, Miha in Macura. (..) In **Iggy** in **Cate**.

Dobro **jutro!** Iggy Pop zgoraj brez že od leta **dvainšestdeset**, Kate **Pirs**en ustanovna članica B52, starost **oseminšestdeset**, poročena z Monico **Coleman**, dovolj izobraževanja.=Deset minut do šestih, dobro jutro. Popijte smuti iz polnozrnate banane, nardite pozdrav **soncu** al pa spijte **kavo** in pokadite **čik**, če še niste **ozaveščeni** in ne veste, kaj je narobe in kaj **in**. No, danes **čaka**. In to **vse**, ne glede na začetek, nej bo **dober**. Robi iz Kosez (..) piči na jug.

Iz Ljubljane v **Portorož**. Maci je reku, Miha ne bit žleht pa ne puvedat, kolk je str tale ta **štikle**. **Sedemnajst** let, drage **moje**, (..) in **dragi**. Če ga kdo pozna (..) od začetka, zna bit, da ni več **mlad**, je pa zanimivo, da so tale potovanja iz Ljubljane v Portorož v slovenski glasbi in filmih vedno tako mitično neskončno **dolga**. (..) Ampak **sej**, zna bit, da je tut v **resnici** tko, hvala **DARSu**. =Pet minut (..) do **šestih**, na sporedu je **pegasti**.

Mojca ma **kuhinjo**, Alenka ma **avto**, naš Macura ma pa **pegasti** badelj, in to je **dolga** zgodba, pred tremi leti, ko je prihajal v **modo**, mu ga je kolega **Kropec** prinesel iz **daljnega** Hrastnika. Zdej se **hudiča** ne more več z **vrta** znebit. Ne ga **sadit**, (..) ker preživi tudi **najtrše** vrhovške zime. Štiri minute **do**, gremo na **prvega** in **tretjega**.

Poročila (...) Čez dve pa **pol**.

Dobro jutro, šest pa **štiri**, murnke in murni. Še en **torek** gre, **mnoge** smo že, ni vrag, da še tega ne bomo. Malo bo moker, **menda**, (..) ampak **jutri** na meniju že spet sonce. Jinx (...) **Jaja**. (..) Rada **nagaja**.

Dobro jutro. Nov **dan** je, naredimo ga **dobrega**, bodimo **dobri** en z drugim, uporabljajmo **žmigavce** in varnostne razdalje, sploh če imate na zadnjih vratih nalepko, ki sovozeče opominja, da je v avtu angelček, ker z angelčkom v avtu se ne spodop **hudiča** zganjat. Šest pa **sedem**, zdaniło se **ni**. əm, (..) do popolnega vzhoda ste lahko **drugi** ljudje. (..) Oziroma kot pravi veliki mislec Sergej Randželovič **Randželo**=Še je **cejt**.

Randžo, hvala za tele vuajduske **modrosti**. Če razmišljate o smislu za tako rani **obstoj**, ura je namreč šest pa **enajst**, pomislite na položnice, plačilne naloge, sklice, trajnike in kar je še take romantike, in **našli** ga boste! Če slučajno ne verjamete v **Boga**, na, pa, vedite, da na davčni ulici

nekdo vedno misli na vs. Pa na Valu 202, kjer smo **Mitja, Katja, Jerry, Maci, Miha** in (.) s panonske **ravnice** v vaša srca, **Alma**.

Dobro **jutro**, šest pa **petnajst**. Z Macuro sva že pred desetimi leti stavila vsak eno **kišto pira**, (..) na večjo in na manjšo, oziroma kdo bo šel prej, Kifričarc al Lado Leskovar.=Zaenkrat je situacija **močno** (.) neodločena, a, in zelo v prid temu, da js pokasiram **dve**.

A ma pobarvane obrvi al **ne**? A greva še **enkrat** stavn, Maci? /.../ Ja, problem je kdo ga upa vprašat.=**Okej**. Maceo, (.) **seveda**, Parker. Za dobro **jutro**, v **torek**.

Maceo, **hvala. Voranc!** (..) Oziroma **mali** Boh. Dobro jutro, **kako** je kej?

Bolje, da si **brez** prave potrebe kot gibanju, **po** gibanju, kot da imaš malo potrebo. Če imate potrebo po gibanju, za vas **dve** snežni razmeri. /.../ **Razmeri!** /.../ Pa srečno! Čez **sedem** minut bo (.) pol sedmih.

Fat horses. Logatec, **najlepša** hvala!

Ajej. **Ostale** (.) vesti, **vključivši** Agrokor hardcore, po **tejle**. (..) **Budapest**. George, **živjo!**

Dobro **jutro**, šest **trihintrideset**. Oblecite z **mehčalcem** omavžane trikoje, **Ančka** bo eno zapela, po **tejle** navalimo na šport.

Ti pa moja **Anja**. **Šest** čez **pol**. (.) Športajmo!

Odpuščamo ti, Uršula. Evo, dovolite si bit navdušeni in razgibajte svoje nevrone. Pozdravljava vas Macura s stola **Spinalis** in Miha, ki med službo dela **keglove** vaje. Dvajset minut do sedmih (.) **reklamce**.

Kaj ma čisto črevo s hčerko, še **premišljujem**, ampak (.) zna **bit**, da bom dognal tja do desete. Osemnajst minut še do **sedmih**. Po **tejle** pogledamo v nebo, dež bo zajel **vso** državo, kdaj nas bo **odzajel**, (..) pove **Veronika**, (.) upam.

Dobro **jutro**, fantje se, a, že cel mesec matrajo, **Veronika** bo tista, ki bo napovedala dež. Veronika, živjo. /.../ **Kdaj, koliko** in kdaj **odneha**. /.../ mmmm, mene pa blazno firbc matra tale sobota, ne. /.../ Bova raj **tiho**. /.../ Au! Okej, Veronika, kar je **je**, in tako mora **bit**, kajti suša je, pa hvala **lepa**. /.../ **Enako**. Petnajst (.) do **sedmih**, čez petnajst, (.) **tole**.

Pozor, pozor, Runo na Dolenjskem. /.../ Runo, **domov!**

Muzika za absolventski izlet **prve** bolonjske.=Deset minut do **sedmih**. Kaj počnemo danes v Nebulozah, (.) bom najprej povedal par **misli**, globokoumnih, da prevermo, kako se to na radiu sliši: At the end we only regret chances we didn't take, recimo, al pa Fall down seven times, get up eight. **Zakaj** na facebooku globokoumimo v **tujih** jezikih, zakaj se tetoviramo v **tujih** jezikih, v nebulozah ob **osmih** na Valu 202. Druga jutranja kronika za Agrokor hardcore in ostalim čez (.) manj kot deset, (.) ob sedmih.

Prodajalci **denarja, farmacije** in **Ljerke**, vse napol zastonj.

Val 202 raste z **vami**, še **štiri** minute do poročil, zdele pa **naključni** mimoidoči svoje facebook globokoumje **dobesedno** prevedu. /.../ Se je zataknilo **pobu**, ker je šele v slovenščini poštekou, da **tehnično** gledano, če rukneš **sedemkrat**, ne morš vstat **osemkrat**. **Zakaj** globokoumimo v tujih jezikih na facebooku in ostalih **platformah**, predvsem pa **na** tatujih, v Nebulozah, ob **osmih** na Valu 202. Po temle **štiklu** pa **druga jutranja kronika**.

Poslušate Pasijon po (.) Macuri in **Mihiju** na Valu **202**, obveščeni **ste**, problemov zmanjkalo **ne** bo, mogoče še dve dobri novici,=da bo jutri manj **dežja**, pa da bomo enkrat maja nosil kratke **hlačepa** da bo **morje** čez dva mesca za **kopat**. **Vlado!**

Dobro **jutro**, vremenski kič gre za en dan **počivat** in se v tem trenutku **počuti** (.) takole. /.../ Nej bo **dober** tudi dan v vseh pogledih, nej iz vrtca ne kličejo, da majo spet **uši**, nej bo rubrika **sporočila** v e-asistentu **prazna**, nej bo poštar **brez** stavka gospa nekej mam za podpisat, skratka **profana** priprošnja bogovom vsakdana z Vala 202, ura je v tem trenutku **pol**, **amen**.

We care more, Val 202, zakaj se na **facebooku** pa na **reklamah** pa na **tatujih** v angleščini **boljš** slišijo kot v **slovenščini**. /.../ Ja, em v nebulozah, ki rešujejo **male** težave **velike** nacije slovenske, ob **osmih**, na Valu 202, because we care more. Dobro **jutro**. Good **morning**.

Dobro **jutro**. Dvejet **minut** (.) do **osmih**, do Nebuloz. Danes ni svetovni dan **ničesar**, se mi **zdi**, ne, je bil pa par dni nazaj dan slovenske zastave, em, lahko pa zdele brez **neta** na brzino ponovite, kako gredo barve oziroma, ja **barve**, od **spodaj** navzgor. Ena, dva, tri, a **ste?** /.../ **Preračunavam!** /.../ Rdeča morda bela.

Senida, **hvala**. Še šestnajst minut do **osmih**. Dobro jutro **Giovanoti!** Lon belico del mondo. Ne, si **predstavljaš**, da bi si dal, Macura, Giovanoti tatu v **slovenščini**, Lon belico del mondo, **poppek** sveta. Verjetno **ne**. Zakaj si potem Slovenci dajemo tatuje v **angleščini**. Pa v španščini. Denis ima (.) **penis**, na katerem ima napisano La vida loca, da o modrovanju v angleščini na facebooku **ne** govorim. Ob **osmih!**

Iz **popka** sveta, dragi moji, v **Mercator**.

Pesek, pesek, (.) **pesek**. /.../ Do Nebuloz še deset **minut**, pravkar pa ə, **iščoč** seveda te tujezveneče globokoumnosti po **netu** naletim na fotko naše pevke **Alye**, ki ima na bedru, tam zgoraj, kjer se **konča** samostoječa nogavica, napisano pursiut of happiness. **Kako** bi to, Maci, prevedla? **Iščoč** al pa **zasledujoč** srečo. Zakaj ni napisala **pršut** of happiness?

/.../ Ja **se**, ampak se ne **sliš** tako dobro po slovensko. **Zakaj** (.) globokoumje v **tujem** jeziku? (.) Čez **par** minut na Valu 202, v Nebulozah.

Get lucky. **Tut** potencialno **dober** tatu, ne, bod srečko v slovenščini. **Ampak** danes smo na sledi novi **modi**. Če mate slučajno Facebook al pa kako drugo omrežje,=potem veste, da, ə, (.) kar nekaj tam natipkanega, sploh ko gre za **globokoumje**, odpade na tuje **jezike**, čeprav

naslavljamo predvsem frenede, ki domujejo bodisi v **Vodicah**, **Kresnicah** al pa drugje po lepi **naši**. Tut tetoviramo se zadnje čase vse **bolj** v **angleščini**, **španščini**, nekateri tut v **latinščini**, ne, carpe **diem**, recimo, ne. Danes si bomo skušal **odgovorit**, zakaj na facebook napišemo believe in yourself, namest ə vase je treba verjet. ə, **no**, naša **Katja** je šla pa **dol** in nekaj **naključno** mimoidočih povprašala (.) **why**. /.../ Porke? /.../ Njo je **sram** imet slovenski tatu. Js sm pa prišel na **idejo** in sin bom dal v italijanščini čez hrbet napisan, da me je **sram** met slovenski tatu, Mi **vergonio** di **avere** un tatu **sloveno**, in to v **gotici**. ə Zakaj pa **vi** mislite, da je temu tako. **Nič** ena štiri sedem pet dva dvesto dve, Ride them all **down**.

Takole. Nebuloze, ki rešujejo male težave velike nacije slovenske na Valu 202 tokrat o **tem**, a je res **lažje** rečt **love** you mama, kot pa **mami** rd te mam? Nič ena štiri sedem pet dva 202, lojtra nebuloze, če **tvitate**. Zakaj na facebooku filozofiramo pretežno v **angleščini**, zakaj se tetoviramo v **španščini**, zakaj mam na eni rami napisano la vida **loca** ə na drugi pa every day is a (.) second chance. əm, a ma kdo kako **mnenje** o tem, əm a je res **lažje** to izrečt v angleščini. A se fall down seven times, get up eight sploh (.) **da** prevest, al šele ob **prevodu**, kot bo pokazala tale krajša **anketa**, ugotoviš, da gre za (.) **popolno** traparijo? /.../ Ja, poslušalec, ki se mu zahvaljujem za tole **temo**, je postregu tut s kupom **podvprašanj**. Gre zgolj za **lenobo** ali je dejansko angleščina bolj **učinkovita**? ə, a je to **zato**, ker je bolj enostavno, ker nekje to **najdeš**, niti ne **razumeš**, pa potem **prekopiraš** ali je, kot je nekdo rekel v anketi, oziroma **zadnje** dekle, ki je reklo, da (..) bi se **sramovala**, če bi imela tatu v slovenščini? Mi vero-, mi ve-, mi vergonio di avere un tatu **sloveno** bi to zvenelo v italianščini. Brane **živijo!** Brane ... /.../ Ja? /.../ Ja. /.../ **Ja**, pa si rečeta ... /.../ Točno to ... pa bi se rekla fall down seven times get up eight. A veste, da če to prevedete, ugotovite, da če sedemkrat padeš, se sploh ne da osemkrat **pobrat**. /.../ Brane **odlično** mnenje za začetek, najlepša hvala! /.../ Pa tut tatuji v ruščini **sploh** niso slaba ideja. La vida loca v **ruščino!** Duška **živjo!** /.../ **Raje** ne, **ne**, ker običajno sem **jaz** na tem mestu, da postavljam vprašanja. /.../ Ja, tut **sam** ga včasih **pobiksam**. Recimo moj **foter** tega sploh ni **tolerirou**, ne. /.../ Povejte mi za- zakaj je nek **pregovor** al pa neko **maksimo** al pa neko globokoumje **lažje** al pa **lepše** al pa bolj **učinkovito** v angleščini napisat na facebook ali pa si dat vtetovirat na **rit**, kot pa v slovenščini? /.../ Duška, tut mi ne **razumemo**, zato se to **sprašujemo**, najlepša **hvala** pa lep dan. Jože (.) **živjo!** /.../ Jože ... /.../ Ampak **zakaj** se sramujejo, **zakaj** recimo tale əm, slovenska pevka oziroma **manekenka** oziroma **estradnica** ma na (.) stegnu napisano **pursiut** of happiness. /.../ Ja, ja, **okej?** /.../ **Okej** ampak tukej govorimo o **lokalno** pridelanih modrostih po **angleško**, ki jih običajno, əm, s katerimi običajno naslavljamo tiste, ki so od **tu** doma, ne. Zakaj bi js svojim frenom, ki so iz **Vodic** al **Kresnic** al iz Litije al pa iz Šentvida, napisal nekaj v **angleščini**? /.../ Bi se dal tetovirat v **slovenščini**?

/.../ Kaj pa b- Kaj pa b- /.../ **Zelo** sem srečna! **Kje?** /.../ Jože, **lepo** je da gledate (.) tatuje punc na **plažah**, upam, da je niso vsi zamenjali za **Slovakinjo**. /.../ **Točno**, mogoče mate pa **prav** Jože. Jože, najlepša hvala. /.../ Lep **dan!** Okej, še iz **Melanije** se norca delajo zaradi njene angleščine, ampak mi imamo angleščino **radi**, kadar razmišljamo o **življenju**, o **filozofiji** in kadar to počnemo na omrežjih, **em**, s **tatu** komunikacijo in podobnim. (.) Maci, (.) **čs** je za en **štikl** (.) na temo (.) tetovaže v **tujem** jeziku. (.) Upam, da ga ne bo kdo zamenjal za **Slovaka**, ker je doma (.) z **Reke** (...) oziroma z **Rijeke**.

Damir Orban, dame in gospodje, če prevedem nazaj v slovenščino, **mestni prinašalec miru**. Evo še s temle zaključimo, mogoče angleškemu globokoumju na družbenih omrežjih botruje **to**, da **nismo** tako kot Nemci gledal sinhroniziranih **filmov**. (.) Da John Wayne ne bi reku **Keine** bewegung, ampak **ne** se premikat oziroma roke v **vis**. **Potem** bi nemara mislili **samo** slovensko. Osem **petnajst**.

Do devetih še **deset** minut **in** pol ure in ob devetih **o danes** se začne (.) huda zgodba=višje sodišče bo v na današnji seji obravnavalo tripritožbeno sodbo prvostopenjskega sodišča v zadevi **istrabenz**. (.) **Kišto pira**, da Igor **ne bo** na Dobu **parketov** špilov. **Kišto pera**, **kdo** se upa? Dobro **jutro!**

Tut **Igor** se šejka! **Ampak**. Če bo šlo tole na višjem sodišču danes skozi, bova s Petro Sovdat, ki je avtorca te ideje, (.) **ustanovila** dan košarke na prostosti. Dobrojutro! O (.) **Jadranka!** V naslednji inkarnaciji bom (.) **polž** v solatnem vrtu Jadranke Juras in **lepo mi bo**.

Poročila. Sicer ne bodo povedala še, ali sem dobil **kišto** ali **ne**, ampak v to smer **gremo**, čez tri (.) dobro **jutro**.

Gori, gori. /.../ Ker sta Boštjan in Mojca še vedno na duhovnih **vajah**,=vrneta se namreč prihodnji teden,=danes izjemoma (.) **nazaj** v Forum 69. **Ali** se je možno **toliko** let po Srečku in Zlatku, Maci, kdaj sta se skregala okrog **Šmarne Gore**? /.../ Ja, ali se je možno po **petnajst** letih, ali se je **mogoče** skregat okoli **Šmarne Gore**? **Da** se! Na **poljanah** slovenske spletne inteligence, se da. Po tejle.

Ne **bomo** pozabil, **Ljerka**, ne **bomo**. V Forum **69** pojdemo. Ker pomlad diši po rekreaciji, **prva** asociacija zanjo je pa na teh geografskih koordinatah **Šmarna Gora**, to j tko kot v Mariboru **Piramida** al pa **trikotna** jasa, no skratka. (.) A se da še vedno po vseh teh letih, po Sreču in Zlatku, da skregat okrog tega **osamelca**.=Da **se**, če se **hoče** in če v igro stopi anonimna **spletna** (.) **pamet**. **o**, Slavil2 za **začetek** zmotijo dame, ki za njen okus na **Šmarno** hodijo preveč **naličene**, **em**, potem pa vse skupaj, **kot vedno**, uide izpod nadzora. **Slavi**: /.../ **em**, minoren problem, bi rekli tisti, ki se mn zanimajo za druge, a ravno v malenkostih tiči tisti **hudič**. Na **vprašanje**, na katerega najbrž sploh ni nekega konkretnega **odgovora**, pa anonimna spletna

pamet, na kratko ASP, takoj najde **kvalitetnega**. Minca Binca, povej: /.../ No in če se vm **zdi**, da se nahajamo v trenutku, ko tale debata lahko, a **nasede**, se **divje** motite. Dobiva **nove** in **nove** dimenzije. **Stilka**, povej še **ti**: /.../ Ja, a, predlagam kak bolj **spodoben** hrib. a, ampak zanimivo, Maci, ne, praktično živim spodaj, pa nisem vedel, da je Šmarka tako **izjemno** libidalen hrib. Ampak sem očitno **edini**, ki tega ne **vem**, da Šmarna v pomladnih dneh skrbi za **to**, da se ljudje kvalitetno **uparjajo** in **parijo**. Še en **moški** glas za konec, ki se podpisuje, zato da ga **žena** in sodelavci **ne** dobijo, kot (.) **runner**. /.../ **No, evo**. (.) Zrno soli za konec.=No a, zdej **smo** (.) že na tko spolzkem terenu, da nadaljevanje **definitivno** ni za v eter, kajti čez dva **posta** se je vnel prepir v smer, kje so boljše babe, na mariborski **kalvariji** al na **Šmarni**. Skratka zgodovina in (.) miselni tok anonimne spletne inteligence očitno potujeta **ciklično**. Do nadaljnjega Foruma 69 vas **pozdravljamo**, naslednji teden pa spet prevzameta Boštjan in **Mojca. Dosedanjih** sedem epizod si lahko (.) poslušate (.) na **iTunesih**. (.) **In** na naši spletni strani.

Aerosmith, najlepša **hvala**. (.) Mi2 ne delajo na kolumbijske **derivate**, pač pa na (..) beli špricer z **gorce**.=**Živjo**, fantje!

Biti **milosten** in pomilostiti. **Okej**, to da je Berlusconi lani postal **vegetarijanec**, najbrž **veste**, ne, tokrat je pa pred foto objektivni **novinarjev** in poročevalcev na travniku svoje vilo, vile pomilostil in posvojil pet **jagenjčkov**, ki bi sicer končal na velikonočnih **krožnikih**.=Ja tut najmanjši, **potencialno** največji diktatorji zgodovine se morajo kdaj zadovoljit z **malimi** pomilostitvami.=Namesto da bi na nekem podstavku, v **uniformi**, pomilostil sedem upornih napolitanskih **kmetov**, je sklical **novinarje** in življenje podaril petim **ovčkam**. (.) Ja pa **iii**, (.) **no**.

Dobro **jutro**. (.) Ni samo Berlusconi dober v **celoti**.=Pravkar sem **pomilostil** dve mravlji in (..) **metuljčka**. In(.) temu sledi tale **štikel**, butterfly girl. Devet pa pet, proti navalu na **šport**.

Ker we care **more**, boste tole slišali. /.../ Skratka ni **panike**, na šport **navalimo** z Markom **Cirmanom** (..) po teje. (.) **Devet** pa devet.

Marko, **živjo!** /.../ **Kaj** maš? /.../ **Aja?** /.../ Kaj to, **rokomet?** /.../ Juventus **tri ena**. /.../ a, dve nič za **Monaco**. /.../ (..) Fuuuuuuu, v tretji **rundi** a, knockout. /.../ Marko /.../ **izvoli**.

In ko smo ravno danes pri globokoumju v angleščini. (.) Prismojenci pojejo You deserve a **kick**, for sucking (.) other guys (.) dick. **Težko** bi tole **prevedu**, ne. Kako bi se, Macura, tega lotila? Ker si (.) felacijo prakticirala na napačnem **mestu**, si zaslužiš **brco**. In zdej **mam**, zdej mi **globoke** rane razijo profil srca, bi reku **Tomi**, ne. **Upam**, da ste vsi preslišali.=Devet in štiriinštirideset **minut** je ura.

Obrtniki, privatniki in **ostali**, ki bi radi imeli na steni dva **loka** dveh **fantov**, ne oklevat. Imam **novost**. **Fotru** ga nista dala, **ampak** /.../ **Včeraj** je Marko Novak ponudil **dva čuka** šeststo, prosto po Erjavcu, danes Mark Žitnik, (.) Mark Žitnik Strle, tri tisoč enot aktualne valute. Še manj kot **štiriindvajset** ur imate časa, da dražite in **prosim**, da ga predražite. Kaj bo Mark z **dvema**? Dobro **jutro**!

Preden se poslovim, še (..) **kompozicija** vokalno instrumentalne zasedbe Dan D z naslovom **Matica**. Nataša, **živjo**!

Spoštovane in **cenjeni**, vaša gostiteljica v **nadaljevanju** vala 202 bo moja **sestra** v kolesu in **sodelavka** na Valu, Nataša **živjo**. /.../ **Popolna luna!** /.../ **Popolna luna**. /.../ In še **to**, ne, za spremembo vem tudi **temo** toplovoda. Ja, tole, ta serial o, o globalizaciji, danes nadaljujemo z enim takim naklepnim samomorom, o, multi kult, /.../ Mal me je **strah**, ampak **bomo** zmogli, polna luna je. /.../ **Ne?** /.../ Šank **rock?** /.../ O čem pojejo, **pivu, ženskah, al obojem?** /.../ **Ne**, to pa **ne**. /.../ **Absolutno** za slišat. **em**, lepo vas bo **slišat**. Maci, Katja, Mitja, Jernej in Miha, gremo v beli dan. /.../ Srečno!

A.1.2 Torek, 18. april

... ki sta ga **zasedla** v tem trenutku **Maci** in **Mihi**, kar pomeni, da je **torek**. Dobro **jutro**!

Dobro jutro, gasimo ogenj z **ognjem**, tale **štikel** je bil za postvelikonočno **zgago** v želodcu. Bomo **zmogli**, bomo **ja**. Če se slišimo in smo **vstali**, smo radio prižgali. S **kafetom** in Valom 202 se da, četudi se nam **ne** da. **Zgodnja** je še, šest šele čez **dvanajst** minut. Ne **pritiskat**, **naj** gre sam, torek.

Dobro **jutro**, ste na Valu 202, če ne sede **ta**, mammo še **dva**.=**Maci**, na **prvega**. /.../ **Šest** bo danes čez **osem** minut, dobro **jutro**.

Jakob, hvala. Vzemite **marele**, na **brezoblačno** (.) nebo bo treba še kak teden **počakat**,=več o tem in ostalem v poročilih čez (.) **štiri** (..). Ob **šestih**.

Dobro **jutro**, čez minutko v poročilih pa tudi o **tem**,=em, kako so **Bečani** zrihtal, da na Vršiču ne **bo**(.) popolne zapore. In ostale **dobre** in kakopak tudi **slabe** novice,dobro **jutroz** Vala 202.

Upokojenci, upokojenke, murnke in murni, dobro **jutro**. Torek **gre**, naj le **gre**, mnoge smo že (..) tut tega **bomo**.

Veliki ponedeljki rojevajo **male** ampak **fine** torke.=Naj bo **optimalen**, šest pa **osem** minut, dobro jutro, tukaj Val 202. (..) Pa fajn je **marelo** vzet. Pa (..) **bundo**.

Dobro **jutro**, geto deve- z- (..) blblu... Dobro **jutro**, še **enkrat**, geto 202. em, postrojili smo se pred našo rdeče belo **zastavo**, **sešteli, prešteli** in ugotovili, da smo štirje; zlata prinašalka novic in **kave** je Uršula, muziko ima Jerry na **čez**, Macura gosposduje **tehnik**i in kot običajno **vskoči**,

kadar wikipedia **odpove**, js bom do desete **Miha**, (...) **Veganski** frušték prispeva (.) **Jadranka**.
Pa **srečno!**

Dobro jutro, **proukr** sem si (..) s stolom na **koleščkapovozil** kabel od **slušalk** in skorajda utrpel, em, zlom ključnice ali kake hujše poškodbe.=Naj bo vaš začetek **boljši!** Je pa lepo začeti teden s **torkom**. em, je **res**, da je torek malenkost bolj **tečen** zato, je pa petek zato bližje, da o **malici**, ki se bliža z neverjetno hitrostjo šestdeset sekund na **minuto**, ne izgubljam besed. **Vse** bo, samo (..) potrpljenje je treba met. Dobro **potujte**, kamorkoli vas življenje **vozi**. **Maj** bo zdejele, tri minute, **zelo** lepo. Šest **petnajst**.

Valovitka, **flajštri** in ostalo.

Vau **Maci**, a **greva?** /.../ Dvajset minut čez **šest**, dobro **jutroDMP**.(..) Snežne razmere, oziroma ena **sama**, (.) po tejle.

Najbolj **načitan** bend na Dolenjskem.=**Šest** in **štiriindvajset**.=**Ostajamo** (.) **na**Dolenjskem.
/.../ Samo **ena** je, kolega Romih, pa še **ta** odpade. /.../ Dobro **jutro**, Adele!

Evo ga, **sneg**. (...) Buenos dias!

Trdi, da je vse (.) v **zapestju**, **tko** kot **odbojka**. /.../

Mariborski(.) **gastarbajterji**, (.)**pozor!** /.../

/.../ Takole ga **sekira**. Danes se namreč **vrmeta**, Boštjan in Mojca.=Pot v raj, **osma** epizoda. Bila sta tri tedne na duhovnih vajah.=Kako se počutita in kake težave tareta **naša predstavnika** (.)srednjega **družbenega** sloja v globokem aprilu izveste petnajst minut do devete.=Lahko si pa, če ste zamudili **dosedanjih** sedem epizod, na **itunesih** ali naši spletni strani te **poiščete** in **zarolate**, da bo **lažje** razumet, od **kod** prihajata, **kje** sta, **kam** gresta.

Elvis verjame v ljubezen, (..) jaz verjamem v **meteorologijo**. Gospod **Jure** Cedilnik, dobro **jutro**. /.../ **Rekli** ste prej, da bo vreme **dinamično**. Kaj to **pomen?** /.../ In **kdaj** tale dinamika **pomine?** /.../ Pa **vikend**, glede na to, da je ta teden **sil**a blizu. /.../ **Jure**, najlepša hvala za ta **trend**. /.../ Ha, se **bomo**. **Enajst** minut še do **sedmih**, ob sedmih (.) **tole** ... /.../Točno čez (.) deset minut (..) dobro **jutro!**

Dobro **jutro**. A **slučajno** veste, zakaj je bil včeraj **delaprost** dan? Pa velikonočni ponedeljek **ni** odgovor. No, če **veste**, se vprašajte še za **ostalih** trinajst dela prostih dni v letu. To bo namreč vsebina nebulotičnega kviza, ki pride danes namesto **resnih** težav. Smo pa zadnjič ugotovili, da nas a, **pet** na kupu za polovico praznikov **pojma** ni imelo, za kaj **gre**. Ali si jih zaslužimo **ali** ne, v **kvizu** ob **osmih** na Valu 202. Po **tejele**, druga **jutranja**.

Pravkar pomalicali ogljikove hidrate, beljakovine, lipide, kofein **in** nikotin, na **dobrih** snoveh **letimo** v dober dan. (.) **Čas** (..) je **naš**.

Čs je še za en krog (..) na **pol** zime, vremenska dinamika **aprila** ob (.) sedmih izmerjena, svetujem **marelo, flis, dolge** gate, v povprečju **petnajst** minut, ə, petnajst **stopinj** manj kot prejšnji teden. /.../ **Ampak**(.) trend **gre**, (.) tako meteorolog **Strajnar**, proti **koncu** tedna **navzgor**.

Dobro jutro, v nebulozah danes o tem, **kako** dobro poznamo naše **praznike** in ali si jih sploh **zaslužimo**.=A veste recimo, kaj je **binkoštna** nedelja, al pa dan **Primoža** Trubarja, ki **ni** osmi februar, pa kaj se je zgodilo na dan **suverenosti**, pa da je **triindvajseti** november dan **Rudolfa** Majstra.=Verjetno **ne**.=No, ampak ni **panike**, ker to ne bodo vprašanja **kviza**. V nebulotičnem kvizu, ki gre danes namesto **nebuloz**, ki so za prvi delovni dan **pretežke**, bomo preverjali samo **tiste**, ki uradno, državne praznike torej, ki uradno pomenijo **prostost.Simpel** kot əm **segedin**, vi boste izbrali številko od **ena** do **dvanajst**, js bom reku **naprimer**(.) osmi **februar**, vi **pa** /.../ Mladenič, **prepričan** sem, da bi bila mamica **vesela**, ampak (..) to da je **osmi** februar dan žena, **ne bo** držalo. Več o tem in na tak način ob **osmih**. Ali si praznike **zaslužimo**, na Valu 202. Mam pa **še** te robe, **tko** da (.) zna bit **hec**.

Hvala za tole **godbo**, ostajamo v **tvojem** mestu in okolici. /.../

Lahki wellness jazz za urejeno **prebavo**. Ko smo ravno pri inteligentnih **reklamah**, pojdemo še k inteligentnim **antireklamam**. Zjutraj sem si kupu nove **čike** in totaln **šok, teta** mi da škatlico, na kateri je že ta nova zakonodajna propaganda.=Zagledam in gl- gl- zagledam dva v **črno**(.) odeta starša, ki nad (.) audi perla belomalo krstico objokujeta in žalujeta, pa sm reku, teta ne **hvala**, a lahko **drugo** dobim, pa dobim naslednjo, na kateri **očka**(.) drži v naročju dvoletnega sinčka in mu (.) v obraz **puha** dim iz cigarete in **mali** joče. Ne vem, sicer, spoštovani **zakonodajalci,kaj** sem vam naredil hudega, da se moram ob vseh trošarinah počutit še kot Fritzl (.) al pa nekje med Fritzlom in Trobcem, da grem lahko na en čik, ampak zdej bom pa res (.)nehu kadit. Učinek **dosežen**.=Sedem in **triinštirideset**. Dobro jutro z **Vala** 202.

Čez **dobrih**trinaest minut nebulotični kviz, əm, ki ga **poklanjamo** vprašanju, ali si praznike sploh **zaslužimo**. Izbrali boste številko med **ena** in **dvanajst**. Js bom reku **datum**, vi boste pa pojasnili,**kateri** praznik je to in za **kaj** sploh gre. Z **listom**, na katerih so bili napisani **vs**i datumi državnih praznikov, ki so dela **prosti** dnevi, je po Ljubljani blodila tudi naša (.) Uršula in əm spraševala to **isto** in (.) naletela na **modela**, ki je zadeve zastavil **takole** /.../ Okej, okej,okej, Maci, bodi **dovolj**. Trinajst minut do osmih, dobro **jutro**. (..) Pa rožice mami na osmega (..) **februarja**. Val 202, dobro **jutro**.

Do nebulotičnega kviza, **ali** si zaslužimo praznike in **zakaj** je bil včeraj dela **prost** dan, še dobrih **osem** minut. **K sosedom!**

Dobro jutro. (.) V Sloveniji je **dvejset** prazničnih dni v enem samem letu, od katerih jih je petnajst dela prostih pet pa delavnih, to so dan Primoža Trubarja, osmi **junij**, združitev prekmurski Slovencev z matično **enoto**, sedemnajsti **avgust**, vrnitev primorske k matični domovini, **petnajsti** september, ter **tafrišna**, dan suverenosti petnajsti oktober, in dan Majstra **Rudolfa** triindvajseti november. Največ dela prostih dni imajo na **Šrilanki**, **petindvajset** letno, ker jih je tako veliko, morajo številni kljub prazniku **delat**, ampak imajo **uzakonjeno**, da so plačani **dvojno**. Po številu praznikov sledi **Indija** z enaindvajsetimi, Kolumbija in Filipini z osemnajstimi, **Švedi**, da ne bomo samo z neko koruptivno **eksotiko**, tako kot **mi**, petnajst. Kako dobro jih poznamo, a si jih zaslužimo? Kviz z **bogatimi** nagradami, čez slabih pet.=Dobro **jutro**.

Dobro **jutro**. Nebulotični kviz, kako **dobro** poznamo praznike, ki so **državni** in **dela** prosti in ali si jih sploh zaslužimo. Zadeva bo (.) enostavna kot **pasulj**, skratka izbrali boste številko od **ena** do **trinajst**, in^o js bom reku številko od ena do trinajst, vi pa **tole**. /.../ Ampak bo treba it še **en** korak dlje, in **vsaj** približno pojasnit, ne, kaj za **vraga** se je zgodilo nekega prvega maja, da danes (.) prvi maj **tlačimo** v kontekst praznika **dela**. Nič ena štiri sedem pet dva 202. Na **dve** pravilno odgovorjeni vprašanji pade (.) **zgoščenska**. (..) Dobro **jutro**.

Dobro **jutro**,=kako dobro poznamo naše **praznike**, nebulotični **kviz**.=Ali si jih sploh **zaslužimo**, dela proste **dni**.=Nič ena štiri sedem **pet** dva 202. (.) aDa v prvi **delovnik** skrajšanega tedna ne zarezemo s težkokategornimi **nebulozami**, tokrat igramo tale **kviz**. Zadeva je **simpel**.=A vemo, zakaj smo **prosti**?=Imamo petnajst praznikov, ki so **tudi** dela prosti dnevi, izberete tri zaporedne **številke**, oziroma **dve** številki, **dve** bo dovolj, js vam povem, kater dela prost **datum** je v igri, razen če ne gre za takoimenovani **premični** praznik, potem poveste še, kako **rečemo** tej reči in **zakaj** smo takrat prosti in če pravilno odgovorite na dve **vprašanji**, dobite nagrado Vala 202, ki je ena **blazno** fajn (.) **zgoščenska**. No pa **gremo**, Vida **živjo**. /.../ Petdeset metrov od osnovne šole, **piše**. /.../ **Ja**. Greva **žurat**. Torej zberete številko od **ena** do **dvanajst**. /.../ **Dvanajst?** (..) Uf, ta bo **lahka**. (.) **Prvi** januar. /.../ Ja, (.) povejte mi, (.) **kaj** obeležujemo prvega januarja. **Zakaj** je to dela prost dan? /.../ **Točno**, ne, ker se enaintridesetega ... /.../ **Tako** je. Pa a veste, koliko časa drugi januar ni bil praznik, to je samo **podvprašanje**, sicer ste odgovoril **pravilno**. /.../ **Okej**, zdej, to je bilo **najlažje** vprašanje. **Zdej**, Vida, morda izbrat pa še **eno** številko, ne. V igri so še **vse**, razen dvanajstice. /.../ **Šest**. Petindvajseti **junij**. /.../ Ja, **povejte** mi, kaj je to za en **vrag**. /.../ **Mislite** ali ste prepričani? /.../ **Okej** zakaj pa takrat **praznujemo** dan državnosti? /.../ **Kdo** se je tako a zmenil in **zakaj** so se tako zmenili? /.../ Ja **ampak**, a kr za **brezveze**? /.../ C ... Jjjj mmmmm ... Dejte mi povedat, **ne**, glede na to, da (.) mate razdaljo petdeset let od osnovne šole, se **sigurno** spominjate, kje ste

bili enaindvajsetega junija leta **enaindevetdeset**./.../ Pa ste se tisti dan **odločali** o čemerkoli, v **službi**? /.../ Ja **drugi** del vprašanja je ... /.../ Ja, ja, ja. /.../ Pone-torek, ja. /.../ No **dejmo**. /.../ **Ja**? /.../ **Ja**? /.../ Ja če boste zlo **kratki**, vm **dovolm**. /.../ ampak tole **traja** mal. Ne, minutka je **preveč**, dvejst **sekund** vm dam. /.../ Ja, Vida, dej-, dejmo no. /.../ Okej Vi- Vida js mam tukej nujno prometno, ki jo moram prebrat. /.../ **Razumem**, Vida, hvala, živjo. /.../ **Okej**, Vida (.) **ni** odgovorila pravilno, ker ni vedela, zakaj je petindvajseti junij dan **Državnosti**. Nadaljuje **Tatjana**, živjo. /.../ **Lašče**?/.../ To je dva kilometra stran od Rašce. /.../ Ja mogoče boste pa zadel kak s Trubarjem povezan praznik. Torej številke od ena od enajst. Dvanajstica je že **izrabljena**./.../ **Dvojka**? Evo, dvojka je enostavna. Petindvajseti december, kaj se takrat dogaja, zakaj smo prosti? /.../ **Božič!** /.../ **Križani** /.../ **Okej**, mogoče še kot eno tako dodatno **podvprašanje**, kraj, kjer je bil rojen in, ə, namembnost **objekta**, kjer je bil rojen. /.../ **Bravo** /.../ Točno **to**, evo, kraj **Betlehem**, namembnost əobjekta, objekt za prirejo **živine** al ne vem točno kako gre to po občinski klasifikaciji **betlehenski**. Greva naprej. Dvojka odgovorjena pravilno. əMava na razpolago ena, tri, šteri, pet, šest. /.../ Ah. Vi mate **srečo**, Tatjana. **Prvi** november. /.../ **Ja**? /.../ Tako, tako, **tako**, ne, že **to**, da ste rekli dan spomina na **mrtve**, in ne dan **mrtvih**,vam štejemo globoko v plus, ker je to **pravilen** in **uradni** in v zakonu **opredeljen** naziv tega praznika. Zdej pa mogoče še mal o **ozadju**? /.../ Ne sej to, a, a, a, bom js **pojasnil**. A priznamo to kot praviln **odgovor**?Komisija pravi, da **ja**. Sicer je pa tkole Tatjana, ne – tale Agripa je po zmagi nad Perzijci dal postaviti **panteon**, kjer so častil **bogove**, ne, in potem so te bogove blazno **častil**, in potem je počas (.) krščanstvo prihajalo in in in in /.../ **Tako tako**. /.../ in je Bonifacij papež ne, Bonifacij **četrti** je šestega maja dvesto deset **posvetil** tale panteon in najprej je bil praznik **trinajstega** maja in so se množice zgrinjale v Rim, ne, ə vse svetnike **praznovt** oziroma **častit**, ampak je blo v Rimu takrt premal **živeža**. Zato **jenaslednji** papež, tam v devetem stoletju, Gregor **četrti** je pa ta praznik postavu v čs po jesenskem **izobilju**, torej v prvi november. Pa še **jasno** mau politike je blo, ker je bil takrt, tut en druk kult je obhajal. Ampak **pustimo** to. Tatjana, pustite podatke v **režiji**. **Dobri** ste, **dobri**. /.../ To pa **res**. Hvala lepa, živjo. /.../ **Nasvidenje**. /.../ **Marko**. Marko je pa res z **Rašce**, ne. /.../ In piše, da je vš najljubši dan dan **reformacije**. /.../ **Okej** ampak a bo- bova začela z dnevom **reformacije** al bova **žrebala**? Morava po **pravilih**. /.../ Ne, ne, ne. /.../ **Sedmica**? **Odlično**.Sedmica. De- Dejva poslušat, ne, to je (.) prvi maj. /.../ Dejva poslušat, kaj so o prvem maju rekl naključni **mimoidoči** potem pa **naprej**. /.../ **Marko**. /.../ Prvi **maj**, praznik **dela**. **Zakaj**? /.../ Ja, ampak nekaj se je **zgodilo**(.) v devetnajstem stoletju. /.../ Ja **kje** so se tepl? /.../ To je **res**. Okej pa če bi dala še **tole**, a je bil to **Chicago** al je bil New **York**?/.../ Marko Bravo, komisija prikima va, da ste – da dovolj dobro poznate prvi maj, da lahko odideva k naslednjemu **datumu**. /.../ Še

eno številko izbrt. Gre pa še tole, osemnajsto šestinosemdeset, **Heymarketski** izgred, enajst in sedem mrtvih. /.../ **Okej**, pustiva **malenkosti**, greva številko! /.../ Deset? **Okej, desetka**. Sedemanjsti april dvatisoč **sedemnajst**, to je **včeraj**. /.../ **Okej**, dejte mi povedat **ozadje** tega praznika. /.../ Ne, **nimava** časa, **nimava** časa. Dejte mi **povedat**, kaj **nej** bi se oziroma **se** je na ta dan zgodilo, da prejmete nagrado. /.../ No to, to, to, to, Marko, to je zdej **divje** netočno. Ne obstaja ... /.../ **Ne, ne**, ne, **ni** res obstajajo sicer neke vzporednice, da ta dva dogodka sovpadata. Tudi koncentracija belih Mercedesov z registracijo **Imotski** je velika v teh dneh na cestah, to se strinjam. Ni pa to **povsem** res. Na velikonočni **ponedeljek** se kristjani spominjajo Jezusovega prikazovanja učencema na **poti** v **Emavs**. Marko /.../ **Marko**, okej, ste pa strokovnjak za, za, za dan reformacije /.../ Ja če ste z **Rašce**. Ja dejte mi povedat, enaintrideseti **oktober**. /.../ Okej, **Marko** nekej malega pa **veste**. Okej še **Ada** iz Nove Gorice. (..) **Ada, živjo**. /.../ Dobro jutro, dejva **izbrt**. /.../ Ja, bo- bom js to ponovil na kratko. Enka, devetka, enajstka, trojka, štirica, petica in osmica. /.../ **Šestindvajseti** december. /.../ **Okej**, kaj obeležujemo takrat, **zakaj?** /.../ **Tako** je, takrat je bila pa podpisana deklaracija o neodvisnosti. /.../ No kako smo pa **rekl** temu referendumu v tistih časih? /.../ **Ple-** /.../ Ja, ja, ja. A veste slučajno, kakšen odstotek je bil za in kakšen proti, za proti? /.../ Ja, ja. Prib- /.../ Ja, treba je **vedt**, kdaj ima narod **prav**. /.../ **Odlično** Ada. **Ne?** Pa še **tole**, referendum je bil triindvajsetega decembra, **šestindvajsetega** so razglasili rezultate. /.../ Pa mene je takrat prvič v življenju bolu **zob**. **Nikol** ne bom pozabu. **Resno!** /.../ Ja, **majhn**, ampak sm **sladkarije** jedu. /.../ A to pa **ne**, to pa **ne**. Sem bil že... Ma bom **tiho**. /.../ Tako, tako, v **osnovni**. /.../ Dejmo, naslednjo številko, ja, ja, ja. Trojko, štirica, petica, štiri /.../ Ne! se **opravičujem**. Trojka je že izrabljena, pa mi kuli ne dela, delam **luknje**. /.../ Štiri? Evo ga, enaintrideseti **oktober**. To pa **je** dan reformacije. /.../ Kaj se je pa **zgodilo?** /.../ **Ja?** /.../ **Tako tako tako**. /.../ Ta- /.../ **Točno tako**, evo. /.../ Ampak ker je Marko že odgovoril na to vprašanje, vsaj delno, morate odgovoriti še na eno vprašanje, tako mi sugerira naša komisija. /.../ A boste **osmico** izbral al **enajstko?** /.../ Okej, osmica, **sedemindvajseti** april. /.../ Ne pa a, a poslušava, kaj so. /.../ Tako je, dejva **poslušat**, kaj so povedla na ulci. /.../ Na ulci so povedal **tole**: /.../ Ada, evo, vi ste **bili** ... /.../ Ampak **povejte**, kaj se je zgodil, **zakaj**zdej sedemindvajseti april. /.../ Tako, **protiimperialistična** so ji najprej rekli. /.../ Ada, sem **vesel**, da vsaj nekdo res **zna**. /.../ **Hvala** vam, pa pustite podatke v **režiji**. **Hvala** vam. /.../ To je **to**, kviz je v tem trenutku končan. Dve **zgoščenki**(.) čudovite vsebine sta dodeljeni in podeljeni. Za konec mogoče še tole, okrog enaintridesetega (.) **oktobra**. /.../ Ne, **ni** bil Primož Trubar, ne, to je Adam **Bohorič**, v resnic gre za, kot rečeno, gospoda **Lutra** in ni bil **četrtrek** ampak (.) **sreda**.

Do poročil ostajamo na senčni strani mesta, epa **poročilih** pa ga Bošti in Mojca **spet**(.) u **raj**.

Brat in **sestra**(.) v naši usodi, Boštjan in Mojca v **poti** v raj, se vračata **po** naslednjem štiklu. (.) Gremo en **giro** s kraljem BBjem im bogom **Ericom**, potem pa (.) **smuk** v Škodo in poslušat, kako se **mata**. **Kdo** je Andraž in **zakaj** bi ga on (.) na gobc.

Obvozili en krog s **kraljema**, zdej gremo v **sredino** družbene bajadere. Dobite jih vse po vrsti tudi na itunesih in na naši spletni strani pot v raj, sezona **ena** epizoda **osem**. Boštjan in Mojca mata vse, kar mate **vi**: leasing, petnajst let kredita v Dravljah, **dva** otroka, **psa**, letno karto za **živalski** vrt, tahitr **internet**, geslo za **partis**(.) in Andraža, frenda, ki se **znajde** in vseve.

A **res** ne **šteka**,**Bošti**, al se samo **dela** d ne? Kaj se jima bo zgodilo **prihodnjič**,^ə kako bo s **Ponijem**? (.) Izveste **prihodnjič**. ^əČe ste **zamudilika terokoli**, dobite vseh **osem** etap poti v raj na elektronskih platformah val 202 pika es i in itunes.(.) Tm lahko hudiča tudi **ocenite**.=Devet **minut** še do devetih, dobro **jutro**.

Ja, Bošti in **Mojca**. əm, lahko namignem **samo**, da sem **izvedel**, da ga bo v prihodnji (.) epizodi dobila pod **tušem**. /.../ A d je bil to **spojler**? /.../ Ne, to je bil **bojler**. Sej nism povedu, **kaj** je počel pod tušem.=Če prou **vem**.=Je pa **drama**. (.) Se pa **zgod**i.(.) V vseh**pravih** zakonih. (.) Se **zgod**i. (.) Men se **je**. (.) Več o tem pa prihodnjič, dosedanje epizode pa kot rečeno na aytjunsih in na spletni strani Vala 202. **Pet** do devetih, Karma koma, **dobro** jutro.

Ura je **devet**, dvorana 202, **prihajajo** Garbage. (.) Proti navalu na šport, **počas**.

Devet **pa osem**, po tejle navalimo na šport, zdej pa, **drugo** leto so lokalne volitve, ne Maci? /.../ **Aja**? Še **promet**, potem pa **nadaljujemo**./.../ Skratka, /.../ Čez dve leti **najin** kandidat za **župana** Ljubljane /.../ Antonio**Pušič**.

Matej **Hrastar**, (.) dobro **jutro**. /.../ Preden navaliva na šport, še (.)**standarden** najin obred, ne. /.../ Rubrika športni **haiku**. /.../ **No**, pa **streljaj**. /.../ **Čak** mal. Mnogi **hoteli** v svoje sobane bi **neslitrofejo**? /.../ A,**nestitrofejo**. /.../ A Nesstea je pa **sponzor**? /.../ ha ha **hanavali**.

To sta bili **popevki**. Tudi **popevka**, kar zadeva dneve slovenske glasbe, je že əm **minila**, zdej pa k **šenemu vele** slavnemu festivalu, ki sliši na ime: /.../ Dvanajst jih **bo**, kot **sedmi** med njimi (.) iz **Kočevja** v vaša srca, (.)**Hribar** Andraž

Huanani, beseda Havajskega izvora in pomen ə lep **sneg**. Ta o-o-o je pa iz **Sodražice** in pomeni **poprock**. /.../ V **petek**(.) ob **dvajsetih**(.) tudi na Valu **202**. Trinajst minut do **desetih**, (.) Em kej, /.../ Je, živjo! Prej je bil v Mariboru, zdej je v **Šiški**. Em kej, dej **povej**.

Kak sn **raspoložen**. Al pa **naštiman**, je rekla Uršula, da se tut reče. **Bratje** s severovzhoda, in **sestre**, lep pozdrav. Devet minut še do **desetih**. Tri,**štiri** ...

Zoran. Še en **Štajerc**. Naj **zadnjiugas ne luč**.(.) **Ostajamo**(.) na **Štajerskem** /.../ Nataša, **živjo**. /.../ **Vse** povej. /.../ Ja. /.../ **Juhu**. /.../ Nataša **hvala** za, za tole**lepo** napoved. Fajn pelji zgodbo **dalje**. Do te točke smo bili Val 202 Maci, Uršula, Jerry in Miha. /.../ **Dršte** se!

A.1.3 Torek, 2. maj

Dobro jutro v čudovitem brezdelju cvetočega **drugega** maja,=z vami do desete (..) Jernej, Maci in Miha. (.) Če koga **zanima**, je ura **šest** in sedem minut.

Dobro **jutro**, nahajate se v (..) čudovitem drugem maju leta gospodovega dva sedemnajst na Valu 202. Če ne sede **ta**, imamo na tej parcelni številki (.) še dva./.../ Na Valu 202 pa ob osmih en tak **simpatičen nebulotičen** kviz o hrvaško slovenskem turističnem sobivanju. **Petnajst** do devetih povzetek dosedanjih epizod poti v **raj**, vse ostalo pa (..) **sproti** in predvsem **počasi**, ker (...) je **praznik**. Srečno!

Dobro jutro iz Vala 202. Če ste vstali, upam, da premorete dovolj dobre razloge za talečudovit sončni **vzhod**, lahko grete pa še en sonetek **oddremat**, danes (.) posvetne postave to **dovoljujejo**. **Živel** drugi maj. Šest in (.)**dvajset** minut. Ptice!

Dobro jutro. Do pol sedmih še **šest** minut. Poročil danes, ker je praznik, **ne** bo. Ampak na takle dan lahko a(.) tudi Kieth **Richards**(.) eno zapoje. Sicer mu **ne** pustimo, ampak **tokrat** naj mu bo. (.) Dobro **jutro**.

Dobro **jutro**. Ni pomembno, kako lepo **poješ**, pomembno je, kako **rad** poješ. Tri minutke do **pol** ste na Valu 202. Namesto poročil, **vreme**. Ob šestih na (...) čudovit drugi maj izmerjene **tele** temperature: /bere .../

Danes in jutri **sonček** z oblakom, (...) vleklo bo na **rahlo** od jugovzhoda. (.) **Fino** bo.

Dobro jutro. Odprite okna, **čudovit**(.) dan je. Je pa drugi maj en tak **tečen** praznik, **smo** svobodni ampak nimamo česa **praznovat**. Praznik dela ki, praznik dela je bil (.) **včeraj**, danes ni svetovni dan **ničesar**, oziroma **je**, ker je vsak **prvi** torek v maju svetovni dan astmatikov,=ampak če nimate **astme**, (..) vam lahko slabo vest olajšajo štirje možje in sicer Atanazij, Boris, Evgenij in **Zoja**, ki godujejo danes. Tko da, če poznate kakega Borisa al pa Atanazija, na pumpo po sikspek pa na vrata, din don, Boris a veš kaj, pa Boris reče»**Kaj?**«vi pa»Vse naj!« pa ponovite prvi maj. Samo **ideja**. (.) **Ne**, Macura, ponovite **prvi** maj, ne, ker drugi je (..) mal za lase privlečen,=ampak ga mamo radi. Dobro **jutro**!

Dobro **jutro**. Da se boste imeli česa **veselit**, danes je tudi svetovni dan (.)**polfinala** lige prvakov.=Kdo, koga in s **kom** v športni zgodbi po (..) Balladeru, Zlati **časi**.(...) Dobro **jutro**.

Zlati **asi**./.../ Dobro **jutro**, Val 202, **Slovenija**. Ali, a se je muhasti april poslovil od **maja** (.) in kaj sledi, izvemo (.) po **teje**. Dobro **jutro**.

Dežurni meteorolog gospod Janko **Merše**, dobro **jutro**! /.../ April je šel v **pozabo**, ali bo maj **stabiliziral** atmosfero. /.../ **Ha!** /.../ Kaj pa sobota pa nedelja, glede na to, da bo teden **sila**

kratek? /.../ Janko, najlepša **hvala**, pa lep **dan**. /.../ Deset minut do **sedmih**, ob sedmih (.) dinamično.

Severa **Gjurin**, **bodi** nežna z nami. Pa dobro **jutro**.

Dobro **jutro**, dobro **jutro**. **Začenjajo** se, **začenjajo** dnevi poletnih **radosti**. Najbolj pridni pavšalisti so v **teh** dneh že kolonizirali hrvaške avtokampe in **em**, njihove **parcele**. Mnogi so švercal tud domači **kompost**, da bo balkonsko cvetje na ograji alpskega stila pred baldahini v Valkaneli, Vrsarju in Premanturi celo sezono spominjajolo na **dom** tam nekje na **severozahodu**, zato danes ob **osmih** namesto **nebuloz**, ker je le **praznik**, nebulotični kviz z **vprašanji**, ki zadevajo **sobivanje** Hrvatov in Slovencev v nekem **turističnem** kontekstu. **Izjemno** enostavno bo, naprimer kolikšno moč avtomobila je do **predlani** po Hrvaški magistrali lahko vozil voznik, **mlajši** od štiriindvajsetih let. Pa kako se reče **mleko** pa kako se reče **brisača**. Skratka stvari, ki jih **moramo** vedet, ker nas **dva** milijona naredi **osem** milijonov **in** še nekaj, treba bo vedet **koliko**, nočitev na **leto**. **Več** o tem po **tem**. (...) Po **temle** pa jutranja kronika.

/.../ Ki je v tem trenutku **nazaj** in potuje v smeri **naprej**. Pa **srečno!**

Tokac **hvala** Dobro jutro **ekipa**. **Katere** geografske koordinate naše domovine omogočajo največ **D vitamina**, poročamo (..) po **teje**. Tri minutke do pol. (..) **Drugi** maj. (...) **Dela** prost. Dobro **jutro**. **Pol** je. Danes bo deloma **sončno**, na zahodu še kaka **kaplja**, pihal bo šibek južni do **jugozahodni**, najvišje temperature pa od petnajst do **enaindvajset**. Pred pol ure pa (bere)/.../ Dobro **jutro**.

Dobro jutro vsi **astmatiki**, danes je **vaš** dan. Prvi torek v maju, svetovni dan astme. Dobro jutro tut vsem oboževalcem **in** oboževalkam in praznovalcem **in** praznovalkam **drugega** maja in dvesto drugega **vala**. **Mi** smo nazaj, vi se verjetno **vozite** nazaj, jutri je **normalen** dan. Mi je **žal**, da se temu reče normalno, ampak dokler se strinjamo, da tako **je**, potem tako **bo**, ko se bomo pa strinjali, da je kako **drugače** normalno, bo pa drugače **normalno**. **Kakorkoli**. Drbr- b- (..) **Uf**. Me je **zaneslo**. Dobro **jutro** vošči (.) **trio** Malo morgen, ki ga sestavljamo Macura, Jerry in **Miha**. Srečna mladina, **pet** čez pol.

Dobro **jutro**. Koliko **pira** lahko nesem s seboj v Premantuno ali v Valkanelo. Če ne **veste**, počakajte do Hrvaško-slovenskega turističnega kviza, ob **osmih**, kajti sezona se je **začela**, pavšalisti so dvignili **baldahine**, s hobi betonom učvrstili **meje**, pograbili **iglice** in posadili balkonsko cvetje. (.) **Zdej** je tudi naša. (..) Kako **osupljivo** naša, izveste v kvizu. (..) Več kot **milijardo** (.) nesemo tja.

Dobro **jutro**. Ker me je tale **štikel** spomnil na TV reklamo za najboljšega soseda, sem se nehote spomnu na župana Ljubljane Zorana Jankoviča, ki je včeraj na Rožniku povedal **tole** modrost: Tudi kapitalizmu se čs izteka in prepričan **sm**, da bosta prišla nov čs in ureditev, kjer bomo tudi

mi imeli svoj delež. (..) Kdo smo to, **mi**,(.) pa prepuščam vam. Sedem in trinštirideset, dobro jutro, **vi**.

Boštjan in **Mojca**, na poti v **raj**. Em, ta vikend sta šla vsak na **svoje**, ona na (..) **joga** delavnico on pa s frendi v Premanturo postaviti **prikolico**. Zato bomo danes, ker ju pač **ni**, slišal en tak **ljubek** povzetek dosedanjih epizod, da jima bomo lažje sledili (..) naprej. So pa tudi na **itunesih** in na naši spletni strani. Dobro **jutro**.

Začenja se turistična **sezona**. Pred turističnim kvizom ob **osmih** nekaj sorodnih podatkov. **Osem** potnikov ob desetih, ki so lansko **poletje** odhajali iz Slovenije čez mejo s Hrvaško je bilo **tranzitnih**. In ti **tranzitni** na poti tja zapravijo (..) **celihštirinajst** enot aktualne valute v Sloveniji. (..) Podobne podatke bo treba **znat**, če želite **nagrado** pobrat. Ampak ne **bo** težko, ker gre za sistem **a, b, c** in **d**. Čez **osem** minut na Valu 202. Dobro **jutro**.

Raziskava, **ki**(.) govori o tem, kakšen je povprečen Slovenec na Hrvaškem, pravi **tole**: da išče nova **doživetja**, da je star v **povprečju** devetintrideset let, s **srednješolsko** izobrazbo, da zasluži od tisoč petsto do dva tisoč evrov na **meseč**, dopust planira dva do štiri mesece pred **odhodom**, pride se zabavat, na Hrvaškem je bil več kot **šestkrat**, s tem, kar dobi za svoj denar, je **zadovoljen**, zapravi pa sedeminštirideset in **polevrov**. Kje so dobil takega povprečnega Slovenca, **pojmanimam**, ampak, (..) kot kaže **obstajajo**. Nadaljujemo v **kvizu** z bogatimi nagradami, čez (..) **pet** minut.

Dobro **jutro**. Kviz o Slovensko-hrvaškem turističnem **sobivanju**. Kakšne so hitrosti na hrvaških **cestah**, **dovoljene** seveda, koliko **piva** lahko nesemo s seboj na **morje**, koliko je mejnih **prehodov**, koliko **Slovencev** živi na hrvaškem, kaj mora biti v vozilih registriranih na **podjetje**, koliko denarja smo zapravili tam v lanskem letu, kaj moramo meti v avtu poleg obvezne opreme **in** podobno. Nič ena štiri sedem **pet** dva 202. Začnemo **takoj**, po **temle**. Dobro **jutro**.

Naj se kviz **začne**. **Tema**(..) hrvaško slovensko turistično **sobivanje**,=prvomajski prazniki, začetek (..) slovenske koloni-**zacije** hrvaške obale. Najbolj pridni so že postavili baldahine in **šotore** in prikolice. Samo dva milijona s nas je, pa ustvarimo več kot **pet** milijonov nočitev. Koliko jih je, bo treba **znat** oziroma pravilno **odgovoriti**. Tm **pustimo** okrog (..) **milijarde** Evrov. Krat sedem **milijard**, to je približno krat **sedem**(.) milijard kun. Naša **lepatorej**, tudi, (..) **naša** je lepa, tudi njihova je lepa, zato danes, **torej** o **tem**. Nagradni sklad **bogat**, ampak bo treba pravilno odgovoriti na dve **vprašanji**. Začnemo pa tako, da pokličete nič ena štiri sedem pet, dva 202 in izberete za začetek (..) **dve** številki, med **ena** in **sedem**. Jaz povem **vprašanje**, vi pa **odgovorite**, ne. Vprašanja so **enostavna**. Naprimer **vprašam**, katere dokumente potrebujete za vstop na **Hrvaško**. Povem možnosti **a, b, c** ali **d**. Vi rečete naprimer

a, jaz preberem za vstop na hrvaško potrebujete voziško in prometno dovoljenje ter potrdilo o zavarovanju **avtomobila** in odgovor je **pravilen**. Al pa še bolj enostavno vprašanje, **recimo**, kje je največja koncentracija Slovencev v avtokampu Stupice ob petih **popoldan**. A v **gostilni**, **b** v **trgovini**, c, em, v vrsti za pranje **posode** in **d** ob platoju za pranje **avtomobila**. Pravilen odgovor je kakopak **d**, ker iz Kamenjaka prideš **prašen**, prašen avto pa slabo **spi** in če avto slabo **spi**, **Janez** slabo spi, in če Janez slabo **spi**, cela **familija** trpi. Skratka **sedem** vprašanj, sedem pravih odgovorov in krat štiri **možnosti**. (.) Borut, **živjo**. /.../ ə Ste prišli s **Hrvaške**, odhajate na **Hrvaško**? /.../ Ne **še**. /.../ A veste, kolk **Slovencev**(.) gre tja na počitnice? /.../ **Dvainšestdeset** odstotkov, od **vseh** ki sploh **gredo** na počitnice in teh je **dvainšedemdeset** odstotkov. Okej vprašanja od ena do **sedem**. /.../ **Štiri**? Ha, tole je **težko**. Štiri možnosti so, jaz vam bom povedal vse **štiri**, potem, ko bom povedal vprašanje, vi pa se boste odločili za **eno** možnost. Kaj mora bit v vozilih, registriranih na **podjetje**? **A**, potni nalog, **b**, gasilni aparat, **c**, nalepka I love Makarska ali **d**, nalepka SLO. /.../ Samo **en** odgovor je pravilen. /.../ **Ne!** Odgovor **ni** pravilen. V **vozilih**/.../ **Ne**. Ja, ja. V vozilih, registriranih na **podjetje**, mora bit, ne **boste** verjeli, gasilni **aparat**, **četudi** gre za osebno vozilo. /.../ Ja **težko**, ampak morate vedet, kajti kazen je lahko med tristo in petsto **kunami**. /.../ Hvala lepa, /.../ **Živjo**. Nič ena štiri sedem **pet** dva 202. Še **šest** vprašanj. Naj **pripomnim**, da je **najtežje** (..) za vami. (...) Kviz o hr- o **slovensko** hrvaških odnosih. Še **šest** vprašanj, šestkrat **štiri**(.) pravih odgovorov. Gre pa za generalije, ki jih je treba **poznat**, (..) ko greš **tja**. Dvainšedemdeset odstotkov Slovencev gre vsaj za **teden** dni na počitnice, od tega vsaj **dvainšestdeset** odstotkov na **hrvaško**, preostalih osemtrideset pa na **druge** destinacije. (...) Enostavna vprašanja, koliko **Slovencev** živi na hrvaškem?(..) Kolikokrat smo lani **prespalitam**? Kaj moramo met v avtu poleg obvezne **opreme**? Kako hitro lahko vozimo ə z avtodomom, s počitniško prikolico ali brez vsega po hrvaških cestah in avtocestah, in tako **dalje**. Irena, živjo! /.../ **Greste** ali **prihajate**? /.../ In ste v **Luciji**. **Odlično!** /.../ **Dejva**, iz- izberite številko (.) od ena do **sedem**, s tem da je številka **štiri** že porabljena. /.../ **Tri!** Okej, kaj moramo imet na hrvaškem v avtomobilu poleg obvezne **opreme**? Obvezna oprema je pa varnostni **trikotnik**, rezervne žarnice, prva pomoč, rezervno kolo ali homologiran nadomestek. Še **nekaj** je treba met in sicera, odsevni **jopič**, **b**, vlečno **vrv**, c, gasilni aparat in d, **rožni** venec, ki je obvezen samo na cestah Dalmatinske, Zagorja in **Hercegovine**. /.../ **Kaj** boste rekli? /.../ Ja **vi** se odločite. /.../ Odsevni jopič ali vlečno vrv. /.../ I- Irena, Irena dejte stišat ma- malce radio al pa nej kr mož sam govori. /.../ **Prisilni** jopič. **A**, odgovor je **pravilen**. Odsevni jopič je treba met zraven poleg vse opreme. Še eno številko si bo treba **izbrt**. /.../ **Uau**. **Šest**. **Okej**. Hitrosti na hrvaških cestah. To vprašanje gre brez a, b in c, to je treba preprosto **znt**, ne. Kako hitro lahko vozite na **avtocesti**? /.../ **Ja**? /.../ Pa na **hitri** cesti?

/.../ Ja. Pa v **naselju**? /.../ **Bravo!** ə **Bravo**. Nagrada je **vaša**. Ampak zdej lahko testiramo še poglobljena znanja. A imate slučajno počitniško **prikolico**? /.../ okej, potem pa tole ... /.../ No, ampak, no ampak nekoč ste jo dostavili tja in ste morali to znt. Kako hiter si lahko s počitniško na avtocesti? /.../ Ne, **devetdeset**. Pa na hitri cesti? /.../ Ne, **osemdeset**. Pa v **naselju**? /.../ Ne, **petdeset**, ha ha ha. **Okej** z avtodomom pa sto trideset po avtocesti, devetdeset po **hitri** cesti in petdeset znotraj **naselij**. Ampak to je blo samo tko, **poljudno**, za malce dopolnit **znanje**. **Irena**(.) pustite tamle pri Macuri vaše podatke, nagrada vas bo čakala (.) na **domu**. /.../ Hvala tudi **vam**, lep dan, **živjo**. /.../ **Srečno!** Marko iz Ljubljane, **živjo**. /.../ Marko, **prihajate**, **odhajate**? /.../ Odlično! Potem ste (.) **pravšnji** za tale kviz. Zdej, əm (..) tri štiri in šest odpade, ostale številke med ena in sedem so še na voljo /.../ Pa dejmo **ena**. **Uau**. (.) **Ha!** Slovenci na hrvaškem. Koliko Slovencev živi na Hrvaškem? A, petnajst tisoč šeststo sedemindvajset, po zadnjem popisu, **seveda, b**, trinajst tisoč sto triinsedemdeset, d, enajst tisoč, (..) oziroma **c**, enajst tisoč ali d, devetstodvanajst. /.../ **Ne**, prva je, prva n- **ni** pravilna. /.../ **Malce** previsoka je. Po zadnjem popisu nas živi tam **trinajst tisoč** sto triinsedemdeset. /.../ **No**, ampak, ampak **ne**, ampak kot eno dodatno zanimivost, ne, əm, pri popisu iz leta devetnajsto triinpetdeset pa se je za Slovence **izreklo** trinštirideset tisoč štiristo dvainosemdeset **ljudi**, živečih na Hrvaškem./.../ Marko najlepša **hvala**. /.../ No al smo se pa **sami**,al smo se pa izreklal smo se pa prekonverteral. Tut to **šteje** /.../ Marko **hvala**. Zgodovinskega ozadja tega **osipa** slovenskega življa na hrvaškem **ne** poznam, vam ga pa izdam, ko ga **preučim**, verjetno še danes. Nič ena štiri sedem pet, dva 202. (..) Še na ceste **šibnemo**, potem pa **nadaljuje mo**. /.../ Dobro jutro, še par vprašanj je na **voljo**, (..) kar nekaj odgovorov in (..) **bogat** nagradni sklad. (...) A se komu **sanja**, koliko denarja smo (.) v lanskem letu Slovenci zapravili na Hrvaškem? A **slučajno** veste, (.) al pa tko, si predstavljate, kak je red velikosti, (.) kolikokrat smo **prespali** na Hrvaškem? Pa koliko **piva** lahko iz Lidla poneseemo s seboj v **Valkanelo**? (...) Luka iz Maribora, **živjo**. Luka,**Živjo** /.../ Upam, da niste na hitri cesti skoz **Maribor**. /.../ Ja, če **ste**, je tm neka srna /.../ Luka/.../ Okej. **Enka, trojka, štirica, šestica** odpadejo, ostala vprašanja so še na voljo. /.../ **Odlično!** Kolikokrat smo (.) Slovenci v lanskem letu **prespali** na hrvaškem? Odgovor **a**, dva in **pol** milijonkrat, **b**, pet milijonov nočitev smo prispeval **Slovenci**, **c**, (.) šest celih sedem milijona **nočitev** in ə (.) odgovor **d**, slovenskih turistov je bilo leta dva tisoč petnajst na hrvaškem, (.) oziroma **nočitev**, (.) **osem** milijonov sto enainštirideset tisoč devetsto **triinsedemdeset**. /.../ Ja **točno**, odgovor **d** **drži**. Slovenskih turistov je bilo (.) **milijon** dvesto petinšestdeset tisoč sedemsto dvaindevetdeset v letu dvatisočšesetnajst na hrvaškem. In ustvarl smo osem milijonov pa še nekeje oziroma sto **tisoč** oziroma sto **enainštirideset** tisoč dvesto triinsedemdeset prenočitev. Kot bi vsak Slovenec sp približno **štirikrat** tm. Okej, Marko, ste

na **pravi** poti, greva naprej. Ostane nm še **sedem** al **osem**. Na kaj se bolj spoznate na **pivo** al na **meje**? /.../ Ja. /.../ **Mate** mejo **torej**? To je **prov**. Okej, potem vprašanje **osem**. Na jugu meji republika Slovenija **jasna** republiko Hrvaško. Ta meja ni še dokončno določena, ne, je dolga približno šeststo sedemdeset kilometrov. **Koliko** je pa mejnih prehodov? **A**, sedeminšestdeset, **b**, devetindvajset, **c**, enaindvajset in **d**, sedeminpetdeset. /.../ **Odlično** Marko, nagrada je **vaša**.(.) **Okej**, dejva potem še, glede na to, da niste strokovnjak za **pivo** in ste, so vam meje bližje od piva, a b- lahko za hec špekulirava, koliko piva lahko iz Hoferja nesete v Kanegro? **A**, sto petdeset pirov, **b**, deset mn kot dva platoja, to je **štirideset** pirov, ali **dvesto dve**set prijetno ohlajenih **enot**, ki (.) vsebujejo **pol** litra. /.../ Ja, ja kolko jih lahko **vi**, ne. Temu se reče vnos trošarinskih izdelkov, **ne**. /.../ Če jih prenaša fizična **oseba** in so namenjeni lastni uporabi. Skratka sto petdeset **pirov**, štirideset **pirov**, 202jset **pirov** al pa vse pivo tega **sveta**, ker smo v **EU**. /.../ Ne, Kanegra je na **hrvaškem**. /.../ Ne ni res, Marko, ne, **tule** bi se, **tule** bi se **zahaklali**, ne. Oziroma, Luka se opravičujem. Samo sto deset litrov piva lahko nesete, to je 202jset polliterških **pirov**. Pa **osemsto** kosov cigaret, **štiristo** kosov cigariloso, **dvesto** kosov cigar, **en** kilogram **drobno** rezanega tobaka, deset litrov **žganja**, dvajset litrov **vmesnih** pijač, **največ** šestdeset litrov penečega vina. /.../ A veste da **goriva** ne smete nest, razen tistega v tanku **golfa**, na hrvaško vozit. Največ **deset** litrov v ročki ali prenosni posodi. /.../ Ja, **trošarinski** izdelki, Luka, **najlepša** hvala. (.) **Luka!** /.../ Tudi **jaz** ga vam, **srečno!** Evo, to je bil turistični kviz o slovensko hrvaškem turističnem **sobivanju**. **Upam**, da smo se kaj **pametnega** naučili.=**Osem** in **dvajset** minut. (..) Dobro **jutro!**

Prisluhnite njegovi **zgodbi**. (..) Je zelo **naša**.=**Osem** in sedemintrideset. (.) Dobro **jutro** na **drugi** maj.

In sta **šla**. Do kam sta **prišla** v devetih **epizodah**, izveste v povzetku čez **slabih** deset **minut**. Sicer pa vseh **devet** lahko dobite tudi na **naši** spletni strani ali na platformi itnes, kjer lahko **vraga** tudi ocenite. (.) Dobro **jutro**. (..) **Aja** sicer sta pa Boštjan in Mojca **danes** vsak na **svojem** koncu. On s prijatelji postavlja prikolico v hrvaški **Istri**, ona pa je s **frendicami** (.) na tečaju joge.

Dobro **jutro**, **pot** v raj, kratek pregled dosedanjih devetih **etap**. /.../ Povprečnima trpinoma, ki zasledujetasanje slovenskega srednjega **sloja**, smo začeli sledit takrt, ko se je vsled **Mojčine** forumske načitanosti zapletlo z granulacijo in poreklom **žitarič**. /.../ Ja, **napačna** granulacija, pa ni bla v **akciji** pa še italijanska je **bila**. Ali je to eno čisto navadno aňnanje ali **dejanska** skrb za zdravje potomcev, še **ne vemo**. Em, je pa Mojči, ki je sicer fejt punca, včasih rada malo **posh**. Neredko **tut** na silo. Spomnimo se, kako je bilo, ko sta njuna istospolna frenda povabila njiju na čajanko, ker sta iz Berlina prinesla povsem **nov** čajni **setek**. /.../ Kako je Mojca sprejela

dejstvo, da je foter iz Bahraina, **nismo** izvedeli, si pa lahko **mislimo**, da je ə v njeni facebook pilates ekipi (.) **vrednota** strpnost v vseh ozirih, skratka nobl je, če masš za frenda fanta, ki sta par, še bl nobl pa, če je en **eksot**. V naslednji epizodi o tem, kak je domet (.)**snobizma** na kupone in **kilometrino**. /.../ Jp, slovenski srednji sloj, prestižen **samo**, do kamor munese. V naslednji mu je Mojca **poočitala**, da se njih prijatelj Andraž, tudi kar zadeva lokacijo slikanja selfija na **smučanju**, znajde **bistveno** bolje (.) od **njega**. /.../ Skratka znašu se **je**, in Boštjana to **boli**,=ker je Mojca iz bolj fensi familije Lisjakov, kjer se tudi stari Lisjak, ki gradi za župane, **znajde**. Boštjan pa **ni** tak, pa tudi familije se gibljejo na različnih**politično** nazorsko kulturnih horizontih in to je blo (.) še **najbolj** očitno zadnjič, ko so pri Boštjanovih v Preski praznovali rojstni dan od **Kim** in **Bokija**. In stari Lisjak ni **hotu** spat v Boštjanovi studentskisobi. **Zakaj** že? /.../ No ampak to je samo **vrh** ledene gore, v resnici je problem v tem, da starega Lisjaka moti, da nista **poročena**.=V zameno za **poroko**, četudi samo civilno, jima je obljubil pomoč pri gradnji hiše na **Brezovici**. Temu lahko prisluhnete v **sedmi** epizodi, v zadnji pa ga je, **uf**, kako **tečno**, dobila pod tušem. /.../ **Auva**. **Huda** kri je bla, ampak na koncu jo je **uspel** potolažit. /.../ **Takole**. Vse epizode dobite na platformi **itunes** ali na naši spletni strani val 202 (.) pika es i. On **zdalej** s prijatelji postavlja prikolico (.) nekje na **hrvaškem**,=ona je s frendicami na vikendu (.)**joge**. Kam se jima bo odpeljalo, izveste čez točno (.) **sedem** dni.

Dobro **jutro** z Vala 202,devet pa osem**minut** je ura. Počasi proti (.) **športnim** opravkom. Naval na šport čez pet al pa **šest** minut.

Športni **navalitelj** Sandi Škvarč, **živjo!** /.../ Sem slišal, da **ti** veš, da **Pahor** danes nima dopusta, ker **dela**. /.../ Kaj pa **dela**? /.../ In jih **odlikoval**. /.../ In tako je **prav**.=Sem slišal, da imaš še, əm, kako se zdej prov reče? A je **futsal** a je **mali** nogomet al je **dvoranski** nogomet? /.../ **Futsal**. Okej in ko sva ravno pri **Špancih**, ne. Še dogodek **večera** ... /.../ In Sandi navija za **koga**? /.../ **Navali**.

Sizif je **Siniša**. /.../

Dobro **jutro** na Valu 202. Če želite ə doživeti tisti **občutk**, kako je blo, če bi bili na svetu **povsem** sami. Pojdite en krog (.) po Ljubljani.=**Kje** so vsi? Na **lepšem**. **Ostanite** tam, dokler lahko. Mi gremo na **lepše** in sicer v leto devetnajsto **devetinpetdeset**, ko je bil Vlado še ə. **Kaj** si bil, Vladek? /.../

Tista bila je res **dobra**, tale je pa **res** nujna. /.../ Tri, **štiri!** /.../

Roke **gor**, pet minut do **desetih**.

Jakob ne **bluzi**, minutka do **desetih**. Čs je za **našoNatašo**. /.../ Reku sm dobrdan **Nataša**. /.../ **Ja**. /.../ Od **ljudi** pozabljene ulice. Js grem zdle **vn**. /.../ Toplovod. /.../ Pridem nazaj. Zdej grem domov **travo** pokosit, potem se pa **vrnem**. /.../ A se **sme**? /.../ Ja **tista** še ni ... A se **sme**

na drugi maj? /.../ Mislm, a je **spodobno**? /.../ okej /.../ **Okej**, ura je, spoštovane in cenjeni, deset. Bilo smo Maci, Jerry in **Miha**, nadaljuje **Nataša**, z novo tolpo. **Srečno!**

Priloga A.2: Tadej Košmrlj – Val 202

A.2.1 Petek, 14. april

In dobro jutro še od **nas** iz komunikacijske komore Vala 202.

Ni **panike**,=razen če greste čez vikend proti **jugu**. Pridejo pač tudi dnevi, ko si človek misli, še **sreča** da nimam vikenda na Krku ali v **Vrsarju** ali pa mame v **Zagrebu**. Dobro **jutro**, dvanajst pred **šesto**, preden zavrtimo prvo **tujerodno**, še velikopetkova ekipa: Lovro, Uršula in Tadej smo z **vamizjutraj**, Tinček izbira **glasbo**, že praktično **celo** življenje.

Vsebina, tudi (.) za na jetra.

Sedem pred **šesto**.=Dve od **mnogih** točk današnjega radijskega dnevnega **reda**.

Tako, gremo na eno, ki bi se jo dalo **pogojno** prodat tudi v petkov **večer**, Timu Urbaniji.

Benečanka Monica **Bragato** z umetniškim imenom **Munny**, tri do **šestih** in točno toliko tudi do prvih jutranjih novic na Valu 202. Prej pa še skoraj **cel** Mr. Marsh do takrat

Ja, s skoraj celim Mr. Marshem sem **pretiraval**, v bistvu ga je bilo komaj za dobro (.) **polovico**.

Še podatki o prometu. /.../ **Deset** kilometrov ob šestih zjutraj! Očitno bo morala kolona stati do **Ljubljane**, da jo bo opazil tisti, ki lahko kaj (.)**spremeni**. Ampak **sej**, tudi **to** bo kmalu. Dobro **jutro**. Kljub **vsemu**. Tri minute čez šesto vam na Valu 202 vrtimo **domačero****dno**, ki jo morda kdaj uspemo tudi **izvozit**.

Sebastian Lukovanjak, v **bistu** je bila ravnokar slišana napisana z željo po **eksportu**, ker je z njo nastopil na (.) **Emi**. Sedem čez šesto pa zdajle možakar, ki z izvozom nima niti najmanjših **težav**.

Deset čez **šesto** z Vala 202.=Tisto o koloni od Obrežja do Ljubljane **prej** kmalu ne bo več samo(.) slaba šala. /.../**Zelo** neugodno. **Veliki** petek je danes, **astrogi** post. Za tiste, ki se odpravljate čez **južno** mejo, (.) ga žal utegnete skombinirat še s križevim **potom**.

Dobro **jutro** še **enkrat** z Vala 202. Petnajst čez **šesto**, oziroma že skoraj **šestnajst** čez šesto. (.)

Novo mesto je mesto s precej razvitim **gospodarstvom** in za avtomobilsko in **farmacevtsko** je verjetno tretja najmočnejša gospodarska panoga tam že **muziciranje**, vsaj po številu **zaposlenih**, no. **Samozaposlenih**.

Ali ostanite priklopljeni na Val **202**. Zdejle na Valu 202 **brutalno** menjamo plesni korak iz novomeškega popa devetdesetih pred pol minute v **disko** hit iz osemdesetih.

Val 202, pet in pol pred pol **sedmo**, vsaj na dveh koncih države danes **ne** bo gneče. Za hard core ljubitelje zime, vse **tri**, zato zdajle obe snežni **razmeri**.

Še **slaba** minuta (.) do pol **sedmih**. ☺Gavin James je bil **tole**, ki poje tako hitro kot se vi **premikate** če zdajle stojite pred mejnim prehodom **Obrežje** ali kakim ☺, **drugim** v tisto smer.=Še **dobre** pol **minute** je zdaj oziroma, ja, še dobre pol **minute** je do pol sedmih, tokrat zato **ne** nastavljat točnega časa po **znaku**, ki se vam bo **zlagal**, da je točno pol **sedmih**, ker ne **bo**. Razen, če še **enkrat** povem, da ne bo točno pol sedmih, ker potem pa že skoraj **bo** pol sedmih, čez pol minute.

Šest in skoraj sedemintrideset. **Tinček**, kot da bi **vedel**, da bomo šli zdajle v **Tivoli**.

Štirinajst do **sedmih**, beautiful morning, v kaj se bo **razvilo** tole jutro, nam bo zdajle z urada za **meteorologijo** povedala Veronika **Hladnik**. Dobro **jutro**. /.../ ☺Torej, v **kaj** se bo razvil tale **petek**? /.../ **Čudovito**. **Aprilsko**. Veronika Hladnik, ☺**lep** praznični podaljšan **vikend** in čim manj dev- dežurstev. /.../ **Enako**. Z Vala 202 pa zdajle škilimo proti **infodozi** ob sedmih, če ga že **imamo**, **nimamo** ga še, potem pa še ne **škilimo** in bomo **škilali** po Ma-, škilili po **Manouche**. Devet pred **sedmo**, napovedujem ☺m našo temo ob **osmih**. Jezikanje danes odstopa od praktično **vseh** norm domačega jezika in se prvič loteva **tujega**. Ob osmih se gremo **tako**, kot **rečeno**, tuj jezik. Pa da ne bi bil **preveč** tuj oziroma da bi bil **pošteno** tuj oziroma vsem **enako** tuj bo to **umeten** jezik, ki letos praznuje **tri** visoke jubileje. Ime mu je **Esperanto**, kar pomeni **upanje**. O jezikovnem upanju pa zdeje za **ogrevanje**, kakšen jezik bi si izmislili **vi**, da bi bil kr se da **enostaven**. /.../ Zanimivo ob tem pa **je**, da esperanto **pozna** strešice, zato so se zgodile tudi **poenostavitve** esperanta. Več ob **osmih**.

Štiri in pol pred ☺**sedmo**. Da se ne bomo učili **interneta** na pamet, so nam kolegi pripravili informativni izbor vsega **omembe** vrednega, tudi svežih prometnih **podatkov**, torej ob sedmih ☺mše **ena** rahlo bolj **živahna**, do takrat potem kot rečeno **druga jutranja** kronika, po njej se **ponovno** slišimo.

Pet pred pol **osmo**, dobrojutro **ponovno** iz komunikacijske komore Vala 202 na enega od **dni**, ko še **kure** delajo **nadure**. **Petek** je, še **več**, **veliki** petek. Uršula, Lovro in **Tadej** smo z vami, Tinček z **muziko**. **Začenjamo** pa, če sem že **omenil** kure, v dialektu njene **glave**.

Minuta pred pol **osmo**, vremenska napoved za prihodnje dni je **aprilska**, težko povemo, napovemo, kdaj bo kaj **padlo** z neba, če **sploh**. Zato zdaj ne govorimo samo o **meteorologiji** ampak nekaj malega celo o **meteoreliologiji**. Podatki za Slovenijo ob sedmih pa so že **preteklost** in so **empirično** dokazano dejstvo.

Giovanotti, Popek **sveta**, še z albuma **Passeporte**, po slovensko **pasuš**. Smo že skoraj **pozabili**, kaj je to, ker smo bili varni v **Schengnu** in **EU**. Pa smo spet počasi **nazaj** s to obvezno dodatno

opremo.=Poleg njega bo treba, poleg njega bo treba **kmalu** s sabo obvezno nositi še originalni pot-**rojstni** list, DNK analizo in še morda krstno **svečo**.

Štiri čez pol **osmo**. Alya (.) je napisala eno **kvotno**, em, ki jo praktično lahko zavrtijo **vse** Slovenska radijske postaje.

Melos, ki pokrije **Dalmacijo**, **veseljake** in gre skozi tudi na **nacionalki**. Val 202 tukaj, dobro **jutro**. In mimogrede, gledal **Tarčo** včeraj. Ugotovitev **mnogih**: brez študije o vseh **študijah** ne **bo** drugega tira. Še **najlažje** pa bi bilo, če bi odprli kar novo smer **študija** na ekonomski fakulteti.

Devetnajst pred **osmo**, praznična ponudba **taka**, da bo treba v banko po **kredit**, da bomo lahko živeli v skladu s svojimi **zmožnostmi**.

Veliko **jeznih** državljanov te dni poš- pošlje kak imejl na ministrstvo za gnečo na shengenski meji. Če imate srečo in **vam** odgovorijo, pa je seveda običajno **nimate**, je vedno spodaj na koncu še **pripis**, ə, praktično že del **vizitke**: Za kakršnokoli vprašanje smo vam vedno na voljo. Ker si seveda ta napis vedno napačno **razložimo**, zato zdajle neuraden prevod: Hej **idiot**, ne pošiljaj nam teh neumnih **vprašanj**, ker nanje **itak** ne bomo odgovorili.

Osem pred **osmo**, na Valu 202, ko se gremo na Valu ponovno **jezikanje**.=Danes prvič ne o našem ampak **tujem** jeziku, pravijo da enem najlažjih na **svetu**, ker je bil **narejena** to, da bi bil **lahak** in bi se ga **karseda** lahko naučili. /.../ **Esperanto** sicer ima **šumnike**, ima tudi tri **čase**, ampak je bojda **res** lahek, ə, kakih **desetkrat** lažji od ostalih jezikov, ugotavljajo jezikovni **teoretiki**. **Razdelamo** ga čez sedem minut.

Še tri do osmih. Kot bi rekel **Lovro**, dejmo zdej samo en **3EB**, torej tri element **break**, pomeni oglasi se in ne povej **nič**, ə, **ura**: je že **bila**, torej tri do **osmih**, **postaja**: Val 202, namesto moderatorja pa še **zadnja** pred osmo in jezikanjem, **Ice** na liniji.

Točno osem, do **sekunde**. **Zakaj** danes prav esperanto? Ker letos praznuje **štiri** obletnice, ə, ne samo **tri**, kot sem rekel pred kako **uro**. Stotridesetletnico mednarodnega jezika esperanta in gibanja za esperanto v svetu, stodese- stodeset- **stodeseto** obletnico esperantskega gibanja za v Sloveniji, **stoto** obletnico smrti ustvarjalca esperanta dr. Ludvika Van **Samenhofa** in še osemdesetletnica združenja za esperanto **Slovenije**. /.../ Ja **tako** in **prvič** v res ne tako **dolgizgodovini** rubrike jezikanja torej sledi epizoda, v kateri ne bomo govorili o **Slovenščini**. ə**Zgodovinska** oddaja torej. A da ne bi bili preveč pristranski, **kateri** jezik izbrati, smo izbrali **neutrnalnega**, ki je tako tuj kot domač **vsem**. Danes bomo jezikali v umetnem in umetelnem jeziku. **Uršula**, tokrat ankete za spremembo nisi snemala na ljubljanski tržnici ampak **pred** trgovino, ne? /.../ A, **bravo**. **Res** je esperanto. Sicer pa je **razumevanje** z znanjem katerega od naštetih jezikov, italijanščine, španščine ali portugalščine precej **preprosto**. **No**, za **prevod**

nakupovalnega listka bi lahko prosili strica **googla**, ampak smo se raje obrnili na **govorca** esperanta, Janeza **Juga**. /.../ Ja, **naučila**, ja. Hod **džih** Tadej pomeni, **verjetno**, **upam**, sem kapitan Tadej. Žal v **video** lekcijah Clingona ni ničesar bolj **uporabnega**. Sicer pa učenje nenavadnih in nenaravnih jezikov je sicer zelo zabavno, ni pa enostavno, ker je glavni cilj sporazumevanja, oziroma kar je glavni cilj sporazumevanja v esperantu. /.../ Valo v esperantu seveda pomeni **dolina**, vi pa poslušate valo, ha ha **ne**, valo 202 ali v prevodu: /.../ Poslušajte nas še **naprej**, čeprav nismo kitajska **vlada** ali radio Vatikan, ki oddajata v **esperantu**. /.../ Adiau.

El **pi**. Laura oziroma **Lora** Pergolizi. **Ameriška** pevka z italijanskim **imenom**. In če že omenjam italijanska **imena**, včeraj sem pomotoma naletel na eno **teto**, Emma (.) Martina Luiggia Morano je gospa iz **Piemonta**, mesteca **Apalantza**, posebno pri njej pa je **to**, da se je rodila devetindvajsetega **novembra** leta tisoč **osemsto** devetindevetdeset in je seveda najstarejša oseba na svetu, in hkrati še **edina** živeča, ki se je rodila v **devetnajstem** stoletju. Emma Morano, sto **sedemnajst** let in **pol**.

Val 202, dvajset do **devetih**, naš današnji kviz ponovno poln neumnih in, no neumnih, neuporabnih podatkov, danes obdeluje Hong **Kong**, kjer imajo denimo dve napeljavi za **vodo**, eno za sladko in drugo za **stranišča**, kamor je napeljana slana voda iz **morja**. Kot del javnega prevoza se tam štejejo tudi tekoče **stopnice**, med drugim imajo najdaljše na **svetu**, dolge več kot osemsto **metrov**. In radi imajo posebne registrske tablice oziroma oznake, pred nekaj leti je tako **mojster**, samo zaradi lepe številke, **osemnajst**, za eno plačal **tri** milijone **evrov**. Taki in podobni nesmisli čez točno **štiri**.

Šestnajst pred deveto. /.../ Val 202 **tukaj**, drage in dragi, ker je **petek** in ker se ga gremo **vsak** petek, tudi danes nagradni **kviz** z nenavadnimi podatki o kom ali o čem. Tokrat je v središču Hong **Kong**. Prvega julija letos bo točno **dvajset** let odkar je ponovno prišel pod **Kitajsko**. Pa še praznovanje **vodnega**, pravzaprav **tajskega** novega leta so imeli ta (.) teden tam, ko so se prebivalci tradicionalno **polivali** med sabo. Govorim, kot rečeno, o Honk Kongu. Skratka **pet** rahlo neobičajnih podatkov o, ə, o Hong Kongu. Štirje **držijo**, eden **ne**. Iščemo pa tistega, ki je **napačen**. Iščemo torej **fake** news. Nič ena štiri sedem pet dva 202. Tole pa so (.) **podatki**: Priv, pri postavljanju gradnji najvišjih stolpnic v Hong Kongu postavljajo gradbene odre iz **bambusovih** palic. Bruce **Lee** je bil Hong Konški **državni** prvak v ča-ča-čajju. **Licenca** za ustanovitev taxi službe v Hong Kongu stane tudi do **sto tisoč** evrov. Kvadratni meter na **pokopališču** v Hong Kongu stane približno toliko kot **enosobno** stanovanje v **Ljubljani**. In še **peti** podatek: Jackie Chan je klasično izobražen **glasbenik**, na akademiji je študiral **petje** in

nastopal po **celem** svetu, celo v Sidneyski **operi**. Nič ena štiri sedem pet dva 202, **kateri** od naštetih petih podatkov je izmišljen? /.../

Še enkrat na hitro skozi vseh pet. Torej, tudi pri denimo **stometerskih** stolpnih, v Hong Kongu, še vedno uporabljajo bambusove palice za gradbene odre. Bruce Lee, državni prvak v ča ča čajju, **licenca** za ustanovitev taxi službe v Hog Kongu sto tisoč evrov. Kvadratni meter pokopališča oziroma na pokopališču, toliko kot enosobno stanovanje v Ljubljani. Ali pa Jackie Chan, pevec, ki je (.) **študiral** petje in celo pel v Sidneyski **operi**. Nič ena štiri sedem pet dva 202. Matjaž iz Komende pa je prvi, ki je poklical in morda tudi že ve pravilen odgovor. Matjaž pozdravljeni. (.) Dobro **jutro**, dober **dan**? /.../ Matjaž se je zgubil nekje na poti med Hog Kongom in Ljubljano. Franci, dobro jutro. Dober **dan**. /.../ em ... /.../ **Enako!** /.../ Jackie Chan (...) A pa veste, da **dejansko** je pel, pa nastopal je v **risankah**, posodil glas. Bi lahko **Dalo** bi se sklepat, no, da je res. Jackie Chan, ki je mimogrede ime Jackie dobil, ko je v Avstraliji delal kot gradbeni delavec, je študiral klasično glasbo, smer petje in **dejansko** je nastopal po **vsem** svetu, takole je denimo zapel v **Sydneyski** operi pred leti. /.../ Ja posnetek je sicer **slabši**, ker smo ga **ukradli** z Youtuba. em, drugače pel je tudi, mimogrede, morda bi se tega lahko spomnili, na otvoritvi olimpijskih iger v **Pekinguleta** dvatisoč **osem**. V duetu. Sicer pa da ima posluš pove tudi dejstvo, da tekoče govori **sedem** jezikov. Kantonsko kitajščino, mandarinščino, angleško, nemško, korejsko, japonsko in tajsko **in** še angleški znakovni jezik za gluhe. In če se ne more **zmenit**, ima še vedno druge **argumente**. Franci hvala lepa, da ste otvorili današnji kviz. Dušan iz slapa ob Idrijci pa je naslednji, ki bo povedal al pa **ugibal**. **Živjo**. /.../ Torej hvala Franciju, **ne**. /.../ Torej, a ponovim še **enkrat** al ... /.../ Gradbene odre, Bruce Lee čačača, taxi služba pa pokopališče, ki stane, kjer stane en kvadratni meter kot stanovanje v **Ljubljani**. /.../ Hm, ja, ko je bil Bruce Lee še **najstnik**, je vsaj tako zavzeto kot **kung-fu** vadil tudi **ples**. Leta devetnajsto osemindeset je tako zmagal na hongkonškem prvenstvu v ča ča čajju. In potem je **leta** devetindeset emigriral v **Ameriko**, se pravi leto po osvojitvi **naslova**, kupil je karto za **tretji** razred, paje bil približno dve ali tri **ure** nekje v podpalubju, potem so pa ugotovili, da človek zna **plesat** ne, in je po nekaj urah bil že v prvem **razredu**, kjer je učil potnice in potnike ča ča **čaja**, ne. In tudi njegova prva služba v ZDA je bila, **logično**, inštruktor plesa. /.../ Ja, **odbito**. /.../ Mnogo /.../ Multitalenti, Honkonžani. **Mimogrede**, po enem od podatkov imajo najvišji, najvišji povprečni IQ, 107, ne. /.../ **Ja**, to je tudi eden od **podatkov**. /.../ Haha, ne vem, ni samo **genetika** verjetno, ne vem. Dušan, hvala **lepa**. /.../ Mogoče bo Primož iz **Ljubljane** poskušal s tem. Dušan, **hvala**. /.../ Dijo! Primož, **pozdravljeni**. Torej, em, gradbeni odri iz bambusovih palic tudi na sto metrih in več višine. Licence za ustanovitev taxi **službe** tudi do sto tisoč evrov ali kvadratni meter na pokopališču v

Hong Kongu tudi toliko kot enosobno stanovanje v Ljubljani? /.../ **Ker?** /.../ əm, Primož, odgovorili ste **prav**, razmišljate pa **narobe** /.../ Da razložim, ne. Podatek, ki, ki **veliko** razloži. Od sedem celih dva milijona prebivalcev, kot jih ima Hong Kong, jih več kot tretjina, skoraj **štirideset** odstotkov, vsaj **enkrat** dnevno uporabi taksi, kar seveda pomeni, da je to zelo **donosen** posel. Licenca za ustanovitev taxi službe pa je v Hong Kongu, sto tisoč evrov bi bil pravi **drobiž**, tudi do **milijon** evrov, to je približno osem milijonov Honkonških dolarjev. Majo **svojo** valuto. /.../ Nič hudega, ne, odgovor je bil vseeno **napačen**, kar pomeni, da je bil po naših pravih pravilen. Primož pustite svoje podatke pri Urš-Uršuli v **režiji**, jaz pa še tiste bambusove palice razložim pa /.../ nasvidenje, pa **honkonška** pokopališča. Torej bambusove **palice**. Bambus je očitno dovolj trd, obstojen in stabilen, kar sicer **vemo**, ampak še **vedno**, ne. Tudi pri modernih visokih gradnjah recimo nad sto ali celo nad svesto metri. V Hong Kongu ga še vedno uporabljajo za postavljanje gradbenih odrov, ə, približno tako kot so ga pred tisoč dvesto leti. Torej gradbene odre postavijo iz bambusovih palic, kar je eno najbolje **plačanih** del, mimogrede, v Hong Kongu. Je pa verjetno **vseeno**, ko se na višini sto ali dvesto **metrov**, na bambusovih palicah, sploh če tega nisi **vajen**. In še pokopališča – kvadratni meter na pokopališču v Honk Kongu lahko, zaradi pomanjkanja prostora in neugodne strukture zemlje stane tudi od osemdeset do sto tisoč dolarjev, kar je noro veliko, zato je tudi logično, da grobovi zelo hitro menjajo lastnike. Denimo po petih ali šestih letih od smrti pokojnika ga lahko, oziroma ne ga **lahko**, ga skoraj vsi že **prodajo** naprej naslednjemu šestletnemu uporabniku. Torej tudi neke vrste naložba. Hvala za **danes** in se slišimo **prihodnjič**.

Val 202, devet in dve minuti, na mejah nič novega, še vedno deset kilometerska kolona pred **Obrežjem**. əm V časovni enoti je to kakih dobrih pet **ur**. In tudi na drugih, predvsem **večjih** prehodih s Hrvaško daljše kolone torej **Slovenska** vas, **Dobovec**, **Rigonce**, **Zavrč** in še kje. **Post** in še križev pot **torej**. Včasih si človek reče, kakšna **sreča**, da nimam vikenda na **Hrvaškem**.

Mater vseh bomb soo včeraj vrgli Američani na Afganistan. Njena moč ustreza približno enajstim tonam **TNTja** in so jo Američani uporabili sploh **prvič**. **Stane**, če koga **zanima**, tam, əm, dvanajst do trinajst milijonov dolarjev za **kos**. Sicer pa ne vem, zakaj **mater** vseh bomb, lahko bi bila recimo, **kaj** pa vem, **tašča** vseh bomb. Devet in devet minut na Valu 202, naval na šport naslednja vsebina na Valu, čez kakih pet minut.

Devet in štirinajst, Franci Pavšar, **živjo**. /.../ Omenil si zdle eno **precej** zanimivo vest, in sicer Iranke so včeraj prvič igrale **košarko** in tri pikice **ne**. /.../ Videli smo pa že **odbojkarice** prav tako v tovrstnih **dresih** ne, celo na olimpijskih igrah, če se ne **spomnim**, če se dobro **spomnim**. /.../ Ja. **Izvoli**.

Val 202, devet pred **deseto**, preden pride Maruša še tole, tradicionalno so na Filipinih tudi letos na veliki petek križali nekaj **spokornikov**. Na križe so tako pribili dvanajst ljudi, ki so si tega **zaželeli** in s tem izkazali svojo, em, vero. Vsak odgovarja **zase**, seveda. Upam, samo, da jim je kdo povedal, da s tem ne **bodo** odrešili sveta in da tretji dan ne bodo od mrtvih vstali, ampak še kak mesec doma na pol mrtvi **ležali**. Sicer pa z besedami Filipinskega škofa Sokratesa Viliegasa: če hočete **pokoro**, pomagajte nekemu, ki **nujno** rabi pomoč, ne pa se pribijat na **križe**.

Pet do desetih na Valu 202, **ura**, ki v kombinaciji s temle inštrumentom lahko pomeni samo to, da je prišla **Maruša**. /.../ Hvala, Maruša, dobro **delajte**, Uršula, Lovro in Tadej se, zdej pa **res**, pospravljamo, Tinček vam zavrti še tole **zadnjo**, ki ima čudovito ime, **odpoved**, El Kacion. Že zdaj pa v imenu vseh **adijo** in blagoslovljene, če jih **praznujete**, drugače pa samo **lepe** praznike.

A.2.2 Petek, 19. maj

Dobro **jutro!** Sonceje gor že kakih dvajset **minut**, čas je da gremo gor tudi **mi**. Za začetek z enim jutranjem sprehodu po (.) **drevoredu**.

Drevored, Kdo ukradel mi je **zvezde**, enajst pred šesto na Valu 202. Mi jih **nismo**, mi ne krademo **ničesar**, kvečjemu **pozornost** včasih, če nam **uspe**. Grega in Tadej, Uršula v **prihajanju** in Tinček, ki že z **drugo** drastično menja **ritem**, **tempo** in plesni **korak**.

Šest pred **šesto** beseda ali dve o **raznoterosti** ponudbe naše **ustanove**.

Happy, ena od variacij na **temo** oziroma na **tempo** Pharella Williamsa iz zadnjega obdobja s tipičnim ameriških pristopom k filozofiji, k življenjski filozofiji, be happy, stay positive, ker če sti tak, si **boljši** ali vsaj bolj **produktiven**. Za malenkost skrajšani King Fu še do šestih, potem pa prve **jutranje**(.) novice.

Val 202 tukaj, devetnajstega **maja**, ne se ozirat na **uro** niti **protinjej**, to namesto vas delamo mi in to je bolj a- ali manj **vse**, kar se dela jutraj na radiu. No včasih se še napove kakšen komad, če je **treba**, pri **temle**(.) skoraj ni **potrebe**.

Magnifico, mimogrede, če se dobro **spomnim**, si je vzdevek sposobil pri **legendarnem** Italijanskem košarkarju iz osemdesetih in devetdesetih Valterju **Magnificuin** vsaj težko zgrešljiva podobnost obraznih potez **pritrjuje** temu podatku. Sicer pa final four eurolige **danes** zvečer, če že govorimo o košarki. Tam nas bolj zanima neko drugo **ime**. Za (.) Luko Koper najbolj pogosto omenjani Luka v Sloveniji, Luka Dončič. Morda (.) prva **športna** novica sobotnega jutra, torej **jutrišnjega**, **upajmo**.

Dobrih deset čez šesto z Vala 202. Hiter pogled v **zrak**: popoldne se bo od zahoda nekoliko **pooblačilo**, ponoči se bo od zahoda še nekoliko **bolj** pooblačilo in nas tudi **namočilo**, podrobno

čez pol ure **dežurni** meteorolog. Jstnapovem ozirom povem samo še okvirne temperature, zdejle od šest do **trinajst**, čez dan pa od **dvaindvajset** do **osemindvajset**.

Phoenix, fantje iz Versaila, z [Listomejnijo], **Listomanijo** po Francu **Lizstu**. Sicer pa kot zanimivost, besedo **Lizstomanija** je v svojih zapiskih najprej začel uporabljati Heinrich **Heine**. Sicer pa, preden se zapletem v za obstoječi čas in prostor **preobsežno** količinopodatkov, nekaj **lahkotnejšega**.

Dobro jutro, Val 202 še vedno tukaj, dvaindvajset čez šesto. Naslednja je **taka**, da jo še avtorji poslušajo s **slušalkami**.

Maraaya. Naša **lanska** evrovizijska. Pred časom je bila obdelana tudi v enem od naših **Jezikanj**. Prevajali smo namreč tiste tri evrovizijske, ki jih še nismo imeli v slovenščini in iz angleških besedil dobili **slovensko** poezijo. Za osvežitev **spomina**, tole je ravnokar slišano besedilo v **slovenščini**. /.../ Literarizirana in prevedena verzija **Maraye**, ki jo najdete v našem spletnem arhivu na naši **novi** spletni strani, **mimogrede**. Sicer pa danes ob osmih se bomo šli (.) skrite (.) vulgarnosti radijskega **žargona**.

Tri čez pol **sedmo**. Športna zgodba naslednja vsebina na Valu 202. Hokejski četrtfinale na svetovnem **prvenstvu**. Samo še **tale** vmes.

Glede na **to**, da je šele šest in **šestintrideset**, dejmo pred športno zgodbo še tale dvo in pol minutni, pretežno strunarski intermezzo s konca **šestdesetih** in začetka **sedemdesetih** – **CCR**. **Klime** v oglasih. Temu se pa že reče **sezonska** ponudba. Vreme na Valu 202 po Lanskem snegu. Trinajst in pol pred **sedmo**. Bolj kot **lanski** sneg nas zanima **današnje** sonce in **jutrišnji** dež. Janez Markošek z urada za meteorologijo je z **nami**. Dobro **jutro**. /.../ Danes **sonce** in jutri **dež** je seveda moj zelo (.) skrajšan povzetek ker čisto tako preprosto vremenske napovedi pa **pač** se ne **da** povedati, **kajne**? /.../ No, lo- lahko potem kar **zaključiva**? /.../ Je varno **vprašati** tudi za **prihodnji** teden, ali **zaključiva**? /.../ Super, Janez Markošek, hvala za **napoved** in ugoden **petek**. /.../ Z Vala 202 pa zdajle **tole**. /.../

Tri in pol pred **sedmo** na Valu 202. =Čez dobro uro v petkovem jezikanjuo skritih vulgarnostih radijske interne komunikacije. Sliši se morda **zapleteno**, če poskusim povedati **drugače**: naš žargon se je razvil po podobnem principu kot žargoni govorcev v **denimo** avtomehanični delavnici, **gostilni**, ali **mesariji**, ker najbolj smešno je seveda, če ima beseda tudi **spolno** konotacijo. Povedano **še** drugače, z **Uršulo** danes razlagava, kdaj uporabljamo besedne zveze kot so dej ga **not**, dej me **dol**, na **suho** ali na **posteljici**, mi ga lahko **izmeriš**, ... sliši se **vulgarno**, zato se v etru običajno tega **ne** sliši, ima pa vse svojo **nevulgarno** razlago, ki jo povemo, kot **rečeno**, ob osmih. Zdejle pa samo še **Raiven** in potem **druga jutranja** kronika.

Dobro jutro še **enkrat**, mi smo nazaj, kot se temu reče, oziroma kot se reče tej **retorični** em, radijski kvazi **bravuri**, ko v bistvu ne greš **nikamor**, pa se ti vseeno zdi, da te ni bilo in se potem zaradi tega **vrneš**. Skratka Grega Uršula in Tadej smo **ravno** izvedli ta postopek. Tinček je morda tudi rahlo po (.) lokalnem ključu za **vrnitev** izbral tale emski **poskus**.

Točno pol **osmih** na Valu 202, nad **balkonom** trenutno še območje visokega zračnega pritiska, ampak od zahoda se Sloveniji približuje neugodna **oblačnost**. Zdajle pa še vedno na poti k **popoldanskim** osemindvajsetim. /.../

Dve čez pol.Na nekaterih koncih se promet tako **zgošča** kot (.) **topel** čokolino. /.../

Od nagovarjanju **čustev** zdajle k prav tako nagovarjanju **čustev** z obvodom prek (.) **denarnice**. Dobro **jutro** z vala 202, osemnajst pred **osmo**. Saj vem, da že **veste**, ker o tem govorijo celo **premieji** in **predsedniki** in celo **odbor** za nadzor varnostnih in obveščevalnih služb državnega zbora. Koncert po **puški** imenovanega **miroljuba** in **domoljuba** Thompsona jutri v Mariboru odpade. **Največji** dogodek, ki ga bomo mediji tako **jutri** lahko pokrivali v Mariboru, bo očitno **volilni** kongres največje **opozicijske** stranke.

Ja, čeprov si **ni**, ə, vsega dobro vedno jemati preveč na **izi**. **Mimogrede** o domoljubju še **tale**, əm, nek pameten možakar je nekoč **zapisal**, da ni bolj **domoljubnega** dejanja od **odgovornosti**. Jezikanje ob **osmih**, mini **jubilejno**, **trideseto**, danes o tem, kako kvazi intelektualci, za kar se hočemo predstavljati na **radiu**, komuniciramo, ko rdeče luči v studiu (.)**ne** gorijo. Komuniciramo približno tako, kot se komunicira v gostilni ali pa v avtomehanični delavnici. Jezikanje torej o **skriti** vulgarnosti naše interne radijske **komunikacije**.

Napoj. Očitno je nekdo vzel (.) **napačnega**. /.../ Dve pred **osmo**, do jezikanja imamo še **enega** ravno prav **dolgega**.

No, ni bil ravno prav **dolg**, **predolg** je bil, ker je že dve minuti čez osmo. **Drugače** pa, a to **siti** dala v scenarij, da so v studiu večkrat pokvarjeni ljudje kot mikrofoni? /.../ **Okej**, Grega, dej ga **not**. /.../ hmmm ... **postlco**. Skratka, dobro jutro, najsi boste ta trenutek še na posteljici, ali kje drugje, midva z Uršulo sva torej zdajle na posteljici, kot vedno v tem terminu. **Današnje** jezikanje obdeluje radijski **žargon**, ki kljub **temu**, da se delamo jezikovno **fine**, ali če rečem **drugače**, jezikovno rahlo **nadrejene** kakšnemu drugemupoklicu, skratka **radijski** žargon besedišče črpa iz **istega** bazena idej kot žargon **avtomehaničnikov**, **gozdarjev** ali kakšnih **gostilniških** delavcev. /Bere./ In če se že kot mačka okrog vrele kaše vrtimo okrog dolžine, na radiu prisegamo na čim krajše, ne na čim daljše. Zato pravim, da bodi za danes dovolj. /.../ A to si **nalašč** tako rekla, al maš napisano v **scenariju**? /.../ **Dej** ga not no. /.../ In da bo mera **polna**, nismo dali **noter** pravega, ne. Napovedala sva enega **drugega** – tega.

Šibamo proti novicam ob pol **devetih**. Zdajle je štiri **do**. Ena, ki ti da **mislit**, John Glenn, ameriški **astronavt** je nekoč dejal, v prostem **prevodu** – ko sem letel skozi **vesolje**, se nikakor nisem mogle znebiti **misli**, da je **vsak** del moje rakete dobavil **najcenejši(.)** ponudnik. Tak je pač **čas** in tak je pač **svet**.

Jazz **Cerkno** – ker jazz (.) ne bo nikoli (.) **crknu**.

Devetnajst(.) do **devetih**. Tik pred petkovim **kvizom** na Valu 202 in v njem danes Demokratična republika **Kongo**. Povod: ponoven izbruh **ebole** v državi, virusa, ki je sicer ime dobil prav po dolini reke **Ebole**, oziroma **Ebole**, v do- Demokratični republiki **Kongo**. Drugače pa demokratična republika ni preveč **demokratična**, ni preveč **republika** in tudi **Kongo** je šele zadnji dve **desetletji**, prej je bila **Zaire**, še prej pa mnogo drugega, predvsem pa brutalno izkoriščena belgijska kolonija. Ena najbolj bogatih držav na svetu, ki je **prov** zaradi tega svojega naravnega bogastva ena **najrevnejših** držav na svetu. Že vsaj dve desetletji je v **neprestanem** vojnem **konfliktu**. Zgolj od leta **šestindevetdeset** pa je tam umrlo prek (..) **pet** milijonov ljudi.=Za **primerjavo**, približno tretjina držav evropske **unije** nima niti toliko (.) prebivalcev. **Kviz** o DR Kongo **po** tem.

Točno petnajst do devetih je, dobro **jutro** še (.) **n-tič** danes, a, **petek** je in ker se ga gremo **vsak** petek, se ga gremo tudi na **današnji** petek. Petkov kviz z nenavadnimi podatki o kom ali **o čem**. Tokrat je v središču **Kongo**, ker so tam **spet** razglasili, kot sem že malo prej povedal, epidemijo **ebole**. Ampak kot običajno o bolj **nesrediščnih** dejstvih. Pobrskal sem torej po zanimivostih in poiskal pet nenavadnih podatkov o Kongu. Štirje **držijo**, enega sem si **izmislil**. Nič ena štiri sedem pet dva 202. Kateri od sledečih **petih** podatkov torej **ne** drži. (..) Podatek številka ena, v rojstnem listu najbolj znanega športnika iz Demokratične republike Kongo, nekdanjega enbiejevca, je zapisano ime Dikembe Mutombo Mpolondo Mukamba Žan Žak Vava Mutombo. **Kubanci** so za svojo rumbo navdih dobili v Kongu pri **kongoški** rumbi. **Uran**, ki so ga američani uporabili v atomskih bombah odvrženih na Hirošimo in **Nagasaki**, izvira iz današnjega **Konga**. **Kinšasa**, prestolnica DR Konga, je mesto z **največ** francosko govorečimi prebivalci na **svetu**. In še **zadnji**, peti podatek: **Nekdanja** kongoška valuta, **katanga**, je bila posebna po **tem**, da njeni kovanci niso bili **okrogli** ampak v obliki **križa**. Nič ena štiri sedem pet dva 202. **Kateri** od teh petih podatkov je torej izmišljen. (...) Ampak še **pred** odgovori en podatek, ki **nikakor** ni izmišljen. /.../ Tako, nič ena, štiri sedem pet dva 202, **kateri** od malo prej naštetih petih podatkov o Kongu ne drži? Prvi bo **poskušal** ali pa morda že kar **vedel** Gašper iz Ljubljane. Dobro **jutro**, dober **dan**. /.../ **Torej?** /.../ Kubanci so za svojo rumbo dobili navdih pri kongoški rumbi. /.../ Bravo Gašper! /.../ Zakaj s- Zakaj se vam je zdel **sumljiv**, da je napačen? /.../ p, z lahkoto si zmislíš **vse**. M. /.../ Dikembe Mutombo, ga **poznate**?

/.../ Ja ali pa ene štiri **dodal**, ne. /.../ **Dobro** Gašper, **čudovito**, pustite svoje podatke pri Uršuli v **režiji**, jaz pa /.../ **razložim** najprej **rumbo** in potem še vse **ostalo**. Podatek o rumbi **ni** pravilen, ker je bila pot ravno **obratna**. Kongoška rumba oziroma tudi Rumba **lingala** v Keniji, Ugandi in Tanzaniji, po eni izmed **tamkajšnjih** jezikov je seveda eden, oziroma **enanajbolj** priljubljenih zvrsti plesov v Kongu od **štiridesetih** let **naprej**. Tudi najbolj svetovno znani **glasbeniki** iz Konga preigravajo to zvrst glasbe. V **štiridesetih** letih prejšnjega stoletja so pokongoškem belgijskem radiu začeli vrteti **em**, **tudi** nekatere **afro-kubanske** skupine, Septeto habanjero, trio Matamoros, in tako naprej ki so preigravale tako ... takoimenovano sonkubano glasbo. Postala je tako **popularna**, da so jo začeli igrati tudi **domačini** in jo narobe poimenovali **rumba**. Najprej so jo peli v španščini, kasneje so jo prepesnili še v **francoščino** ali **lingalo** jezik. Torej **Kongoška** rumba je prišla v Kongo s **Kube**, je pa res, da ima tudi **afriške**, ampak **vseafriške** korenine. In še tole, oče kongoške rumbe je sicer pokojni Vendo **Koloso**, njegov svetovni **hit** pa ste verjetno **tudi** že slišali, Marie Luise, **tale**. /.../ Torej Kongoška **rumba**. **em** Če razložim še ostale štiri – v **rojstnem** listu **em** najbolj znanega **športnika** **em** iz Demokratične Republike Kongo je zapisan **podatek**, da mu je ime **takole**: /.../ **Ja**, Dikembe **Mutombo**, dvesto osemnajst centimetrov visok košarkar iz DR **Kongo**, nekdanjega Zaira, bo petindvajsetega junija star **petdeset** let. Osemnajst let je igral v **NBA**, bil nekajkrat najboljši **obrambni** igralec lige, bil sprejet v hišo **slavnih** in tako **naprej**. **em**, njegovo **celotno** ime, ki smo ga malo prej **slišali**, Dikembe Mutombo Mpolondo Mukamba Žan Žak Vava Mutombo. Zakaj jih je **toliko**? Otrok dobi imena po **starih** starših, **starših** ter tetah ali **stricih**. Prvorojenec dobi imena po **očetov** in sorodstveni strani, drugorojenec po **mamini** in tako naprej in tega se potem nekaj **nabere**. Največje bogastvo **Konga** je hkrati njegovo **prekletstvo**. Ena z naravnimi bogastvi vseh vrst najbogatejših držav na **svetu**, kjer skoraj ni rude, da je tam ne bi **našli**, je sicer ena najrevnejših držav na **svetu**. In **dejansko** Uran, ki so ga uporabili za gradnjo omenjenih dveh atomskih bomb, so pridobili v rudniku ob mestu **Šinkolobve** v provinci **Katanga**, takrat še belgijska **kolonija**, ki je danes čisto **zapuščeno** in uničeno **mesto**. Gre pa za najbolj čisto uranovo **rudo** na svetu, ki jo, ki so jo tam **črpali**. Če komu kaj **pove** ta podatek, v njej je delež uranovega oksida petinšestdeset **odstotkov**. Denimo Uran, ki so ga takrat imeli oziroma našli v ZDA in Kanadi, je imel en odstotek te spojine. Rudnik je zdaj **zaprt**, se pa še vedno najdejo posamezni **rudarji**, ki grejo tja na **črno** in pač tvegajo ter kopljejo uranovo rudo in **kobalt**. **em**, podatki, sicer neuradni, pravijo da, neuradni sicer ne toliko zaradi Pariza ampak bolj zaradi Kan- Kinšase, da je **em**, da so po **velikosti** največja francosko govoreča mesta razvrščena takole: **Kinšasa** dvanajst milijonov ali več, **Pariz**, širše območje, torej z vsemi predmestji, slabih enajst milijonov, **Abidjan**, Slonokoščena obala pet milijonov, Montreal, Kanada tri in

pol, Dacar, **Senegal** tri in **pol** ter potem naprej **Casablanca**, Duala, Uasgadugu, Burkina faso in Alžir, **Alžirija** do, **ja**, **desetega** mesta. In še kovanci: Katanga je današnja provinca Kongo, leta devetnajsto šestdeset pa nekaj časa celo samostojna, ko se je odcepila od osamosvojenega Konga, kar v tistem času ni bilo nič **nenavadnega**. Verjetno najbolj poznamo Nigerijsko državico **Biafro**, ki je prov tako nekaj časa obstajala, v približno **istem** času. Skratka ta država, torej **Katanga**, je imela tudi svojo valuto, ki se je imenovala tudi **Katanga**, bogata pa je še vedno z bakrom. In zdej k **valuti**, ki se ji je reklo Katanga **kros**, oziroma Katangin **križ**. To so na širšem območju, ne samo v **Katangi** uporabljali še **prej**, že konec devetnajstega in v začetku dvajsetega stoletja. Šlo pa je za bakrene križe, oziroma bolj **ikse**, ki so jih uporabljali kot neke vrste kovance. Vlivali so jih v različno velike kalupe, največji so bili veliki tudi do **dvajset** centimetrov, torej dwejsset krat dwejsset, **kovanci**, v **narekovaju** seveda, pa težki tudi do kilograma. Za eno tako katango ste dobili deset kilogramov moke, za eno katango ste dobili **šest** piščancev, za **dve** katangi pa čudovita kongoška valuta, **puško**.

Točno devet je ura na Valu 202, počasi se bližamo **naslednji** obširnejši vsebini, **naši**, navalu na **šport**. Ena v **tem** kontekstu zdaj, Petrol naj bi vstopil v **sponzorstvo** košarkarskega kluba Union **Olimpija**. Upamo, da je novica prišla s **Petrola** in ne od kakega drugega (**.)trola**.

Domači **sentiment**. Sledijo **Keane**, s katerimi smo praznovali štirideset let. **Čez** manj kot **en** mesec jih bomo praznovali **petinštirideset**. Govorim o rojstnem dnevu Vala 202, eno potem pa še ena **tuja** sentimenta polna: **U2**, In the name of **love**. **am** najbolj zlorablje na beseda na **svetu**, ljubezen in potem angleška besedna zveza I love you, običajno namenjena samo temu, da od nekoga drugega poškušiš, posku- poskušaš dobiti odgovor I love you. Zdele pa najprej **Keane**, kot **rečeno**.

Dvanajst čez **deveto**, Marko Cirman se z režije **prestavi** oziroma **preseli** v studio po Neishi.

Val 202, devet in šestnajst, Marko in **Cirman**, naval na šport, dobro **jutro**. /.../ Polondo Mukamba (**.)** Žan Žak Mutombo. /.../ **Hokej?** /.../ Al je še kej **drugega?** /.../ **Dejmo!**

Enajst do **desetih**, na Valu 202, počasi se bližamo enemu od naših **namišljenih** dnevnih mejnikov. **am**, še **tale** je ostala od jutra. Našla se je včeraj med premetavanjem starega **papirja**, pod roke mi je prišel tri leta star članek iz nemškega **Spiegla**. Intervju z **Isro** Al Mudalal, kar ne bi bilo čisto nič **posebnega**, če ne bi bila zelo **posebna** njena **zgodba**. Namreč Isra je bila novembra leta dvatisoč trinajst imenovana za predstavnico za stike z **javnostjo** pri, javnostmi pri **Hamasu**. In da bo zgodba še bolj nenavadna – mlada, takrat 23-letna palestinka, je bila, poleg tega, da ima že tako ali tako oviralno okoliščino, da je v oviralnem okolju **ženska**, je poleg tega še ločena in mama samohranilka. Prej je delala kot novinarka, danes o njej ni najti

čisto nobenih **podatkov**. Je pa Hamas takrat z njenim angažiranjem želel popraviti javno **podobo**. Zanimivo in **nenavadno**.

Val 202, šest pred **deseto**, Nataša je (.) **prišla**. /.../ Kar bi morda tudi potencialno sodilo k temi, ki smo jo obdelovali ob osmih, ne, vulgarnosti radijskega **žargona** /.../ Ja **no**, od kje jih pa **črpamo**. Tudi ti si enkrat o **tem** (.) za **etrom**, ne? /.../ **Ja**, **noto** sva z Uršulo rahlo uporabila kot **neliterarno** predlogo, hvala **lepa**. /.../ Kaj bo pa **pred** etrom danes? /.../ **Sprotno** načrtovanje in pa **improvizacija** – zelo kompatibilna **pojma**, ja. Nataša, hvala **lepa**. Od jutra samo še sebe pospravimo v **arhiv**, Uršula, Grega in **Tadej**. Tinček, glasbeni izbor petkovega **jutra**. In **pravijo**, da če nimaš za povedat nič **pametnega**, je bolje, da si **tiho**, zato samo še **adijo**. /.../ Čao, **sonček**.

Priloga A.3: Denis Avdić RADIO 1

A.3.1 Torek, 9. maj

Mr Props in **Waves**, točno deset minut manjka do **šestih**, več dobre glasbe v nadaljevanju, George Ezra, **Budapest** in Bon Jovi, **Always**. Če karkoli na **asfaltu**, nič **osemdeset** dvaindvajset petinpetdeset. **Srečno!**

George Ezra je bil **tole** in **Budapest**. V nadaljevanju tri v **vrsti**, najprej /.../ V obratnem vrstnem redu Rihanna, Calvin Harris, We found **love**, še prej What you're **proposing**, Status quo. /.../ Iz osemdesetih pa v glasbo tega **tisočletja**. Začeli bomo uro s **Sio** in The greatest. (..) A bo tut **вреme** the greatest? /.../ Sašo, v **novicah**? /.../ Tko k Omar **Naber**.

Dobrojutro! /.../ In **končno** se je obrnilo. /.../ **Slovaki**. Slovaki na svetovnem prvenstvu v **hokeju** razbijejo **Italijane** in **potem** v zmagoslavju slišjo **tole**: /.../ Ha ha ha. /.../ Ja, ka si pa **ti** navdušen, Jaroslav Sakala? Lej ga! A ns **niso** s tem mal užall, ne? Še vedno nas **menjajo**, ne. /.../ Se **strinjam**.

Osemdeseta in Status Quo, What you're **proposing**, šest pa **enajst** je, dobro jutro od ns **treh!** /.../ Leto dvatisoč **šestnajst** bo šlo v analetudizaradi tega, ker se je do **superzvezdnikov** obnašalo kot do navadnih smrtnikov. Dobesedno, dva šestnajst je usmrtilo en **kup** ljudi, ki so **pospeševali** prodajo rumenega tiska. /.../ To je **najboljša** pesem vseh **časov**? /.../ Ja, oni so se odločil, kaj je najboljša **pesem** vseh **časov**, **zdej**, mi bi pa radi izvedl, katera je **najslabša** pesem vseh časov. /.../ To je pol **čudn**. Love my life recimor bi billoh, od Robbiea Williamsa. /.../ Seprav **nš** zmagovauc (.) najslabšga komada, najslabše pesmi vseh časov more bit **živ**. /.../ Pa dejmo rečt, a če **bit** tut iz teh krajev? /.../ Ja, mi smo **mednarodni**, ampak smo sam do Umaga, ne, tok nese signal čez. Pa v **Trstu** baje se tut, ns, n-, n-, ns se sliši, ja. Okej, amp- ... Will

Smith pride tut letos v **Umag**. Ne, v **Poreč!** V Poreč pride Will Smith. /.../ Sam nima, nima, nimana**najslabša** komada vseh časov. Okej, nič osemdeset enaindvajset osemdeset. **Katera** bi bla **najslabša** pesem vseh časov? /.../ Mam Kamn na srcu, pol mam tut **Potrki na srce!**/.../ Ja. Al pa Prebudi me. /.../ Ne **ne**. (.) Ne **ni**.(.) **Ni** en in isti. Skratka nič osemdeset enaindvajset osemdeset, **katera** bi bla **najslabša** pesem **vseh** časov. Naslednja, k jo boste **slišal**, je bila leta dvatisoč enajst pesem leta.

Rihanna in Calvin **Harris**, We found **love**, šest pa **sedemnajst** je, dobro **jutro** od ns **treh!** /.../ Ja in med tem, ko mi **spimo**, se po Sloveniji dogajajo res **grozne** reči! Berem eno **črnokroniko** iz **Prekmurja**. V Lendavi **so** iz nedelje na ponedeljek **policisti** obravnavali poškodovanjekorita za **rože**, ne. In očitno je ena mama občutljiva na **rože**, in ko je **vidla** poškodbo na koritu, je vzela telefon v **roke**, vtipkala sto trinajst in **takoj** povedala, da morjo prit **polcaji**, **kriminalisti**, da to je pa treba zdej **raziskat**, ne. In (.) ob tem sm se **spomnu**(..) ene **zgodbe** iz polcije, k smo tut pač v polciji dobival klice neke pač**brezvezne**, ne in, in, te zgodbe nism še nikol **povedou**, ampak **nonstop** je klicala številko sto trinajst, nonstop je klicala policijo ena **gospa**, ki je **trdila**, da jo snemajo v **hiši**. Ja. Starejša gospa je bla **to**, sama je živela v eni veliki **hiši** in je rekla, da so **kamere**, ne. In da, da /.../Ne. Ne, re-, dost **resn** problem, ampak je rekla, da vse **snemajo**. Ona je šla clo v **tuš** kabino z **dežnikom**. Tušerala se je **tko** – **dežnik**, d je nebi vidl, pol pa spodi je mela **slušalko** in se je tušerala, ne. /.../ Ja. Ja. Ja. Ampak tko, to j blo petkat na **dan**. Pa to morš **it**, pač, če te pokliče, ne. Petkat na **dan** in nč ni **blo**. Valda nč ni blo nč **narjen**, ker **nč ni blo** in ona je nonstop pol **trdila** in je pošiljala pisma na ministrstvo za notranje **zadeve**.../.../ Ja! Da **nihče** nič ne **ukrepa**, ane. In pol smo ... In kaj bomo glede tega **nrđil**. In to se je **dogajal** ene pol leta. /.../ Ja **nč**, pol sm bil pa tut **js** enkrat v službi, k se je to zgudil, da je ona poklicala, da jo **snemajo**, ne. In pol sm šou **tja**. (.) In ona men isto to začne **razlagat** in zdej js vidm, če zdej js spet nom nč **naredu**, ne, /.../ bo spet poslala **pismo** direktorju **policije**, pa **ministru** in **vsem** bo pisala in nč ne bo **miru**, pa še **enkrat** me bo klicala čez eno uro na sto trinajst, d še **enkrat** pridm to narest, ne. Sm reku, ne bo **miru**, ne. Mi smo mel pa takrt v **avtu** obleko za SARS, to je taka bela **obleka**, belo si se **napravu**, ne, **čist** ne, in sm sam tko, sam **oči** so ti vn glejale in to j to. **Skratka**, js sm šou ... js sm unmu pulcaju drugmu, k je **bilzravn**, reku, nč **ti** bot tm, sam glej. Sm šou js in sm se u to **napravu**. Hahaha /.../ Umes sm pr njej **najduta**, tole, ta, tekočino za **šipe** pucat, Stelex. **Stelex** sm najdu in (.) sem reku, nč **guspa**, pejte z **mano**, pokažite, kje so **kamere**, ne. In v vsak **kot**, k je ona **pokazala**, sm js s Stelexom pač **našpricu**. /.../ Sva šla po **celi hiši** in je blo to **to**./.../ Js sm use **našpricu** in sm šou. In **ni** več **klicala!** /.../ Ne, **bil** je problem! /.../ Čez tri mesce me pokliče **komandir** v pisarno. Priem **gor**, pa **prav**, **super**, **super**, da s to naredu, gospa več ne **kliče**, ne. Zdej mi pa

povej, kako boš ministrstvu razložu tole **pohvalo**, da si **edinipolcaj**, ki je res **najdu** kamere /.../ Ha ha ha in jih je **uniču** in se ti zahvaljuje. **Gospa**. Tko d te prosm, če pač **pošlješ** poročilo, **kako** si jih odstranu pa **kje** si jih odstranu.

Dve minuti do pol.

Drage **poslušalke**, **cenjeni** poslušalci, dobro **jutro**. National Geographic je sestavil seznam najbolj **romantičnih** krajev na **svetu**. In na tem seznamu je postavil **Bled** na sedemnajsto mesto. Hm? /.../ **Najboljromantični** kraj na **svetu**. Bled je na **sedemnajstem** mestu. In ker je maj mesec **ljubezni**, bomo čez (.) sedem minut omenili kraje, ki so pred Bledom in **povedal**, kaj vse je z njimi narobe.

Alice Merton in No **roots**. **Osemnajst** do **sedmih**, dobro jutro! /.../ National geographic nima **pojma** o romantiki. Namreč sestavili so **seznamnajbolj** romantičnih krajev na svetu in Bled so postavili šele na **sedemnajsto** mesto.=Js zdej vem, zakaj je Bled šele sedemnajsti. (.) Tole so prva tri **mesta**, no. Dolina reke [Mosel-lele]. V Franciji. /.../ V **Franciji**, dolina reke [Mozel], **obdana** z vinogradi, ne. To je na **prvem** mestu. Mislm **men** se to ne zdi nč posebnega, ne. Če hočte bit obdani z **vinogradi**, pejte u **Haloze**, tm so še **vinogradi** obdani z **vinogradi**. Na **drugem** mestu je Belgijski [Bruges]. /.../ Piše, d je njihov **hit**. **Romantični** sprehod ob **kanalu** v **mraku**. Mislm, če nč ne **vidš**, je loh romantična tud sejna soba univerzitetne knjižnice fakultete za **agronomijo**, ne. In potem na **tretjem** mestu **Škotski** otok Sky. Z **znamenitogeološko** formacijo **monolitov**. Jana, če b **tep** fit **reku**, a greš z mano gledat znamenito geološko formacijo monolitov, **kako** bi se oblekla?/.../ **Ane?** /.../ Pa uno čelado z **gradbišča** b dala gor verjetn, pa z lučko./.../ No **evo!** **Vidš**, to je **to**. **No** in potem k smo učeri vidl ta **člank**, smo začel po radiu sprašvt ljudi, **kaj** je (.), kaj je bil najbl nenavadn romantičn zmenk, na katerm so **bli** in že pri **prvi** sodelavki, ki smo jo **vprašali**, smo nekak zadel. **Zdej** izkušnja je kr travmatična, zato smo ji tut **spremenili** glas. /.../ Ha ha ha. A ni **genij**, a? Genij! /.../ Ja stoposto župnika ma za **kolega**, ne, in pol je šou po spovedi k njemu in ga uprašou, kake **packarije** rada počne, in to je **to**, ne. **Aveš**. /.../ Ja člouk se je **potrudu**, d bi zvedu kej **kaj** je njej **ušeč**. Tolk **deleč** je šou. /.../ Okej, dejmo poslušat, kak **zmenek** je mela Lili. /.../ **Ooo** ne, no. **Tega** pač, **tega** pač tipu ne **nrdiš**, no, sploh če, če greta pol skp na avijon in je tip čist zafrustreran in začne pol razmišljat o smislu **življenja**, aveš, mislm, ne. Okej, ostanmo pr **temi**. **Kaj** je bil najbolj nenavadn zmenek, na katerega ste **šli**? Nič osemdeset, enaindvajset osemdeset, kam vas je fit pelu, pa mogoče **mal** (.)mem ustrelu. /.../ Nič osemdeset enaindvajset osemdeset.

Freddie **Mercury**, Living on my **own**, **enajst** do **sedmih**. /.../ Predin poje o **junakih**, ki so **najboljši**, **najhitrejši**, **najmočnejši**, ampak lahko njim, če je to njihova **služba**, pa še po

televiziji so, da jih potem vsi poznamo, ne. /.../ **Iščemo** alpske junake, ki z velikimi ali malimi nesebičnimi dejanji pripomorejo, da se mam **boljš** in **sigurno** poznate **kakšnega**, tako da kliknite na radio ena pika **si**, in nam povejte, za koga **gre**, mi pa bomo skupaj z ljubljanskimi **mlekarnami** in njihovim **največjim** junaškim alpskim mlekom, ki praznuje petdeset let, **poskrbeli**, da bodo ti alpski junaki **vedeli**, da **cenimo** njihova dejanja. Ker si **zaslužijo**. In **enega** junaka boste spoznali že čez (..) uro pa **pol**.

Če morate bit v službi ob **sedmih**, še dve minuti in **pol**.

Sedem je ura, dobro **jutro**.

Lepo torkovo jutro! /.../ Potem, ko smo vidl **spisek** National geographica o **najbolj** romantičnih krajih na **svetu**, na katerem je Bled šele na **sedemnajstem** mestu, med tem ko je na **tretjem** geološka formacija monolitov na Škotskem otoku **Sky**, zdej vs sprašujemo, kaj je **najbolj** nenavaden romantičen zmenek na katerem ste **bili**. /.../ S to temo nadaljujemo **po dveh**. Nič **osemdeset enaindvajset osemdešet– najboljromantično** mesto, ki se je malce **izjalovilo**, dejmo temu rečt. Nič **osemdeset enaindvajset osemdešet**. (...) Men je recimo **Ana** učer doma povedala /.../ za najbolj **nenavaden** romantičen zmenek. Bom **pol** povedu.

Reggae **night** in **Jimmy Cliff**, sedem pa devet **je**, dobro **jutro!** /.../ Vidl smo spisek Na-, a, National geographica o najbolj romantičnih krajih na **svetu** in Bled je **še**le na sedemnajstem mestu. Potem smo pa rekl dejmo mal uprašat **okrog**, najprej naše sodelavke in **sodelavce**, kaj je najbl nenavaden romantičen zmenek, katerega so mel. **No**, Manja nm je rekla: /.../ hahaha A ni **dobr**? Js učer **Ano** doma uprašam, sm reku, dej ej, kaj pa ... Jutr bomo, juttr se bomo pogovarjal o tem, pač, **najbl** nenavadnih zmenkih. Dej povej, a se **ti** kšnga spomnš? In ona tko, pa ne vem. **Ja!** **Spommm** se enga, spommm se **enga**, skratka, prav, enkrat me je en tip pršu iskat po **službi**, prav, in js sm bla v, v poslovnem **kostumu**, ne, **kostimu**, prav, ne, in **štikle** sm mela in cela lepa in napedenana, ne, **vse, zrihtana**, prav, in me je pršu **iskat** in pol me je pelu na piknik od prjatla. /.../ In js se začnem **smejati**, sm reku, ne **morm** vrjet, pa prav **ona**, a se **spomnš** tega, Denis? /.../ Pa js tko, **čaki, jest?** Pa prav, ja k **Jožetu** s me pelu.

Sedem in **enajst**. Devetega maja **smo**. In na radiu ena bi radi, da bi nm dons povedal, kater je najbolj **nenavaden** zmenek, na katerem ste **bli**. Mesec maj je mesec **ljubezni**. Na nič osemdešet enaindvajset osemdešet zbiramo **vaše** zgodbe o tem, kako si je vaš **partner** mislil, da bo ena stvar romantična, vam se pa potem **ni** zdela. **Sara**, kr **pogumno**. To zgodbo (..) **morte** slišat. /.../ hahaha **Smreko** jo je pelu gledat z **avtom**. /.../ D jo jeobjela. /.../ Eno smreko v **Kočevju**, super. /.../ Na **Djerbo**, je reku! /.../ Okej. Nič **osemdeset enaindvajset osemdešet**, kaj je bil najbolj **nenavaden** zmenek, na katerega ste šli. Tut **Jana** bo mogla povedat. Nič osemdešet, enaindvajset osemdešet.

Santana in Rob Thomas, **Smooth**, deset minut manjka do pol **osmih**, **dobro** jutro! /.../ Ker smo danes že pri **romantiki**, te dni se kr dost govori še o **eniljubezenski** zgodbi. Eden od večjih slovenskih izvoznikov uspehov je tudi izvoz resničnostnih zvezd v **Srbijo** in Mirela, ki je trenutno v Srbskem resničnostnem šovu **Parovi**, je **spet prišla** na naslovnice. /.../ Jah, (..) ker je počela **to**, kar je počela že na nek način v Big brotherju. /.../ Sam zdej je prišlo do **zapleta**. **Pač**, Mirela si po dolgem žuranju v tej hiši v kateri živijo Parovi, pred kamerami nekaj prepustila ali **ne**, bila je v objemu sostanovalca **Milija**. In to **trikrat**. In drug dan je rekla, da se zaradi **pijanosti**

ni mogla **uperat**, njen zaročenec v Sloveniji pa je potem celo poklical **policijo**, pr **ns** in **dol**, in prijavil **posilstvo**. /.../ Vse gledajo, vse preverijo, a-, e-, i-in pač tut v posnetku morjo iskat **indice**, ki bi pač nakazovali na **posilstvo**. /.../ Ja **več** jih je, ne, sam **tale**: /.../ **ni** med njimi, ne. Zdej, **em**, eni **pravjo**, da je šlo v bistvu **res** za posilstvo in da se s tem zdej ukvarja **policija** in da je stvar **resna**. **ə** so pa še zlobni jeziki, **em**(.) Ti pa pravjo, da je Mirela kot juha iz **vrečke**. /.../ V **petih** minutah pripravljena za štir osebe. /.../ **Res** grdo od tebe, d s to reku. (...) **Sia**, Never give up, v **nadaljevanju**. Osem do pol osmih. **Sram** te bilo, pejt pu **kavo**.

Sledi odlični **Robbie Williams** in **Love my life**. **Tri** minute čez **pol** osmo, lepo, da ste tudi **to** jutro z nami!

Crowded house, **kamorkol** greste, uzemte s sabo tut **vreme**, vreme pa **ne bo** najlepš, ane, Jana? /.../ Ajej jej. Zdej je pa čs za zjutranjo **kroniko**. Monika, kako bomo prišli skoz **kvalifikacije**? /.../ Dobro jutro.

Pondelk zjutrej, ampak **ne**, danes je **torek** zjtrej, dvanajst minut manjka do **osmih**. Dobro jutro od **ns** treh. /.../ Dan Evrope je **danes**. In dejmo pogledat, (.) **kaj** Slovenci pomenimo v Evropi. Naše ozemlje zavze- zavzema nič celih **pet** odstotka površine Evropske unije, naše prebivalstvo predstavlja nič celih **štiri** odstotka Evropske unije, naš **BDP** je pa nič celih **tri** odstotka evropskega. In **vemo**, na čem mormo **delat**, ne. In **ə**/.../ Za BDP, ja. **BDP** mormo delat. In, **ə**, recimov v **Žabjaku** skrbijo **tako** za rodnost kot za BDP, ne. Vsi majo po sedm, osm, otrok, za BDP pa tud **dobro** poskrbijo, ne. (..) Baker, denar in (.) **pizdarije**.

Jana, **vreme**? /.../ Sašo, v **poročilih**? /.../ **Osem** je ura, dobro **jutro**!

/.../ In pazite **predvsem** tisti, ki se peljete na Ljubnem ob **Savinju**!

Dooobro jutro! /.../ **Romantika**. (.) SSKJ **pravi**, da je to čustveno poudarjena idealizacija stvarnosti. A? A ste to **vedl**? Js **nism**. Men se zdi, k bi- d j to neki, kr bi Cerar svoji puncu reku za obletnco, ne. Ču-stveno poudarjena ideli- idealizacija stvarnosti, ne. A, a **probaš**, Deželak, to umestit v en, v en **stavk** al neki? /.../ Ha ha ha o poskusih **ə**, **ə**, **romantike** se danes

pogovarjamo. Zbiramo **vaše** izkušnje. Kaj je bil **najboljnerodn** romantičen zmenk? Nič osemdeset enaindvajset osemdeset.

Rod **Stewart**, What am I gonna do, I'm so in love with you. Kaj nej nrdim, tok sm zaljubljen vate? Pel jo na romantičn **zmenk**, sam kaj **je** romantičen zmenek? Potem, ko smo na National geographicu najdl en spisk najbolj romantičnih krajev na **svetu**, na katerem je Bled (.) na **sedemnajstem** mestu, in je clo za **Škotskim otokom**, na katerem se lahko pohvaljo samo z zanimivimi geološkimi formacijami monolitov, vs zdej sprašujemo, kaj je bil za **vs** najbl neroden zmenek, na katerem ste bli. Oziroma o situacijah, v katerem je vš **sozmenkovalec**, a loh tko rečem? Sozmenkovalec mislu, da je neki **romantično**, vm se pa nekak ni najbl zdel. No, slišal smo tudi, kaj **moški** pojmujejo, d je romantika. /.../ A te je **ta** pelu tja, Jana? /.../ Čak, **plezat** s mogla, al kaj? /.../A **čepet** si mogla /.../ na eni **steni**? /.../ Okej, ə, Katja je rekla, d jo **je** /.../ Na parkirišče za šolo jo je pelu. Ja s mu že tko zgledala, **Katja**.ə, Sara? /.../ Na **žalost**.(.) Zmaga pa (.)**Manja**./.../ ha ha ha

Osem pa **devetnajst** je. Dobrojtro od ns **treh**. /.../ **Lepo**, d skrbiš, da bodo tekačice za dm tek **prpravlene**. /.../ Vprašanje je, kaj so **tvoje** dame pripravljene storit **zate**, ker **veš**, da boš dobil nov izziv. /.../ Si **Adidasovo** mazou? (.) Bomo poskrbel, da ti ne bo tko **zlo** **lepo**. Če bi trenirale z Deželakom, **punce**, se prjavte na radio ena pika **si**, ali tek za **zenske** pika si. Miha se bo pa pripravil do četrtka, ker (.) **veš**, d je konc **razvajanja**. /.../

Štiri minute čez pol **deveto**. Se prav že **dobre** pol ure junaki garate v **službi**. Če poznate koga, ki gara **šebolj** kot vi, ga prjavte na radio ena pika **si**. Ob petdeseti obletnici alpskega **mleka** iščemo petdeset alpskih **junakov**. Torej iščemo **ljudi**, ki z dobrimi deli skrbijo, da je naše **življenje** bolj znosno. **Recimo**, a vm kdo **vsako** leto zastonj pokosi travo in se vm **zdi**, d bi si zaslužu pohvalo? (.)**Potem** ga prjavte. /.../ Po dveh gremo v živo.

Danes je **dvakratni** dan D za Slovenijo, na hokejskem prvenstvu igramo z **Norvežani**, v **Kijevu** pa se bo Omar **Naber** pa se bo danes postavil na evrovizijski **oder** in šel On my **way**. Zdej **ugante** na kero od teh **dveh** stvari smo poslal **Roškarja**. /.../ Kako nam **gre** na prvenstvu? A bomo ruknl **dol** Norvežane al ne? /.../ .. d bomo pršli u finale. Seprau ustajaš na svojem področju, Eurosong, **torej**, sedemnajsti po vrsti od osemnajstih bo danes nastopil Omar **Naber**. /.../ Robert, če nam **neuspe** prit v finale, kako **naprej**? /.../ Lahko d mu bodo ljudje govoril, **stari**, sej s bil **kul**. /.../ Kaj j- pa govorijo **tm** o, o, o, o Omarju? /.../ Hahaha To pove marsikej, kr **morm** povedat, ni dost **težko**. /.../ Kaj pa moji od **dol**, a so sploh **tm**? /.../ Moji od **dol**, Roškar. /.../ No, pa d so sam (.) **končno** Bosanci na tem Balkanskem prostoru prišli k pameti. /.../ Vsaj **eni**. /.../ Ej, a, reč, əpozdrav **Omarja**, če ga boš kej **vidu**, pa mu reč, d je **bilkul**. /.../ Čau!

Enajst minut do devetih, Roxette in **Joy ride**, več **dobre** glasbe v nadaljevanju, prihaja tudi **Get lucky** /.../ Vama **maham**. /.../ Do **desetih** bomo iskali alpske **junake**, bodite z **nami!**

A.3.2 Četrtek, 11. maj

Jimmy Somerville **Love somebody**, dvajset dobrih pred **šesto**, zjutranja kronika je na **vrsti**, **Monika**, əm, **povej** kaj se dogaja.

Clean bandit, Sean Paul, Anne-Marie in **Rockabye** trinajst dobrih pred (.) **šesto**. V nadaljevanju Taylor Swift in **Shake it off** (..). Še pred tem pa (.) nekej (.) romantičnega. (..) **Bon Jovi** **Bed of roses**, in ko smo že ravno pri **romantiki** naš dežurni **romantik**, kako je na cestah? /.../

Šest je ura, dobro **jutro**. /.../ Dobro **jutro**, z vami sem Denis Avdić, Sašo Borojevič je (.) **zaspal**. /.../ Mislm, d sm (.) meɫ,əɪ, velik boljše **novice** kt Sašo.

Ja dobro **jutro!** /.../ Četrtek, enajstega maja smo, iskali bomo **junake**, reševali težave **lepihljudi** in ugotavljali, v kateri slovenski ulici največ **pijejo**. /.../ A maš **težave?**/.../ A, a, **vidš**. Predn se spravimo k **tem** temam, pa bomo ugotavljaj, ali se bolj splača bit **povprečn** ali **nadpovprečn**, ne. /.../ Lepo da ti **lažejo**. Pa ne bomo govoril o **lulčkih**, o zaslužkih bo **govora**, sam **tolk**. /.../ Pust se presenett. Najprej **glasba!** (..)əɪ (.) kdo ti je pa **lagou** o tem,əɪ,**dolži ni?** /.../

Oooo, jaaa! **Dobr** je blo tole. Billy**Idol** je bil, Rebell yell, šest pa **dvanajst** je, dobro **jutro**. /.../ A veste, ko (.) stojite na meji, se postavite v vrsto, v kateri piše **EU**. In potem nekak **pomilujoče** gledate te ljudi v drugi vrsti, recimo **Angleže** od dva devetnajst naprej. No ta občutek je skupn (.) vsem (.) Evropejcem. Potem se pa tukej **skupne** stvari **nehajo**, ne. /.../ **Ja**. Povprečno pa zasluži, **povprečno**, Evropejc zasluži (.) šestnajst celih **osem** evra na **uro**. Tri mn, če je ženska. /.../ Ja. (.) Aveš, kdo je kriv? Te **severnjaki** so krivi, ne. Aveš, cilj v življenju bi moru bit preseč- (.) presečt samga sebe, se dvignt na-**nad** povprečje, in zdej si se mi zdi d vsi, zarad teh Skandinavcev želimo, da bi bli vsaj **povprečni**, ne. /.../ Hvala **Bogu**, js sm se že ustrašu, d b mela kej **druzga**. (.) Dlake na prsih, recimo. Ha ha. (.) Bi blo **res** grdo. Ha ha ha. /.../ Black eyed pease, Where is the **love**.

Blacke eyed pease in **Where** is the love, **enka** je tole, dobro **jutro!** Dobro jutro od ns **treh**. Evo,**mikrofone** mata odklopljene. /.../ Ja tko sm mislu, ja. Italijani so včeraj začeli s strožjim nadzorom na **meji**. (.) Kar pomen, da bodo **kooloone** na zahodni meji. Začasen nadzor na notranji Schengenski meji je Italija uvedla zaradi vrha **G7**, ki je sicer na **Siciliji**, ampak pride pa Donald **Trump**, tko da nikol ne **veš**, ne, mogoče bo kdo skušal prit prek, a əm əm, du njega, prek relacije Bližnji vzhod, Turčija, Grčija, Srbija, Hrvaška, **Slovenija**, pa pol čez celo **Italijo** do Sicilije, ne. Noben nau šou čez **morje**, tko kt vsi **ostali**, ki grejo v Italijo. **Ampak!** Kar hočem

rečt je to, da če **boste** šli kej v Zahodno Ikeo al pa **Palmanovo**, dejte bit pripravljeni na **kolone**. Se prau, velik boste stal **zmej**, ne. /.../ Ja, ker **največ** jih je ravno na mejah, ne. In in in Italijanski klopi so **najhujši**, res, loh dobiš berluskonitis. /.../ Več dobre glasbe v **nadaljevanju**. Rod **Stewart**, Rithm of my **heart**. Še **dvanajst**, pa bo **pol**.

Dobro **jutro** od ns **treh**. /.../ Tri **minute** čez pol **sedmo**. /.../ **Bejž** no! A se že kej **ve**, kdo je **dril** majster? /.../ Seprav je Miro **Cerar!** /.../ Ja on je **ločen!** Ja **dokler** nam Nuša ne pove, za koga **gre**, se bomo **mi** obnašal, kot da **Nuša** Lesar hod s Cerarjem. Lej (..) zdej pa nej se **zjasni**, ne. Prej neki izjave **dajala**. /.../ Kuko bi Cerar reku **Nuši**, da jo **mard?** /.../

Katy Perry, Skip Marley, Chained to the **rythm**. Devetnajst minut do **sedmih**, jutro! /.../ Jana prau, da ma eno **kolegico** z zanimivo estetsko **težavo**. /.../ **Čaki!** /.../ **Men**, men se /.../ **Men** se zdi to **zanimiu**. **Res** se mi zdi zanimiu. **Res** se mi zdi to-tok **zanimiu**, d morm to povedat. Kako si rekla? D ma tvoja kolegica, paste **to** ljudje, **prevečlepga** fanta. (..) Kako maš loh **prevečlepga** fanta? Js tega ne **razumm**. A to j **težava?** /.../ **Ja** ja ja, **ja** ja ja, **zdej** gremo. (.) Okej, sam, **lej**/.../ Kaj. A je zdej ta tvoja **kolegica**, k ma preveč lepga **fanta**, boji, da ga bo zgubila. A ni to **ljubosumje?** Pač k ga /.../ **Ker?** /.../ **Ja?** /.../ Kok je **lep**. /.../ **Kaj?** (.)əO-o-ona pa **ne**, al **kaj?** Ona j pa **premal** lepa. /.../ Ja (.) Mislm j- (..) j- (..) Še nism slišu za **takprimer**, ne. /.../ Ampak poznam pa ... Ampak **pazi!** Ta ta **zgodba** se mi zdi pa **hujša!** Js poznam pa **punco**, /.../ Paste to, **punco**, ki je z-**zavestno** (..) šla u vezo z enim tipom in se **jeporočila** z njim, njen **mož**, ampak je **rekla**, sva, **prjatla** sva ne, /.../ in je rekla, da (.) je šla z njim **zato**, (.) ker ni pač nč posebnga, ozeroma ne **izstopa** preveč, ni **prevečlep**. Sam zato, ker noče met **težav** s tem, de bi bil, (.) dejmo temu rečt, da ne bi bil preveč **oblegan**. /.../ Prav, d bo mela **mer**. /.../ Ja **js** si tut nism mislu, d to **obstaja**. /.../ Ker, /.../ Ne **resno**, **resno!** Je rekla, nočm tazga, k bi biu ful **lep**, in tko naprej, k bo pol skos neke ženske okol **njega** in tko naprej, mmm tazga in to je **to**, k pač **ni** preveč in tko **naprej**, ne. Ker u, drugačnga primera pa ne **poznam**. Ne poznam nobenga **moškega**, ki si je reku, o **ne**, preveč lepe ženske pa **noum** meu, aveš, k bo preveč **oblegana**. Bom pa zbrau **eno**, k mi sicer **nitolk** všeč, sam zato, d bom meu **mir** pred drugimi tipi. Ne vem. /.../ Dejmo mal, dejmo mal **debate** o tem, a to **obstaja?** /.../ **Oboje! Oboje!** A to **obstaja?** A obstajajo res **težave**, ko maš **preveč** lepga partnerja, ne? Nič osemdeset enaindvajset osemdeset. Me **prou** zani- A **poznate** kšno zgodbo, a poznate **reskoga**, ki se je pač **zavestno** reku, a ti **to** pa ne. Pa, **zakaj?** Mislm pa **kakšne** – A so to res **take velike težave?** /.../ Js sm šli- Slišu sm tut eno **žensko**,ə, ki je sicer **zlo zlolepa**, rečt, js pa ne bi bla z Domnom **Valičem**. Ne. Je rekla, ne more bit tip lepši od **tebe**, njega bodo skos obletavale, ker **enostavno** je **preveč lep**. Sm reku, /.../ Ne, ja, pa sm reku, vzem **brata**, boš mela **mer**, ne. /.../ Nič osemdeset enaindvajset osemdeset. /.../

Mark Cohn, Walking in Memphis, dvanajst minut do **sedmih**. (.) **Enka** je tole. Dobro jutro od nas **treh**. /.../ Na radiu ena v maju slavimo **junaška** dejanja **alpskih** junakov. **Junakov**, ki jih predlagate **vi** na radiu ena pika si. **Brane** je za **alpskega junaka** predlagal kr svojega soseda **Dragota**. /.../ **Mrskej. Evo**, če ste se **kdaj** sprašval, zakaj bloki v Bežigradu lepše izgledajo, zato zarad, je to zato, zarad alpskega junaka **Dragota**. Ni največje junaštvo, se je pa zgodilo pred dobrim **tednom**. /.../ Ja, pa spanca **tut**, ne! Pa spanca **tut**. Bomo tudi z Dragotom govoril čez dobro **uro**, vi pa do takrt **nujno** prjavte **vašega** alpskega junaka iz **vašega** kraja na radiu ena pika si. Ob petdeseti obletnici alpskega **mleka** jih iščemo točno **petdeset**. **Sami** jih ne mormonaj, **zato** rabmo vs. Radio ena pika si. /.../

Rag'n Bone man, Human. Jana, **vreme?** /.../ Sašo, v **novicah?** /.../ Ti si **zaspal** dons zjutrej, tko da novice mam **jst**. Ti kr pejt kšne rogljičke **kupt**. /.../ Tako **pravilo** mam, ni **etra** dokler ni **rogljičkov**.

Minuta čez **sedem**. /.../ Jana, **povej**. /.../

Doooobrojtro! /.../ Šest minut čez **sedmo, četrtek** je danes, enajsti peti, prej je Jana **rekla**, da ma njena kolegica eno veliko **težavo, ker je** njen partner **prevečlep** in so to težave. /.../ **Obleganje** s strani **žensk, moških** in tko naprej. **Vida** je mela podobne, podobno težavo. /.../ Dobro. ə **Vida**, najprej malo muske, potem boste **povedal**, kako je to **zgledal**. Če ma še kdo kako **podobno** zgodbo, k je partner **prevečlep**, bi radi **slišal**. Nič **osemdeset** enaindvajset osemdeset.

O čem smo govorl **prej** na radiu ena. **Temo** mam. **Preveč** lepih ljudi je, in, ə, ane, kolegica od **Jane** ma e-**težavo**, k ma **rees** lepga fanta, partnerja, moža al karkol že **je**. ə Skratka obleganje s strani **moških**, s strani **žensk**, /.../ skratka **vsi** ga oblegajo. Zato so to kr **veliki, veliki** problemi. Štefka je rekla, da si je celo življenje **izbirala**, kot je **ona** rekla, **grde**(.) **moške**, (.) zarad tega, ker se velik bolj **potrudjo** v pojstli, ne, in tko naprej, da so lepi **narcisoidni**, gledajo sam **nase** in tko naprej. /.../ **Vida** nas je tud poklicala nič osemdeset enaindvajset osemdeset in je rekla, da je **mela** enga tazga. /.../ Si neb **mislu**, ne. /.../ Js zlo **težko** rečm, za moškega, če je **lep**, tko, ful mam **težavo, js**(.) ne znam ocent, a je moški lep al **ni**. /.../ Za žensko **lahko**, za moškega ne **morm** rečt, ne. Zato ... /.../ Dobr, Domen **Valič** je **lep**, njegova bi **lahko** mela težave. To, to, to j že jasno. Še **kšn** primer? Oziroma (.) A te težave res tok **obstajajo**? Zdej **Vida** je rekla, d **res** obstajajo in d (.) **Moteče**. Zdej, ə, slišu sm za en **primer**, ko je pač ə, **parnerja, ne**, in on je bil **ful lep**, on je bil **ful lep**. In vprič **njegove** so ga ženske **osvajale, osvajale**. Ena je enkrat **pršla** in ga direkt pač brez česarkol **zalizala**, pač ti boš **moj** dons. /.../ **Ja! Ja!** On je sicer reku, da sicer **ni** dal jezika vn no, pač, d je sam **una**, pa je tko **mal**, uou, uou, dej **ustav** se, ne. /.../ Ja **resno!** Ja **zde**j se ženske tko **gledate**. Ja kakšne ste pa **ve**, k ste pa **v** v družbi, pa sedite, pa

vidte enga **hudga** tipa, pa rečete, oooo. In pol vidte **njo** in rečete: ka pa **ta** dela z **njo**? Kaj pa **on** dela? Ka pa **njemu** ni jasn? In se že **takoj** vidš na **njenem** mestu, nede?

Sedem pa šestnajst je, dobro **jutro!** /.../ **Deželak**, ti boš zdej **povedu**, a si začel hodit peš v službo, al še vedno prideš z, z avtom?/.../ In danes potem ne boš **zdržu**, ne? /.../ **Teleščku?** /.../ No, gazelca, kaj pa dons? /.../ Tako je in kot pred **vsakimi** pripravami damo Deželaku en **izziv**, da je stvar **bolj** razburljiva in tokratni izziv **je**: /.../ Kdo gre laufat z **Deželakom**, nej prinese s sabo čim več izdelkov za ustno **higieno**. /.../ Js sm slišu, d če žajbl žvečš, je to tut **dobr** za zobe, ne. Semena za **zdrave** zobe tut štejejo, tko da če poznate kej **takega**, tut prneste s sabo, bo Miha sprobou.

Leeepo **jutro!** /.../ Od ns **ush**, Sašo Borojevič je u **studiu** zdej, z **rogljički**. **Bra-vo!** Prvič u **desetih** letih je **zaspau** u službo! /.../ Kaj je blo? Nisi naštimu **alarma**? Nisi **slišu**? Si **dremež** prtisnu? **Kaj?** /.../ Polna **luna** je bla. A **ni** bla učeri? /.../ Kljub temu, da sem na **dieti**, bom enga pojedu. /.../ **Prvič** u **desetihletih** se je zgodil. (.) To je treba **čast** izkazat človeku, bi se rekl.

Zjutranja kronika **prihaja**, potem Shanaia **Twain**, oziroma [Šanija],(.) That don't impress me much, dve minuti čez (.) **pol osmo**. Lepo **jutro** voščimo!

... **much** in [Šanija] Twain, dvajset minut do **osmih** je čs za zjutranjo **kroniko** na enki, **Monika**, poveš, kaj se dogaja? /.../

Štirinajst minut pred **osmo**. Triger finger in I follow rivers. Če karkol na asfaltu, vi **nm**, d mi **naprej**. Nič osmdst **dvaindvajset petinpetdeset**.

Justin **Timberlake**, Can't stop the **feeling**, deset minut do **osmih**. /.../ Lepo jutro od **ns** treh! /.../ Raziskava o tem, da Slovenci pijemo **več** kot povprečni Evropejci niso nič **novega**, sam tokrat je pa inštitut za, ə, javno zdravje presegel **vse podobne** raziskave do zdej. V svoji raziskavi o alkoholu so se **res** potrudil in zdej **vemo**, da se najbolj tvegano opijate v **Metliki**. Največ nesreč so zagrešil opiti vozniki z Velike Polane, /.../ **Polane**. Največ **bolezni** pa je zaradi **alkohola** əv Trnovski vasi. /.../ **Zlo** natančno. Sicer pogrešam statistike, v katerem nadstropju **bloka** moraš žvet, da imaš največ možnosti za cirozo **jeter**, **ampak**, əni slabo, hvala. Devet do **osem**.

Dobro jutro! /.../ Včeraj nas je Evropa **zahrbtno** odkrižala, upam, da se, (..) upal smo, da bomo še enkrat slišal **Omarja**, kako poje **tole** /.../ Nooo, **zdej** pa vemo, da si Omar poje **tole** /.../ **Ampak** Robert Roškar je še vedno v Kijevu in ker moramo upravičit naše **stroške**, ga bomo čez nekaj minut **poklicali** in **vprašali**, če je Ukrajina **prebolela** izpad Slovenije. Ostanite z **nami!**

Siain The greatest, osem pa **devet** je, dobro jutro od ns **treh!** /.../ **A** je po izpadu Omarja Naberja na ulicah Kijeva veliko **protestnikov**.=Ali je predstavnik Avst- æə, Avstralije **že** našel **Ukraino** in ali je v Ukraini **res** zmanjkalo Valičevih Vivo kozarcev za **martini**.=**Nič** od **teganam** zdle ne bo povedu nš posebni poročevalec iz Kijeva, Robert **Roškar**, po domače Kavkaški **gonič**, ker se nam **ne oglaš**a. **Ne oglaš**a se nam, **nedosegljiv** je, učeri je mel večer **frej, boh ve**, kaj počne. Lahko d je šou s kom iz **delegacije** vn pa se niso **nč** nazaj držal, ne.Morda je spet v **zaporu**,namreč če se **spommimo**,neki let nazaj ji bil na Eurosongu, mislm da je blo na **Švedskem**, al **Danskem**, ne vem /.../Tm je bil **areteran** zaradi nudenja spolnih uslug proti **plačilu**.**Aveš**./.../ Vidštake zgodbe pridejo vn, če si **nedosegljiv**. Pa Borut Andrijaš je bil z njim in je bil njegov **Pimp, zato** vem. /.../ Ga bomo še **useen** probal **priklicat**, tko da. (.) Še **eno** pesem v tem času, da se **zbudi**.

Osem pa trinajst je.**Lepojutro** voščimo mi **trije**. /.../ Klicali bomo **Roberta** Roškarja v Kijev. Klicali smo ga že **prej**, ampak je **nedosegljiv** oziroma se ne **oglaš**a. **Probal** ga bomo poklicat še **zdej**./.../ **A zdej** se je pa oglasu. /.../ Ja **Robert**, (.)**kaj** s pa počeu? /.../ Aha, mi smo že, mi smo že **ugibal**, smo rekl, mogoče je celo noč Črnogorca vleku za **kito**, aveš./.../ hahaha Ja. Pol smo se **žeustrašl**, da si spet **zaprt**, aveš, u **Kijevu**./.../ **Timoš povedat!** Za **koga** nej **zdej navijamo**, Slovenci? Za **koga** čmo **navijat**, za **koga** nej **glasujemo**? /.../ Dejmo **tko** rečt, **kdo** je bil do tebe do **zdej** najbl **prjazndo** tebe u Kijevu? /.../ Taksisti. /.../ Kaj pa od drugih **delegacij** **kdo**? /.../ Hvala, **hvalabogu**, da se je dvema odpovedou, ker se **more!** /.../ **A je tut** v Ukraini velik razočaranih ljudi, ker ns ne bo v **finalu**? /.../ To pa za Črnogorca **ne** pravijo. /.../ **Dobro**.**Potolaž** ga pa **uživejte** še naprej! **Čau!** /.../

Pharele Williams **inn** Happy.**Enka** je tole, **enajst** minut manjka do pol devetih. Čez dvajset minut bo z nami **Drago**, to je **možakar**, ki je **preprečil**, da bi zgoreli avtomobili pred **blokom** in morda tudi **stanovanja**. Vredno **pozornosti!** /.../ **Loosing** my religion in R.E.M. pa **prva** pesem, ki jo boste slišal v **nadaljevanju**. Bodite z **nami!**

Lepojutro! /.../ Okej, čez dve pa ena zgodba o enem **junaškem** dejanju, ki je rešila **vozni** park njenega bloka.Zgodba o junaku, ki **nikoli** ne spi in ma celo kostum. Sicer pa po poklicu (.) **penzionist**. Spoznali bomo novega alpskega **junaka**, če vi svojega še **niste** prijavili, bi bilo **lepo**, da bi **ga**. Pejte na **radio** ena pika si.

Še **devetnajst** pa bo **devet**. Matthew **Wilder**, radio ena in Breake my **stride**.**Majni** samo mesec ljubezni, ampak je tudi mesec (.) **junaštev**. (..) In ob petdeseti obletnici alpskega **mleka**izbiramo petdeset **junakov**, ki jih predlagate **vi**. Če se sprašujete, **kdo** bi lahko bil alpski junak, smo za vs pripravili en **profil**(.) takega alpskega **junaka**. Drago je z nami, ki ga je ubistvu predlagu njegov sosed **Brane**. **Zdej**, kaj počne **alpski** junak? **Brane pravi** da **tole**./.../ **Mrskej**.

In Drago na to **odgovarja** ... /.../ No, **vidte**. Ena značilnost alpskega junaka je tudi **skromnost**. No, sosedje so mu pa verjetno najbl hvaležni za **junaštvo**, ki se je zgodilo dobr tedn **nazaj**. Nemreč, em, eno **blokovsko** naselje za Bežigradom **obiskale** sile **zla**. /.../ No in alpski junak Drago je šel potem v **akcijo** z gasilnim **aparatom**. /.../ **Bravo!** Evo to so značilnosti tega **alpskega** junaka – da je človek **akcije**, da nikoli ne spi in nosi celo svoj **kostum**. V tem primeru (..) **pižamo**. /.../ In tudi to, d ne **zahteva** ničesar v zameno. Zdej ste slišal, kak je alpski **junak**, gotovo je kak tudi v **vaši** okolici. Pohvalte ga in **prjavte**. Na **radio** ena pika si.

Devetdeseta, Roxette, Sleeping in my **car**, trinajst do **devetih, dobrojutro!** /.../ Šestnajsti september, Rolling Stonesi, v **Zeltwegu**. =A ni to mal **čudn**? D bend, kot so Rolling Stonesi šele **maja** napovejo turnejo septembra? Mislm, **Lovšin** pa Pankrti so svoj **oktobrski** koncert začel oglašvt že **januarja**, ne. /.../ Ja, **res** je, **Stonesi** majo vsi skp že dvesto triindevetdeset **let, ne**, in **mogoče** zato raj ne napovejo turneje za leto **vnaprej**, aveš. **Nikol** ne **veš!** **Ne?** Mimgrede, Jana, a ti boš **šla** na Rolling Stonese v Zeltweg? /.../ **Ja?** /.../ **Bravo**, se prav boš lahko **spala** potem naslednji dan, **nedelja** in tako **naprej**. /.../ **Lej**, če ti ne bo **uspel**, greš lahko gledat tut **razgibavanje** v lokalnem domu za **upokojujence**, z mp3-jem v **ušesih**, ne. Lahko tudi **to**. /.../ **Tole** bo v **vaših** ušesih v nadaljevanju. Roling Stonesi, I can't get no satisfaction. Sej kaj pa mislš, d kam **Rollingi** hodijo. Telovadba za **upokojujence!**

Timbeland in One **republic, Apologise**. V novicah, **Sašo**. /.../

Devet je **ura**, dober **dan!** /.../

/.../ Seprau: **idiot, nesposobnež**, in /.../ **lažnivec**. Aha, te tri besede so tut prve **padle** na, (.) na **pamet** mojmu **fotru** po govorilnih. /.../

Kako **js?** /.../ A **vreme** mam? A po sm **js?** A pol **nisi** ti? /Bere .../ No, Borut, **povej!** /.../

A.3.3 Petek, 12. maj

Sedem pa trinajst je, dobro **jutro!** /.../ Oooo **ja**, zdej pa prosm če se današnji gost pri ns u studijupredstavi. Namreč imamo tukej em, dva **psa**, Sherlock in Polonij. /.../ No **dejta** glas. /.../ Okej skratka Sherlock pa Polonij sta **tukej**. Za kaj **gre?** Nardil bomo en **znanstveni** eksperiment. Znanstveniki so pred kratkim **ugotovil**, da je zehanje nalezljivo **tudi** za domače živali. Do zdej je namreč velalo, da je zehanje nalezljivo samo za **človeka**, am-, po novem nej bi blo zehanje nalezljivo tudi za **pse**. **Raziskava**, ki je obsegala več psov, je šla pa **tkole**: oseba, ki je pes ni poznou, se je vsedla ə, pred žival in jo poklicala po imenu. Se prau sta Sherlock pa Polonij. In zdej, pč, ko je človek zazehu, je tako, ko so psi pač gledal tega človeka v oči, so psi tut **zazehal**, **takoj** za človekom. Tko praujo, d je to **možno**. Tko da zdej mam tud live stream,

loh gledate tut u živo. Pa bomo vidl, če bo tole **deloval**. Skratka **vaju** prosm, če prideta **sm**. Skratka ta tamau je **Sherlock**, ta je pa **Polonij**. **Sherlock** pa **Polonij**.

Skratka zdej mormo zehat. A smo pripravljeni? Sherlock! /.../ Ta, ta me bolj hoče lizat k pa zehat. /.../ Dej, ti, Jana **zehej** no! /.../ **Dej** mi to hrano! /.../ To je bedn zdej, ne vem ker i znanstveniki so to delal, skratka tole ne deluje. /.../ Sherlock, Polonij. Ne me pluvat! Polonij. /.../ Čaki, čaki, Poloniju je **ratal** zdle, tole upam, d ste tut vidl. /.../ Sherlock /.../ Polonij, Polonij ... bohve, kako se ljudje počutte v avtu, k mi tole zdle počnemo. Skratka, ne deluje.

Priloga A.4: Tim Kores – Radio Center

A.4.1 Torek, 25. april

Dobrojutro! /.../ Češ **pol**. /.../ **Tako**. /.../ Potem gremo pa na Mali Lošinj. /.../ **Bravo**, dobro jutro!

Dobro **jutro!** /.../ Dejte na Instagram, **itak**, ane? /.../ Dobro jutro!

/.../ Dobro **jutro!**

/.../ **Dobro?** /.../ Ja a ni čist **jasno**, da če ob partnerju spiš **gol**, pač pokuriš več kalorij? **Itak!** Jami ...

Little mix, **ha?** One so ravnokar na turneji z Ariano **Grande**. /.../ In (.) ful je zdej totalno **in** na internetu, če si od njih videospot **mjutate**, torej ni **zvoka**, samo njih gledate, kako usta odpirajo. In to se zdaj vsi tipi **slinijo**, **slinimo**. /.../ To je prov **in**. /.../ Ja pa dobro **jutro!**

Dobro **juutro!** /.../ In najbolj popularn tip na spletu te dni je **definitivno** komentator Goran **Obrez** in čez šest minutk nam **sam** obrazloži, če je res on fen Barce ali **ne**. **Dobro** jutro.

/.../ mhm /.../ Ah, po nedeljskem el **clasicu**, torej Barca proti Realu, tekma, fuzbal, itak, je največ pozornosti dobil komentator Goran Obrez. Na spletu so se **divje** razpisali in mi ga imamo pa zdaj na **vezi**, tako da, dobro **jutro!** /.../ Eee, dobro jutro, kaj pravite na razplet tekme Barca **Real?** /.../ **Okej**. /.../ Se strinjamo, okej, nekateri pravijo, da ste bolj na strani **Barce**, a to drži? /.../ Aha, okej, se mogoče **strinjamo**. Kaj pa menite recimo o pripombah na vaše **komentarje**, na vse te **forumaše?** /.../ ooooo!

/.../ Dobro **jutro!**

/.../ Dobro **jutro!**

/.../ **BZZZZZ**, /.../ Vredu. /.../ Muren? /.../ Prikolica. /.../ Macron. /.../ Babi- Babica? /.../ A ni tvoj fant, koliko je pa **on** zdaj star? /.../ Dobro jutro!

/.../ Ja na cestah je zaenkrat vse **mirmo**, naj tako tudi ostane, **seveda**, v kolikor pa boste na poti opazili **karkoli**, nam dajte to sporočit na nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset, **brezplačno**, **vi** pa vozite previdno!

Dobro jutro! /.../ Mhm. /.../ **Aja?** /.../ dobro **jutro!**

/.../ Dobro jutro! /.../ **Pomembne!** Okej? /.../ Nič ni omenjala. /.../ S čem, s **čokoladicami** in **sladkarijami?** /.../ Prilepila. /.../ Zakaj pa **to?** /.../ Sej ... Verjetno ma pa na riti Trumpa, al kaj takega? /.../ **A-dijo!?** /.../ Ja, nič, pa gremo v **Poreč**, ne? **Dobro!**

/.../**Faci!** /.../ Dejte **poklicat**.

/.../ O ja. /.../ In, sto evrov lahko dobite če pokličete **zdaj** na dvesto devetdeset štirikrat devet. /.../ O, Polona, **kaj** počenjaš? Kuhaš **kavo?** **Zajtrkuješ!** /.../ Aha? Kaj pa si pripravila za jest, kej zdravega? /.../ Ahaa, okej, okej. **Greš** kam za prvomajske? /.../ Boš kr doma. Potem imam eno super vprašanje zate. V desetih sekundah mi moraš naštetih sedem stvari in dobiš sto evrov. To **vemo**, veva, ane? /.../ No, naštej mi (..) sedem hrvaških otokov,**zdaj!** /.../ A, konec, neee, neeee! **Malo** ti je zmanjkalo! **Malo** ti je zmanjkalo. /.../ Joj joj, joj. , Vir, Hvar, super ti je šlo vse skupaj. Kam hodite na morje **ponavadi?** /.../ hahaha. Ja se ti **pozna**, ja. Več sreče **prihodnjič**, no, Polona. **Okej?**/.../ Žal mi je. Pa bova drugič.Čau!

/.../ Dobro jutro.

/.../ V bistvu niti ne, promet še vedno poteka **brez** posebnosti. Tako da vozite **previdno** in če opazite **karkoli**, nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.

Dobro jutro! /.../ mhm, ja. /.../ haha /.../ Dobro jutro.

/.../ Jes!/.../ Mhm. /.../ Ne ni. /.../ Ja, res **ja**. Ja, saj mam v bistvu ... zdaj se **lahko** jaz naredim malo **pametnega**. Tuki tut recimo, mojemu pradedku Martinu, tut po mojemu pradedku Martinu Koresu se recimo imenuje osnovna šola v **Podlehniku**, in ulica v **Mariboru**, to j ta Koresova ulica pri dvorani **Tabor**. Pa zanimivo, tega nikol nisem **govoril**, ampak je bil pa eden izmed pomembnejših v Mariboru **dejansko**, v boju proti **okupatorju** in Gestapo ga je areti-, aretiral oktobra, potem so ga pa ustrelili kot **talca** in je to poslovilno **pismo** napisal na **robček**. In pismo je še **zdaj** v muzeju NOB v Mariboru in me **zanima**, da vidim, če še majo ta robček **tam** in ful me **zanima**, kaj dejansko **piše** na njem.**Ane?** /.../ Pa bom kar **poklical** zdaj tja./.../ Ja, dobro **jutro**, Kori pri telefonu. /.../ Ja, kličem zaradi tistega **robčka** od mojega pradedka. /.../ Ja. /.../ Aha, okej, in kaj **piše?** /.../ Aha, **okej?** /.../ O super, hvala, **hvala** za to. Nisem niti dobro vedel, kaj piše. Zdaj pa vem... hvala lepa!

/.../ Okej, daj. /.../ Dijaki, pozor! Le še danes imate, **bodoči** dijaki,**seveda**, možnost prenesti prijave za vpis na **drugo** srednjo šolo. /.../ ha ha ha ...

Poglejmo **Radarje**. Prvega nam sporoča **Aleksander**: /.../ Aleksander, hvala za **informacijo**, drugi rada- drugi radar imamo v Snebrničah pri Novem mestu, pri Novem mestu, še enega pa imamo v Materiji pri **pošti**. To je **to**, če na vaši poti opazite **šekaj**, pokličite na nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.

Dobro **jutro**! /.../ **A!** /.../ haha /.../ **Dobro jutro**.

/.../ Zveniš zelo moško. /.../ Ja! /.../ Tja pridem? Pridi **sem**, ja. /.../ Okej. /.../ **Okeeej?** /.../ Okej. /.../ Pridi sem ja. /.../ Ja, ne bom. Tanja hodi z enim listkom proti meni **očitno**. No zdaj mi ga bo prilepila na **čelo**. **Hva-la**. Krasno. Zdaj mam listek na čelu. Okej? In če, okej? In zdaj jaz moram ugbat, če prav razumem? /.../ Okej. Sem **moški?** /.../ Okej. əm (.) sem **pevec?** /.../ Ja, dobro, imam **tatuje?** /.../ Ja ne vem, sem iz **Amerike?** /.../ ə Iz **Slovenije?** /.../ Iz Anglije? /.../ Okej, igram **kitaro?** /.../ Ja? **Ane?** /.../ okej? /.../ Dobro, dobro. Imam recimo **punco**, deklino? /.../ Nimam deklina. Imam fanta? /.../ Čakaj! A sem slučajno **oranžen?** Sem **oranžen!**? /.../ Ja. Ja. Okej, okej!

/.../ Yes. /.../ Jah, uf, ugotovil sem, da sem **moški**, da sem **pevec**, da imam **tatuje**, da v bistvu nimam **punce** in hvala Bogu tud nimam **fanta**, in sem oranžen, sem **oranžen**. /.../ Dobro **jutro!** /.../ **Bravo** Sašo, juhuuu! /.../ Activity /.../ Oh.

/.../ Ja /.../ Pesem za **Hobita** je bila to narejena, film. /.../ Ne, za **film**. /.../ Dobro jutro.

/.../ Dobro **jutro!** **Tip** o katerem pa trenutno govori **cel** splet je Goran Obrez. In čez sedem minutk nam bo **samekskluzivno** obrazložil, če je res proti **Ronaldu**. /.../ Dobro **jutro**.

/.../ Mhm, **poznate** to podlago, ane? Po nedeljskem el clasicu, torej Barcelona proti Real Madridu, fuzbal, itak, je največ pozornosti dobil pa komentator Goran Obrez. In na spletu so se **divje**, ste se divje razpisali in mi ga imamo zdaj ekskluzivno na vezi. Tako da dobro **jutro!** /.../ ə, **Goran**, ə, kaj pravite, na razplet, na razplet tekme Barca Real? /.../ Okej se strinjamo, əm, nekateri pa pravijo, Goran, da ste bolj na strani **Barce**, ali to **drži** ali **ne** drži? /.../ Okej. /.../ Okej, vsak ima svojega **boga**. ə Kaj pa menite o **pripombah** na vaše komentarje, Goran, na te **forumaše?** /.../ Ja? /.../ Oooo!

Magic je tole. Ampak to je **bend**, to ni izvajalec, sam kot, pa **izvajalec**, je pa iz **Kanade**, reggie fusion band iz Kanade. /.../ Ne, ni **res!**

/.../ Kaj **so?** /.../ Tvoj zdajšnji **fant** recimo?

Zdaj pa **lahko** poveš, ja. /.../ Dobro jutro!

/.../ Ja zastoji nastajajo na izvozih iz ljubljanske obvoznice. Dajte **pazit**, da ne boste vozili prehitro, opazili ste namreč kar štiri radarje. V Materiji pri **pošti**, v Zgornjih **Poljčanah** ter na Šujci pri Dobrovi. Vozite varno in **strpno**, če pa opazite karkoli na vaši poti, pokličite nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.

Dobro **jutro!** /.../ Res?/.../ Dobro **jutro!**

/.../ Dobro jutro! /.../ Mogoče punčka ali **fantek?** /.../ Ne, **nisem.** /.../ Aha? /.../ V **Poreč!** /.../ Super. Vsi v Poreč na Will **Smitha.** Zaka pa ne? /.../ Kakšne? /.../ Kam pa? /.../ Kateri del? /.../ Zgornji al spodnji? /.../ Dobro jutro.

/.../ **Doobro** jutro!

Brr /.../ Mhm. In ti pa **so:** po zadnjih raziskavah imamo ljudje vsaj, $\approx$, ena do štiri procente **neandertalskega** DNKja. /.../ Ja ja. En gram DNK je sposoben zadržati neverjetnih sedemsto **terabajtov** podatkov. Zanimivo! /.../ $\approx$ Potem **ljudje** in **zeljesi** delijo od štirideset do petdeset **procentov** skupnega DNKja. /.../ Haha, ja. Okej, če bi želeli napisati DNK, bi potrebovali šestdeset besed na **minuto**, **osem** ur na **dan**, vse skupaj kar **petdeset** let. /.../ In naš najbližji genski sorodnik, **nevretenčar**, je pa **deževnik.** /.../ Ja! **Joooj!**

A.4.2 Ponedeljek, 17. julij

/.../ Dobro **jutro!** /.../ Jaz l- jaz lahko samo rečem, da sem srečen, da sem **preživel**, ker je bil požar. $\approx$ /.../ Jaz sem bil na **morju** za vikend, ane. Na **Pagu.** In požar je divjal (.) v bistvu pri **sosednji** prikolici. Tako da smo celo noč nismo spali, čakali, da nas a-evakuirajo in opazovali **drug** požar na drugi strani otoka tut, ker sta bila dva požara. Vglavnem, blo je zabavno. Ampak živ **sem**, no. Nisem tolik **opečen.** /.../ Jutro!

/.../ Dobro **jutro.**

/.../ Dobro **jutro.**

/.../ Tako da dejte bit **strpni**, al pa dejte vzeti kak, izberite kak manjši prehod.

/.../ Dobro jutro.

/.../ Innm saj **veste.** Arbitražna. Sporno. Vsi **nesrečni**, ne. Vsipatrioti naenkrat postanemo. Kaj imata skupnega **arbitraža** in (.) **RogerFederer?** Čez **šest** minutk.

/.../ Aaah. (.)Se zbudite **zjutraj.** $\approx$ Škržati žvižgajo, vzamete tisti **bel** kruh, ki ga lahko pojedete eno **kilo** /.../ Vzamete **nožek** in potem namažete **maslo** in **marmeladico**, ja. /.../ No to se je zgodilo včeraj, ko je Federer na kruhek namazal Čilića. /.../ Včeraj je bil finale /.../ Ja no **pač**, včeraj je bil finale tenisa v **Wimbeldonu**, in s šest proti **tri**, šest proti ena in šest proti štiri je Roger Federer itak **zmagal.** /.../ In Hrvatje so spet dobili šanso, da dobijo enega izmed **prestiznejših**, kako bi temu reku, grand slamov na **svetu.** Če se še spomnite zmage Gorana Ivaniševića, **razumete.** /.../ Leta dva tisoč **ena** /.../ Kot da bi bilo **včeraj** ane. Js se spomnim, da smo še Slovenci bli **ponosni**, ne, na naše sosede, navijali, ne. **Itak.** Česar pa ne bi mogli reči tokrat, ker, $\approx$ sodeč po vaših **komentarjih.** Recimo: /bere.../ Buba.

/.../ Dobro **jutro.**

/.../ Tako da dejte bit previdni, potrpežljivi, inn izberite kak drug mejni prehod. Če opazite še kakšno posebnost pa nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.

Dobro **jutro!** /.../ Vi pa morate slišati (.) **najbolj** vročo zgodbo tega poletja. (.) Čez **sedem** minutk, čez sedem minutk.

/.../ No **in?** /.../ **Okej**, kaj se je **tebi** zgodilo? Nekaj se šušlja, da je to **najbolj** vroča zgodba tega **poletja**. **Povej**, kaj je bilo /.../ No **poj** no! /.../ In to je **to?** /.../ In to je ta **zgodba?** /.../ Am, jaz se vam **opravičujem**, jaz sem mislil, da bo dejansko **zanimiva** zgodba, tako da dejte vklopit /.../ Dejte, dejmo, dejmo raje **glasbo** poslušat ha ha ha /.../

/.../ Dobro **jutro**.

/.../ pojoča travica.

/.../ Tako da potrpežljivo, **prosim**. Imamo pa tudi dva **radarja**, sporočil ju je **Aleksander**. /.../ Ja? In poklical je še enkrat /.../ Tko, to sta bila **dva** Aleksandra, hvala za **dve** informaciji, če opazite še **kakšno** posebnost, dejte nas poklicat na nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset. Dobro **jutro!** /.../ **Tako**, in če do zdaj **niste** imeli fetiša, ga boste **garant** čez šest minut. /.../ /.../ Sam kaj pa S-Selena Gomez pa **Fetish** video? /.../ Noro! ə Zdej vam **garantiram**, da boste vsi tipi (.) pomislili samo na **eno** stvar, ko boste zagledali ta videospot od Seline Gomez. In če imate ima- imate recimo težave z **libidom**, vam **ni**, niste **motivirani**, /.../ Samo v Youtube napišite vpišite Selena **Gomez**črtica(.) **Fetish**, ane./.../ Recimo, če bi radi zmotivirali svojo partnerko, ə, skupaj poglejta ta video in pozorno poslušajta besedilo, /.../ ker pač do **drugega** refrena sploh ne bosta prišla. **Garant!** In če do zdaj recimo niste imeli **fetiša**, ga boste definitivno dobili po **parih** sekundah, in to na Seline **žnable** /.../ Ustnice. /.../ **To** je (.)To je v bistvu pesem, **hit** od Seline Gomez, **nov** hit z naslovom Fetish in če ga ne moremo zdaj pogledat, dejmo, dejmo ga vsaj **poslušat**. Jaz pa pridem čez dve minutki **nazaj**, okej? /.../ /.../ Poglejte si videospot, **prosim**. /.../ **Uživajte!**

/.../ Da rulo /.../ Dobro **jutro!**

/.../ Ja, zgodili sta se dve prometni **nesreči** /.../ Pot se vam tako podaljša za eno **urco**. /.../ Bodite pa **pozorni** tut na dva radarja, inn, ki jih sporoča Aleksander /.../ Tako, obema hvala za **informacijo**.

/.../ Dobro jutro! /.../ Za? /.../ Za? /.../

/.../ Vse naj naj **naj** /.../ Pa res! /.../ Dejvid **Hajzelhof** /.../ Ja? /.../ Joooj! /.../ Iz Bay watch? /.../ Mhm. Dvaintrideset procentov ljudi, ki so **tetovirani**, je priznalo, da so s tetoviranjem tut **obsedeni**. Kar je **res**. /.../ Najbolj popularni so tatuji srca in **angelov**. /.../ V Sloveniji, ja, /.../ Potem rocker Tommy Lee, sej vsi **poznate**, ne, se je leta dvatisoč sedem vpisal v Guinnessovo knjigo **rekordov**, ker je edini **človek**, ki so ga kadarkoli tetovirali na **letalu**. /.../ əm potem **črna**

barva za za tatu je **običajno** narejena iz žganih (.) živalskih kosti. In včasih so za tetoviranje pri mešanju barv uporabljali (.) **urin**. /.../

/.../ Dobro jutro.

/.../ Pot se vam tako podaljša za približno **štirideset** minut /.../ Tako da dejte bit previdni, potprežljivi, če opazite pa karkoli, nič osemdeset osemdeset osemnosemdeset.

/.../ Dobro **jutro!** /.../ Kaj imamo **skupnega** Slovenci z legendarnim Rogerjem Federerjem?

/.../ O **ja!** Čez **šest** minutk.

/.../ A veste **tisto**, ko se na morju zbudite **zjutraj**, vzamete tisti bel **kruh**, ki ga lahko pojedete celo kilo sami, potem si namažete **maslac**, ne, **mlaslac**, in potem **marmelado**, ne. No tako je Federer včeraj na kruhek namazal Čilića. Včeraj je bil namreč finale tenisa v **Wimbeldonu** in Federer je premagal **Čilića**, **itak**. In Hrvati so spet imeli **šanso**, da dobijo enega izmed najprestižnejšega grand slamov na **svetu**. Upam, da se še **spomnite**, ne, ti- tiste zmage Gorana, **Ivaniševića** proti Patricku Rafterju dvatisoč **ena**. /.../ No ampak recimo Slovenci smo takrat bili ful **ponosni** na, na svoje sosede, se **spommim**. /.../ Česar pa recimo ne bi mogli rečt **tokrat**, po vaših **komentarjih** sodeč. Recimo David je komentiral: Hrvaška ne prizna sodnikove odločitve, da je zmagovalec **Federer**, Grega je komentiral: Fedex **car**, brez **predaje**, **vrhunsko**, Čidičić, mislim Čidić pa svaka **čast** za tisti ženski **jokec** kasneje, Jure pa je komentiral ups, Čidić joka na **stolici**, sigurno se je spomnil na **arbitražo**.

/.../ Dobro **jutro!** /.../ In če do zdaj niste imeli **fetiša**, kakršnega fetiša, ga boste **definitivno** dobili čez šest minutk.

/.../ V glavnem, če bi **radi**(.) spali s svojo punco ali partnerko, **skupaj** pogledjta ta video in poslušajta besedilo. /.../ **Pač**, v videospotu so samo njena **usta** in kako jih **odpira**. /.../ Pol vsi tipi bi naredili **isto** stvar /.../ Do drugega **refrena** (..) Pač, hočem povedat, da je besedilo zelo **osladno** in drugače je pa keči melodija in če recimo do zdaj niste imeli, do zdaj niste imeli kakega **fetiša**, ga boste zdaj **definitivno** imeli po parih sekundah, če ne na kaj druga pa na Selenine ustnice, ker /.../ V glavnem, dejmo zdaj to pesem **slišat**, če niste (.) pri telefonu pač samo (.) **slišat**. Čisto sveži Selena Gomez, Fetiš, jaz pa grem za tri minute **ven**. /.../ **Super**.

Gomez /.../ Gomes. /.../ Dobro **jutro!**

PRILOGA B: INTERVJUJI

Priloga B.1: Intervju z voditeljem na Valu 202, Miho Šaleharjem

Kakšna je na radijski postaji Val 202 priprava govorca, preden lahko prvič nastopi v etru?

Vsi govorci moramo skozi interno govorno šolo. Zelo koristno, včasih pa tudi ubije ustvarjalnost.

Ali morate radijski voditelji čez nekaj let na kakšno naknadno (osvežitveno al kako naj rečm?) jezikovno usposabljanje, ali se razume, da ste se že v prvo naučili vse in da ne boste pozabili?

Nikakor. Nujno potrebno je sprotno osveževanje. Človek itak težko absolvira vse, kar mu v osveževalnem tečaju mentor očita. Zelo koristno.

Obstajajo poleg slovničnih še kakšna druga pravila, navodila, omejitve, ki naj bi se jih radijski voditelji na Valu 202 pri svojem govoru držali? Kakšna?

Obstajajo, vendar gre predvsem za nepisana pravila, ki dovoljujejo odstopanja in občasno kršenje.

Koliko tega, kar poveste v eter, si vnaprej pripravite in kako (vezan tekst, aline je, ključne besede)? So ti teksti lektorirani?

To je odvisno od oddaje. Za Toplovod si pripravim 5% povedanega, ostalo je popolna improvizacija. Jutra so bolj strukturirana in torej vnaprej pripravljena, spet pa je vse odvisno od dnevne forme. Kdaj je branega veliko, včasih nič. Teh priprav lektorji ne pregledujejo, nam pa z veseljem sporočijo, če gre kdaj kaj narobe.

Se urednik kdaj odzove na vaš govor v etru (s pohvalo ali kritiko)? Kaj pa kolegi? Obstajajo za neprimerno izražanje kakšne sankcije?

Odzovejo se tako ali drugače, vendar pa se od posameznikov v etru pričakuje, za do neke mere obvladujemo jezik. Vsebinske pripombe so pogostejše, a spet ne gre za samo vsebino, temveč bolj za format upovedovanja, ki pa zajema več kot zgolj govorjeno vsebino; torej bolj preplet vsebin, glasbe, montažo, slog ...

Kakšen se vam zdi jezik na radijski postaji Val 202?

Spodoben z blagimi odstopanji navzgor in navzdol.

Kako pa ocenjujete konkretno svoj govor – po kakovosti, tekočnosti, vsebini?

Težko ocenjujem samega sebe, se pa rad igram z jezikom, od koder tudi moja ljubezenska afera z medijem. Rad eksperimentiram in mešam različne žargone in diskurze. Včasih uspe, drugič ne.

Imate kakšno svojo jezikovno-stilsko posebnost, ki se je še posebej radi poslužujete?

En kup. Nekatere, kot je pretiravanje s pridevniki, mi gredo pri sebi na živce; včasih pa mi rata kaj povedati na način, da sem res zadovoljen. Spet pa težko ocenjujem sebe.

Kaj pa kakšno, ki se vam zdi moteča in jo skušate odpraviti?

Številko 16 tako težko izgovarjam, da pri branju temperatur večkrat zaokrožim navzgor ali navzdol.

Priloga B.2: Intervju z voditeljem na Valu 202, Tadejem Košmrljem

Kakšna je na radijski postaji Val 202 priprava govorca, preden lahko nastopi v etru?

Vsak, ki na Radiu Slovenija stopi (se usede) pred mikrofona, mora (vsaj v teoriji) opraviti radijsko šolo govora. Gre za izobraževanje v dveh delih, izkušen napovedovalec te uči branja in interpretacije, fonetičarka pa smiselnih poudarkov ter nekaterih pravil (izgovarjave tujih imen, naglaševanja, premikov naglasov, po potrebi še odprave kakih narečnih posebnosti (denimo pretemnih vokalov, pretrdih l-jev in podobno.)). Je pa dolžina izobraževanja različna: napovedovalci (špikerji) opravijo dvoletni trening, kolegi iz informativnega programa (voditelji informativnih oddaj) leto in pol, novinarji in moderatorji (denimo jaz) pa eno leto. Vsaj v teoriji je tako. Seveda se velikokrat zgodi, da že kmalu po začetku šole lahko nastopaš v etru, če pristojni ocenijo, da si dovolj usposobljen.

Ali morate radijski voditelji čez nekaj let na kakšno naknadno jezikovno usposabljanje?

Osvežitvenih usposabljanj načeloma ni, se pa nekateri kolegi samoiniciativno odločijo za osvežitev. Vem za nekaj primerov, ko so kolegi šli na dve ali tri ure. Gre bolj za to, da te opozorijo na nekatere zvoke/glasove, ki jih morebiti izgovarjaš površno. Največkrat gre za črko j, ki v površnem govoru kar izgine.

Obstajajo poleg slovničnih še kakšna druga pravila, navodila, omejitve, ki naj bi se jih radijski voditelji na Valu 202 pri svojem govoru držali? Kakšna?

Ne, razen knjižnega (pogovornega) jezika, ne. So pa že pri samih voditeljih razlike v kakovosti govora, izobrazbi, načinu govora. Ne nazadnje nekateri izhajajo iz napovedovalskih (špikerskih) vrst, drugi iz novinarskih. Do pred nekaj leti se samemu vodenju programa (moderiranju) na Valu 202 niti ni dajalo večje vloge, šele zadnja leta se je v redakciji počasi začela nekoliko večja specializacija na radijske novinarje in moderatorje. Prej je veljalo, da vsi delamo vse.

Koliko tega, kar poveste v eter, si vnaprej pripravite?

Težko opredelim, kaj je vnaprej pripravljeno. Načeloma je vnaprej pripravljeno vse. Če to pomeni, koliko tistega, kar povem, je napisano, potem kako (dobro) polovico. Gre za to, da lahko uro (ali vreme ali karkoli zelo pogostega) poveš na nešteto različnih načinov. Če se prej ne »pripraviš«, boš vedno uporabil dva ali tri najbolj ustaljene. (»Dobro jutro, poslušate Val 202, ura jexy«; ali pa »xy čez osmo, dobro jutro z Vala 202« ...). Za uro denimo lahko rečeš, da

smo ravnokar začeli »4. minuto druge četrtine dneva«. Za vreme, da je »sonce tako skrito, da ga še z googlom ne najdeš« ipd. Iz glave gre to bolj težko. Sporočilo je enako, le da bo poslušalca morebiti malo zbudiš, pa ti ob tem ni treba vpiti ali biti narejeno vesel.

Ko gre za kake aforizme, besedne igre, kake »hočem biti duhovit ali inteligenten« intervence (intervenca je v radijskem žargonu vstop v eter med dvema skladbama), potem so praktično skoraj v celoti napisane. Pri tem ne moreš improvizirati, ker se še pri napisanem tekstu včasih ne izteče tako, kot si si zamislil. Pri čisti improvizaciji je možnost, da bi se izteklo po željah, še manjša. Torej je improvizacija možna samo kot dodatek k že napisanemu.

Stalne rubrike so običajno v celoti pripravljene vnaprej, do improvizacije pride zgolj v interakciji s poslušalci ali (delno) s kolegi v studiu. Torej obstaja scenarij, ki se pač rahlo spreminja upoštevajoč razvoj dogodkov.

Se urednik kdaj odzove na vaš govor v etru (s pohvalo ali kritiko)?

Načeloma je tako, da ni nekega strogega odnosa urednik-voditelj. Največkrat gre pri voditeljih za ljudi s precej radijske kilometrine in gre njihovi presoji zaupati. Se pa o vsebinah pogovarjamo, predvsem o tem, kaj bi se dalo izboljšati. Glede pohval, te so, tudi čisto osebne (to si pa super povedal, odlična intervencija, super ideja in izvedba rubrike/oddaj). Velikokrat tudi posredovanje kakih (dobrih) odzivov poslušalcev. Glede kritik pa gre običajno bolj za »jaz bi to morda raje naredil tako«. Ampak kot rečeno, o temah se pogovorimo vnaprej, največkrat tudi o načinu izvede, tako da kakih večjih presenečenj ne more biti.

Morda kot medklic, v zadnjih letih se pogosto uspešnost nečesa meri po komentarjih na družabnih omrežjih; več jih je, boljši so, boljša je bila oddaja (oziroma njen rajting v očeh urednikov in kolegov). Kar se mi zdi čista neumnost. Pogosto tudi sami (voditelji in uredniki) zapademo v tovrstno ocenjevanje.

Če ne gre rubrike, ampak intervence, pa pač voditelji pogosto namenoma hodimo po jezikovnem/političnem robu, ampak načeloma ni pred mikrofonom nikogar, ki bi imel težave s tem, kaj je še okusno izreči in kaj je čez mejo. Z jezikovnim robom pri sebi ne mislim na kletvice, tem se vedno izognem. Mislim bolj na izmišljanje kakih okazionalizmov, ki se včasih tudi ne posrečijo in so morda za večino nerazumljivi.

V rubriki Jezikanje si kdaj privoščite kaj, kar si sicer v etru verjetno ne bi (vulgarizmi, sleng, tujke ...) – se kljub vsemu tudi znotraj rubrike skušate držati norm radijskega jezika oziroma ali te vplivajo na vaš izbor, kaj boste v njej uporabili in česa ne?

Načeloma je Jezikanje oddaja o jeziku in jezikovnih fenomenih, njen jezik pa naj bi bil tak kot jezik na Valu 202 nasploh. Pri odstopanjih gre zgolj za opozarjanje na fenomene, ki jih obravnavamo v posamezni epizodi. Če govorimo o kletvicah, bo vmes tudi kaka kletvica, še vedno pa to ne pomeni, da tisto epizodo samo preklinjamo. Bolj gre za to, da opozorimo na fenomen, zakaj do njega pride, kakšen je tovrstne uporabe jezika. Torej ni smisel povedanega zgolj preklinjati v eter, ampak povedati, zakaj to delamo v avtomobilu, službi ... Je pa res, da če preučuješ nek fenomen, poskušaš uporabo prikazati z njegovim potenciranjem.

Jezikanja so sicer največkrat narejena v obliki dialoga (z Uršulo Zaletelj), v pogovoru je morda včasih jezik za odtenek bolj pogovoren, kot sicer. Predvsem zato, ker poskuša dajati vtis, da je spontan (čeprav je običajno čisto po scenariju).

Opazila sem izjemno nizko število izrečenih "dobro jutro"-jev na moderacijo pri vas. Je to namerno? In če da, zakaj?

Tudi sam sem si že zastavil to vprašanje. In odgovoril sem si, da ne čutim prevelike potrebe uporabljati nečesa, kar dojemam kot neke vrste mašilo, balast. In da je tega v majhnih količinah čisto dovolj. Ker ... Pogosto je voščilo »dobro jutro« obratnosorazmerno z ostalimi vsebinami. Če nimaš česa povedati, potem pač zaželiš dobro jutro in napove(duj)ješ uro in vreme (in naslove skladb).

Ob tem tudi ne čutim nekih newageovskih potreb po tem, da če se v neko stvar res prepričuješ, potem bo slej ko prej delovala. Ko rečeš dobro jutro zjutraj, pred šesto, tega v bistvu ne misliš čisto zares. Morda si res želiš, da bi bilo dobro (in da bi vsi imeli dobrega), ampak ob 5.45 običajno ni tako. In zakaj ne bi malo trpeli skupaj ob običajnem »nedobrem jutru«. Morda ga pa kaj drugega naredi dobrega.

(To je bolj zagovor, ker se drugače zavedam, da je radio osebni medij in da je dobro zjutraj slišati tudi kaj »prijaznega«. Ko nagovarjaš poslušalce, je seveda lepo, da jih tudi pozdraviš (pozdravljaš), ampak to običajno naredim samo na začetku določenega »programskega sklopa«. Po informativnih oddajah, na začetku/koncu ipd. Potem pač potujemo skupaj (si domišljam). Tisti, ki pridejo vmes, so žal velikokrat nepozdravljeni. :)

Kakšen se vam zdi jezik na radijski postaji Val 202?

Jezik se mi zdi spodoben, seveda je odvisen tudi od tega, koliko pozornosti mu posveča vsak posamezen voditelj, kakovost je odvisna tudi od tega, kakšen občutek za jezik ima vsak

posameznik, pa morda malenkostno tudi od njegovih/njenih narečnih posebnosti. Če ga primerjam denimo s 1. programom Radia Slovenija, je verjetno za odtenek ali dva bolj pogovoren (tudi v smislu, da je manj pripravljen vnaprej), s tem pride vanj tudi kakšna jezikovna napaka več (dvojina, roditelj ...). Kar se tiče komercialnih postaj, vsaj tiste, ki jih spremljam, absolutno dajejo premalo pomena jeziku. Včasih se mi zdi, da celo namenoma, ker se s tem hočejo približati poslušalcu.

Pogosto kliče ali napiše mejl kak poslušalec, ki se pritožuje, da se (denimo) ne pravi »dve leti nazaj« ampak »pred dvema letoma«. Kar je sicer res, ampak v prostem govor se pogosto spraviš v situacijo, ko zavestno uporabiš napačno različico. Morda zato, ker bi se drugače zapletel (motil), morda si kupuješ čas z dolžino, morda zaradi preoblikovanja misli med govorom.

Če omenim še zelo opazno jezikovno razliko v samem nagovarjanju poslušalcev: na komercialnih postajah »jaz nagovarjam tebe«, na Valu 202 »jaz nagovarjam vas« (občasno še vedno tudi »mi nagovarjamo vas«), medtem ko na 1. programu RS (ali denimo Arsu) napovedovalec vedno govori v tretji osebi množine, torej »mi nagovarjamo vas«.

Kako pa ocenjujete konkretno svoj govor – po kakovosti, tekočnosti, vsebini?

Delam zelo malo slovničnih napak, mislim, da imam tudi bogat besedni zaklad, ki ga poskušam tudi čim bolj uporabljati. Kar se tiče »tekočnosti«, bi bila verjetno lahko boljša. Pogosto se po nepotrebnem zapleten, predvsem pri nepripravljenih »modrovanjih«. Tempo je nekoliko počasnejši, ampak to je nasploh značilno za javni radio (v primerjavi s komercialnim). Seveda ni dobro ljudi ob 6-ih zjutraj uspravati, a hkrati mi je moteč tudi občutek, da se nekdo med govorom smeje, da je denimo v ponedeljek zjutraj evforičen (»Dobro jutro, kako lepo je, ko je ponedeljek zjutraj!« No, meni ni in tako se tudi obnašam.) Skratka, tekočnost je odvisna predvsem od koncentracije, te mi morda včasih malo zmanjka. Vsebina – nimam najlepšega in najbolj žametnega glasu na svetu. Moj govor po sami obliki verjetno tudi ni najboljši na svetu, zato si domišljam, da imam verjetno spodobno vsebino, drugače me ne bi nihče poslušal in gledal pri tem, kar počnem.

Imate kakšno svojo jezikovno-stilsko posebnost, ki se je še posebej radi poslužujete?

Rad imam besedne igre, še posebej tiste, ki temeljijo na »zvočnosti«. Torej besede, ki zvenijo podobno, pa pomenijo nekaj drugega. Zdajle mi na pamet padejo denimo: evropski parlament/evropski ornament, deževen junij je pljunij, na Evropsong smo poslali ušesom prijetno pesem kOmarjaNaberja, ChuckuNorrisu je bilo tukaj tako všeč, da bo naslednjič pripeljal še nečaka Norrisa, splet nesrečnih alkoholičin, predbož(v)čni čas ...

Rad imam aforizme (promet se zgošča kot topel čokolino, oglasi - radijska ambrozija), ki so pogostokrat nadgradnja besednih iger.

Poleg tega so mi blizu sarkazem, ironija, črn humor, kar zna biti včasih za koga, ki se samo pelje v službo in se poskuša prebiti čez tisto nujno uro v vozilu, moteče. Ta zelo verjetno premakne postajo.

Morda, čeprav to ne sodi nujno k stilu, svoj govor preveč obremenjujem z različnimi zgodovinskimi in geografskimi podatki, kar zna biti naporno za (predvsem jutranja) ušesa.

Kaj pa kakšno, ki se vam zdi moteča in jo skušate odpraviti?

Zapletanje jezika po nepotrebnem. Običajno posledica premalo koncentracije in tega, da hočem na enkrat povedati preveč.

Poskušam se tudi naučiti povedati nekaj avtomatskih stavkov »iz glave«, ker jih je včasih treba povedati samo zato, ker je nekaj treba povedati. Zdi se mi, da če nimam česa povedati, je bolje biti tiho. Zjutraj na radiu pa ne smeš in ne moreš biti tiho, ker si tam zato, da kaj poveš. (No, denimo to je že primer take klobase.)

Priloga B.3: intervju z voditeljem na Radiu Center, Timom Koresom

Kakšna je na radijski postaji Radio Center priprava govorca, preden lahko prvič nastopi v etru?

Obilen zajtrk ob 4:30 in potem vse ostalo, recimo kakšne hitre govorne vaje, da segreješ ustne mišice, čeljust, potem je bistveno lažje izgovarjati besede, jih ne požiraš.

Obstajajo posebna pravila, navodila, omejitve, ki naj bi se jih radijski voditelji pri svojem govoru držali?

Pri nas se spodbuja spontanost govora, prepovedana je pravilna knjižna slovenščina, razen v novicah. Smo radio za mlade in mlade po duši. Ko greš na kavo se ne pogovarjaš v knjižni slovenščini, no, tako smo z vami tudi mi. Takšni kot smo, brez olupševanj, viralni.

Koliko tega, kar poveste v eter, si vnaprej pripravite in kako (vezan tekst, alineje, ključne besede)? So ti teksti lektorirani?

Definitivno je nekaj priprav. Ne more bit vse spontano. Vedet moreš, kako pritegniti poslušalca in kako na koncu zaključiš. Zelo podobno, kot bi govoril vic. Konec more bit tisti, ko vsi pademo s stola. Sam si napišem kakšne alineje, da ne pozabim kakšnih informacij, si pa ne pišem stavkov in kje se morem smejati, tako kot nekateri. Tako bi izgubil spontanost in naravo govora.

Se urednik kdaj odzove na vaše govorjenje v etru (s pohvalo ali kritiko). Obstajajo za neprimerno izražanje kakšne sankcije?

Sankcij nimamo, mogoče časti kdo kakšno kavo. Glavni urednik se more odzvati, saj želim napredovati. Veliko raje imam kritike kot pohvale, lažje napredujem. Tega je veliko več na začetku, potem se nekako navadiš.

Kakšen se vam zdi jezik na radijski postaji Radio Center?

Govorimo v pogovornem jeziku. Drugače si ne predstavljam delati na radiu. Naš radio temelji na zabavi, dobri volji in energiji.

Kako ocenjujete narečno obarvanost jezika voditeljev na vašem radiu?

Smo iz zelo različnih koncev Slovenije. Zato je vsako narečje vedno dobrodošlo. Praktično smo iz vseh koncev Slovenije, zato je zanimivo poslušati to raznolikost. Meni osebno je vseč, če ima vsak voditelj svoj karakter, podpiram.

Kako pa ocenjujete svoj govor – po kakovosti, tekočnosti, vsebini?

Sam sem svoj največji kritik. Definitivno bi rad govoril še bolj tekoče in manj požiral besede, mogoče kdaj počasneje. Ampak ni tako lahko. Hitro izgubiš svoj karakter, če začneš govoriti nenaravno. To imam po očetu, on tudi rad »požira besede«. Veliko imam za povedati, ko sem najprej prišel na radio, čeprav se zelo vaje govoriti pred televizijo, pred kamerami, mi je bilo na radiu, ko so se prižgali mikrofoni, kot bi mi kdo držal pištolo na čelo.

Imate kakšno svojo govorno-stilsko posebnost, ki se je še posebej radi poslužujete?

Rad sem takšen kot sem. Poslušalci to čutijo. Nekaterim sem vseč, nekaterim ne. Vsak ima svoj okus in pravico do izbire. Drugače rad govorim tonsko precej raznoliko, menjavam višino besednega tona.

In kakšno, ki se vam zdi moteča in jo skušate odpraviti?

Skušam odpraviti kakšno vesoljsko sklanjatev, ki se mi včasih ponesreči. V normalnem pogovoru je ljudje sploh ne opazimo, če recimo sedimo na kavi. Ko si na radiu je vse drugače. vsaka malenkost se sliši. Če se že zmotim, zelo rad tudi povem kak »burek« sem in, da morem obvezno prebrat vse knjige Game of Thrones še enkrat (smeh).